

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ

زنجیرە ی روژنایی

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

ئەلبیر کامۆ

کۆمەڵیک بەرهەم

ئەلبېر كامۇ

رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك

لەگەل دوو شانۆگەرىيى

بەدحالى بوون و دادپەروەران

ۋەرگىپرانى لە فارسىيەۋە: حەممەكەرىم عارف

كىتەب: رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك لەگەل دوو شانۆگەرىيى بەدحالى بوون و دادپەروەران

نووسىنى: ئەلبېر كامۇ

ۋەرگىپرانى لە فارسىيەۋە: حەممەكەرىم عارف

بلاۋكراۋەي ئاراس - ژمارە: ۲۰۶

دەرھىتانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد حەبىب

دەرھىتانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشئوسىيى بەرگ: خۆشئوس محەمەد زادە

ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاۋرەحمانى حاجى مەحمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانەي ۋەزارەتى پەرۋەردە، ھەولتېر - ۲۰۰۳

لە كىتەبخانەي بەرپۆتەبەرايەتتى گىشتىي رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولتېر ژمارە (۲۸۵) ى سالى

۲۰۰۳ ى دراۋەتتى

خه یالی فراوانی ئاوه دان ده کرده وه.

که واته کامۆ سهرده می منالی و گه نجیی به هه ژاری و له نیو هه ژاریدا به سه برید، ناخی پر بوو له ههستی زیره کانه ی چینی چه وساره، ههست به زۆرداری، تالی ناکوکی و جیاوازی کۆمه لایه تی نیوان چینه کان، لووتبه رزی ده وله مهنان، ئه م هه ستانه بوونه مایه ی یاخیبوون و شوپش دژی بارودۆخه کان.

بیری کامۆ له م باره یه وه ته نیا هه لقولاوی خویندنه وه نه بوو، به لکو پتر هه لقولاوی ئه زمونی ژیا نی خو ی بوو، ئه و ژیا نه ی له سهرده می مندالی و هه رزه کاریدا له نیو کوچه و کۆلانه کانی جه زایردا به سه ری برد. هه ر بۆه راستگۆیی له گوزارشته کانیدا، قوولی له باوه ریدا، گه رمی له هه ناسه کانیدا به دی ده کری و ده بیبری.

ئه وه ی که یارمه تی پزانی به هه ری کامۆ دا، مامۆستایه کی بوو له قوتابخانه ی سه ره تاییدا به نیوی جرمان، له و مامۆستایانه بوو که له قوتابخانه سه ره تاییه کاندایا بوو بووه وه، به لام جمه وری خوایه کی دلسوژی سه ره تاکانی شوپشی سالی ۱۸۴۸ بوو، هیسویه کی گه وه ری به رزگار بوونی چینه کان و بلا بوونه وه ی سه ره تاکانی سوشیالیستی هه بوو، زیره کی ئه م منداله هه ژاره سه رنجی راکیشا، توانی مینحه یه کی خویندنی له الیسیه بۆ دا بین بکات.

لیته ده، له الیسیه له جه زایر که جیگای منداله ده وله مهنده کان بوو ئه و منداله زۆر زیره که ههستی به سه ته می کۆمه لایه تی کرد و ده رکی به وه کرد که له ریزی کۆمه لگادا جیی کوییه. له ریزی هاوولانییه فه ره نساو ییه کانی خویدا نییه، به لکو جیگای نیو ئه و زۆر لیكراره موسولمانانه به که به دهستی هه ژاری و چه وساندنه وه ده نالین. ئه لپتر کامۆ شه یادی وازی تۆپی پێ بوو، بوو به گۆلچی، گۆلچیه کی هه ره چاکی قوتابخانه کی خو یان بوو، جارێکیان سه رمای بوو، ئه م سه رمایه لیتی پیس کرد و دوو چاری په نامی سییه کان بوو، نه خو شیه که ی زیادی کرد و لیتی کرد به ره شه سیل و هه تا هه تایه له کۆلی نه بۆه، بۆیه ههستی کرد ناتوانی پیه شه ی ده رس گوتنه وه له ئه ستۆ بگری. ئیدی پیه شه ی مامۆستایه تی له خه یالی خو ی ده رکرد، چوه ریزی فه رمانبه رانی ده وله ته وه، یه که م کاری که گرتیه ئه ستۆ نه وه بوو، بوو به فه رمانبه ر له به رتوبه رایه تی جه زایر. به لام کاری رۆژانه ی نیو دۆسیه ی بیتزار که ر پتی نووسینی ئه ده بی لئ نه گرت، دهستی به نووسینی کورته وتار کرد و به ناوی «شایی» وه بلاوی ده کرده وه، خووی دا به دامه زرانندی تیپتیکی شانۆیی، زۆریه ی ئه کته ره کانی ئه و تیپه موسولمان بوون. شانۆ زۆری سه رقالت کرد، چ وه کو نواندن چ وه کو خویندنه وه. له و سه رده مه دا ئاشنایه تی له گه ل ئه ده بی دۆستۆفسکیدا په ییدا کرد، ئه و چیرۆکانه ی که له خودی خو یه وه نزیک بوون، هه ر دوو کیان باوه ریان به ئاده میزاد هه بوو، هه ر دوو کیان زۆر ناسک بوون، به تاییه تی ده رباره ی باری کۆمه لایه تی و گیروگرفتی ده وله مهنده و هه ژاران.

رۆژنامه گه ری سه رنجی کامۆ راکیشا، هه ر که په یوه ندی به رۆژنامه نووسی نووسه ر- بسکال بیا- سه رۆکی نووسینی «الجزائر الجمهوریه» کرد ئیدی رۆژنامه گه ری بوو به خولیای، یه که م وتاری سه ره کی که کامۆ نووسی لیکۆلینه وه یه که بوو ده رباره ی کویره وه ری کریکاران، له و وتاره دا باری کۆمه لایه تی ناهه مواری ئه و کریکارانه ی روون کرد بۆه که له به ر دهستی سه رمایه داره داگیر که ره کاندایا کاریان ده کرد، که

نامۆ

پیشه کی

۱

ئه لپتر کامۆ له ۷ نو فمبیری ۱۹۱۳ له گوندی موندو چی هه ریمی قه سه ته نتینه ی جه زایر له باوکیکی فه ره نسای و دایکیکی ئه سپانی نه ژاد له دایک بووه، بابی وه رزیر بوو، له شه ری مارنی یه که مدا هاته کوشتن، دایکی له ته مه نی ۲۵ سالیدا بیوه ژن که وت و هه ر له جه زایردا مایه وه. تا کاری بۆ خو ی بدۆزیتسه وه، مالتیکی په ریوتی له گه ره کی بلکوردای به کری گرت، هه ر دوو کوره که ی و دایکی و خوشکه که ره په که وه ته که شه ی له گه لیا بوون، ژیا نیکی هه ژارانه ی ده گزه راند، کوره چکۆله که ی -ئه لپتر- هه ر له منالییه وه ههستی به م بێ ده ره تانییه کرد و ههستی کرد که هه ژاران له یه کیته ی و بیده نگیدا هاوچاره نووسن. به لام دوو شت باری قورسی ئه م هه ژارییه سه خته ی له سه ر شان سووک کرد، هه تا و ده ریا، هه تاوی گه رمی جه زایر، ده ریا ی شین و مه نگ که

هممویان موسولمان بوون. دهسه لاتی ئیستعماری له جهزایر و له پاريسدا ههستیان بهمه ترسی ئه مه کرد بهرپهژده داگيرکهرانه وه. لپهردا دهبی دان به وهدا بنهین که کامۆ به کینک بوو له وه فهره نسایبانهی له ریزی پيشه وه وپهژدانیان راپهري دهی ئه و تاوانانهی که داگيرکهری فهره نسی دهی کرد و ههروه ها ئه مه جار پیک بوو بۆ بهرپاگردنی شۆرش دهی داگيرکهران.

کامۆ گواستیبه وه بۆ پاريس. بوو به سکریتیری نووسینی رۆژنامه ی پاريسی ئیواران له کاتی کارکردنا سوور بوو له سه ر ئه وه ی به شداری ژبان و کاره کانی کرێکارانی چاپ و کۆکردنه وه بکات، چونکه ههسته ی ده کرد ئه وان زیاتر لپه و ی نزیکن وه ک له دهسته ی نووسهران.

که دووهم جهنگی جههانی بهرپا بوو، ویستی به شداری جهنگ بکات، بهلام له بهر نه خوشتی ئه مه ی پێ نه کرا، دوا ی هه لاته که ی فهره نسا له پاريسه وه گواستیبه وه بۆ «کلیرموند فراند» له نزیکی فیشی، ههروه ها رۆژنامه ی «پاريسی ئیواران» ش گواستیبه وه، له وه ده مه دا له سالی ۱۹۴۰ دا یه که م چیرۆکی گه وه و به ناویانگی خۆی نووسی، که بریتی بوو له چیرۆکی نامۆ، بهلام له سالی ۱۹۴۲ دا که وه بهر دیدی خوینه ران.

ئه وجا چوه ریزی بزوتنه وه ی «به ره نگاری» دهی داگيرکهری ئه لمانی، له شانه ی «خه بات» دا به شداری کرد و به نه پیتی له پاريس مایه وه، خۆی و دهسته یه ک له هاو پیکانی بلا و کراوه یه کيان به ناوی «کومبا» (خه بات) وه چاپ و بلا و ده کرد وه، زۆری نه برد و دوا ی نازاد کردنی پاريس له ۲۴ ی ئوگستۆس ی سالی ۱۹۴۴ دا ئه و بلا و کراوه یه بوو به رۆژنامه یه کی رۆژانه و به زمان حالتي «به ره نگاری» میلی له فهره نسا دا، له وه بهر واره وه ئه لپیر کامۆ بوو به سه رۆکی نووسینی، بسکال بیای دۆستی بهرپه و ی ده برد، ههروه ها له نووسیندا، سارتر، بال و استروک و ئوليفر و... هتد که له وه دوا گه یشتنه لووتکه ی نپویانگ به شداریان کرد. ئه م رۆژنامه یه رۆلپکی یه کجار گه وه ی له میانی لاوان و نه جه وانانی نازار چه شتووی جهنگدا بینی، ئه و وه چه یه ی به ته مای ئه وه بوون ده رگای هیوا ی تازه یان له بهر ده ما بکریته وه، بۆچوون و که ره سه ته ی خۆی هه بێ له ژباندا. هه رچه ند ئه م رۆژنامه یه زۆر بلا و نه بوو، بهلام رۆلی له بهر ی ئاراسته کردنه وه له هه موو رۆژنامه یه کی دی گه وره تر بوو، کامۆ و دۆسته کانی تپیدا مانه وه تا بارودۆخ له فهره نسا دا گۆرا، که رۆژه که ی رۆژی بیره که ره وه و نابرومه ند و خاوه ن را نوێ و چاکه کان نه بوو، به لکو رۆژی حیزبه هه لپه رسته کان بوو، وازی له سه ر نووسه ری (کومبا) هینا و بۆ یه کجاری به جیتی هیشته، جیتگای سه رسورمان نیسه که کار به یه کی جووله که ی تونسی کرې و به زووترین کات کردی به رۆژنامه یه کی ئیستعماریانه ی کۆنه په رستانه ی بێ ئاست.

ئه ستیره ی ئه ده بی و فیکری کامۆ ده سه تی به به رزیو نه وه و ده وه شانه وه کردبوو، ئه و و سارتر بوون به دوو ئه دره س بۆ بزوتنه وه یه کی په سه نی نوێ له ئه ده ب و فیکری فهره نسا ییدا، کامۆ به دل و به گیان خووی دا به نووسینی ئه ده بی، رۆمان و شانۆگه ری و وتاری ئه ده بی یه ک له دوا ی یه کی بلا و ده کرد وه. ئه و و سارته ری هاو پیتی بوون به سه ر نامه دی بزوتنه وه ی ئه ده بی و فیکری هه لچوو له فهره نسا دا.

له هه لوتیسه رامیاریه دیاره کاندادا دهنگی دهی زۆر و سه تم و هه موو جه ره داگيرکهریک به گه شتی و

دهی داگيرکهری فهره نسی له باکووری ئه فهریقا دا به تابه ته ی بهرز ده کرد وه. هه رگیز عه ره ب ناتوان هه لوتیسه گه وره کانی ده رباره ی بهرگری له نازادی له تونس و مه راکشدا به تابه ته ی ئه و ده مانه ی که سولتان محمه ده ی پینجه م له سالی ۱۹۵۴ دا لی خرا، فه رامۆش بکه ن. ئه وجا بهرگری کردنی له مافی جهزایر له سه ره سه تی و دیاری کردنی چاره نووسی خۆیاندا، هه رچه ند هه لوتیستی ده رباره ی گيروگرفتی جهزایر که مته ر روونه وه ک له گيروگرفتی تونس و مه راکش، چونکه هه رچه ند به باوه ری به مافی جهزایر یه کان هه بوو له دیاری کردنی مافی چارنووسی یاندا، مه به سه ت سه ره سه تییه، جه زیشی ده کرد، به شپه و یه ک پته وندی له نیوان جهزایر و فهره نسا دا هه بی.

سه بارت به م هه لوتیسه جوانانه ی ده رباره ی بهرگری له نازادی و هپه رشکردنه سه ر زۆر و سه تم، سه بارت به بایه خی مه رۆقا یه تی چیره که کانی و سه بارت به دل سوژی به رانه به جار دانی دادوه ری و قه زهاته وه ی له هپزی داگيرکهر له سالی ۱۹۷۵ دا خه لاتی نوێلی پێ به خشرا، ئه و و کبلنگ بچوو کترین دوو که سه ی بوون که خه لاتی نوێلیان وه رگرت، که گه وره ترین خه لاتی ئه ده بییه له جیهاندا.

کامۆ گه بییه لووتکه ی نپویانگ، بهلام ئه م نپویانگه ته نیا دوو سا ل دوامی کرد. کامۆ له سالی ۱۹۶۰ دا له سه عات دوو که م پینچ ده قیقه دا له رۆژی ۴ ی ینایری ۱۹۶۰ دا جیهانی به جی هشت و کۆچی دوا یی کرد.

کامۆ ده لێ مه رسۆ- پاله وانی سه ره کی کورته رۆمانی نامۆ- له لام ئینسانیتکی به سه ته زمانه، ئه و هه تا وه ی خو ش ده وێ که سه یبه ر له دوا ی خۆی جی نا هیلێ. (له پيشه کی چاپه قوتابخانه یییه ئه مه ریکایییه که ی رۆمانی نامۆ ل ۸ نیو یۆرک ۱۹۵۵ ئیلتون ستیشری وه ری گپه راوه) له راستیدا ئه و «هه سه تی بێ هو ده بییه ی» که له وتاره فه لسه فییه درپژه که ی «ئه فسانه ی سیزیف» دا ها توه له مه رسۆ دا به رجه سه تییه، که سه تی مه رسۆ که باسی ئه م هه سه ته ده کات له م لایه نه وه سارته ر گوته نی: ته تبیقی تیۆری رۆمانی بیته هو ده یه. ئه وه مان بۆ ئاشکرا ده کات که بۆچی که له رۆمان نووسه کان پایه ندن به روا له ته دیاره کانه وه، بۆ له ریتگای وینه ی هه سه ت پیکرا وه وه گوزار شه له خۆیان ده کن، له بری وردبو نه وه و حوکمدانی ژیری و مه نتقی، مه رسۆ که خۆی ده خاته با وه شی روا له ته خالیسه کان و ئه زموونی راسته وخۆی زیندو وه، له راستیدا هه موو سه یسه مپکی ته فسیر و لیکدان وه ره فز ده کات، خۆی ده خاته بیابانیتکی خالی له گه شته ده لاله ت و مانایه ک چ شته به لای ئه وه وه و بۆ ئه و نرخی نییه جگه له واقعی ئیستای دیاریکراو، به و حیسابه ی زنجیره یه که له له حه زاتی لیک داپرا و رپهوار، چ واتا و ده لاله تی له ئارادا نییه، ئیمه خۆمان له دنیا یه کی ده وله مند ی پر له وینه و ره نگ و هه ستدا ده بیینه وه که چ پته وندییه ک به یه که وه یان نا به سه تی و هپج فیکری په کبان ناخات. هه موو شته هه رچه ند بچوو ک بێ نرخیکی تابه ته ی دیاری خۆی وه رده گری، هه موو وینه یه ک هه رچه ند ته نیا و گو شه گپه ر بنوین، واتای خۆی وه رده گری.

مەرسۆ بەشئۆھەیک باسی خۆی دەکات وەک ئەوەی «یەکیکی تر» بچ من «انا» لەلای ئەو وای لێ دیت وەک ئەو «هو» بچ ھەموو دەستەواژەیکە کە دەی درکین، بەتاقی تەنیا دەوەستێ، چ پێوەندییەک بەدەستەواژەکانی دواي خۆیەو نەبەستیت، چ مانا و دەلالەتیک کۆبان ناکاتەو، دەستەواژەکان پتر لەووە نزیکن کە ئیشارەتی خێران وەک لەو دەی یەکە زمان یان فیکری بن. دەبێ بەکۆمەڵی ھەست و درکی سەرەخۆ، کە لە پال یەکدا دانراون، سیستەمیکی فیکری دیار رێکیان ناخات، لە نێو ھەر دەستەواژەیکدا، بۆشاییەک لە بێدەنگی و نەبوون ھەبە.

مەرسۆ لە بەشی یەکەمی رۆمانەکەدا و تا حوکمی خنکاندن بەسەرا دەدری، ھەست بەبێھوودەیی ناکات. خۆ ئەگەر ئەم ھەستی بێھوودەییە ختووکە ناخی یەکیک بدات، ئەو ختووکە ئەو خۆپنەرە دەدات کە ئەم ھەستی ناوئەمیدی پر لە غوربەتە بەبێھوودەیی رای دەمالێ. خۆ ئەگەر شەپەک دەرباری ھوشیاری لەلای مەرسۆ پێویست بچ، ئەو لەم قۆناغەدا جۆزیکە لە وربابوونەو پراستەوخۆ، زیاتر لەو شتە دەچێ، کە پتی دەلێن فانوسی سیحری، ھەموو جارێ تیشکەکە دەخاتە سەر و پتەپەک کە جیاوازە لەو و پتەپەیی لە پێشپەییەو ھاتوو، و پتەپەکان بەدایرایی و دوور لە یەکدی دەمیننەو، وەک چۆن لە شریتیکی سینەمایدا دەی بینن، چ پێوەندییەک کۆبان ناکاتەو. رەنگە ئەم کەلپتە ترسانکە بێدەنگانە کە و پتە و دەستەواژەکان لیک دابیرێ و ایان لێ دەکات وەک خەلقەندە رووت لەبەر سەرمای زستاندا ھەلبەرز، ئەو ھۆبە بچ کە ئیمە لە کاتی خۆتەندەو ئەم رۆمانەدا وای بکات ھەست بەتەنیاپەییکی قولی رامالەر بکەین. مەرسۆ خۆی بۆ ئەزمونی خالیسە ساز دەدا، بۆ ئەو شادییە ئیستا و لەحزە پراستەوخۆ دەی بەخشیت، وەک بلێی منالیک گەورەبە و بۆ یەکەمین جار چاودەکاتەو و پاک و بێگەردی روونکی دەبینن و لە دلەو گەشکە بەناھەنگی رەنگەکان دەکات و بەدەم ژبانی ھەموو بوونەورانەو «موجودات» دەترقیتەو، توور دراوتە عالەمیکیەو نایاسیت و بەو حوکم دراو کە لە کۆمەڵگایەکدا بژی کە لە زمانی تێ ناگەن، چارەنووسی بەستراو بەخەلکانیکەو، بیروبوون و رەوشتیان شتیکی غەربە، ناتوانن و نایەوئ ھۆگری بچ، وەک غەربچ لە نێو غەرباندا دەژی، ئەو بۆ ئیمەش ئیمە کە دەیخویننەو و شوین پتی چارەنووسی ھەلدەگرین، ئینسانیک غەربە چ جیبەک لە سیستەمی ئامادەکراوی قیەم و رەوشماندا نابینن کە بۆ ئەو گونجای، ئیمە لە ھەمان کاتدا ھەست بەغوربەت و بێگەردی «بری» ی ئەو دەکەین. بەلام ھەستی، تووری و ترس و بەزەبی تیدا تیکەل دەبێ، ئیمە نازانن لە ئاستی ئەم ئینسانە سەیرەدا کە لە ھیچەو دەست پێ دەکات و ناشیەوئ لێی لابدا چی بکەین.

ئەلھەقی مەرسۆ ئینسانیک بێگەردە بەھەموو واتای وشە بێگەردی. لووتکە بێگەردی و تاوانەکە لە ھەمان کاتدا لەو دەایە کە ئەو تاکو ئیستا ژبانی خۆی گوزەراندوو بچ ئەو لەلایەن خۆیەو گومان بخاتە دلێ ئینسانیکەو، ئەو فیشەکە لە دەمانچەکە دەردەچێ بۆ ئەو کابرایەکی عەرەب بکوژی چاوی خەلکی لێ دەکاتەو. ئەم تاوانە کە رێ کەوت، ریکەوتیک کویر کردی بەریشیەو، بەرپێژی وەکیل نیاپەو ئەنجامە نەک سەرەتا. تیشکی خستە سەر ئەو ژبانە تا ئیستا

بەخەمساردی و بچ مویالاتی گوزەراندوو بچ، ئەو جگەرەپەیی کە بەبچ مەبەست لەبەردەم لاشە ی راکشاوی دایکی، ئەو فرمیسکانە ی نۆ ناشتنی دایکی نەپشت، ئەو چاودەمکردنە کەمە، ئەو فیلمە لەگەڵ ماری دۆستیدا دواي مردنی دایکی بەماوەپەکی کەم بۆ چو، ھەموو ئەمانە دەبن بەتاوانیک کە کەس نایەوئ پتی بەخشیت، کەواتە مەرسۆ تاوانباریک ھەرە گەورە ی تاوان بوو، گوناحی ھەرە گەورەشی ئەو پەو پەو بە «گوناح» نەبوو یان لە واتای تێ نەگەیی، بەرانبەر بەنەریت و خوری کۆمەڵگا بەخەمساردی و گوئی نەدانەو دەووستا، ئەو ئیستا لە روانگە ی پرسکار «محقق» و «قازیبەو» درندەبە و دۆزمنی مەسیحە.

مەرسۆ و سەیری مەسەلەکە دەکات وەک ئەو ئینسانیک دی موخاکەمە بکەن کە پێوەندی بەمەو ھەر نەبچ، ھەستکردن بەبێھوودەیی لە ناخیدا راکشاو، و ھەلناسیت ھەر چەندە ئەم ئینسانە بەتەنیا بەرووی کۆمەڵگادا دەتەقی، کە لە کەستی پرسکار و قازیبەکاندا و شاپتەکان و قەشە ی زیندانەکەدا و ھەموو نەرتیک رەوشتیدا خۆی دەنوین، ئەم ھەستکردن بەبێھوودەییە لەلای ئەو ناگاتە قۆناغی ھوشیاری، ھەموو وشەپەک کە مەرسۆ دەیدرکین، لە ھەستەو و لە و پتەپە ھەلدەقولن، کەچی ھەر وشەپەک کە پرسکار دەیدرکین دەلالەت لە مانایەک، یان شتەپەک لە شتەکانی سیستەمی شارستانی و کۆمەڵایەتی دەکات. بەم چەشنە مەرسۆ بەغەربیی دەمینتەو لە بەردەم خۆی و لەبەردەم ئەو کۆمەڵگایە کە تاوانباری دەکات و بەرەو مل قرتاندنی رەوانە دەکات.

حوکمی خنکاندن وەک شمشیری جەلاد دەنگ دەداتەو، قەشە ی زیندانەکە سەردانی دەکات، ئەوساکە مەرسۆ ھەستی بێھوودەیی لەلا دەگاتە ھوشیاری و رادەپەری، لەو دەمەیدا کە مەرسۆ پاپەندە بەشادی ئەم دنیاو، دەبینن قەشەکە بەلێنی شادی ئەو دنیاو دەدات، مەرسۆ ئەم ھیوایە رەفز دەکات، لە قەشەکە رادەپەری و ھاواری بەسەردا دەکات، ھەموو ئەم مژدەپەیی کە بەدلنیاپەیی دەم دەیتن، یەک تال لە قژی ئافرەتی ناھیتن، یاخیبوونەکە، ئەو یاخیبوونە نیبە کە ئینسان بەناوی ھەموو مژدەپەییەو بەبانگەواز و جاری بۆ دەدات، ھەرەھا بەناوی سروشتی مژدەپەییەو، بەلکو یاخیبوونە بەناوی شادی سەر ئەرزەو کە تا ئەم کاتە بەبچ ئەو پچ بزانی لەزەتی لێ وەرگرتوو، «ھەستم کرد، شاد بووم و ھیتشتاش ھەر شادم» ھەمان شادییە کە کامۆ لە وتاری (أعراس)دا باسی کردوو و ھەلقولاری کلۆلییەکی بچ پراپەو.

مەرسۆ لە ھەموو ژبانییدا ھەر بەتەنیا مایەو، ھەستی بەبوونی کەسانی تر نەکرد، تەنیا لەکاتی مەرگدا نەبچ، ئیستا بیر لە دایکی دەکاتەو، ئەو دایکە ئەمیان لەسەر تاوانبار کرد کە گواپە خۆشی نەویستوو، ھەرەھا بیر لە خەلکی دەکاتەو، ئەو خەلکانە لە نێویاندا دەمری. ئەمرۆ ھەموو ئاوانیک ئەو پەو، بۆ ئەو ھەستی تەنیاپە کەم بیتەو، لە رێگای چوونیدا بۆ سیدارە زۆرتین ژمارە لە تەماشاکەرانی بیینی کە بەھاواری رق و قین و کینەو پیتشوازی بکەن.

تاقه شوپنیک بو که له که نار که دا سیبهر دهیگرته وه، لهو دهمه دا که له بهر تیشکی سووتینه ری هه تاودا ههنگاوی دهن، یه کیتک له عه ره به کانی بینی راکشاوره و شا به سه پان ناگری، به هه رحال هه لده کیشیتته دهمانچه و چوار گولله بانه و بان یه که به کابرای عاره به وه دهنی و گیانی له بهر ده بری.

بهشی دووه می سه رگوزشته می مه رسۆ به ده وری لهو «۱» مانگه دا ده سو پریتته وه که له زیندانا به سه ری ده بات، چۆنیه تی مو حاکه مه کردنی حوکمی ئیعدام، رۆژانی پیش جیه جیکردنی حوکمی ئیعدام، لهو ماوه دوور و دریتیه نیوان تاوان و مو حاکه مه، ته نیا هه ندی جار حاکمی ته حقیق، مو حاکمی ماری و کاهینی زیندانه که ده بینی، مه رسۆ به هیه جی جۆری نایه وی به رگری له خۆی بکات. بهشی دووه جیاوازتره له بهشی یه که م، بهشی دووه له دوو ناستدایه، ناستی ده ره وه که به مو حاکه مه کۆتایی دئ، ناستی ناوه وه که له کۆتایی رۆمانه که دا ده گاته لووتکه، له وهش روو به روو بوونه وهی کاهینی زیندانه که یه، لهو دهمه دا که مه رسۆ چاوه روانی رۆژبوونه وهی رۆژی جیه جیکردنی حوکمی ئیعدامه که ده کات.

رۆمانی نامۆی ئه لیبیر کامۆ یه کیتکه لهو کاره ئه ده بیانه ی که گه لئ گف توگۆ و وتووێژی به رده وامی دروست کرد، به هاواریکتی ناو می دانه به رانبهر به ژیان هاته ژماردن، ههروه ها وا ژمیردرا که به رجه سته کردنیکی روانینی نه هیلستانه ی له وتویه، که ئینکاری گشت به هایه ک ده کات، ئه مه جگه له وهی به نیمچه مانیفیستیک ده رباره ی ئیغی راب له قه له م درا.

دیاره ئه وهش خه ته ریکه روو له هه سوو کاریکی هونه ری ده کات، ئه گه ر به توژی له ده ره وه به سه ریا به سه پینری گه لئ لیکدانه وه و ئیفرزاتی به سه ردا بار ده کری، رهنکه لیکدانه وه و ئیفرزاتی جوان بی، به لام کاره که سپرۆ ده کات چونکه مۆله تی نادات له ناوه وه تیشک بخاته سه ر خۆی و روونتر و جوانتر بنوینئ.

کامۆ له پیتشه کی نامیلکه ی (الظهر و الوجه) دا ۱۹۵۷ ده لئ: (ته نانه ت ساته کانی یاخیوو نیشم، هه میشه پرشنگدار بوون. زرووف خستیه نیوان کویره وه ری و هه تاوه وه، کویره وه ری رتی نه دام دوا ی لهو بوچوونه بکه وم که ده لئ هه سوو شتی له میژوودا و له سایه ی هه تاودا چاکه و به جیه، هه تاویش فیری کردم که میژوو هه سوو شتی نییه، که ژیان بگۆرین به لئ، به رزی بکه یه وه بو رووناک، بو خۆمان، بو گشت به سه ربیه ت به لئ، به لام که عالم بگۆرین نه خیر، چونکه عالمم کردووه .)

رهنگه بی سوود نه بی ئه گه ر قسه کا ئمان پتر روون بکه یه وه، لهو گۆرینی ژبانیه ی که کامۆ باسی ده کات، ئامانجی به رز و به شکۆی هونه ره لای رامسۆی شاعیر، نزیکتی نیوان لهو و کامۆ هه ره له سنووری ئه م چه مک و تیگه یشتی رۆلی هونه ردا نه وه ستاوه، له وه قولتتره، ره گوریشیه ی له زمینه ی لهو هه سته هیلینه نوپیه هاویه شه ی نیوانیاند ادا کوتاوه، که به تاشکرا بو وینه له چامه کی رامسۆ (الشمس والجسد) و له (اعراس) کامۆ دا ده وئ، کامۆ گۆرینی ژبان له پارسه نگ و به رامبه ر به گۆرینی عالم دا ده تی و ده لئ (عالمم کردووه به خوام) ئه گه ر مه به ستمان بی زیاتر لهو قسه یه ی دوا بی تی بگه ی، لهوا ده گه ر پینه وه بو بۆلفالیری که ته نیا به ریکه وت نییه، فالیری له چامه ی (المقبرة البحریه) دا و کامۆ له کاره به ره تییه که یدا (أسطورة سیزیف) به هه مان دیری پندار ده ست بی بکه ن، کامۆ دریتیه

نامۆ بریتیه له دوو بهش، بهشی یه که م به کوشتنی کابرایه کی عه ره ب له سه ر که ناریک له که نار کانی جه زاتیردا کۆتایی پی دئ، بهشی دووه م به وه کۆتایی دئ که مه رسۆ له ئه نجامی لهو کاره یدا بو مه قسه له که ده بری، مه رسۆ فه رمان به ره له یه کیتک له نوو سینگه کانی جه زاتیردا، دایکی له یه ککه وه ته خانه یه ک دایه، برووسکه یه کی ده گاتی و هه والی مه رگی دایکی تیدایه، ده ست به گیترا نه وه ی چیرۆکه که ی دایکی ده کات، دوو رۆژ مادونی وه رده گری و ده چی بۆ یه ککه وه ته خانه که، به دریتایی لهو شه وه به دیار ته ره مه که ی دایکییه وه دا ده نیشتی بۆ سه یه نی له گه ل به ریکردنی ته ره مه که ی دایکی دا بو گۆرستان ده چی، هیه ج جۆره خه مییک یان هه سستییک نا نوینئ، ته نیا له وه نه بی له ئه نجامی گه رمادا هه ست به شه که تی ده کات، له کاتی دانیشندا دوو فینجان قاوه ده خواته وه و جگه ره یه کی به سه را ده کات ئه نجا چاوئ گه رم ده کات.

که ده گه ر پیتته وه بو جه زاتیر، ده زانی لهو رۆژه شه مه یه واته یه که م پشوو ی کۆتایی هه فته یه. دیاره ئه م رۆژه گرنگترین رۆژانی هه فته یه، بو که سانی که ژیانان رۆتینه، ده چی بو مه له کردن، به ریکه وت تووشی ماری ده بی، ماری کیژی که سه رده مییک له هه مان دائیره ی مه رسۆ دا کاری کردووه، له گه لیدا ده چی بو سینمه ما بو بینینی فیلمیکی هه زلی، له و جا ده بیاته وه بو مالی، ده ست به عه شقبازی ده که ن، رۆژی دوو شه مه وه کو جاری جارن بو سه ر کاره که ی ده گه ر پیتته وه، لهو ژینگه یه ی چینی کریکار ده بینن که تیدایا ده ژین، سیلیست ژنیکه و خاوه نی خوار دنگایه کی بچوو که، خه ریکی نان خوار دنه سه لمانۆ پیره میتر دیکه به ته نی و له گه ل سه گنکی پیردا ده ژی، لپی ده دا و جینیوی پی ده دا، شه ویک له سه ر بانێژه که ی خۆیه وه که به ته نیشت ژووره که ی مه رسۆ ده یه بو سه گه و نیوو که ی ده گه ر پ (ریون) یش کابرایه کی ره وشت گوماناوییه ده لئین گوایه، گه واده.

لئ ریون، هه سستیکی ئاپرومه ندانه ی سه ره تایی تیدایه که هه ست ده کات دۆسته عه ره به که ی خیانه تی لئ ده کات، نه خشه ی تۆله سه ندنه وه ده کیشیت، یه که م هه نگاوی له وه ده بیته داوا له مه رسۆ بکات که به زمانی له وه وه نامه یه ک بو دۆسته که ی بنووسیت، له و جا به شپوه یه کی در ندانه ده که ویتته ویزه ی دۆسته که ی و ئه مه تاشکرا ده بیته، داوا له مه رسۆ ده کات که له دادگا شایه تی بو بدات. مه رسۆش را زی ده بیته.

له پشوو ی کۆتایی هه فته ی سییه می دوا ی مر دنی دایکی مه رسۆ، ریون مه رسۆ و ماری داوه ت ده کات که رۆژیک له گه لدا و له گه ل برادره کانی (ال ماسون) به نه سه ر، که ده ست به گه شت و گه ر دش ده که ن، چه ند عه ره بییک دوا یان ده که ون، ده بی به شه ریان، یه کیتک له عه ره به کان چه قویه ک له ریون ده دات و برینداری ده کات، مه رسۆ ناو بی کردن و دهمانچه که ی له ریون وه رگرت، عه ره به کان کشانه وه، دوا ی فرا ئینیکی به له زه ت و خوار دنه وه یه کی زۆر، مه رسۆ به که نار که دا ده که ویتته بیاسه و روو ده کاته کانیه ک،

به پیشه‌کبیسه‌دهات و ده‌لئی (ده‌باردی خودی ژیان دوی تیپه‌ریونی ئەم هه‌موو ساله‌ چ شتی‌کم نییه بیخه‌مه سه‌ر ئەودی له «الظهر والوجه» دا گتومه، که چ خۆشه‌ویستییه‌کی ژیان نییه به‌بی وه‌رسبون لئی.

که ئەو قسه‌یه‌م کرد. ئەم ده‌زانی تا چ راده‌یه‌ک راست‌گۆیی تیدایه‌ چونکه‌ ساته‌ نائومی‌دییه‌ راسته‌قیینه‌کانم نه‌ده‌ناسی وه‌ک له‌وه‌دوا ناسیم. ئەودی هه‌موو شتی‌کی له‌ ناخمدان ویران کرد ته‌نیا ئەو ئەله‌ها و ئاره‌زووه‌ بی‌ پایانه‌ بوو بۆ ژیان ئەودی تا ئە‌مرۆش هه‌ستی پین ده‌که‌م، ئەودی تاریک‌ترین لاپه‌ره‌کانی «الظهر والوجه» لئی دوا، بریتییه‌ له‌ ئەله‌هایه‌کی بی‌ وینه‌ و ژهم برده‌بییه‌کی بی‌ سنوور بۆ ژیان به‌خراپ‌ترین و چاک‌ترین شته‌وه‌.

ئەوجا ده‌بینن له‌ کۆتایی (الصیف في الجزائر) و (أعراس) ۱۹۳۸ دا ده‌لئی: (چونکه‌ ئەگه‌ر هه‌له‌ و خه‌تایه‌ک هه‌بی بکری دهره‌ق به‌ژیان، په‌نگه‌ ئەو هه‌له‌یه‌ نائومی‌دی‌بوون نه‌بی له‌ ژیان به‌ئه‌ندازه‌ی ئەودی وازه‌ینان بی‌ لئی به‌ئومی‌دی ژیان‌تیکی دی له‌ ناینده‌دا.)

ئەمه‌ روویه‌کی زۆر باه‌خداره‌ بۆ چوونه‌ ناو فیکر و تیگه‌یشتنی هه‌لۆیستی کامۆ، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وازی له‌ غه‌بیایه‌تی مه‌سیح هینا. له‌ ئەنجامدا غه‌بیایه‌تی سه‌ر زه‌وی په‌فز کرد. (ئینسانی یاخی ۱۹۵۱) هه‌لۆیستی یۆنانی ده‌باردی ژیان په‌سه‌ند کرد و تا راده‌ی پیروزی خۆشی ویست و قه‌دری زانی، (گالیلۆ که‌ راستییه‌کی زانستی گرنگی دۆزییه‌وه، زۆر به‌ئاسانیش نوکولی لئ کرد، هه‌ر که‌ بینی ژیان له‌ خه‌ته‌ردایه‌ خۆی لئ به‌ری کرد. له‌ روانگه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه‌ ده‌توانی، بگوتی زۆر چاکی کرد، چونکه‌ ئەوه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک نه‌بوو که‌ له‌ پیناویدا بیسته‌ سووتاندن، زه‌وی به‌ده‌وری پۆژدا بسووری‌تیه‌وه‌ یان پۆژ به‌ده‌وری زه‌ویدا بسووری‌تیه‌وه‌. شتی‌که‌ هاوتای ژیان ناکاته‌وه‌) سیزیف ۱۹۴۳ کامۆ وه‌کو هیلینییه‌ کۆنه‌کان، عالم قیوول ده‌کات، په‌فزی ناکات، دژایه‌تی ناکات، خۆی لئ نادن‌تیه‌وه‌، به‌لکو به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ پیشوازی لئ ده‌کات، ده‌یکات به‌ (خوا) کامۆ مه‌له‌کووته‌ و مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کان وه‌کو یه‌ک په‌فز ده‌کات، (مه‌له‌کووت چ شتی‌ک پیشکه‌ش ناکات جگه‌ له‌ دووره‌په‌رتیزی و چاوپۆشی له‌ ژیان، که‌واته‌ بی‌ که‌لکه‌ و سوودی ناگه‌یه‌نی، مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کانیش جگه‌ له‌ ویرانکاری چیدی پیشکه‌ش ناکات که‌واته‌ ئەویش بی‌ که‌لکه‌، بۆیه‌ هه‌ردووکیان ویرای جی‌وازی نیتوانیان له‌ یه‌ک شتدا یه‌ک ده‌گره‌وه‌ که‌ ئەویش په‌فزی سوول‌ه‌کردنه‌ له‌ گه‌ل ژيانا ئەو به‌هایه‌یه‌ که‌ یاخی‌بون په‌رده‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌مالتی، که‌واته‌ شتاقبان هه‌یچمان پیشکه‌ش ناکه‌ن جگه‌ له‌ دوو جوهره‌ نمونه‌ی زۆر دوور له‌ واقیعه‌وه‌.) ئینسانی یاخی.

د. عبدالغفار مكاوي له‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ به‌تامه‌که‌یدا (ئه‌لبیر کامۆ، هه‌ل‌دانئ بۆ لی‌کۆلینه‌وه‌ی فیکری فه‌لسه‌فی، بلاوه‌خانه‌ی المعارف القا‌ه‌ره‌) دا ده‌لئی: ئەم فیکره‌ی که‌ عه‌قل رزگار ده‌کات و ده‌یخاته‌، جی‌گای متمانه‌ و پروای ته‌واوه‌وه‌، کامۆ نیتی دهنئ (فکر الظهیره‌) نمونه‌ی بالای ئەو بریتییه‌ له‌ فیکری یۆنانی که‌ هه‌میشه‌ په‌یامداری ته‌سه‌وری هه‌ده‌، په‌رگیری له‌ هه‌یج شتی‌کدا نه‌کردوه‌وه‌، نه‌ له‌ پیروزی نه‌ له‌ عه‌قل ئەو فیکره‌ی توانی پارێزگاری نیتوان سیتبه‌ر و رووناکی بکات و پایه‌ی مرۆف له‌ سروشت و غه‌یب

و له‌ باره‌گای خواکاندا دیاری بکات، بریتییه‌ له‌ فیکری سنوور و پیتوانه‌ (الحمد والمقیاس) ئەوه‌ش فیکری به‌کتییه‌کی ئەوتۆیه‌ که‌ چ شتی‌کی ده‌باردی که‌لکه‌له‌ی شمولییه‌ت نه‌ناسیوه‌، که‌ ئەو پۆ هه‌ره‌شه‌ له‌ کوشتنی ئەوروپا ده‌کات، کامۆ گوتنه‌ی، ئەوجا د. مه‌کاوی ده‌گه‌ریتیه‌وه‌ سه‌ر باسه‌که‌ی و ده‌لئی (فیکری ظهیره‌ی یۆنانی له‌ لای ئەلبیر کامۆ فیکری نیوه‌ی شوه‌ی ئەوروپا ده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌وپه‌ری خه‌ترایییه‌وه‌ به‌ره‌ داگیرکردنی شمول ده‌چیت و بی‌ وچان سنووره‌کان ده‌به‌زینی تا خۆی بخاته‌ گیتاوی سه‌رکیشی و مله‌ویری بی‌ سنووره‌وه‌.)

له‌پال ئەو هه‌سته‌دا به‌نرخ‌ی ژیان، هه‌ستی تامه‌زرۆیی ژیان ئەو تامه‌زرۆیییه‌ی که‌ هه‌رگیز له‌ جۆش و خروش ناکه‌وی، هه‌ستی بیه‌هوده‌بیش له‌لای کامۆ ده‌بینن، ئەو هه‌سته‌ی وای له‌ کامۆ کرد له‌ سه‌ره‌تای سیزیفدا پریری ئەوه‌ بدا که‌ یه‌ک مه‌سه‌له‌ی فه‌لسه‌فی هه‌یه‌ و له‌ راستیدا خه‌ته‌ره‌، مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی (حوکمدان له‌سه‌ر ئەودی ئاخۆ ژیان ئەوه‌ دیتیت یان ناهیتیت که‌ بژیت، ئەوه‌ مه‌به‌سته‌ی گه‌وه‌ه‌ری فه‌لسه‌فه‌یه‌.)

شان به‌شانی مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی، هیوا و ئومی‌د ده‌بینن. (سندووقی باندورا که‌ گشت به‌لا و نه‌هامه‌تییه‌کی ئینسانی تیدا کۆتیه‌وه‌، یۆنانییه‌کان له‌ ئەنجاما هیوا و ئومی‌دیان لئ دهره‌ینا، دوی گشت خراپه‌کارییه‌کانی دی، به‌و حیسابه‌ی له‌ هه‌موویان خراپه‌تره‌. له‌ راستیدا من چ شتی ناییم له‌ په‌مز و هه‌مایه‌ که‌ کاریگه‌تر بی‌ له‌ ده‌روونا، چونکه‌ ئومی‌د به‌په‌چه‌وانه‌ی باوه‌ری باوه‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌ته‌سلیم بوونه‌ (الصیف في الجزائر) به‌راده‌ی ئەودی که‌ کامۆ خۆکوژی جه‌سته‌یی په‌فز ده‌کات. خۆ کوژی میتافیزیکیش په‌فز ده‌کات، هیوا، خۆکوژی، سووکایه‌تی پیکردنی بوونه‌، نکۆلی کردنه‌ له‌ بوون، له‌ سیزیفدا ده‌رسێ (ئاخۆ بیه‌هوده‌یی بوون، ناچاره‌ ده‌کا له‌ ریگای هیوا یان خۆکوژییه‌وه‌ لئی هه‌لتی؟) هه‌لبه‌ت وه‌لام له‌ گشت بیه‌رکردنه‌وه‌یدا نه‌ئه‌ ئه‌ی چار- ئەگه‌ر چاریک هه‌بی بۆ رووبه‌رووبوونه‌ی بیه‌هوده‌بیش ئەوا خۆکوژی نییه‌، خۆ دۆزینه‌وه‌ له‌ عالمدا نییه‌ هه‌روه‌ها چاوه‌روانکردنی عالم‌میتیکی دی نییه‌ که‌ به‌ر و ناماقۆل نه‌بی. چار له‌ به‌زاندنی سنووری خودی بیه‌هوده‌بییه‌که‌دایه‌، به‌زاندنی سنووری راکردن و هه‌لاتن له‌ بیه‌هوده‌بییه‌ یاخۆ هه‌لخه‌له‌تاندنی ئینسان خۆیه‌تی، به‌لکو هه‌نگاو نانه‌ به‌ره‌ ناوجه‌رگه‌یان، به‌ره‌نگاربوونه‌ی ژیان به‌وه‌ی تیکه‌لی بیی و ئالکای بیی و بیدۆزیتیه‌وه‌ و تیبیدا بژیت (ئینسان له‌سایه‌ی هه‌ستکردن به‌بیه‌هوده‌بیدا له‌ ژانه‌کان ورد ده‌بیتیه‌وه‌، بته‌کان که‌ر ده‌کات ئەوسا که‌ زه‌وی له‌ که‌ونیدا، که‌ له‌ پر ناچاری بیده‌نگی کراوه‌، له‌ ریگای هه‌زاران ده‌نگی بچکۆله‌ی ئاوتیه‌ی دل‌به‌ندییه‌وه‌ دیته‌ زمان و گۆ. چ هه‌تاوی بی‌ سیتبه‌ر نییه‌ و پیتوسته‌ شه‌و بناسین. (سیزیف). ئینسان‌تیک که‌ هه‌ست به‌بیه‌هوده‌یی بکات، ده‌توانی به‌هه‌یواوه‌ سه‌رقال بی، ئەگه‌ر هیوا هه‌بی- نای له‌ راستیدا- ئەوه‌نده‌ سه‌رقالی بکات، به‌ئه‌ندازه‌ی ئەودی که‌ پیتوسته‌ ده‌سته‌رداری هه‌لاتن و خۆ هه‌لخه‌له‌تاندن بی. (هه‌مان سه‌رچاوه‌).

تیکه‌ل‌بوون و چوونه‌ ناو ژیان له‌ به‌رامبه‌ر بیه‌هوده‌بیدا، له‌لای کامۆ یاخی‌بوونی بی‌ وچان ده‌گه‌یه‌نی، یاخی‌بوون به‌واتای په‌فزکردنی ناماقۆلییه‌تی عالم، چا و نه‌پۆشین و خۆنه‌دزینه‌وه‌ له‌ عالم.

دیاره هم نویتشه کورته، مؤلته تی ئهوه نادات تهواوی ههلویتسته کانی کامۆ بخریتته روو. یان دهرفته تی ئهوه نادات هه موو ئه و ریگایانه، شی بکرتنه وه که بیری کامۆ پیتیدا تیپه ریوه، لیره دا مه به ستمان گه لاله کردنی پوخته یه که که روونای داخلی بخاته سه ر عالمی چیرۆکی نامۆ. وتمان ژبان، بو خۆی له خۆیدا، قیمه تی هه وه ل و ناخیره له لای کامۆ چ قیمه تیکی دی له و به رزتر نییه، دیاره له به رامبه ر هم قیمه ته به رزه شدا حه قبه تی مه رگ و بیته وده یی بوون هه یه. له نیوان ژبان و مه رگیشدا ره فزی ته نازول و خۆ کوژی هه یه، ره فزی هه لاتن و خۆ هه لئه تانندن هه یه، هه لوئیکی باخبوونیتکی بئ برانه وه یه، تاقه ریگایه بو به زانندی سنووری بیته وده یی و تیکه لیبون به ژبان. هه ره ها گه رانه به دوا ی و ده عیدا. وه عی به یون، له راستیدا هم هست و وه عیه له و بازنه داخرا وده دا- بانه وئ و نه مانه وئ- هه سته کردنه به بیته وده یی، به بیته لکی هه موو جو ره کاری، به پوچی و بی مانایی هه موو هه لوئیک، (هه ستان، ترام، چوار سه عات کارکردن، خه وتن، دووشه ممه، سه شه ممه، چوار شه ممه، پینج شه ممه، هه ینی، شه ممه. هتد. ئه مه ریگایه که هه میسه ناگیریتته به ر، چونکه زۆر نابات پرسیاریک له دهر وندا قووت ده بیته وه، بوچی، ئه وکاته هزر بی به ش ده بی له و وه نه وزه پیتوسته ی به رده وام بوونی ژبان) نامۆ.

لئ ئه وه هه سته بو خۆی، ئه وه ناگاییه سه خته، ئه و رووه روو بوونه وه بی به رده یه ی بوون له ناو جه رگه ی بیته وده ییه وه تاقه رزگار بوونیتکی له باره، رزگار بوونی چی؟ رزگار بوونی رۆح وه ک (باوکه بانیلو) له (رشانه وه دا) ده یلئ؟ نه خیر، رزگار بوونی جه سته کانه وه ک کامۆ به زمانی (دکتۆر ریو) وه له هه مان به ره مه دا ده یلئ، ئه وه رزگار بوونیتکه له لای کامۆ چ ریگایه کی بو نییه، جگه له ریگای هه سته کان نه بی.

کامۆ له چیرۆکی نامۆ دا- له شه خسیه تی مه رسۆ دا- بوونه وه رتکی حسسی خالیسه پیتشه ک ده کات. ژبان له لای بریتیه له تیرکردنیتکی جه سته یی به رده وام، به راده یه ک وای لئ ده کات به ناشکر و به و سادیه یی که له ئه نجامدا به ره مه قسه له ی برد به ئه و قاته که ی بلئ که (پیتوستیه جه سته ییه کانی زۆر جار زال ده بی به سه ره هه سته کانی و ده یشتوینئ) و ئه و رۆژه ی که دایکی نیژا (ماندوو بو، به راده ی پیتوست دهرفته تی نوستنی بو نه ره خسا).

کامۆ له مه ر ئه و پاله وانه ی، گوته ویه تی (ئینسانیتکی به سته زمانی رووته، ئینسانیتکه، خه لکی ظهیره یه) ئه گه ر بیرمان بیته وه هم بت په رسته، ژیا، حوکم درا و له رژیمنتکی ئه وروپایی مه سیحیدا کوژا. به گویره ی فیکری کامۆ هه لئ قولاوی نبه شه وه، هه لته ت ئه وه ش ده زانین که بو وه ک به سته زمانئ ده بیینئ، بوچی وه ک خۆی نیوی ناوه بیگانه یه، دیاره ئه مه فیلتکی رۆمان نووسی نییه که هه تاو ئه و رۆله گرنگه له رۆمانی نامۆ دا بیینئ، مه رسۆ له و ده مه دا پیاری کوشت که له ژنیر کارتیکردنی هه تا ودا بو، ئه مه شی بو هه موو ئه وانه دووباره ده کرده وه که پرسیاربان له مه ر هوی تاوانه کی کردبا واته ئه مه ی له که س نه ده شارده وه! هه تاو سه ره گیشکه ی پی خست، که وته ورتنه کردن، په نجه ی به په له پیتکه وه نا و ئینسانیتکی دی کوشت، وه ک ئه وه ی ره وتی کاره که ئه وه بلئ که مه رسۆش نیچیریکه، وه کو نیچیره که ی خۆی، چونکه خه لکی شارستانیه تیکی ناوۆک و نامۆ و قه رزار باره ئه مه ده لاقه یه که ده توانئ لیبوه ی

پروانریتته شه خسیه تی مه رسۆ، ده لاقه که ی دی ئه وه یه که سارته ر ئیشاره تی بو کردوه مه رسۆ حیکایه ته که ی به رجه سته کردنیتکی رۆمانی بیته وده ییه.

مه رسۆ له ده لاقه ی یه که مه وه، وه کو خه لقه نده یه ک له چوارچیه ی ئه و شارستانیه ته دا ده سو ریتته وه، که فیکری یۆنانی تیدا له دایک بوو، که کامۆ و هه موو کامۆ ئاساییه کان هه لوئبان دا سه ره له نوئ زیندووی بکه نه وه، بویه ئینسانیتکی بت په رست و له سایه یی شارستانیه تیکی نامۆی له دهر وه هینرا ودا ده ژئ، شارستانیه تیک که له ساتی میژوویی کاره ساته که یدا زال و باوه، بویه وه کو نامۆ و بیگانه یه ک ده ژئ، ره فز ده کری، قه رزار بار ده کری، ده کوژئ، چونکه بیگانه یه.

له ده لاقه ی دووه مه وه که سارته ر وه ری ده گری و بو لیکدانه وه ی به ره مه که له سه ری ده وه سته ی سووره له سه ری- خه لقه نده یه کی عه به سییه- گه رچی ته نیا له و ساته دا هه ست به بیته وده یی ده کا، که له زیندانه که یدا رووه یه رووی مه رگ ده بیته وه.

به ره مه که، وپرای ئه مه و ئه وه، به رجه سته کردنی پروانیتکی یه جگار قوول و به نا زا ره بو روویه ک له رووه کانی بیته وده یی ژبان، که ده قا و ده ق رووی په یوه ندی تاکه به خه لکه وه و راده ی خه ته ری به ریژه ی تاکه وه، هه ر له به ر ئه وه ی ئه و ته نیا باله و ئه وان زۆرن. ئه وه روویه که ده مانگه به نیتته زه مینه یه ک که زۆر جار کامۆ رووی ته ده کات، سه رقالییه کی بنه ره تی بو پیک دینیت، گیروگرتی عه داله ت وا بزاین پیتوست به وه ناکات بلتین کاری گه وری هونه ری وه ک کاره کانی هم نووسه ره، ده جوولئ و ده ژئ و گه واهی خۆی له ده لاقه یه ک زیاتره وه ده دات، قوولئ و چاکی و گشتیه تی خۆی له م فره لایه نییه وه وه رده گری، له ده و له مه ندی به پیتی جیهانی ناوه وه ی وه رده گری.

ره نگه خراب نه بی له لایه کی تره وه ئه وه بلتین که بابه تی نامۆ له و کارانه ی کامۆ که له پال سن به ره مه ی تریدا ئه گه ر هم دهر پرینه دروست بیت- نووسه ر بیر و توانای دا هینانی خۆی تیدا خسته کار بو شیه ته لکرده وه ی ئه وه ی که له پیتشه کی سیزفدا ناوی لئ نا (ئه وه هه سته ی بیته وده ییه ی که مرۆف ده بیینئ له م سه ده با و بلا وه دا) بو ئه مه ش ریگای جودای شیه ی ئه ده یی و شینواری چاره کردنی گرت به ر (نامۆ ۱۹۴۲، ئه ستوره ی سیزیف ۱۹۴۳، به ده حالییوون ۱۹۴۴، کالی گولا ۱۹۴۵)، له راستیدا چ ریگایه ک نییه بو ته ماشا کردنی به ره مه یک له م به ره مه مانه، بی سیانه که ی دی، ئاخۆ ئه مه ریکه وته، که مه رسۆ له زیندانه که یدا چاوی به پارچه رۆژنامه یه کی دراو بکه وئ و ببئ به هه وینئ کاره ساتیتکی بیته وده یی له شانۆگری (به ده حالییوون) دا؟

شایه نی باسه ئه وه ش بلتین که کامۆ له پال ئه وه دا که یه کجار سه رقالی چه مکی عه داله ت بوو، وه ک زۆریه ی رۆشنییرانی سه رده مه که شی قینتکی یه کجار زۆری له سزای خنکاندن بوو، کامۆ هونه ره مندکی مه زن بوو، تیورسینتکی گه وره بوو، پیشه ورده که شی خسته خزمه ت بیره کانییه وه و توانایه کی چاکی له به کاره یینانی چه کی ته وس و توانجدا خسته کار... ده با ئیستاش له دیوی ناوه وه پروانینه به ره مه مه کانی، مه رسۆ کتیه؟ یا به شیه یه کی تر بلتین مه رسۆ چییه؟ ئه و شه خسیه ته له کاره که دا ده ژئ، ده جوولئ، کار ده کات و وه کو هه ر ئینسانیتکی ئاسایی توانایه کی هه یه، هه ست ده کات زیاد یان که م، هه سته یکی

جهسته‌یی جیای ده‌کاته‌وه بئ‌ئو‌دی دای بیری یان جیای بکاته‌وه یان شازی بکات، هه‌ستیکی جهسته‌یی به‌هتیز که هه‌میشه عه‌ودالی دوا‌ی تیری‌وونه، مه‌رسۆ ده‌لئی (ویستم‌ئو‌دی بۆ سه‌لمیتم که ته‌واو وه‌کو هه‌موو خه‌لکی دیم، چ جی‌اوازی‌به‌کم له‌وان نییبه، به‌لام سه‌یرم کرد‌ئمه سوودیکی ئه‌وتۆی نییبه، له‌بهر ته‌مه‌لئی وازم لئ‌هینتا) ئه‌وجا ده‌لئی (لئی پرسیم نایا من دایکم خو‌ش ویستوه، گوتم به‌لئی وه‌ک گشت خه‌لکانی) له‌کو‌تاییدا به‌سه‌رسامییه‌وه ده‌لئی (نم ده‌توانی تیبگه‌م که چۆن کرا خه‌سه‌له‌تی ئاسایی مرۆف‌ئو خه‌سه‌له‌تانه‌ی له‌هی خه‌لکانی دی جی‌اوازی نییبه، هه‌لگه‌ر پئندری‌ته‌وه و بئی به‌تۆمه‌تی کوشنده و به‌لگه‌ی تاوانبارکردن.)

ئمه‌ به‌ره‌و لایه‌نه‌که‌ی دی مه‌رسۆمان ده‌بات، ئه‌و که‌ستیکی دبییه، به‌لام دی‌سانه‌وه- له‌وه‌شدا وه‌کو هه‌موو خه‌لکیکی دی- تاقه‌که‌ستیکه و خه‌لکانیکی زۆر تیبی ئالان، گه‌لئ‌کو‌سپی له‌رینگادایه، پیتوانه و پیتوهر، گه‌لئ‌ک داوا‌ی کۆمه‌لایه‌تی که پیتویسته له‌تا‌کا هه‌بن بۆ ئه‌وه‌ی رینگای ژبانی پئ‌بدری، هه‌موو ئه‌مانه‌ شپوه‌ی داریشتنی مه‌حکه‌میان وه‌رگرتوه، بوون به‌دروشم و نه‌ریت، له‌رینگای خو‌پانه‌وه بوونه‌وه‌وه ئینسانیتیکان داد‌ه‌پژژن و له‌قالبیان ده‌دن، له‌سه‌رحه‌می ئه‌وانه‌وه رژی‌مییکی نا‌شه‌خسی ئه‌وتۆ دروست ده‌کهن که بتوانی له‌هه‌ر کاتیکدا ده‌ستی ده‌سه‌لات‌داریتی خو‌ی به‌ئاسانی بۆ هه‌ر تاکئ‌بهری و له‌توبه‌تی بکا، ملی ژپوه‌بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌رسۆدا کرا.

جاریکی دی ئیشاره‌ت بۆ قۆناغه‌کانی کامل‌بوونی ده‌هینانی کامۆ ده‌که‌ین، له‌سه‌رده‌می گه‌نجیدا به‌گه‌شانه‌وه‌ی فیکری هیلینی که به‌دریژایی ژبان له‌لای نه‌کوژایه‌وه، ده‌ستی پئ‌کرد (الظهر والوجه) و (اعراس) ئه‌وجا قۆناغی هه‌ستکردن به‌بیه‌ووده‌یی، دوا‌ی ئمه‌ قۆناغی یاخیبوون، ئه‌م قۆناغه به‌(رشانه‌وه) ۱۹۴۷ ده‌ستی پئ‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه (حاله‌ حصار) ۱۹۴۸، (العادلون) ۱۹۴۹، دوا‌جار (ئینسانی یاخی) ۱۹۵۱.

له‌سه‌ره‌تای قۆناخی یاخیه‌گه‌ریدا (رشانه‌وه) کامۆ ده‌گه‌رپتیه‌وه و سه‌ر گه‌یروگرفته‌که‌ی مه‌رسۆی پاله‌وانی چیرۆکی نامۆ، (عراقه) که له‌به‌رده‌م جران و کوتاردا ده‌لئی (وه‌للا‌یی ئه‌گه‌ر گشت ئه‌م ئۆپاشانه‌ بخه‌رتنه‌ زیندانه‌وه ئیدی پیاوماقولا‌ن ده‌توانن به‌رحه‌تی و ئاسووده‌یی بژین). مه‌به‌ستی ئه‌م شه‌خسیه‌ته ورده‌بورجوازیه‌ ئاشکرایه، خه‌لکانی ماقول‌ دژ به‌ئۆپاشه‌کانن. ره‌فزکردنی لایه‌ جی‌اوازه‌که‌ی دی، تاوانبارکردنی. ته‌نانه‌ت له‌بواری رشانه‌وه‌شدا ده‌رفه‌تی پیاوماقولا‌ن یان ئۆپاش نادات هه‌ناسه‌ بده‌ن. کامۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌شتا نیگه‌رانی تاوانبارکردنی مه‌رسۆ پئ‌ له‌لایه‌ن پیاو ماقولا‌نه‌وه، بۆیه به‌م شپوه‌ ته‌وس ئامبیز و پر له‌سه‌رسامییه ده‌گه‌رپتیه‌وه سه‌ری.

ببگومان مه‌رسۆ ته‌نیا، مه‌رسۆی کائینی ئینسانی، ئه‌و مه‌رسۆیه نییبه که مه‌کینه‌ی رژی‌م، رژی‌می ناشه‌خسی خستی. مه‌رسۆ ئه‌وسا که وه‌ک یه‌کیکی نو‌قسان، عه‌بیدار و جی‌اواز له‌سیسته‌می شپوه‌ی پیاوماقولا‌ن و ئاره‌زووه‌کانیان بینه‌راوه، چی؟ که‌س له‌مه‌رگی دایکیدا ناگری؟ به‌و تۆمه‌ته‌ حوکم درا، تاوانبار کرا و له‌سیداره‌درا، بۆ ئه‌وه‌ی ژبانی بکه‌وتیه‌ قه‌بیللی جی‌اوازی ئه‌م سیسته‌م و شپوه‌یه که ده‌بوو وای، له‌سیداره‌درا وه‌ک ئه‌و که‌لوپه‌له‌ عه‌بیداره‌ی خه‌سه‌له‌تی چاکی تیدا نییبه و نیوی کارخانه‌که‌ی پئ‌

ده‌زری. ببگومان مه‌رسۆ له‌سه‌ر ئه‌وه محاکمه‌ و ئیعدام نه‌کرا (ته‌وس و توانجی کامۆ نا لیره‌دایه) که ئینسانیتیکی دی کوشت، به‌لئ‌کو زیاتر له‌سه‌ر ئه‌وه محاکمه‌ و ئیعدام کرا که به‌پیتی داب و ده‌ستووری پیاوماقولا‌ن ره‌فتاری نه‌کرد.

هه‌موو نرخیکی تاوانه‌ راسته‌قینه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که رینگای خو‌ش کرد بۆ ئه‌وه‌ی دادگای بۆ دابنری و ده‌ستی لئ‌ بوه‌شیتنری، نه‌ک له‌بهر ئه‌وه‌ی پیاو‌کوژه، به‌لئ‌کو له‌بهر ئه‌وه‌ی (هه‌ست سزه، یاخییبه، دوزمنی مه‌سیحه) کامۆ ره‌فزی هه‌لئوتیستی پیاوماقولا‌ن ده‌کات، به‌ره‌مه‌که به‌خۆ هاوار ده‌کات، ئه‌گه‌ر مه‌رسۆ له‌بری جگه‌ره‌کیشان و قاوه‌خواردنه‌وه، به‌سه‌رته‌رمی دایکیدا بگریایه، ئه‌گه‌ر له‌کاتی ناشتینیدا وه‌ک پیتویست بوو بکری ده‌ستی به‌گریان کردبا، ئه‌گه‌ر راسته‌وخۆ له‌گه‌ل دۆسته‌که‌یدا بۆ سینه‌ما نه‌چووبایه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه و ئه‌وه‌ی نه‌کردبا، سه‌رباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌گه‌ر راستگۆ نه‌بایه نه‌ده‌چووه پای قه‌ناره، چ عه‌بیبیکی نه‌ده‌بوو، له‌لایه‌ن کۆمه‌لگای پیاوماقولا‌نه‌وه، وه‌کو ببگانه‌به‌ک ته‌ماشانه‌ده‌کرا و ده‌رخواردی مه‌رگ نه‌ده‌درا.

هه‌ستکردنی کامۆ به‌و جی‌اوازی‌به‌ پووجه‌له، کاژه‌خه‌میکه و به‌سه‌ر لووتکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌وه دپاره، له‌لایه‌که‌وه سه‌رقالی پابه‌ندی سه‌رقالییه ئه‌خلاقییه‌که‌ی یه‌که‌مییه‌تی، بابه‌تی عه‌داله‌ت، له‌لایه‌کی دیکه‌وه لایه‌نیکه له‌لایه‌نه‌ماندووه‌کانی بیه‌ووده‌یی، لئ‌ ته‌نیا کامۆ هه‌ستی پئ‌ ناکات، مه‌رسۆش هه‌ستی پئ‌ ده‌کات و ئیمه‌ش له‌گه‌ل‌یا هه‌ستی پئ‌ ده‌که‌ین، سۆزما‌ن بۆی ده‌جوولئ‌، پئ‌ ئه‌وه‌ی به‌خۆمان بزانین له‌ته‌کیا ده‌هه‌ستین، نووسه‌ر به‌زه‌بری پیشه‌که‌ی و له‌رینگای به‌کاره‌ینانی زمانه‌وه توانی بمانخاته هه‌لئوتیستیکی ئه‌وتۆوه، که لایه‌ن و تایی پاله‌وانه‌که‌ی بگرین، وای لئ‌ کردین روانین و بۆچوونی ئه‌و پاله‌وانه وه‌ک مه‌سه‌له‌یه‌کی سه‌لما وه‌ریگرین، له‌گه‌ل‌یدا یه‌ک ده‌که‌وین که تاوانبار نییبه، وپرای ئه‌وه‌ی خه‌لکانی دی تاوانباریان کردووه- که له‌رووی یاساوه‌ شیاوه- ئه‌وه‌ی سه‌یره، ئه‌و خو‌ی قینیان لئ‌ هه‌لئ‌اگرئ‌ به‌لام ئیمه - وه‌ک خو‌رتنه‌ر قینیان لئ‌ هه‌ل‌ده‌گرین و به‌پیاو‌کوژیان ده‌ژمیترین.

وپرای ئه‌مه‌ش هه‌ر ئه‌و مه‌رسۆیه‌ی که ئیمه‌ به‌زه‌بیمان پیدادا دیتیه‌وه، گومان له‌بکوژی ناگری، ژبانی زه‌لامیکی دی سپه‌وه، که ئه‌و مافه‌ی نییبه، له‌راستیدا که حوکم درا له‌سه‌ر تاوانیکی ئالۆز و نادبار حوکم درا، (چونکه هه‌ست سز و دوزمنی مه‌سیحه) ئاسایی بوو تاوانه‌که‌ی له‌بیر بکات و بپرسیت جا ئه‌وان حه‌قیان چیبه‌ که من له‌سه‌ر گۆری دایکم نه‌گریا بم؟ ئه‌و - له‌ناخی خو‌تیدا- هه‌ست به‌تاوانی کوشتن ناکات، ئه‌و تاوانه‌ راسته‌قینه‌یه‌ی که کردی، به‌لام گشت ئه‌مانه‌ ئه‌وه ناگه‌به‌نن که پیاو‌کوژ نییبه، ئه‌ی چۆن ئیمه‌ی خو‌رتنه‌ر هاوسۆزی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ین، تاوانه‌که‌ی ئه‌و فه‌رامۆش بکه‌ین و قازبه‌کانی تاوانبار بکه‌ین؟

ئه‌وه پیشه‌که‌ی کامۆیه و له‌پشت په‌رده‌ی پیشه‌ به‌پرشته‌که‌یه‌وه روانگه‌ ئینسانییبه- ئه‌خلاقییه‌که‌ی رامان ده‌کیشیتته پال‌ خو‌ی، له‌رینگای ته‌وس و توانجه‌وه، له‌رینگای تاوانبارکردنی ره‌واوه به‌ته‌واوی وه‌عه‌زه‌که‌ی هه‌لگه‌تیرایه‌وه، تیکرای مه‌کینه‌ی رژی‌می کۆمه‌لایه‌تی گۆری و به‌شپوه‌یی تاوانباری کرد که تاوانی پاله‌وانه‌که‌ی له‌بیرمان برده‌وه و چوینه‌ پال‌ پیاو‌کوژه‌که و قازبه‌کامان تاوانبار کرد. بۆچی؟ و

چۆن؟ چونکه چه مکی عهدالمت هم مو - لهو چوارچینوهیه دا- دواى ئه وهى قازى-یه کان بهو شیتویه به کاربان هینا، له گشت پاكانهیه كى ئه خلاقى روت بووه. بهلام چونكه كامۆ رینگاپه كى ناسایی به كار هینا، به ئه سپایی پالتی پیتوه ناین و خستینییه دهره وهى سنووری ئه و بیریكر دهنه وهیه كه پیتی راهاتبووین، كه مئی جوولاندینی و واى لئى كرددین له دووره شته كان بیینین و حوكمی به سهرا بدین له بری ئه وهى خۆمانی تی فره بدین و امان بمانی، روجیه كویلیو له كتیبی (البحر والسجون) دا ده لئى ئامانجی سه ره كى كامۆ له چیرۆكى نامۆدا ئه وه بوو شه خسیه تی دروست بكات كه خۆی له چوارچینوه و ناوجه رگه ی هه ندئ هه لوتیستدا بیینیته وه و به لئى مه رسۆی ئاشنامان پیاو كوژه عهدالته تی به شه ر تاوانباری كرد، لئى رونه كه ئه و رووداوه تهنیا بۆنه یه كه و رى بۆ نووسه ر خۆش ده كات كه مه به سه ته سه ره كیه یه كه ئه ئنجام بدات، عهدالمت بخاته قه فه زى تاوانباریه وه و له پال ئه ودا هه موو كۆمه ل بخاته قه فه زى تاوانباریه وه، به و چه شنه هه ولى نووسه ر بۆ ئه وه بوو كه نامۆكه ی بكات به ئینسانیتكى ناسایی وه ك ئیسه . ته با بین له گه لیا، له ته كیا بوه ستین، ئه وسا كه ئه و نامۆ و بیگانه ناییت به لكو به روانینی كامۆ كۆمه ل بیگانه ده بی، كۆمه لى (نیوه شه و) كه به بیگانه ی ده زانی له نیو ژیاندا.

كامۆ له (الظهر والوجه) دا ده لئى عالم مانای قوولی خۆی به ده سه ته وه نادات تهنیا به خسته نه رووی راده ی (ساده بییه به ئه وه ده كه ی) نه بی، مه رسۆ كه مه قسه له كه ی نزیك ده بیته وه (... گشت شتی زۆر ساده و ناسایییه) ئه وه ی ئیستا به لامه وه مه به سه ته راكر دنه له مه كینه كه، رۆژنامه كان هه میسه باسی قه رزی ده كه ن كه ده بی بدریته وه به كۆمه ل، لئى ئه وه ی ئیستا كه مه به سه ته، ئه وه یه بتوانم هه لیم، قه له م بازى بۆ دهره وه ی دا بو ده ستووری بده م كه دانامركیته وه ئه و جا راكر دنه شیتانه، له وانیه ه یواى ئه وه هه بی مرۆف له كاتی راكر دندا بالنده یه ك به فیه سه كه لئى ئه و سامانه وه بخاته خوارى. به لام من ئه و له زته له كوئى بینم، مه كینه گه مارۆم ده دات و زۆر به ئاسانی ده ستم به سه ردا ده گری، مرۆف هینده به ئاسانی له مه قسه له نزیك ده بیته وه وه كه ئه وه وایه بۆ پیشوازی یه كیكى دی بچیت، به بیده نگی ده كوژری، به شه رمه زاییه كى كه مه وه و به شانازییه كى زۆروه، مه كینه خۆی هه موو شتی ده سه ته به ر ده كا و گشت شتی هه لده لووشی).

ئه مه له روانینی كامۆوه دوو جاران بی هه وده بییه، بیته وده بی بوون له كه وندا كه تییدا داده نریین بۆ ئه وه ی برین، و بیته وده بی ژبان له و ده مانده دا كه ده می له دایكبوون له ده می مه رگ جیا ده كاته وه... به م شیتویه بوون و ژبان تاقه رینگایه بۆ به زاندنی سنووری هیا و خۆكوژی... ئه وه یه كارساتی ئه بسیردیته و ئه ولاتریش له گیروگرفته كه ی مه رسۆدا، رهنگه هه ستر كرنی پر له ژان به م كیشه یه وای له كامۆ كرددی كه بلئى له (نیوان به لئى و نه) دا،... نه ك ئومید و هیاوی رۆژانی چاكتر، به لكو بی موبالانییه كى بیگه ردی سه ره تایی به رامبه ر هه ر شتیك هه یه، به رامبه ر خۆم. به لئى، هه موو شتیك ساده و ئاسانه، خه لكی شته كان ئالۆز ده كه ن، بۆ وینه كه یه كى حوكمی ئیعدامی به سه ردا ده درئ، خه لكی چ پتویستیان به وه یه بلئین بۆیه ده كوژری، تا قه رزی كۆمه ل بداته وه؟ ئایا ئه نده به س نییه بلئین له سه ری ده درئ؟

تیبینی

بروانه گۆفاری گزنگ، لقی كه ركووكی یه كیتی نووسه رانی كورد ژماره: 5 و 9

به شی یه كه م

۱

ئه و رۆ دایكت مرد.

چ ده كری، ئیدی ئه وه ژبان، نازانم رهنگه دوینی مردی، له دالده وه ئه م ته له گرافه م پین گه یی، دایه مردوه، سه بینى كفن و دفن ده كری و ده نیژری، ریزمان هه یه.

ئه م ته له گرافه هیه چی نه ده گه یاند، رهنگه دوینی مردی، دالده ی پیر و كه نه فته كان بیست كیلومه تریك له شاری جه زایره وه دووره، سه عات چوار سواری ترومبیل ده بم و بۆ دواى نیوه رۆ ده گه مه جی، به م ته رحه ده توانم به شدارى پرسه كه بكه م و سه به ی عه سر ده گه رتیه وه.

داواى دوو رۆژان مۆله تم له مه ستوله كه م كرد. نه ده هات به خه یالدا ئه م مۆله ته كورته ره فز بكات، نایتوانی، چونكه مه سه له ی مه رگ له ئارادا بوو، لئى دیار بوو كه پیتی خۆش نه بوو، ته نانه ت پیم گوت: «ئه مه ئه نجامی هه له یه كى من نییه» هیه چ وه لامیكى نه دامه وه بیرم كرده وه كه نه ده بوو ئه مه ی پین بلیم، به هه ر حال چارم نه بوو و نه ده بوو ته وازۆی لئى بخوازم، به لكو ده بوا ئه و دلخۆشى منی دابا و سه رخۆشى لئى كریام. هه له به ته كه سه بینى به ره شه پۆشى بم بین، ئه مه ده كات، به لام ئیستا وه كو ئه وه بوو كه هیشتا دایك نه مردی، كه مردوو به خاك سپیردا ئه و جا شته كه رواله تیكى ره سمی و جدی تر ده گریته خۆ هه ر كه سه ئه ركی خۆی ئه نجام ده دا. سه عات دوو، سواری ترومبیل بووم، دنیا زۆر گه رم بوو، له خواردنگاهه ی سیلستدا فراقیم خوارد، هه موویان به خه مه وه بوون بۆم، سیلست پیتی گوتم، به راستی مه خابنه، مرۆف له دنیا دا له دایكى زیاتری نییه، كه ویستم بۆم تاكو به رده رگا له گه لندا هاتن، كه میتك نیگه ران و تۆزى خه یالم بلاو بوو، چونكه ده بوایه بچه م نك ئه مانویل و بۆینباختیكى ره ش و جلی تازی باری لئى بخوازم، ئه ویش چه ند مانگن له مه وه به رامی مردبوو.

بۆ ئه وه ی دوا نه كه وم، ده ستم به غاردان كرد، ئه م په له كردن و راكر دن و بۆنى به نزی و قیر و ئه سفه لتی جاده كه هینده ی دی ده ئالانه باری ناله باری ده رووم و كاسبان ده كردم، بۆیه به دریژایی رینگاهه خه و برده بییه وه، كه له خه و هه ستام دیتم كه وتیوم به سه رشانی ئه فسه ریکدا كه له ته كه مه وه دانیشته بوو، بزیه كى به رووما دا و پرسی: وئ ده چی له دووره هاتی، بۆ ئه وه ی له كورتنی بیسیرمه وه بواری دریژداری نه ده م گوتم، به لئى.

دالده كه دوو كیلومه تریك له گونده كه وه دوور بوو، ته وای ئه و رینگایه م به پین بری، بۆیه په له م كرد، تا به ر له وه ی به خاكی بسپیرن جاریكى دی دایكم بیینم، ده رگاوانه كه رتی نه دام، گوتی ده بی سه رۆكى دالده كه بیینم، چونكه سه ری قال بوو كه میتك چاوه روانم كرد، ده رگاوانه كه له م ماوه یه دا سه رومر قسانی ده كرد، سه رۆكى دالده له نووسینگه كه ی خۆیدا پیشوازی لئى كردم و خیره اتنیكى گه رمی كردم، پیاویكى پیری كورته بالا بوو، گه لیک میدالی شه ره ف به سه ر سینگیه وه ده بریسكانه وه، به چاوی ساف و گه شه وه

لیم ورد بووه، دهسته‌کانی به‌توندی گویشیم، به‌راډه‌یه‌ک نه‌متوانی ده‌ستم ده‌نیو ده‌ستی ده‌ربینم، نه‌وجا فایلیکی ده‌رهینا و گوتی: «خات مه‌رسۆ سۆ سال له‌وهو به‌ر هاتۆته ئییره، تۆ تاقه پشت و په‌نای بویت».

وام زانی ده‌یه‌وئ لۆمه و سه‌ره‌نشتم بکات، بۆیه ده‌ستم به‌باسکردنی بابه‌ته‌که کرد، لی قسه‌که‌ی بریم و گوتی: پیتویست به‌پاکانه ناکات، من فایله‌که‌ی دایکتیم خویندۆته‌وه، تۆ ناتوانی پیتویستییه‌کانی دابین بکه‌یت، په‌حه‌ته‌ی پیتویستی به‌په‌رستاریک هه‌بوو، تۆش موچه‌که‌ت که‌م بوو، به‌هه‌موو حیسابیتک دایکت لی‌ره ئاسوده‌تر بوو. گوتم: «به‌لێ جه‌نابی سه‌رۆک» گوتی: به‌خۆت ده‌زانی، نه‌و لی‌ره‌دا دۆستانی هاوته‌مه‌نی خۆی زۆر بوو، ده‌یتوانی له‌گه‌لێاندا هه‌لبکات، نه‌و پیریتزیتکی به‌سالآچوو بوو، تۆش گه‌نج بویت، گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌ودا ژیاپایت و ه‌رس ده‌بویت.»

نه‌وه دۆغریه‌که‌ی بوو، که‌ دایکم له‌گه‌لمدا ده‌ژیا، نیگاکانی هه‌میشه‌ کاربان تی ده‌کردم، که‌ یه‌که‌م جار له‌ دالده‌ گه‌رسایه‌وه به‌زۆری ده‌گریا، به‌لام نه‌وه خووبوو و به‌س. تا وای لی هات نه‌گه‌ر له‌ دالده‌که‌ ده‌ربانکردبا ده‌گریا. نه‌م خوه‌ی له‌گه‌لمدا بوو، هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌کی هه‌ر خوو، خوو پیتوه‌گرتن بوو، بۆیه له‌م دواییه‌دا که‌متر ده‌چوممه‌ دیده‌نی، به‌تاییه‌تی چونکه‌ نه‌و دیده‌نییه‌ پشوو یه‌ک شه‌موانی لی ده‌کوشتم، نه‌مه‌ جگه‌ له‌ نه‌رک و نا‌ره‌حه‌تی نیو ترۆمبیل و هاتوچۆی ریگایان.

دیسانه‌وه سه‌رۆک دالده‌ که‌وته‌وه قسان له‌گه‌لمدا، به‌لام من گویم لی نه‌ده‌گرت، ئیدی پیتی گوتم، «وا دێ به‌خه‌یالدا که‌ ده‌ته‌وئ دایکت بدینی».

بێ نه‌وه‌ی چ قسه‌یه‌که‌ بکه‌م هه‌ستام، نه‌و له‌ پش منوه‌ به‌ره‌و ده‌رگا چوو، له‌ راره‌وه‌که‌دا پیتی گوتم: «بردوومانه‌ ته‌ مه‌یتخانه‌که‌ی خۆمان چونکه‌ ده‌ترساین خه‌لکی به‌دیتنی نا‌ره‌حه‌ت ببن، هه‌ر کاتێ یه‌کیک له‌ دانیشتوانی ئییره‌ بریت، خه‌لکی تا دوو سۆ رۆژ نیگه‌ران ده‌بن و کارکردن که‌مێ زه‌حه‌مت ده‌بن، «گۆره‌پانێکی بچوو کمان بری، چهند پیره‌میدرێک له‌ ده‌وری یه‌کدی دانیشتیوون قسانیان ده‌کرد، که‌ ئیهمه‌یان بینی بیده‌نگ بوون، که‌ لییان ر‌ه‌ت بووین ده‌ستیان به‌قسان کرده‌وه».

له‌ به‌رده‌رگای ته‌لاریکی بچکۆله‌دا، سه‌رۆک دالده‌ جیتی هه‌یشتم و گوتی: «کاک مه‌رسۆ من جیت ده‌هیلتم و له‌ نووسینگه‌که‌ما و هه‌ر دهم له‌ خزمه‌ت دام، مه‌سه‌له‌ی ناشتنه‌که‌ی خراوه‌ته‌ سه‌به‌ی به‌یانی، سه‌عات ده‌، گوتمان له‌م ماوه‌یه‌دا فریا ده‌که‌وی به‌دیاریه‌وه‌ مپینی و نزای بۆ بکه‌یت، شتیکی تریش هه‌یه‌ چه‌ز ده‌که‌م ببزانی، دایکی په‌حه‌متیت چهند جار به‌گویتی دۆسته‌کانیا دابوو که‌ چه‌ز ده‌کات به‌گۆره‌ی دابونه‌رتی ئایینی بنیترۆی و به‌خاک بسپێردۆی. من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌وه‌ی پیتویست بوو له‌باره‌یه‌وه‌ بکری بۆم نه‌نجام دا، به‌لام ویستم تۆش نه‌مه‌ بزانیتم.»

سوپاسم کرد. دایکم ئافه‌رتیکی خاوه‌ناس بوو، هه‌رگیز بیرم نایه‌ت که‌ پابه‌ند و دل‌به‌ندی ئایین بووبیت، چوممه‌ ژووره‌وه، هۆده‌یه‌کی رووناک بوو، دیواره‌کانی گه‌چکاری کرابوون، بنمیچه‌که‌ی شوشه‌به‌ند بوو، چهند کورسی و موبیله‌ و که‌ره‌وتنه‌یه‌ک له‌ ژووره‌وه‌ ریزکرابوون، دوو کورسیان به‌رانبه‌ر یه‌ک دانا‌بوو، تابووتیکیان له‌ سه‌ر دانا‌بوون، دیار بوو که‌ تابووته‌که‌ تازه‌ بوو، بزماره‌کانی به‌ته‌واوی

دانه‌کو‌ترابوون. په‌رستاریکی عه‌ره‌ب که‌ کراسیتی سپی و له‌چکیکی تیر ره‌نگی پۆشیبوو، له‌ نزیک تابووته‌که‌وه‌ ویستا بوو.

له‌م کاته‌دا ده‌رگاوانه‌که‌ به‌دووی مندا هاته‌ ژووره‌وه‌. دیار بوو که‌ به‌راک‌ردن دوام که‌وتیبوو، به‌هه‌ناسه‌پکی و به‌ده‌مه‌لالکی نه‌م چهند گوته‌یه‌ی گوت: سه‌ری تابووته‌که‌یان داخستوو، لی ده‌بی بۆتی بکه‌مه‌وه‌ تا‌کو بتوانی بیینی.

گوتم: «نه‌خیر پیتویست ناکات» به‌لام نه‌و سوور بوو له‌سه‌ر نه‌نجامدانی نه‌م کاره‌، به‌راډه‌یه‌ک ئیدی نه‌متوانی ریگای لی بگرم، جاریکی دی گوتم: «خۆت ده‌زانی من شاره‌زای داب و ده‌ستوری نه‌م شوینه نیم» نه‌ویش به‌ده‌م جوینی سمیله‌ سپیبه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یگوت: «به‌لێ من ده‌زانم که‌ چه‌ز ده‌که‌یت دایکت بیینی.»

نه‌م پیاوه‌ چاو درشته‌ ده‌موچاو سووره‌ کورسیه‌کی بۆ من هینا و خۆشی له‌سه‌ر یه‌کیکی دی دانیشتم، که‌ پاسه‌وانه‌که‌ نه‌وی بیینی، له‌ جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌و ده‌رگاکه‌ رۆی. له‌م کاته‌دا ده‌رگاوانه‌که‌ ده‌بگوت: «به‌راستی دایکت شانسیکی چاکی هه‌بوو.»

نه‌مزانی مه‌به‌ستی جیبه‌، له‌ ژیره‌وه‌ ته‌ماشای په‌رستاره‌که‌م ده‌کرد، به‌رانبه‌ر تابووته‌که‌ ویستا بوو، ده‌مامکیکی له‌سه‌ر کردبوو، له‌ ته‌وتلی به‌ره‌و خوارتر نه‌ده‌بینه‌را، نه‌ویش که‌ خۆی له‌ نیو ئیهمه‌دا غه‌رب بیینی هه‌ستا و وه‌کو پاسه‌وانه‌که‌ چوو ده‌رۆی، دوای رۆیشتنی نه‌و ده‌رگاوانه‌که‌ پیتی گوتم: «منیش ده‌رۆم و به‌ته‌نیا جیت ده‌هیلتم.»

من به‌شیتوه‌یه‌ک ویستا بووم که‌ نه‌و که‌وتیبوو په‌شتمه‌وه‌، گویم له‌ قسه‌کانی ده‌بوو به‌لام لپی حالی نه‌ده‌بووم، خوا خوام بوو، تا زووتره‌ نه‌ویش به‌جیتته‌ ده‌رۆی، ژووره‌که‌ ته‌واو رۆشن بوو، دوو گلۆپ له‌ دوو لای ژووره‌که‌دا ده‌سووتان، منیش هه‌ینده‌ به‌پیتوه‌ وه‌ستا بووم شه‌که‌ت بوو بووم و چه‌ز به‌ئیسراحت ده‌کرد، بێ نه‌وه‌ی ئاوڕ به‌ده‌مه‌وه‌ به‌ده‌رگاوانه‌که‌م گوت: ده‌میتکه‌ لی‌ره‌ کار ده‌که‌یت.

وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌می بێ چاوه‌رتی نه‌م پرسیاره‌ی من بێ، گورج وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی: «پینج ساله‌» ئیدی ده‌ستی به‌قسان کرد و چه‌نه‌بازییه‌کی زۆری کرد. قسه‌کانی له‌و بابه‌تانه‌ بوون که‌ که‌لکی منیان نه‌ده‌دا و هه‌یجیان نه‌ده‌به‌خشی، ته‌نیا نه‌وه‌م له‌ قسه‌کانی هه‌لکړاند که‌ ده‌میتکه‌ ده‌رگاوانه‌ و خه‌لکی پاريسه‌. چونکه‌ باسی پاريس هاته‌ پیتشه‌وه‌ ناچار بووم له‌ وه‌لامی نه‌ودا بلتیم که‌واته‌ تۆ خه‌لکی پاريسیت، وام ده‌زانی خه‌لکی نه‌م ناوه‌یت، دوایی بیرم که‌وته‌وه‌ که‌ به‌ر له‌وه‌ی مباته‌ لای سه‌رۆک دالده‌، نه‌م پیاوه‌ هه‌ندێ شتی ده‌رباره‌ی دایکم گو‌تیبوو، پیتی گوتم: «پیتویسته‌ تا زووتره‌ بنیترۆی، چونکه‌ نه‌م بیابانه‌ زۆر گه‌رمه‌، به‌تاییه‌تی نه‌م شاره‌»، دوای نه‌م قسانه‌بوو زانیم خه‌لکی پاريسه‌ و ده‌یگوت له‌ پاريسا عاده‌ت وایه‌ خه‌لکی دوو- سۆ رۆژ به‌دیار مردووی خۆبانه‌وه‌ داده‌نیشن، به‌لام لی‌ره‌دا ده‌رفه‌تی نه‌م کاره‌ نییه‌ و ناچارن سه‌باره‌ت به‌گه‌رمی هه‌وا زۆرتر کاره‌کان نه‌نجام بدن. لی‌ره‌دا ژنه‌که‌ی لینی هاته‌ قسان: «ووس به‌، نه‌مانه‌ شتیکی نین. شایانی نه‌وه‌ بن که‌ بۆ کاک... بگی‌ردیتنه‌وه‌» هه‌لم دایم و گوتم: «به‌لام نا به‌لام نا.» قسه‌کانیم به‌لاوه‌ دروست و به‌که‌لک بوون. له‌ مه‌یتخانه‌که‌دا پیتی راگه‌یاندم که‌ وه‌کو

سوالکهریک هاتوته ئەم دالدهیه، بەلام لەبەر ئەوەی بەپێچەوانەى ئەو خەلکانەوه که لیژەدا دەژيان و هەموویان سەقەت و نەخۆش و گۆج بوون. من ساغ و سەلامەت بووم، کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆگرت. پێم گوت: راستە و دەست و پێت ساغە، بەلام چونکە ئێرە مەلێبەندى گۆج و کەنەفەتەکانە، تۆش لە خانەى ئەوانداىت، کەچی نەى دەویست ملکهچی ئەم قەسەیه یێ و دەیگوت من کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆدایە و چونکە دەست و پێم ساغە، لە هەموو خەلکە نەخۆش و پەکەوتەکانى دى حالم چاکترە.

لەم کاتەدا پاسەوانەکە هاتە ژوورەوه. کتوپر و بەختیرایی شەو خێوەتى پەشى خۆى هەلدا. تاریکی شەو لە پشت شووشەى پەنجەرەکانەوه هیندە دى چى خۆى دەنواند. دەرگاوانەکە سوپى کارەباکەى کردەوه، رۆشناییبەکی بەهیز و کتوپر گشت سووچیکى ژوورەکەى داگیر کرد، برەمییه ژووری ناخواردن. لى برسیم نەبوو، خولکی کردم کە با فینجانى قاوه و شیرم بۆ بیتێ. چونکە حەز لە قاوه و شیر دەکەم پێشنیازەکەیم پەفز نەکرد. فرۆ، دوام خواردەوه دلم چووه سەر جگەرەیهک، بەلام سەلم کردەوه، چونکە نەمدەزانى ناخۆ ئەم کردەوهیه بەرانبەر بەتابووتەکەى دایکم دروستە! تۆزى بیرم کردەوه، لە روالەتدا ئەمە کارێکی گزنگ نەبوو، جگەرەیهکەم دایە دەرگاوانەکە و بەدوو قۆلى کەوتینە جگەرەکیشان، لەم کاتەدا گوتى: دەزانیت پریارە دۆستەکانى دابکیشت ئەوشۆ بیتن، ئەمە عادەتى ئێرەیه، دەبێ بچم چەند کورسیبەک و هەندى قاوه بیتن.

لیم پرسى کە ناخۆ ناکرێ یەکیک لە گلۆپەکان خامۆش بکات، چونکە شەوقى گلۆپەکە بەسەر دیوارە سپییەکەوه چاوى مرۆقى ماندوو دەکرد.

لە وەلاما گوتى: نەخێر، جۆزى دامەزراندنى کارەباکە وایە یان دەبێ هەموو بکوژیتەوه یان دەبێ هەموو هەلبێ، گوێم نەدای. چووه دەرئى، دواى ماوێبەک بەچەند کورسیبەکەوه هاتەوه، کۆمەلێ فینجان و جەزۆبەکى لەسەر مێزێک ریز کرد. دیسان بەرانبەرمان دانیشتەوه.

پاسەوانەکەش لە ژوورەوه بوو، پششى لە ئێمە و بەپێتە وێستا بوو. چاوم لى نەبوو کە سەرقالى چ کارێکە، بەلام بزوتنى دەستەکانى ئەوهیان دەنواند کە خەربکی چینی شتیکیە.

هەوا خۆش بوو، نۆشینى فینجانە قاوهکە کەمى ئاسوودەى کردمەوه و هینامییەوه سەر دەماخ. بۆنى شەو و گولەکان لە دەرگا وازەکەوه دەهاتە ژوورەوه. پێم وایە چاوم چووبووه خەو. لەپەر خەشپەیهک بیدارى کردمەوه. کە چاوم هەلینا رۆشناییبەکی سپى و تیزبالی بەسەر ژوورەکەدا کیشابوو، کەسم لە بەرانبەر نەبوو، سێبەرى شتومەکی نێو هۆدەکە ئاوتیتهى روناکی گلۆپەکە بوو بوو و تاپۆى سەریان دەنواند. لەم کاتەدا دۆستەکانى دایکم گەیشتنە جى، دوانزە کەس بوون، بەئەسپایی و بەبێدەنگى هاتنە ژوورەوه، بەبێ بچووکتەرتین سرتە لەسەر کورسیبەکان دانیشن، کەسیانم نەناسى بەلام بەوردى لیبیان راماووم. هیندە بێدەنگ و کى بوون بەزەحمەت، باوەرم بەنامادەبوونیان کرد، هەموو ژنەکان بەرەلێنەیان بەستبوو پشیتینەکانیان هیندە دى ورگی پەراندبوون. پیاوکان، بەگشتى لاواز و گۆپال بەدەست بوون. ئەوهى سەرنجراکیش بوو. چاویان دیار نەبوو، لەبرى جووتێ چا و دوو کونى روناک لە سەرووی کەپۆیانەوه دەبریسکا یەوه. کە دانیشن ژۆریان سەریان کردم و سەرى خەمباریان لەقاند. لیبیان چوو بوو بەناو

دەمى بێ ددانیا نەوه. رەفتاریان هیندە سەیر بوو نەمدەزانى سلاوم لى دەکەن یان هەر عادەتییان وایە. رەفتاریان هیندە سەیر و نینگەرانی بەخش بوو، دەتگوت بۆ موخاکەمەکردنى من هاتوون.

دواى تۆزى یەکیک لە ژنەکان دەستى بەگریان کرد. ئەم ژنە لە ریزی دووهما لە نیوژنەکانى دیدان و ن بوو، بەدروستى نەمدەبیینى لەسەر خۆ و بەکوژ دەگریا، وام دەهاتە بەرچاو کە ئیدى وەستانەوهى بۆ نیبیه، کەچی ئەوانى دى گوتیان بێ نەدەدا. هەموو چووبوونە جیهانى بێدەنگییەکی خەم ئامێزەوه. هەندى جار تەماشای تابووتەکەیان دەکرد و هەندى جار دەیان روانییە گۆپالەکانیان و شتى دى. ئەو ژنەش بى وچان دەگریا. سەرم لەمە سوپما بوو، چونکە نەدەمناسى و نە حەزیشم دەکرد دەنگى بژنەوم. لە گەل ئەوهشدا زاتم نەبوو ئەمەى بى بیتم.

دەرگاوانەکە لى نزیك بووهوه. سەرى خستە بناگوتى و هەندى ورتە ورتیان کرد. دووبارە درێژەى بەگریانەکەى دا. ئەوجا دەرگاوانەکە گیترا یەوه بۆ لای من و لە نزیکمەوه دانیشت. دواى ماوێبەک بى ئەوهى تەماشام بکات پێی راگەیاندم: زۆر پابەندى دایکت بوو، تاقە دۆستى بوو، دواى مەرگی ئەو کەس شک نابات.

ماوهى چەند سەعاتى بەم جۆرە تێپەرى. نالە و گریانى ئەو ژنە وردە وردە کەم بووهوه خەوى لى کەوت. خەوم نەدەهات. لى گەلێک شەکەت بووم. گورچیلەکانم دەیهشان. لەو کاتەدا بێدەنگى ئەو خەلکەش ئازارى دەدام. ناو بەناو دەنگێکی سەیر و نینگەرانیەخش دەهاتە گوێم. هەرچەند ورد دەبوومهوه هۆى ئەمەم بۆ هەلنەدەهات، دواى ماوێبەک زانیم کە پیرەمێردەکان بەبێدەنگى دەگرین و چاویان هەلدەگلۆفن. ئەمە تاقە دەنگێک بوو کە دەهاتە گوێ، هیندە چووبوونە دنیاى خەم و پەژارەى خۆیانەوه کە ئاگایان لە هیج نەمابوو. وام هەست دەکرد ئەو مردووهى کە لە ناوەندیاندا راکشابوو لە دیدى ئەواندا هیچی نە دەگەیان و تەنیا خەمێکی ناديارى لە مێشکیاندا جى هیشتبوو.

تەواوى ئامادەبووان کەوتنە قاوه خواردنەوه، نەمزانی ئەو شەوهمان چۆن بەسەر برد. کە چاوم کردەوه سەیرم کرد پیرەکان هەموو لال و پال لى کەوتوون و خەوتوون. تەنیا یەکیکیان نەبى کە خۆى دابوو بەسەر گۆچانەکەیدا و چەناگەى خستبووه سەر هەردوو دەستى و ئەبلەقانه دەپروانیبە من، وەک ئەوهى چاوهروانى هیج نەبى تەنیا بیدار بوونەوهى من نەبى، بەلام هیندە شەکەت بووم خەوم لى کەوتەوه، بەئازارى گورچیلەوه بیدار بوومهوه.

رووناکی بەیان لە پەنجەرەکانەوه خۆى دەنواند، دواى تۆزى یەکیک لە پیرەمێردەکان هەستا، بەکۆکۆک ئەوانى تریشى خەبەر کردەوه. دەرگاوانەکەش هەستا، گوتى دەبى برۆن، وەختى کە دەرچوون یەک یەک دەستیان گویشیم، سەرم لەوه سوپما وەک بلێی ئەم شەوه درێژەى کە تاقە قەسەبەکمان تیبدا لەگەل یەکدا نەکرد و کردبیین بەدۆستى گیانى بەگیانى.

زۆر ماندوو بووبوم، دەرگاوانەکە برەمییه مالى خۆیان. توانیم لەوى دەست و دەموچاوم بشۆم و تۆزى خۆم رێک بخەم. قاوه و شیریکى دیم خواردەوه، زۆر بەلەزەت بوو. لەسەر ئەو گردۆلکانەوه کە مارانگوى لە دەریا جیا دەکردهوه، ئاسمان، ئاسمانى وەنەوشەبى نازى بەسەر زوویدا دەکرد و بایهکی فیتکی دەهات

و بۆن و بەرامە یەکی خۆشی پەخش دەکردهوه، رۆژتیکى خۆش و ناسک بوو، دەمى بوو گوئى چەمەکانم نەدیوو، ئەم ډیمەنە خۆشەوویستییهکی تاییهتی لەلام هەبوو، دەمویست گەشتیک بەم هەوا نازادەدا بەکم بەلام ئەفسوس لەو رۆژەدا دایکم لەگەڵدا نەبوو.

بەم حالهوه چەند ماوهیهک لە کەنار چەمەنەکەدا ویتستام و لەزەتم لە بۆن و بەرامەى گولان وەردهگرت، ئیدی خەوم ڕەویبەوه... بیرم لە برادەر و هاوکارەکانى خۆم کردەوه، لەم ساتەدا بوو کە کریکاران لە خەو ڕادەبەون و هەر کەسە و دەچوو سەر کاری خۆی، ئەم ساتانە بۆ من نارهتترین کات بوون، کەمیکى دى بیرم کردەوه، لى زەنگى کلیساکە لە نزیکەوه دەهاته گوئى، گێژى کردبووم... خەلکى لە پشت پەنجەرەکانەوه کەوتنە جموجۆل، دواى ماوهیهک خامۆشى بالى بەسەر قەرەبالغییهکەدا کیشا، هەتاو بەرزتر بووهوه. وردە وردە قاچم گەرمتەر بووهوه، دەرگاوانەکە بەحەوشەدا تێپەری و پیتی گوتم کە سەرۆک دالده کاری پێمە. بەپەله خۆم گەیا نە نووسینگەکەى، بەئیشارەى دەست چەند دەستە جلیکی ڕەشى نیشان دام، خۆشى جلیکی ڕەش و پانتۆلیکی میلدارى لە بەرکردبوو.

تەلهفۆنەکەى هەلگرت، بەدەم تەلهفۆن کردنەوه پیتی گوتم کریکارانى مەیتخانەکە ئامادە بوون و پتویستە دەستوربان بەدەمى کە سەرى تابووتەکە داخەن و داویکوتنەوه، ویستم پیت رابگەیهنم کە ناخۆ حەز ناکەیت جارێکی دى دا بکت ببینی؟ گوتم: نەخێر. لە تەلهفۆنەکەدا و بەدەنگى نزم دەستوروى دانى: کە دەتوانن پرۆن.

ئەوجا پیتی گوتم کە ئامادەى ناشتنەکەى دەبیت. سوپاسیم کرد. لە پشت مێزەکەوه دانیشت و لاقى خستە سەر لاق، لە قەسەکانیا ئەوهى دەرخواست کە ئەو و پەرستارە ژنەکە لێرەدا بەتەنیا و دەستورواتى ئیترە، ڕى نادات کە کاربەدەستانى کارگێر بەشدارى ناشتنى مردوو بکەن. یا دەبێ تەنیا چاودێر بن یا شەوانە بەدیاریبەوه بن. لەسەرى ڕۆبى کە ئەمە ئەرکیکی مرۆفایەتییه و لەگەڵ ئەم حالەشدا رازى بووه کە لە نیوان دۆستەکانى دایکمدا ڕتی داوه کابرایەک کە نیتوى «تۆماس پیرز» ه لە ناشتنى تەرمەکەدا بەشدارى بکات. سەرۆکی دالده لێرەدا خەندەیهکی کرد و پیتی گوتم: خۆت دەزانیت ئەمە هەستیکى مندالانەیه، بەلام ئەو و دا بکت بەبست لە یەکدی جودا نابوونەوه، لە دالدهکەدا خەلکى بەشۆخیبەوه دەیانگوت: تۆماس... ئەو دەنکته، بەببستنى ئەم شۆخییه گەشکەى دەکرد و خۆشحال دەبوو، باشترین بەلگەش بۆ ئەمە، ئەوهیه کە مەرگی خات مەرسلت تەواو نیگەرانی کردبوو، بۆیه نەتوانی رینگای لى بگرم، بەلام بەگوێرەى ئامۆژگارى پزیشک ماوهم نەدا شەوئ بەدیاریبەوه مپینی.

ماوهیهک بەخامۆشى و بێدەنگى ماينهوه، سەرۆک هەستا و لە پەنجەرەکەوه ڕوانیبە دەرئى، دواى تۆزئى گوئى تەماشاکە ئەوه قەشە مارنکۆبە، ئەو هەتا لە پتیش هەموویانەوه دەروات، ئەوجا پیتی راگەیاندم کە تا دەگەینە کلیسای گوند بەلای کەمەوه دەبێ چارەکە سەعاتى بەپێیان پرۆین، پتیکەوه دابەزین. لە بەرانبەر تەلارەکەدا قەشەکە لەگەڵ دوو مندالدا کە مارشى پەرسەیان لى دەدا ویتستابوو. یەکیک لە مندالەکان ئامپێرێکی مۆسیقی بەدەستەوه بوو. قەشەکە بەدیاریبەوه دانەوى بووهوه و شتە پتویستەکانى فیر دەکرد. وەختى ئیمە گەیشتن قەشەکە سەرى هەلپری و گازی کردم «کورم» چەند وشەیهکی پین گوتم و کەوتە

شوتینی، لە ژوورەوه چوار زەلامى رەشپۆشم ببینی لە کەنار تابووتەکەدا وەستابوون، بەسەرئنجیکى خیرا بۆم سەرکەوت کە سەرى تابووتەکەیان دا کوتاوتەوه. لەو دەمەدا گوتم بەدەنگى سەرۆک دالدهکە زینگایهوه کە دەبگوت، گالیسکەکە چاودەریمان دەکات و دەبێ قەشەکە دەستوروى نزاکردن ئەنجام بدات، لەو ساتەوه هەموو شتیک بەپەله ئەنجام درا، زەلامەکان لە تابووتەکە چوونە پێشەوه، قەشەکە و هاوڕێکانى و من و سەرۆک دالده کەوتینە شوین ئەوان و یەک یەک چوونە دەرئى. ژنیک لەبەر دەرگاگە ویتستابوو، نەمناسى، سەرۆک دالده پیتی گوتم کاک مەرسۆ منیش ئەم خافەم نەدیوه، بەلام وەک دەلین پەرستارى تاییهتی مردووانە، ژنەکە کە گوئى لەمە بوو بێ ئەوهى پى بکەنئى سەرى ریزی دانەواند. ئیدی هەموو لاکەوتین تا رینگا بۆ هەلگرانى تابووتەکە بکەینهوه. دوايان کەوتین و دالدهمان بەجى هیشت لەبەر دەرگاگە گالیسکەیهکی ڕەش باوى چەرکراوى درێژکۆلە وەستابوو. پیاویکی کورته بالا لە تەکیا ویتستا بوو رینگای بەخەلکەکە نیشان دەدا، لە تەک ئەوهوه پیرەمیردیکى لاوازی پتیکەن هینەر ویتستابوو، چاکەتیکى کورتى قۆل درێژى لەبەردابوو، رەفتارەکانى سەیر دەهاته بەرچاو بەروالەتیدا زانیم کە هەمان تۆماس، کە بۆیان باس کردبووم. سەرکلاویکی لبادى تووکنى بەسەرەوه بوو، پانتۆلیکی دەلبى لە بەردا بوو. دەلنگەکەى پیتاوهکانى داپۆشبوو، پارچە پەرۆیهکی ڕەشى لەسەر ملیوانى کراسە سپییهکەیهوه، لە ملیدا گرئى دابوو، لێوه ئەستورەکانى لەژێر لووتە درێژەکەیهوه تەتەلەیان دەکرد. قزى سپى و بەجۆزى شانە کرابوو کە گوئچکە سورەکانى دەرکەوتبوون، ئەم سوورییه هیندە زیاد بوو کە لەگەل سپیتى و پەریوی رەنگیا بەراورد دەکرد دەبەهژاندم. رینماکە جیتی هەر کەسەى دیارى کرد، قەشەکە لە پێشەوه دەرۆبى و گالیسکەکە لە دوايهوه بوو، چوار شاگرد لە دەورى قەشەکە بوون و بەئەسپایى دەهاتنە پێشى و من لە دواى سەرۆک دالدهکەوه و کاک تۆماس و پەرستارەکە لە دواى ئیمەوه دەهاتن.

ئاسمان ساف و بێگەرد، هەتاو گەرم و بەتین بوو، هەوا وردە وردە گەرمتەر دەبوو، گەرما نارهتەتى کردبووم، نەمدەزانى بۆ تا ئەم دەرنگانە کاروانەکەیان داخستبوو، هەرچەند جلکەکانم هاوینه بوو، بەلام گەرما تەنگەتاوى کردبووم، ئەو پیرەمیردەى کە لە تەنیشت ئیمەوه دەرۆبى ناچار بوو شەپقەکەى داکنئى، ئاورم دایهوه و تەماشام کرد لەم کاتەدا سەرۆک دالدهکە سەرى خستە بنا گوتم و گوئى: دایکم زۆر جار لەگەل تۆماسدا و لەگەل پەرستارەکەدا بەپێاسە دەهاتن بۆ نزیکى ئەم گوندە، لەو دەمەدا کە گوتم بۆ قەسەکانى سەرۆک رادەدێت، چاوم لە دار سەرۆهەکانى کەنار جادەکە بوو، زەوى سەوز و رازاوه دلدارى لەگەل ئاسمانى شیندا دەکرد. بەچاوى خەیاڵ دایکم دەبینى شاد و خۆشحالە لە تەک ئەم دەرختانەدا، هەلبەتە ئیوارانى ئەم شارۆچکەیه لە هوندەیهکی خەمبار دەچوو، ئەو هەتا، هەتاوى بەدەسلات ډیمەنەکەى بەرەو ډیمەنیکى نامرۆفانەى نزم هەلگێرپاوهتەوه، کاروان درێژەى بەرۆششتن دا، تەنیا لەم کاتەدا هەستم کرد مستەر تۆماس کەمى دەلنگى... کاروان دەروات و ئەویش ناچار بوو دوامان بکەوت، گالیسکەکە جار لە جار خیراتر دەبوو، ئەویش بەزەحمەت پێمان دەگەیشتەوه، یەکیک لە رێبوارەکان رینگای بۆ چۆل کرد، ئەو هەتا لە دواى ئیمەوه دەروات.

هەتاو بەخیرایى بەرەو ناوەندى ئاسمان هەلدهکشا و تینی گەرما بێزارکەر بوو، لەو ماوه درێژەدا کە

رېنگامان ده پېچايه وه گيزه گيزی میروو هاژهی گه لای گیا و په لکی دره ختان لای لایه یان بو رېتسواری ماندوو ده کرد. نارقه له نېو چه وانمانه وه ده چورا، چونکه شه بقیه کم پی نه بوو، دهسته سره کم به سرما دا و کردم به سېته، لهم کاته دا کارمندی ناشتني تهرمه که شتیکی به گوتمدا چرپاند، به لام حالی نه بووم، بهو خه یالنه وه که من لیتی حالی بوو بووم، سهری له قاند و به دهسته سره که نارقه دی ده موچاوی سهری و شه بقیه که ی کرد به سېته بو چاوی تا له تینی هه تا وه که بیاریزو و گوتی: چ هه وایه کی گرم و ناخوشه... گوتم چوژن؟ ناسمانی نیشان دام و گوتی خه ریکه بمرم. له وه لامدا گوتم: به لئی هه واکه ی زور گهرمه، دوا ی توژی پرسى: نه مه دایکی تو بیه له و تابو ته دا، گوتم، به لئی، پرسى: پیر بوو؟ گوتم به لئی پیر بوو، چونکه من ته مه نی راستی دایکم نه ده زانی، نه ویش رووی خو ی وه رگپرا و بیدنگ بوو، له و لاره مسته تر تو ماسم بینی که په نجا شه قاوئ که تبوه دوامانه وه، شه بقیه که ی خستبوه ژیر بالی و به هه ناسه برکتی به ره و پیش ده هات، ته ماشایه کی سه رۆک دالدهم کرد، به جوړه و یقاریکی تاییه تیبه وه ده رو یی و دلته نارقه به سهر ته ختی ته و یلاییه وه ده بریسکایه وه بی نه و ی بیسرت، وام ده هاته بهرچا و که کاروانه که خیرتر ده روا. لهم کاته دا گه یشتینه پارچه زه و بیه که که دیار بوو تازه پر کرابوه وه، تینی هه تا و بوئی قیبری به که پوا ده دا، شوین پتلاوه کان له سهر زه و بیه ته ره که دا ده چه سپی، کلاوی رانده ی گالیسکه که وه که هه ویری ترشوا ی لئ هاتبوو، من له نیو نه م به زم و رهم و له ژیر ناسمانی شین و له نیو قه ره بالغی خه لکه که دا ون بوو بووم، بوئی قیبری ره و جلویه رگی ره... ماندویتی شه وئ چاویان لیل و بیریان به شیبو کردبووم، جار یکی دیش ناوړم دایه وه: مسته تر تو ماس زور دوا که و توبو، له نیو هه واکه گرم و غومار نامیزه که وه و کو تا پویه که دینواند. چنه دهن گاو یکی دی چوم هه وه پیشی و نه م له چا و ون بوو. چاوم بو گپرا، سه یرم کرد پیری بیچاره له ریزه که ده رچوه و په نای برده و ته بهر هه وای نازاد و کیلگه کان، له هه مان کاتا ده هه ستم کرد که جاده که ی به لای راستدا پیچی کردو ته وه، زانیم که مسته تر تو ماس به لده و کورترترین رپگا ده گرتنه بهر، تا پیمان بگاته وه، له پیچه که دا گرتینیه وه، جار یکی دی له چا و ون بوو، رپیه کی دی گرته بهر، به لام من لهم کاته دا به جوړی داغ بوو بووم، خه ریک بوو میتشم به ته قیت. ئیدی هه موو شته کان به کارامه یی و خیرایی نه نجام درا، به راده یه که ورده کاریه کانم پیر نه ماوه. ته نیا یه که شت سه رنجی راکیشام، که چوینه گونده که وه په رستاره که له گه لمدا ده سستی به قسان کرد. دهنگیکی تاییه تی هه بوو، دهنگی که به هیچ کلزجی له گه ل روخسار و قه لافاتییدا نه ده گونجا، دهنگی له رزان و ناواز بهخش بوو، گوتی: نه گهر به هپواشی برۆین هه موومان له گهر ما ده پروکتیپ، لئ نه گهر توژی په له بکه بین زووتر ده گه بینه کلیساکه و هه وای نه وئ توژی چاکتره.

راستی ده کرد، هه موو خه لکه که له گهر مانا کلافه بوو بوون، هه ندی بیرده وری نه و رۆژم له پیر ماوه، بیرم دی بو دوا جار مسته تر تو ماس له نیمه نریک بووه وه، نه شکی خه م و شه که تی روومه تیان به سهر ده کرده وه، به لام له بهر نه و ی چرچ و لوجی زور له ده موچاویا بوو، فرمیسه که کان تا خواره وه نا هاتن و لهم لوجانه دا ده گیسرسانه وه و به دم تیشکی هه تا وه گهرمه که وه ده بریسکانه وه، گه لئ شتی دی جگه له قه لافاتی خه لکه که سه رنجیان راده کیشا، هاتوچوی فه لاکان، تووله رپگاکان، گولی سوور و سپی سهر

گورپه کان، به تاییه تی ناله و که سهری مسته تر تو ماس و جاده ی پر له گولیکه کیوی. نه و خه لکانه ی له بهر چاخانه کانا چاوه پروان بوون و گه لئ شتی تریش سه رنجیان راده کیشا، نه گهر به وئ له سهر هه موو شته کان بنووسم، نه وا ده بی چنه د کتیبیک ره ش بکه مه وه. له گه ل نه م هه موو شتانه دا، کاتی گه یشتینه گورستانه که و تابو ته که یان خسته سهر زه و ی، شادییه کی له باس نه هاتو بالی به سه رما کیشا، چونکه گه یشتن خو ی له خویدا جار دانی بوو بو کوتایی هاتنی شه که تی و نه رکی سه رشانمان و پیویست بوو به لای که مه وه دوازه سه عات پشوو بدم.

۲

کاتی که بیدار بوومه و زانیم که مه سئوله کم بو نارحه ت بوو، دوا ی دوو رۆژ مادونی، نه وورژ شه مه یه، بیرم نه بوو چ رۆژیکه، به لام کاتی له خه و رابووم له پر نه و م به پیرا هات، مه سئوله کم له دلی خویدا لیکي دابووه که به یه که شه مه وه مادونیه کم ده بی به چوار رۆژ. نه مه که میتک نارحه تی کردبوو. به لام نه مه گوناحی من نه بوو، خو نه گهر له بری نه مرۆ، دوین دایکیمان ناشتیا نه وا به لای که مه وه پتر که لکم له مادونیه که و یه که شه مه وهرده گرت و یه که شه مه به فیرۆ نارۆیی.

به زحمه ت رابووم، چونکه هیشتا هیلاکی دوین له له شم ده رنه چوو بوو، به دم ردین تراشینه وه له خو م ده پرسى ده بی چ بکه م، دوا یی بریارم دا که به چم مه له بکه م، سواری ترام بووم بهو نیازه ی به چم بو گهرماوه کانی که نار. ویستم مه له بکه م، گه لئ کیژی جوانی لئ بوون، له نیو نه وانه دا چاوم به ماری کارولین که وت، ماری یه کیچک بوو له تاپسته کانی جارانی دایه رهی نیمه، ماوه یه که بوو حه زم ده کرد ناشنایه تی له گه لدا په یدا بکه م، وا بزائم نه ویش بی مه یل نه بوو، لئ دوا ی ماوه یه کی که م له دایه رهی نیمه نه ما و ئیدی رپکه و تیکي وه ها نه ر خسا یه کدی بیین.

پیکه وه سواری به لم بووین، له کاتی سوار بووندا به نانه ست ده ستم به سهر مه کی داهینا، من هیشتا له ناوه که دا بووم که نه و دوا ی که م مه له کردن، خو ی گه یانده بووه که نار که و له سهر مه لانه که دا راکشابوو، ناوری لئ دامه وه، قژه په خشانه که ی بهرچاوی گرتبوو، به شیبه یه کی تاییه تی پیم پیده که نی، خو م گه یانده ته کی و له پالیا راکشام، هینده له بار راکشابوو که به هاسانی سهر به خمه سهر سکی نهرم و گوشتنی چ قه سه یه کی نه کرد، منیش بهو حاله وه مام و ده مروانییه ناسمانی زویین، له ژیر سه رمه وه هه ستم به هه ناسه دانی ماری ده کرد، ماوه یه که بهو ده قه وه ماینه وه، که هه تاو گهر متر بوو نه و خو ی خسته ناوه که وه و منیش به دوا یا، خو م پتی گه یاندا، باسکم له قه دی نالاند و ماوه یه که پیکه وه مه له مان کرد. به رده وام پیده که نی، له که نار که دا و به دم خو وشکر دنه وه پی پی گوتم: من له تو نه سمه رترم، لیم پرسى: نایا مه یلی لیه پیکه وه بو سینما بچین، دیسان به پیکه نینه وه گوتی: حه زم له فیلمی «فرناندیل» ه که خو م له بهر کرد و بینی بوینباخی ره ش ده به ستم، به سه رسورمانه وه پرسى که نایا تازیبارم. وه لام دایه وه که دایکم مردووه. پرسى: که ی... گوتم دوین مرد. که م دوو دل بوو، ئیدی هیچی نه گوت، حه زم ده کرد پی پی بلیم که نه مه گوناحی من نییه... به لام خو م گرت، چونکه بیرم که ته وه که هه مان قسه م به مه سئوله کم

گوتیبو کهچی ناماده نه بوو مادونی (اجازه)م بداتی، ئەم وەلامه بۆ ئەو هیچ مانایهکی نه بوو بههر حال مرۆڤ هەرچیبهک بلتی هه‌میشه تا راده‌یهک هه‌له‌یه و خه‌تاکار.

ئیبواری ماری ته‌واوی ئەم مه‌سه‌لانه‌ی فه‌رامۆش کردبوو، فیلمه‌که‌که‌یه‌که‌جار خۆش بوو، پێکه‌نین هه‌ینه‌ر بوو، له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا لاقی به‌منه‌وه‌ چه‌سه‌پاند بوو، منیش یاریم به‌مه‌مه‌که‌کانی ده‌کرد و له‌ ناخر و ئۆخری فیلمه‌که‌دا ده‌مم ده‌نیوه‌ده‌می خست و له‌ نامیزم گرت، به‌لام له‌ باوه‌ش گرتتییکی به‌ده‌ئه‌نجام. دوا‌ی سینه‌ما له‌ گه‌لمدا هاته‌وه‌ بۆ مالتی.

که‌ له‌ خه‌و رابووم ماری رۆیی بوو، بۆی روون کردبوومه‌وه‌ که‌ پتیویست بووه‌ بۆ مالتی پووری به‌جیت، ئەو رۆژه‌یه‌که‌ شه‌مه‌ بوو، ته‌نیایی هه‌ینده‌ی دی بێزاری ده‌کردم، خۆم هه‌ر به‌سروشت هه‌ز له‌ یه‌ک شه‌موان ناکه‌م، ناچار چوومه‌وه‌ نێو جیگا‌که‌، له‌ نێو جیگا‌که‌دا بۆ بۆن و به‌رامه‌ی قژی ماری ده‌گه‌رام. تا سه‌عات ده‌ نووستم. به‌م چه‌شنه‌ جگه‌ره‌ له‌ دوا‌ی جگه‌ره‌م کیشا و تا نیوه‌رۆ له‌نیو جیگا‌دا مامه‌وه‌. هه‌زم نه‌ده‌کرد له‌لای سیلست نیوه‌رۆژه‌ بکه‌م، چونکه‌ ده‌مزان‌ هه‌ندێ پرسیارم لێ ده‌کات و منیش تا‌قه‌تی ئەم شتانه‌م نییه‌. هه‌یلکه‌یه‌که‌ کولاند و به‌رووتی خواردم، چونکه‌ نام نه‌بوو و هه‌زیشم نه‌ده‌کرد بۆ نان به‌چه‌م ده‌ری.

دوا‌ی نیوه‌رۆش هه‌ستم به‌بێ تا‌قه‌تی کرد. که‌می له‌ ماله‌وه‌ هاتوچۆم کرد، که‌ دایکم مایوو قیللا‌که‌ خۆش و دلگیر بوو، به‌لام ئیستا لیم بووه‌ به‌قه‌فه‌زتیکی گه‌وره‌ ناچاربووم خواره‌که‌ له‌ ژووری نانخواردنه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆم بگوتیمه‌وه‌. ئەم ته‌لاره‌ گه‌وره‌یه‌ جگه‌ له‌ چه‌ند شه‌ره‌ کورسییه‌ک و بۆفیه‌یه‌ک که‌ ئاوینه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌ر رابوو و مێزتیکی ته‌والبت و کۆنه‌ چه‌رپایه‌ک چیدی تیدا نه‌بوو.

بۆ بێ تا‌قه‌تی پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و هه‌ندێ وینه‌م لیتی ده‌ره‌ینا و خستمه‌ دوو توتی ده‌فته‌ریکه‌وه‌ که‌ ئەو باب‌ه‌ته‌ شتانه‌ی تیدا ده‌پارێزم. ئەوجا ده‌ستم شت و بۆ ئەوه‌ی خۆم به‌شتتیکه‌وه‌ بخافێنم چوومه‌ سه‌ر بانێژکه‌. په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م ده‌یروانییه‌ سه‌ر جاده‌یه‌کی گه‌وره‌ و قه‌ره‌بالغ، دوانیوه‌رۆیه‌کی خۆش بوو. جاده‌کان داغ بوو بوون، هاتوچۆی خه‌لکی زۆر که‌م بوو، هه‌ندێ خێزان ده‌چوونه‌ گه‌ران و سه‌یران. دوو کوری چکۆله‌ که‌ جلی مه‌له‌وانیان پۆشیبوو، پانتۆله‌کانیان تا راده‌یه‌ک کۆن و کورت، پیتلاوه‌کانیان بۆیاخکراو و بریقه‌دار بوو لێره‌وه‌ تیده‌په‌رین، دایکیکی قه‌له‌و، کراسیکی ئاوریشمی وه‌نوشه‌یی له‌به‌ر بوو، له‌گه‌ل مێرده‌که‌یدا که‌ پیاویکی کورته‌ بالایی لاواز بوو، به‌دوایانه‌وه‌ بوون... ئەم ژن و مێرده‌م له‌ دووره‌وه‌ تۆزێ ده‌ناسین. کابرا جلی مه‌له‌وانی پۆشیبوو، بۆینباختیکی گچکه‌ی له‌ مل و گۆچانیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، که‌ به‌م حاله‌وه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا دیتم، بیرم که‌ته‌وه‌ و زانیم بۆچی له‌م گونده‌دا هه‌میشه‌ باسی موخته‌به‌ری ئه‌ویان ده‌کرد، دوا‌ی که‌می، لاوانی گوند به‌قژی شانه‌کراو و بۆینباختیکی سوور و جلی به‌ده‌ن چه‌سپ و پیتلاوی بۆیاخکراو و بریقه‌داره‌وه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تی په‌رین. بیرم که‌وته‌وه‌ که‌ به‌ره‌و سینه‌ما ده‌چن، بۆیه‌ به‌په‌له‌ و به‌پێکه‌نینه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی ئاور له‌ که‌س بده‌نه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌یدانه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌چوون.

دوا‌ی رۆشتنی ئه‌وان ورده‌ ورده‌ جاده‌که‌ چۆل بوو، چ شتیکی سه‌رنج‌راکیش به‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو، جگه‌ له‌ دوکانداره‌کان و هه‌ندێ پشیه‌که‌ لێره‌وه‌ بۆ ئەوی رابان ده‌کرد... ئاسمان شین و ساف بوو، له‌ شۆسته‌که‌ی

ئهو به‌ره‌وه‌ دوکاندارتیکی، دوکاندارتیکی جگه‌ره‌ فرۆش کورسییه‌کی هه‌ینایه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌سه‌ری دانیشته‌ و پشتی پتیه‌ دا، گالیسکه‌ پره‌کانی تۆزێ له‌مه‌وه‌به‌ر، ئیستا پاکبان خالی و چۆلن، له‌ چاخانه‌ بچکۆله‌که‌ی ته‌نیشته‌ جگه‌ره‌ فرۆشه‌که‌وه‌، گارسۆنه‌ لاوه‌که‌ خه‌ریکی مالتی ورده‌ داره‌کان بوو، به‌راستی یه‌ک شه‌مه‌یه‌کی خۆش بوو، رووی کورسییه‌که‌م کرده‌ کابرای دوکاندار، وام پێ خۆشتر بوو، دوو جگه‌ره‌م داگیرساند، دووه‌میان تال بوو، چومه‌ ژووره‌وه‌ که‌ چکلیتییکی به‌خه‌مه‌ ده‌مه‌وه‌، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا خه‌ریکی خواردنی بووم. په‌له‌ هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرت، پتیم وابوو دووچاری گه‌رده‌لوولتیکی هاوینه‌ ده‌بین، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌وره‌که‌ ره‌وییه‌وه‌، هه‌وره‌کان سیبه‌ریان به‌سه‌ر کوچه‌ و بازاره‌که‌دا په‌خش کرد، دنیا که‌میکی تاریک بوو، وێ ده‌چوو هه‌ره‌شه‌ی بارانی پێ بێ، ماوه‌یه‌ک روانیمه‌ ئاسمان. له‌ سه‌عات پینجدا ترامه‌کان گه‌رانه‌وه‌، لاوان خۆیان پتیه‌ هه‌لئواسیوو، کاروانه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌وان کۆمه‌له‌ گه‌نجییکی وه‌رزشکاری له‌ یاریگا‌که‌وه‌ هه‌ینابوووه‌ به‌جان‌تاکانیاندا ناسیمه‌وه‌. به‌ده‌م گۆزانی و چه‌پله‌ رێزانه‌وه‌ هورایان ده‌کیشا که‌ تیه‌به‌کیان نادۆزین. هه‌ندیکیان ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم، یه‌کتیکیان پتیی گوتم: برده‌مانه‌وه‌... ئیدی ترۆمبیتل سه‌ری کرایه‌وه‌ و بازار به‌ره‌و گه‌رمبوون ده‌چوو.

رۆژ چوه‌ پتیه‌وه‌، ئاسمان له‌ سه‌ربانه‌کانه‌وه‌ سووری ده‌نوند، جاده‌کان ئاوه‌دان بوونه‌وه‌. سه‌یرانکه‌ران ده‌گه‌رانه‌وه‌... زۆری نه‌برد ده‌رگای سینه‌ماکان قه‌ بوو. ئەو خه‌لکانه‌ی چووبونه‌ سینه‌ما، که‌وته‌ سه‌ر جاده‌کان له‌ نیوان ئه‌وانه‌دا لاوانی چالاک و به‌ده‌ماخ خۆیان ده‌نوند، له‌ ره‌فتاریاندا دیار بوو که‌ فلیمی مغامه‌راتیان دیوه‌، ئەوانه‌ی که‌ چووبونه‌ سینه‌مای ناو گونده‌که‌ که‌می دێتر تیکه‌ل به‌قه‌ره‌بالغیه‌که‌ بوون، به‌لام له‌وان سه‌لاتر و قورستر دیار بوون... ده‌سته‌یه‌ک له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن و ده‌چوون و خه‌ریکی عه‌یش و نوش بوون، کچۆلانی گه‌ره‌ک ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو و به‌پیری کورانه‌وه‌ ده‌چوون، شانیان له‌ یه‌کدی ددا و شۆخیان ده‌کرد و به‌ده‌نگی به‌رز پتیده‌که‌نین. هه‌ندێ له‌ کچۆله‌کان که‌ ئاشنایه‌تییه‌کی که‌میان له‌گه‌ل مندا هه‌بوو له‌ خواره‌وه‌ ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم.

له‌په‌ر گۆزی سه‌ر جاده‌که‌ هه‌لبوون، ئەستیره‌کانی سه‌ره‌تای شه‌ویان له‌ ورشه‌ و جریوه‌ خست. هه‌ستم کرد که‌ چاوم له‌ روانین ماندوو بوو. جاده‌که‌ له‌به‌ر رۆشنایی گلۆبه‌کاندا ده‌بریاوه‌وه‌. تیشکی له‌ قژی خانمان ددا و هه‌ینده‌ی دی ره‌ونه‌قی ده‌دان. ورده‌ ورده‌ کاروانی ترامه‌کان کز بوو، شه‌ویکی تاری و ره‌ش گشت شۆینه‌کانی گرتوه‌... کۆلانه‌کان به‌ره‌و چۆل بوون ده‌چوون، له‌م کاته‌دا پشیه‌که‌کان ده‌یان توانی به‌هاسانی هاتوچۆ بکه‌ن... که‌وته‌ بیری شام کردنه‌وه‌، هه‌ینده‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتمبووم هه‌ستم ده‌کردم مالم که‌میکی ره‌ق بووه‌، له‌ په‌لکانه‌وه‌ هاتمه‌ خواره‌وه‌ تا نان بکرم، چووم و نانێکی سه‌رپتیم ناماده‌ کرد و خواردم، ئەوجا دوو جگه‌ره‌م به‌سه‌ریه‌که‌دا کیشا و چومه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و چاوم پرپیه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌ستم کرد سه‌رمایه‌، په‌نجه‌ره‌کانم داخست، له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا هه‌ندێ نانی وشک و قاپتیکی خالی به‌سه‌ر مێزه‌که‌وه‌ بوون. به‌خۆم گوت، یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک بوو و برپایه‌وه‌، یه‌که‌م یه‌ک شه‌مه‌یه‌ که‌ دایکم له‌ باوه‌شی خاکدایه‌، پتیویسته‌ بگه‌رپتیمه‌وه‌ سه‌ر کاره‌ رۆژانه‌کانی خۆم بێ ئەوه‌ی هیچ گۆزانی له‌ ژباغدا رووی دابن.

ئورپۆ له نووسینگه كەى خۆمدا كاریكى زۆرم كرد، سەرۆك دایه ره كەشم له گه لمددا میه ره بان و گهرم بوو، لیبی پرسیم ناخۆ زیاد له پتیوست ماندوو نیم، چهند جارێ پرسیارى ته منى دایكىمى لى كردم له وهلاما گوتم شەست سال و شتیكه، وا دیار بوو به وهلامه كه م رازی بوو، وهك ئه وهى لهم ته مه نه دا ئیدی كاری مرۆف ته واو بێ.

گه لیتك له دۆستان له دهورم خه بوونه وه و ناچار بووم چهند وهلامیتكى بێ سه روبه رى هه موبیان بدهمه وه، پێش ئه وهى له دایه ره دهرچم، دهست و ده موچاوم شت. وهكو خوویهك نیوه پروانم به لاوه خوشه... بهلام ئیواران وا نیم. رۆژتیک ئه وهم به مه سه ئوله كه م گوت، وهلامى دایه وه: به باوه رى من تپه په رپوونى رۆژتیک بۆ مرۆف مایه ی داخه، بهلام شتیكه و ده بێ ته نجام بدرى و له ژبانى ئاده میزادا هه یج بایه خینكى نییه... ئه و رۆژه كه مێ زووتر له گه ل ئه مانۆیل دا كه له به شتیكى دیدا كاری ده كرد، له دایه ره دهرچوین، دایه ره كه مان ده پروانییه سه ر ده ریا، ماوه یه كمان به ته ماشا كردنى به لم و پا پۆز و قه یاغه وه گوزه راند، لهم كاته دا ترێله یه كى گه و ره به ها ره ها ر له پێشمانه وه وه ستا، ئه مانۆیل لیبی پرسیم، برۆین، بێ وهلامدانه وه و به غار شوین ترێله كه كه وتم، بهلام ترێله كه به خیرایى دهرچوو و ئیمه ش شوینی كه وتین، تۆز و گه ردیكى چر جاده كى گرتبوو، به راده یه ك ئیمه هه ردوو كمان له نیبو گه رد و تۆزه كدا ون بووین، هه یچمان نابینی، هه یج دهنگێ جگه له ها ره ها رى ترومبیل و ماشین نه ده ها ته گوێ.

به زه حمه ت خۆم گه یانده ترێله كه و خۆم پێدا هه لئواسی و ئه و جا یارمه تی ئه مانۆیل بێشم دا و سوار بوو له تهك منه وه ئارامی گرت. هه ناسه برکیتمان پێ كه وتبوو، ترێله كه بالنده ئاسا به سه ره جاده تارى كه كه وه هه لبه زو دایه زى ده كرد... ئه مانۆیل له كانگای دلّه وه پێده كه نی. به په له خۆمان گه یانده خوارینگا كى سیلست، نازای گیانمان له ئاره قه دا هه لكشا بوو، سیلست وهكو هه میشه به ورگه زله كه یه وه له وێ وێستا بوو، لیبی پرسیم: كاره كان باش ده رۆن، گوتم به لئى، بهلام زۆرم برسبیه، به په له به نیورۆژم كرد، قاوه یه كم به سه ریا كرد و ئه و جا بۆ فیللا كه م گه رامه وه، كه میتك نووستم، چونكه زۆرم خوارد بووه كه له خه و رابووم زۆرم چه ز له جگه ره بوو. چونكه كات دێر بوو به را كردن خۆم گه یانده ترامه كه، ئه و دوا نیوه رۆیه م به كار كردن به سه ر برد. هه وای نووسینگه كه م زۆر گه رم بوو، ده مه و ئیوارى كه دهرچووم هه وا تۆزى فینك بوو بوو، ماوه یه ك له كه نار ده ریا كه و له هه وای نازادا پیا سه م كرد. كاژه هه ورێكى ته نك به رى ئاسمانى گرتبوو، هه ستم به شادی كرد، بهلام به په له بۆ ما ل گه رامه وه، چونكه ده موسیست په تاته بكولینم، له و ده مه دا كه به په له تارى كه كاندا سه رده كه وتم، ته قه ییم به پرووی سالامانۆی دراوسیمدا... سالامانۆ بیست سالیتك بوو له گه ل ئه و سه گه دا هاوړی و هاو ده م بوو. سالامانۆ جوژه نه خوشییه كى پێستى هه بوو، پێستى به ده نى سوور بوو، زۆریه ی خه لك پارێزبان لى ده كرد، ئه و جووته ده م بوو له یه ك ژووردا پێكه وه ده ژبان. ده توانی بگوتی كه سالامانۆش شپوه سه گتیکى ده نواند، ئه ویش وهكو سه گه كه ی په له ی سوور كه وتبووه سه ر ده موچاوی. مووه كانى به ده نى وهك كلكى گیانداران هه لده وه رى، سه گه كه ش هه ندی

خووی خاوه نه كه ی وه رگرتبوو، وهك ئه و له رۆیشتنا لاسایی ئه وى ده كرد وه، قه پۆزی ده برده پێشه وه و ملی درێژ ده كرد، وا ده ها ته به رچا و كه هه ردوو كیان له یه ك نه ژاد بن، سالامانۆ رۆژی دوو جار ان له سه عات ده و یان زده دا له گه ل سه گه كه بیدا ده چووه گه شت... ئه م عاده ته هه شت سالی ربه ق درێزه ی كیشا و به هه یج جوړی نه ها ته گوژان. هه شت دانه سال هه میشه له جاده ی لیوندا ده بینران. سه گه كه خاوه نه كه ی به دووی خویدا راده كیشا، سالامانۆ به زه حمه ت هه نگاوی ده نا، هه ندی جار تووره ده بوو و جینیوی به سه گه كه ی ده دا.

سه گى به ده به خت له ترساندا ده خیلی زه وى ده كه ت و ناچار بوو دواى خاوه نه كه ی ده كه وت، كاتى ئه و گیانداره رێگای لى ده گوژا، خاوه نه كه ی به ره و خۆی راى ده كیشا، لهم كاتانه دا جینیوی پى ده دا، هه ردوو كیان له رێگا ده وێستان و ماوه یه ك مۆره یان لیکدی ده كرد. نیگای سه گه كه ش هى ترس بوو، هى خاوه نه كه ی نیگای تووره یی و كینه بوو، هه موو رۆژی ئه م به رنامه یه دووباره ده بووه وه، كاتى سه گه ی به ده به خت بیویستایه میز بكات خاوه نه كه ی بواری نه ده دا و به دووی خویدا بکیشی ده كرد، خو ئه گه ر به رپێكه وت له ژووریدا ئه م كاره ی كردبا سه سیر مه یدانیتكى چاك ده كرا... هه شت سالی ته واو ئه م به رنامه یه بێ زیاد و كه م دووباره ده بووه وه.

سیلست ده یگوت: ئه مه ش به ده به ختییه كه، به وه ی باشه جگه له خۆی هه یج كه سی دی ناتوانیت سه گه كه به ختو بكات، ئه و شه وه كه له سه ر په لكان دیتم، جینیوی به سه گه كه ی ده دا و ده یگوت، تو پبسیست، تو چه په لیت... له و ده مه یدا كه سه گه كه ی ده نیالاند پیم گوت: شه و باش... بهلام ئه و هه ر سه رگه رمى جینیوی خۆی بوو، لیم پرسى: سه گه كه ت چى كردوه؟ بهلام ئه و وهلامى نه دامه وه و مژولى جینیوانى خۆی بوو، ئیدی بى هه یج قسه كردنیتك گرتى به قرتیه كه یدا و به قالد رمه كاندا سه ركه وت.

لهم كاته دا هاوسیبی دووه به سه راهات، له گه ره ك و باندا پێیان ده گوت «گه وا»، ئه مه خه لكى بۆیان دروست كردوه، هه ندی جار ده ها ته لای من و قسانى ده كرد، چونكه ده یزانى من گوێ لى ده گرم، چ هۆیه ك له ئاردا نه بوو كه قسانى له گه لدا نه كه م. ناوی «رايوند سانتس» هه كابرایه كى كورته بالای، ناو شان پانى لووت فش بوو، هه میشه جلوه رگی رێك و جوانی ده پۆشی، ده رباره ی سالامانۆ پیتی گوتم: ئه مه به ده به خت نییه؟ ئه و جا لیبی پرسیم: ئایا رقم لهم كابرایه نییه، گوتم: نه خیر.

به دوو قوڵی به سه ر قالد رمه كاندا سه ركه وتین، كه ویستم لیبی جوێ بسمه وه پیتی گوتم: له ماله وه شه راب و خواردنم هه یه ئه گه ر ته شریف بینى پێكه وه پاروویه ك بخۆین، بیرم كرد وه كه ئه گه ر بچم به لای كه مه وه له ئاماده كردنى خواردن ده خه له سیم، بۆیه چووم، ئه ویش تا قه ژووریتكى هه بوو، مو به قه كه ی په نجهره ی تیدا نه بوو، گه لئى وینه ی به دیواری ژووره كه یدا هه لئواسبوو، زۆریه یان وینه ی ژنانى پرووت بوون، ژووره كه پیس، جیگا و بانه كه ی په رپووت و به یه كادراو بوو، له سه ره تادا چرا كه ی هه لكرد، ئه و جا پارچه یه كى له گیرفانى ده ره بئنا و مه چه كى پیتجا، كه لیم پرسى: ئه مه چیه؟ گوتى: له گه ل یه كیتكدا كه ده بویست رتی بى بگرئ به شه ر هاتوه، له سه رى رۆی: جه نابی مه رسۆ خه یال نه كه ی من كابرایه كى خراپم، بهلام كه میتك تونده تابیه تم، ئه و براده رى كه له گه لیا به شه ره ماتم، كه منى بینى به شوخییه وه

گوتی: تۆ بنیادهم نیت، وهلام دایهوه که واز له شوخی بینی کهچی سوورتر بوو و گوتی کهوايه تۆ هەر بنیادهم نیت، منیش نه مکرده نامهردی و بۆی دابهزیم و گوتم ئیستا واز له م قسانه دینی یان چارت بکه م. گوتی چۆنم چار دهکیت. ناچار مسته کۆله یه کم له دوو دهوی دا و له سه ر عه رده که خپ بوو، و بیستم هه لئ بستی نمه وه، به ده موچاوی خوینا و بیه وه له قه یه کی پیتدا مالیم، له ته واوی ئه و ماوه یه دا راپیوند سه رقائی به ستنی دهستی بوو، منیش له سه ر جیگا که م دانیشتی بووم، پیتی گوتم ده بینی که ئه و شه ری پتی فرۆشتووم، خه تای من نه بوو.

راستی ده کرد، من شارده زای په وشتی ئه و بووم، ئه و جا گوتی حه ز ده که م ده رباره ی ئه م بابه ته گویم له ئامۆژگاری تۆ بئ، پیاو ده بی چ بکات، ئایا ده کری پیاو به رانه به ره شه و شه ری پتی فرۆشتنی خه لکان بیده نگ بئ.

ئه و جا خواردنه که ی هینا و له سه ر میتره که ی دانا، په رداخی ته رتیب کرد، قاپ و چه قوو و چه تالی هینا و هه ر یه که یانی له جیتی خو ی دانا. ته واوی ئه م کارانه به بیده نگ ئه ئه جام درا، ئه و جا هه ردوو کمان له پشت میتره که وه دانیشتی و ده ستمان به خواردن کرد.

به ده م ناخواردنه وه باسی خو ی هینا به پیشه وه، له سه ره تادا دوو دل بوو له گوتنی هه ندئ مه به ست، دوایی هاته قسان و گوتی: ناسیاویم له گه ل ژینکدا په یدا کرد، ئیدی بوو به ده دۆستی تابه تیم، ئه و پیاوه ی که شه رم له گه لدا کرد برای ئه م ژنه بوو.

پیتی گوتم: برا که ی پیتی زانیبوو، رۆژی یه که م پیتی گوتم، به لام خو م گیل کرد، به هه ر حال دوا ی ماوه یه ک زانیم که ئه م ژنه ته فره د ده دات، من خه رجیم ده کیشا، رۆژی بیست فرانکم ده دایئ، ئه گه ر حیسایی ورد بکه م سئ سه د فرانک کرتی خانوو، ناو به ناو جووتئ گۆره ویم بۆ ده کری. به هه مووی مانگن هه زار فرانکیک له سه رم ده که وت، ئه م ژنه کاری نه ده کرد، هه میشه ده یگوت که ئه و پاره یه ی له منی وه رده گرت به شی ناکات... پیم ده گوت: بۆ تا قی کار ناکه یه ت. ئه گه ر کار بکه یه ت به لای که مه وه ده توانیته شته پتیو بیستی به کانی خو ت دابین بکه یه ت. من له م مانگه دا هه موو شتی کم بۆ کریوت، رۆژی بیست فرانک خه رجیم داویتی، کری خانووم بۆ داویتی، قاوه ی عه سرانت له سه ر من بووه، له وه ی پتر چیت گه رده که، من زۆر له گه لندا باش بووم، به لام تۆ له بری ئه وه ئازارم ده ده یه ت، به لام ئه م قسانه ی به گویتا ناچوو، ئاماده ی کارکردن نه بوو، بۆ به وام به بیرا دئ که هه لم ده خه له تینی.

پیتی گوتم، رۆژی بلیستیکی یانه سییم له جانتا که یدا بینی، جارێکی دی کاغه زیکم له جانتا که یدا بینی، سه یرم کرد بازنگی خستۆته بارمته وه، که ئه م شتانه م بینی به ته واوی بۆم ده رکه وت و دلنیا بووم که فریوم ده دات، ناچار وازم لیتی هینا، تیروپرم دارکاری کرد و یه ک یه ک کاره کانیم به روویدا دایه وه. پیم گوت که ده یه وئ به م قسانه ته فره م بدات، تۆ نازانیت، خه لکی به خیلی به ژبانی تۆ ده بن، که له من جیا بوو یته وه ئه و جا ده زانیت، چ خو شی و شادی به که ت له ده ست داوه.

جاران لیم نادا، خو ئه گه ر ئه مه جارێ رووی دابا، ئه وا ته نیا بۆ ترساندنێ بوو و هه ندئ بۆ له بۆلم به سه ریا ده کرد و په نجه ره کانم دا ده خست و ئیدی چیم ویستبا ده مکرد، به لام ئه ورۆ شته که جیا واز بوو،

به باوه ری من گشت ئه م کارانه بۆ ئه و به س نه بوو، ته واو ته می نه بووه.

دوا ی گوتنی گشت ئه م به سه ره اتانه گوتی له به ر ئه مه بوو په نام بۆ تۆ هینا تا له م باره یه وه کۆمه کی کم پتی بکه یه ت.

له م ماوه یه دا پتر له قاپیکم خوارد بووه وه، سه رم گه رم بوو بوو، چونکه خو م جگه ردم نه ما بوو، په یتا په یتا جگه ره ی ئه وم ده کیشا، ورده ورده سه ر و سه دای ده ره وه ش که م بوو، راپیوند ده ستی به قسان کرده وه، شتیکی گرنگ وای لئ کردبوو قسان بکات، ئه ویش ئه وه بوو هیشتا دۆسته که ی خو ش ده ویست، به لام ده ویست ته می بکات، له سه ره تادا بیری کردبووه که بیبا ته توتیلیک و خه لکی به سه ردا پرژینی و ریسوای بکات و ئه و جا به گرتی بدات، ئیدی بۆ ئه مه په نای برده بووه به ر ئاشنا و دۆستانی گه ره ک، لئ که س ئاماده نه بوو له م باره یه وه کۆمه کی پتی بکات، ته نیا هه ندیک پیتان گوتبوو که بۆ ته می کردن داگی بکات. به لام دلئ نه ده هات ئه م کاره بکات و پیتی گوتبوون ده بی بیس بکاته وه، هه وه ل جار ویستی رای من له م باره یه وه بزانیته ت، پیش ئه وه ی رام بزانی پرسی ئایا ته گبیری چی به، له وه لاما گوتم من له م باره یه وه رام نیبه. ئه و جا پرسى: تۆ فریودان له مه سه له که دا نابینی، بیرم ده کرده وه که ئه گه ر فریودانیش له گۆرئ دابین گرنگ نیبه، گوتم له م بابه ته شتانه دا سه لیه ی خه لکی جیا وازه، هه رچه ن وه لامه کانی من بئ سه رو به ر بووون به لام ئه و سوور بوو له سه ر ئه وه ی که پتیو بیسته به هه ر شتیه یه ک بئ ئه و ژنه سزا بدرئ.

که میکی ترم خواردنه وه، جگه ره یه کی بۆ پتی کردم، ئه و رای و ابوو نامه یه کی بۆ بنووسیت و هه ر که هاته وه جارێکی دی دارکاری ده کات و تۆ له ی خو ی لئ ده ستینی.

له قسه کانیا ده یگوت، که جارێکی دی هاته وه ماله که م له گه لیدا ده نووم و که کاری خو م ته واو کرد تفتیک ده که مه چاره ی و ده ری ده که م.

بیرم کرده وه که له راستیدا ئه م شیوه سزایه گه لیک سه خته، به لام راپیوند پیتی گوتم: که من ناتوانم نامه یه کی وه های بۆ بنووسم.

من بیده نگ بووم، داوای لئ کردم ناخۆ ده کری من نامه یه کی بۆ بنووسم، له وه لاما گوتم بۆ نه، په رداختی که هه لدا، هه ستا، قاپه به تاله که و پاشماوه ی خواردنه که ی خسته لاه، میتره که ی پاک کرده وه. ئه و جا کاغه زتیکی سپی و زه رفیتیکی زه رد باو و په ره موو چتیکی و شووشه یه ک مه ره که بی له چه که مه جه ی میتره که ده ره ینا، قه له مه که ی دایه ده ستم که نامه یه کی بۆ بنووسم، منیش به ئاره زووی ئه و و چیم به بیرا هات نووسیم و ئه و جا به ده نگی به رز نامه که م بۆی خوینده وه، به ده م جگه ره کیشان و سه ره له قاننده وه گوتی گرتبوو، تکای لئ کردم که جارێکی دی بۆی بخوینمه وه، که دوو جارنم بۆ خوینده وه و پین ده چوو رازی و شاد بئ، ئه و جا پیتی گوتم: ده مزانی که تۆ واتای ژیان ده زانیت... به لام ئاگام له وه نه بوو که له بری ئیوه پیتی گوتم تۆ. له کۆتایی قسه کانیا گوتی: به راستی تۆ مرۆقتیکی چاکیت.

نامه که ی خسته زه رفه که وه، تۆزتیکی دی مژولی جگه ره کیشان بووین و چ قسانمان نه ده کرد. بیده نگی بالئ به سه ره ده ری دا کیشا بوو، گویمان له ده نگی نزیک بوونه وه ی ترومبیلیک بوو، پیم گوت: دره نگه.

رایوندیش زانی که ههق بهمنه، کات بهخیرایی دهوویی، سیمای منیش ئهوهی دنواند که زۆر ماندووم، له قسهکانیا پیتی گوتم: من مهرگی دایکتیم بیست، بهلام گرنگ نییه، مهرگ شتییکه ههر دهبی بی جا درهنگ یا زوو.

ههستام، رایوند دهستی گویشیم، گوئی بهراستی مرۆفی تیکهیشتوو زووتر له یهکدی تیدهگهن، یهکدی دهناسن. که دهرووم له دواي خۆمهوه دهراگاکم داخست. ماوهیهک بهتاریکی لهسهرا قالدومه که ویستام، بیدهنگی بالی بهسهرا خانوهکهدا کیتشا بوو، جار جارئ شنه یال و پۆیی درهختهکانی دهههژاند. بههاسانی گوتم له هاتوچۆی خوینی نیو دهمارهکانی لاجانگم دهوو، ماوهیهک بیدهنگ و بی جووله مامهوه. له ژووهرهکی سالامانۆی پیردا سهگه بیچاره که هیشتا دهی قرووسکاند.

٤

لهم ههفتهیهدا زۆرم کار کرد، رایوند هاته دیدهنیم و ناگاداری کردمهوه که نامهکی خستوهته پۆستهوه، ههر لهم ههفتهیهدا دوو جارن لهگهڵ ئهمانۆیل دا چومه سینهما، ئهمانۆیل کابرایهک بوو سهری له سینهما دهرندههچوو، دهبوو ههموو مه بهستهکانی دوو جارن پۆروون بکهمهوه و باسی بکهم تا تۆزتیکی لی حالی بیی.

دوینی شهمه بوو، وهک بریار بوو ماری هاته دیدهنیم، ئهوه پۆزه زۆرم تاسه دهکرد، بهتاییهتی که کراسیتی جوانی مهقهلهمی سوور و سپی له بهر کردبوو، پاپووجیکی نایاب و ناسکی له پی کردبوو، له پشت کراسهکه یهوه گۆی مهکه سفت و تورتهکانی شهریان بههوا دهفرۆشت و چووی به نیگادا دهکرد، تیشکی ههتاو گۆناکانی درهخشانتی دهواند، سواری ترومبیل بووین، له دووری بیست کیلۆمهتر تیک له شاری جهزایروه بهرو که ناری دهرا کهوتینه پی، تاشه بهرد له رۆخی که ناره کهدا بی باک پاکشابوون، درهختی سهوزیش له نیوانیانهوه سهریان بهرز کردبووهوه، ههتاوی سهعات چواری ئیواری زۆر گهرم نه بوو، بهلام ئاوی دهرا شیرتین بوو، خۆی دابوو دهه ورده شه پۆلهوه، ماری فیری جۆره یارییهکی کردم که بریتی بوو لهوهی به پشته مهله خۆمان بدینه دم رهوتی شه پۆلهکانهوه و دهمان پر له ئاو بکهین و به ئاسماندا بیپرزینین و له شیوهی بارانا بیتهوه به سهروچاوماندا، دواي کهمیک ههستم کرد که خوییاوی دهراکه دم دهرووینیتیهوه. ئیدی ماری خۆی گه یاندم، سواری پشتم بوو دهمی ده نیو دهم خست و به زمان لیبوی فینک دهکردمهوه، دواي چهند ماوهیهک وهکو دوو ماسی خز یه کدیمان له باوهشی یه کتردا ههله گه لوغت و دهگهوزاند، که له که ناره کهدا خۆمان له بهر کرد، ماری به دووچاوی درهخشانهوه تیبی روانیم. دهستم له ملی کرد، نووساندم به خۆمهوه، ماچتیکی ته و گهرم لیبی ستاند، ئیدی چ قسه یه کمان نه کرد... بهو حالهوه کهوتینه پی که ترومبیل پهیدا بکهین.

گه یشتینهوه مالتی، له سهرا جیگا که مدا یه کمان دهگهوزاند، په نجه ره که مم بهوازی جی هیشتوو، ههوا ی پاک دههاته ژووهرهوه و زیده تر له زهتی بهرۆح و له شمان ده به خشی.

ئهوه پۆزه به یانییه که ماری له لای من مایهوه، پیتم گوتم که نیوه پۆزه پیکهوه ده کهین، چومه خوارهوه که هندی گوشت بکرم، له ژووهرهکی رایوندهوه دهنگی ئافره تیکم هاته گوئی، دواي تۆزتیکی دی گوتم له جنیودانی سالامانۆ بوو که سهگه کهی سه رزه نشت دهکرد، ههر دوو کمان گوتمان له به یه کدا کهوتنی هندی شت بوو، دواي چهند چرکه یهک سالامانۆ و سهگه کهی رۆیشتن، به سه رهاتی سالامانۆم بۆ ماری گپریابهوه، زۆر پیکه نی، ماری بیجامه یهکی منی له بهر کردبوو، قۆلهکانی هه لکردبوو، که ماری پیکه نی پتر له دلما شیرین بوو، ئاره زووی بزواندم، دواي تۆزتیکی لیبی پرسیم، ئایا خۆشیم دهوی، له وهلاما گوتم پیوست ناکا ئه م شتانهی به زاردا بی، بهلام له ناخا ههستم به پیچه وانهی ئهوه دهکرد، بهم وهلامه کهمیک غه مگین بوو، لی که خواردن ناماده بوو قسانی دی هاتنه گوپی دیسان دهستی به پیکه نین کردهوه، له خۆشیاندا له ئامیزم گرت و رالموسی.

لهم کاته دا دهنگی شه و ئاژاوه له ژووهرهکی رایوندهوه بهرز بووهوه، له سه ره تادا دهنگیکی ناسکی ژنانه بهر گوئی کهوت، دواي رایوند به دهنگی بهرز هاواری کرد و ده یگوت: تو ناپاکیت له گه لدا کردوم، ئیستا پیت نیشان ده دم که چۆن ناپاکی ده کهیت، ئیدی هاواری پهی ده ره پی ژنیک بهرز بووهوه، ئه م هاواره هیتده بهرز بوو که ته و اوی دراوستیکانی ئاگادار کردهوه، من و ماریش چوینه ده ره وه، ژنه که بهردهوام هاواری ده کرد و رایوند له پشته وه لیبی ده دا.

ماری ده یگوت به راستی دیمه نیک ترسناک و ناخۆشه، داوای لی کردم که پۆلیس ئاگادار بکه مهوه، پیتم گوتم باش نییه پۆلیس ده ست بخه نه ئه م کارانه وه، له م کاته پۆلیسیک له گه ل یه کیک له دراوستیکاندا گه یین و به توندی له ده رگایان دا، بهلام که س وهلامی نه دانه وه، جار یکی دی له ده رگایان دا. دهنگی گریانی ژنه که بهرز بووهوه، رایوند ده رگاکه ی کردهوه، جگه ره یه کی به لالیته وه بوو، ئارام و هیدی دههاته بهرچاو. ژنه که خۆی ده ربا ز کرد و له ژووهره که هاته ده ری و سکالای خۆی کرد و گوئی که رایوند لیبی داوه.

پۆلیسه که پرسی: نیوت چیه. رایوند ویستی وهلام بداته وه، پۆلیسه که نه راندی، که ویستت له گه ل مندا قسان بکهیت جگه ره که ت فری بد و که مم به ئه ده ب به، رایوند نیگایه کی سه یری تی بری و ته ماشایه کی منی کرد، جگه ره که ی به دهسته وه گرت، له م کاته دا پۆلیسه که زلله یه کی توندی پیدا کیتشا، جگه ره که له دهستی په ری و چهند مه ترئ له و لاتره وه کهوت، روخساری رایوند گۆزا، بهلام له و کاته دا هیهی نه گوتم، ته نیا ئه وه نه بی که داوای له پۆلیسه که کرد که ئه م ژنه حه شه ربیه لیره به ری.

پۆلیسه که گوئی قهیدی نییه، بهلام ده بی جار یکی دیش ئه وه بزانی که نابین ره فارتار له گه ل پۆلیسدا وه کو ره فارتار له گه ل که سیتی ئاساییدا بی.

ژنه که بهردهوام دهگرا و ده یگوت: ئه و لیبی دام، کابرایه کی خه ته رناکه.

رایوند هاته قسان و گوئی کاک پۆلیس ده بی ئیوه ئه وه بزانی که به گویره ی یاسا که س بۆی نییه تۆمه تی خه ته رناکی بداته پالی که سیتی دی.

پۆلیسهکه هاواری کرد، بهسه، دهمت داخه. رایموند چ وهلامتیکی نه دایهوه، پرووی کرده ژنهکه و گوتی: نه مجاره رۆیی، که سنج نه مرئ جارێکی دی یهک ده بیینییهوه.

پۆلیسهکه گوتی: ژنهکه ده توانی پرواتهوه بۆ مائی خۆی، و تۆ ده بی له مالهوه بمییتیهوه تاکو پۆلیس ده نیری به شویتندا، تۆ ده بی شه رمه زار بی که نه وهنده مه ستیت و له نیو خه لکیدا قسه ی بی سه رویه ر ده کهیت. رایموند گوتی: نه خیر من مه ست نیم، نه گهر ده بیینی گیانم ده له رزئی نه وه له حیرساندایه نه که له مه ستیدا، ئیدی ده رگاکه ی داخست و خه لکه که بلاوه یان لئ کرد.

من و ماری نیوه رۆژه مان ئاماده کردبوو به لام ماری برسی نه بوو، سه عات یه کی دوای نیوه رۆ خواحافیزی کرد و رۆیی، منیش که مێک له وه دوا نووستم.

ده وروبه ری سه عات سببی پاش نیوه رۆ بوو که له ده رگا درا، رایموند هاته ژووره وه، من تا نه و کاته نووستبووم، له قه راخیتی قه ره ویتله که مه وه دانیشته. ماوه یه ک بیده نگ بوو، لیم پرسی شته که چۆن بوو، گوتی نه وه ی ده یویست کردی، به لام نه ویش ده سه وسان نه بوو لئی هه لگه رایه وه و زلله یه کی توندی پیتدا کیتشا، و پاشماوه که شی به چاری خۆم بینم، گوتم به رای من به ته وای به سزای خۆی گه یی و پیتیویسته نه م به مه راژی و خۆش حال بی، خۆشی هه ر نه مه رای بوو، نه وه شی ده رخست که کرده و ی پۆلیسه که زۆر ناپه سه ند بوو، ده یویست بلتی که نه و پۆلیس باش ده ناسیت و ده زانیته ده بی چۆن مامه له یان له گه لدا بکری.

پرسي ئایا ده بوو وه لامی زلله ی پۆلیسه که بده مه وه یان بیده نگ بم، پیتم گوت: من رام وایه نابن له دوای نه م شتانه برۆی، پی ده چوو رایموند به م وه لامانه ی من خۆش حال بی، داوی لئ کردم که له گه لیدا بچمه ده ری، هه ستام، سه رم شانه کرد. لیم پارایه وه که له دادگادا گه واهی بۆ بده م، بۆ من چ جیاوازییه کی نه بوو، به لام نه مه دزانی ده بی له ویتدا چ بلتیم. رایموند ده یویست نه وه بلتیم که ژنه که ناپاکی لئ کرده وه، بۆیه ئاماده بوو که بم به شایه تی. له گه ل رایموند چووینه ده ری و ماوه یه کمان به یاری بلیارده وه به سه ر برد، ده یویست یارییه کی دی بکه ین، به لام چونکه حه زم نه ده کرد پتی گه رانه وه مان گرت به ر. له ریگادا بۆی باس کردم که چه ند خۆش حاله به وه ی که توانی دۆسته که ی سزا بدات. ره فتاری له گه ل مندا یه کجار چاک بوو، چونکه له م کارده ا کۆمه کم پی کردبوو.

له دووره وه سالامانۆم بیینی. له به رده رگا ویستا بوو، به ده وری خۆیدا ده سوو رایه وه و چاوی به ده وروبه ری خۆیدا ده گتیرا. که لئی نیرک بووینه وه سه یرمان کرد سه گه که ی له گه لیدا نییه و خیرا خیرا ده پروانیته ده وروبه ری خۆی. چاوه کانی بریبه وه رایه وه تاریکه کان و له به رخۆیه وه ورته ورتیکی نامه فهومی ده کرد و نه وجا چاوی بریبه کۆلانه کان و نه و ناوه ی ده پشکنی. که رایموند لئی پرسي چی بوو، وه لامی نه دایه وه. گویمان لئ بوو که له به ر خۆیه وه منجه منجه ده کرد و ده یگوت نه ی گیاندارای نارسه ن. دیسان که وته پشکنین. لیم پرسي که سه گه که ی چی لئ هاتوو، ده سه بجی وه لامی دامه وه، نازانم بۆ کوئ چوو. نه وجا به خیرایی گوتی: وه کو هه میشه بردیوم بۆ مه یدانی وازی، خه لکیکی زۆر له وئ کۆ بوو بوونه وه و من له به ر دوکانیکدا ویستا بووم و ته ماشای تفاقي یارییه کانم ده کرد. که ویستم بگه رتیمه وه سه گه که نه ما بوو.

ماوه یه ک له وه پیتش بیرم له وه ده کرده وه که قرتیه یه کی گچکه تری بۆ بکرم. چوزانم نه م نارسه نه به م ئاسانییه له دهستم هه لدی.

رایموند گوتی له وانه یه سه گه که ت ون بووی و هه ر دیته وه، گه لیتک به سه ره اتی سه گانی بۆ باس کرد که چه ندین کیلۆمه تر دوور که وتونه ته وه و ئاقیبته گه رانه ته وه، کابرای پیره میترد نارحه ت بوو، ده یگوت ئاخیری نه م سه گه یان له چنگم ده ره یتنا. له وانه یه یه کیکیک لئمی وه ریگری به لام که س رای ناگری، له ماوه یه کی زۆر که مدا له ره فتاری ناپه سه ندی وه رس ده ین، له وانه یه پۆلیس بیگرن. نه م مه سه له یه گومانی تیدا نییه، پیتم گوت ره نگه بردیبتیان بۆ بنکه ی ئاگاداری گیانداران و ده توانیت به جه زایه کی کم وه ری بگریته وه. لئی پرسیم ئایا نه م سزایانه یاساییه یان نه مه نه ماوه. گوتم نازانم، به هه ر حال به پاره هه موو شتیکی ده کری، دیسان په ست بوو گوتی: پاره له م گیانداره نارسه نه ش خه رج بکه م، خه ریکه له داخا برم... دیسان ده ستی به جنیودان کرده وه، رایموند پتی پتیکه یی و خۆی به ژووره که ی خۆیدا کرد. منیش له دوای نه وه وه سه رکه وتم و له سه ر په لکان له یه کدی جودا بووینه وه.

دوای تۆزی گوتیم له دهنگی پتی کابرای پیره میترد بوو، هینده ی پی نه چوو له ده رگاکه ی دام، که ده رگام کرده وه تۆزی به بیده نگی له به ر ده رگادا ویستا و نه وجا گوتی: بیوره مزاحمت بووم.

خولکم کرد که بیته ژووره وه، لئ نه هات، ته ماشای پیتلاوه کان و ده سه ته له رزۆکه کانی خۆی ده کرد، بی نه وه ی سه ره لپری و ته ماشام بکات گوتی: کاک مه رسو راستیم پی بلتی ئایا نه وانه نه م سه گه م له ده ست ده رنایه نن، ئاخۆ ده م ده نه وه، نه گه ر په یدا نه بیته وه ته گبیرم چییه.

وه لامم دایه وه، بنکه ی ئاگاداری گیانداران بۆ ماوه ی سئ رۆژ سه گه کان له لای خۆ ده پاریزن تا خاوه نه که ی په یدا ده بی و ده یده نه وه، له سئ رۆژه به دواره ئیدی نارزه ووی خۆبانه چی لئ ده که ن یان نه که ن.

ماوه یه ک به بیده نگی ته ماشای کردم، نه وجا ئیواره باشی لئ کردم و چوو ژووره که ی خۆی، گوتیم لئ بوو تا ماوه یه ک به ژووره که یدا هاتوچۆی ده کرد، ده نگیک له قه ره ویتله که یه وه هات، نه وه ی سه یر بوو، له کیی شه ودا و له پشت تیغه دیواره که وه دهنگی گریانیم به ر گوئ که وت. نازانم بۆ له م کاته دا دایکم بیر که وته وه. به هه ر حال چونکه ده بویه به یانی زوو له خه و رابم، و برسیم نه بوو، به بی شام خه وتم.

رایموند ته له فۆنی بۆ دایه ره کرد و پتی گوتم که یه کیکیک له و برادرانه ی که منیش ده یناسم داوته ی کردوم که رۆژی یه ک شه مه له کابینه که ی نه ودا و له نیرک جه زاییدا بگۆزه رتیم، گوتم ناتوانم چونکه بۆ رۆژی یه ک شه مه له گه ل دۆسته که مدا ژووانم هه یه، رایموند بی ماوه دان گوتی که نه ویش داوته ده کات، هه لبه ته ژنی برادره که ی نه و زۆر خۆش حال ده بی که ژنیکیک له گه ل مندا بیت و له نیوان چه ند پیاویتکدا که ده چنه مائی نه وان هاوده میتکی هه بی، چونکه ده مزانی سه رۆک دایه ره که م حه ز ناکا فه رمانبه ره کان

تهلهفون بکهن ویستم تهلهفونه که دابخه مهوه. بهلام راپموند تکای لی کردم که توژی سهر بکهم، نهوجا گوتی دهربارهی داوهته که ئیوارئ قسانم له گهلدا دهکات. چونکه شتی تری ههیه و دهبن باسی بکات، شتهکesh نهوهبوو که نهو رۆژه چند کارابراهیکی عه ره ب دوای که وتوون، برای دۆسته که شی له گهلاندا بووه، پیتی گوتم نه گهر عه سر له ریتگا بینیت ناگادارم بکوهه، وهلام دایه وه و تهلهفونه کهم داخست.

دوای چند چرکه یهک سه رۆک کاره کهم گازی کردم، که به ره و ژووره کهی نهو ده چووم زۆر نارحهت بوو بووم، چونکه وام ده زانی بۆ مهسه لهی تهلهفونه که بانگم دهکات و له وانیه له چۆنیتی کارکردنی من نارازی بی، بهلام چ شتیک له م باه ته وه نه بوو، گوتی دهیه وی دهربارهی پرۆژه یهکی زۆر گرنگ قسانم له گهلدا بکات و دهیه وی رای من دهربارهی نهو پرۆژه یه بزانیته. دهیویست لقییک له پاریسدا بکاته وه و له ریتگای کۆمپانیا گه وره کانه وه کالاکانی خۆی بفرۆشیت، دوای درکاندنی نهو مه بهسته پرسی که ناخۆ من رازیم بۆ پاریس بۆرم، نه گهر نهو کاره مه بسند بکرده، ده بوایه له پاریسدا بۆرم زۆریه ی کات له ماموری و سه فه ردا بوومایه، ده یگوت تو گه نجیت و لام وایه نهو کاره رازیت بکات. به روالهت پیتشیازه کهیم په سندن کرد، بهلام له ناخدا بۆ من چ جیاوازییه کی تیدا نه بوو. لیتی پرسیم نایا خۆش حال نیت به گۆرینی ژبانته. گوتم ژبانی ئاده میزاد به هیچ جۆری ناگۆریت و هه موو یه کسانه، به لگهش نهوه یه لیره زۆر له ژبانی خۆم نارحهت نیم، که میتیک نارازی هاته پیتش چاو، گوتی که قسه کانم هه میسه لاهوکی و یهک لایه نه، هیچ هه لپه یه کم نییه و نه مهش بۆ که سانی که بیان هوی کار بکهن زۆر په سندن نییه.

گه رانه وه سه رکاره کهی خۆم، حه زم ده کرد دلی نه شکینم، بهلام له لایه کی تره وه هیچ پاساویکم بۆ گۆرینی ژبانم نابینی، که به چاکی به ژبانی خۆمدا چومه وه، هیچ جۆره خرابیه که یان به ده ختییه کم تیدا نه ده بینی.

کاتی که ده مخویند له م جۆره هه لپه و ئاره زوانه م زۆر بوو، بهلام که دهستم له خویندن هه لگرت، بۆم ده رکهوت که له راستیدا ته وای نهو شتانه هیچ بایهخ و نرخیکیان نییه.

نهو عه سه ماری هات بۆ لام لیتی پرسیم نایا ده مه وی بیخوام. گوتم بۆ من هیچ جیاوازییه کی نییه، نه گهر نهو حه ز دهکات منیش رازیم.

پرسی، له سه ره تادا ده بی بزانه نایا منت خۆش ده وی، هه مان وه لام دایه وه که چند جاریک بۆم دووباره کردبووه و گوتم نهو قسانه هیچ مانایه کیان نییه. بهلام بیگومان خۆش ناویست، پرسی که وایه بۆچ ده مخوازیت، بۆم روون کرده وه که نهو مهسه له یه زۆر گرنگ نییه و نه گهر نهو مه یلی له سه ر بی من چ قسه یه کم نییه و ده بخوام، جگه له وهش نهو پیتشیازه له لایه ن نهوه وه بوو، من به وه نده خۆم رازی ده کرد که موافقهت بکهم. نهو روونی کرده وه که به پیتچه وان هه شوو کردن و ژن هینان مهسه له یه کی گرنگه، گوتم نه خیر وای نییه.

که میتیک بینه نگ بوو، ته ماشای ده کردم و نهوجا دهستی به قسان کرد. دهیویست بزانی نه گهر نهو پیتشیازه له لایه ن کیژیک تره وه بوایه رازی ده بووم، هه مان مامه له م له ته کیا ده کرد، گوتم چ گومانیک

له م مهسه له یه دا نییه.

گوتی: نه گهر تو م خۆش بوئ بۆ تو ج جیاوازییه کی نابن، سه ری له وه لامه کهم که به لی بوو، سووما و گوتی له راستیدا مرۆقیکی سه یری.

هه ره به نه مه شه تو م خۆش ده وی و دلنیام رۆژیک دی لیم تیر ده بیت. چونکه دیسان بینه نگ بووم و چ شتیکم نه بوو بیلیم، به پیتکه نینه وه قۆلی به قۆلمدا کرد و گوتی له گهل نهو حاله ته شدا ده مه وی شووت پی بکهم، گوتم هه ر کاتی به نه وی من رازیم، نهو جا پیتشیازه کهی سه رۆک کاره کهم بۆی باس کرد، ماری گوتی: زۆر حه ز ده کهم پاریس بینم، گوتم من ماوه یه ک له پاریس بووم، حه زی ده کرد رای من دهربارهی پاریس بزانی بۆیه گوتم، جیتیه کی پیسه. کۆتر و گیاندارانی پیس و چه په لی هه یه و خه لکه کهی سی پیست و بی تامن. دوای ماوه یه ک که وتینه پیاسه کردن به جاده گه وره کانی شارا، ژنانی شوخ به به رده ماندا تیده په رین، له ماریم پرسی نایا سه رنجی نهو ژنانه ده دیت، گوتی به لی و ده زانی مه بهستم چیه و چ ده لیم، ماوه یه کی دی چ قسه به کمان نه کرد. حه زم ده کرد له گه لم دای، پیتشیازم کرد که پیتکه وه شام بکهن بهلام کاری هه بوو بۆیه که نزیک مال بوینه وه خوا حافیزیم لی کرد.

سه یریکی کردم و گوتی ناته وی بزانی چ کاریکم هه یه. له کاره کهیم پرسی. چونکه هه ستم ده کرد به م خه مساردییه ی من که میتیک نارحه ته، له ناستی نهو که مه تره می و ساردییه ی مندا دهستی به پیتکه نین کرده وه. به جۆری بزوابوو دهیویست ده می بیتنی و ده نیو ده می بنی. بهلام که من سالی کرده وه. له خوارنگای سیلستدا شپوم کرد، هیتشتا خوارده کهم ته وای نه کردبوو، له پر ژنیکی کورته بالای سه یر له میتزه کهم نزیک بووه وه و تکای لی کردم که له سه ر میتزه کهی من دانیشیت، مؤله تم دا، نهو ژنه ره فتاری سه یری هه بوو، چاوه بچووه کانی له ته ختی ده مورچاوه سیتو ناسا که یدا ده دره وشانه وه. چا که ته کهی دا کند و له سه ر کورسییه ک دانیشت، لیسته ی خوارده کانی به ده سه ته وه گرت و دهستی به خویندنه وه ی کرد. سیلستی گاز کرد و به ده نگیتی گری داوای خواردنی کرد، تا هینانی خوارده که جاننا کهی کرده وه. پارچه کاغه زیکی چوار گوشه و قه له میتکی ده رهینا و چند ژماره یه کی له سه ر نووسی و به خشی گارسونه کهی خسته سه ر و کۆی کرده وه. پاره کهی له سه ر میتزه که و له به رده م خۆیدا دانا. له سه ره تادا خواردنیکی سووکیان بۆ هینا. به تاسه وه نای به سه ره وه. لهو کاته دا که چاوه پروانی هینانی خواردنی دی ده کرد، دیسان قه له م و گۆفاریکی ده رهینا. گۆفاری که وینه ی خواردنی جۆراو جۆری له سه ر نه خشینترابوو، به وردی چاری پیتدا خشان، هه رچند گۆفاری نیبو براو له دوانزه لاپه ره که متر بوو، بهلام دهستی له خویندنه وه ی هه لگه رت تا دوا دیری ته وای کرد.

من شامی خۆم ته وای کرد. بهلام نهو هیتشتا هه وه لی بوو، نهوجا هه ستا و به هه مان شپوه ی تاییه تی چا که ته کهی کرده وه به ری و چوه ده ری. چونکه چ کاریکم نه بوو چومه ده ری و شوینی که وتم. له کوتایی جاده که ویتستا و به په له یه کی تاییه تیه وه و بی نه وه ی ئاوپر بدانه وه که وته ری و له نیو قه ره بالغیبه که دا ون بوو. ناچار به ریتی خۆمدا گه رانه وه. بیرم کرده وه که ژنیکی سه یره. لی به زوویی به فه راموشیم سپارد.

له به رده رگای ماله وه سالامانۆم بینی، پیتکه وه چوینه ژووره وه. پیتی گوتم که سه سه که ی ون بووه، له

بنکه‌ی ناگاداری گیاندارانیشدا چ هه‌والتیکی به‌دهست نه‌که‌وتیوو، کاربه‌دهستیکی پیتی گوتیوو له‌وانه‌یه له به‌کیک له‌کۆلانه‌کاندا تۆبیبیت، لیتی پرسیبیون تایا ناشیت له‌پۆلیسخانه‌دا سۆراختیکی ده‌ست بکه‌وی، وه‌لامیان دابوووه که له‌پۆلیسخانه‌دا ئەم شتانه راناگرن و پیتوهندی به‌وانه‌وه نیییه. چونکه ئەم جۆره رووداوانه رۆژانه‌ن و هه‌موو رۆژتیک روو ده‌ده‌ن.

پیتشنیازم کرد که ده‌توانی سه‌گیکی دی رابگرئ، به‌لام بۆی سه‌لماندم که ناتوانیت چونکه خووی به‌م سه‌گه‌وه گرتیوو، من له‌سه‌ر قه‌ره‌وتیله‌که‌م راکشایوم، سالامانۆش له‌سه‌ر کورسییه‌ک ده‌سته‌وه‌ئۆتۆ به‌رانبه‌رم دانیشتیوو، هه‌ندی جار برئ وشه‌ی نامه‌فه‌وومی له‌ژێر لیتوه‌وه و له‌په‌نای سمیله‌ زه‌رده‌که‌یه‌وه ده‌رده‌په‌راند. هه‌لبه‌ت هاتنی مایه‌ی نارحه‌تیم بوو. به‌لام چیم له‌ده‌ست دئ، ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی هیشتا خه‌وم نه‌ده‌هات. بۆ ئه‌وه‌ی شتی بلیم هه‌ندی پرسیارم ده‌رباره‌ی سه‌گه‌که‌ی لئ کرد. گوتی دوا‌ی مردنی ژنه‌که‌ی ئەم سه‌گه‌ هاو‌پیتی هه‌میشه‌یی بووه، زۆر دره‌نگ ژنی هینا بوو.

له‌سه‌رده‌می گه‌نجیدا حه‌زی ده‌کرد له‌مه‌یدانی شانۆدا کار بکات، که چوه‌ خه‌مه‌تی سه‌ربازی له‌وئ نای لئ دده‌ا و ناشنای شه‌پسووری سوپایی بوو، به‌لام له‌دواییا له‌ریگای هیلتی ناسن دامه‌زرا و له‌کاره‌که‌ی ژبوان نه‌بوو، چونکه ئیستا مووچه‌ی خانه‌نشینی وه‌رده‌گرت... له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا زۆر خۆش‌حال نه‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال به‌هه‌موو شتیکی ئه‌و راهاتیوو، که ژنه‌که‌ی مرد. خۆی به‌ته‌نیا بینیبه‌وه، داوای له‌یه‌کیک له‌هاوکاره‌کانی کردبوو که سه‌گیکی بۆ په‌یدا بکات، به‌تایبه‌تی ده‌بویست سه‌گیکی که‌م ته‌مه‌ن بئ، به‌لام چونکه سه‌گ ته‌مه‌نی له‌ئاده‌میزاد که‌متره ئەم سه‌گه زۆر زوو له‌گه‌ل سالامانۆدا پیر بوو.

سالامانۆ ده‌یگوت ئەم سه‌گه‌ به‌دروشت بوو، زوو زوو شه‌ر و ده‌م بۆله‌یان ده‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال سه‌گیکی چاک بوو.

پتم گوت وا دیاره ئەم سه‌گه له‌نه‌ژادی سه‌گه چاک و ره‌سه‌نه‌کان بوو، سالامانۆ به‌م قسه‌یه خۆش‌حال بوو گوتی وایه، به‌رله‌وه‌ی نه‌خۆش بکه‌وی تۆ نه‌ت بینیبوو، به‌تایبه‌تی تووکه‌که‌ی زۆر جوان و به‌رچاو بوو.

له‌و رۆژه‌وه که ئەم سه‌گه نه‌خۆش که‌وتیوو. سالامانۆ هه‌موو رۆژی عه‌سر و به‌یانی ده‌یشۆرد و تیماری ده‌کرد، به‌لام به‌پرای ئه‌و نه‌خۆشی ئەم سه‌گه پیری بوو، پیریش ده‌ردیکه که هه‌رگیز ده‌رمانی نیییه.

له‌م کاته‌دا باو‌پیشکی ته‌مه‌لیم دا، که پیره‌مێرده‌که به‌و حاله‌وه بینیمی گوتی به‌یارمه‌تیت ده‌رۆم، گوتم ده‌توانی نه‌رۆیت و به‌مانه‌وه‌ت نارحه‌ت نیم، خه‌مباری و هاو‌خه‌می خۆم بۆی ده‌برئ، سوپاسی کردم و گوتی دایکی تۆ ئەم سه‌گه‌ی خۆش ده‌ویست، که باسی ئه‌وی ده‌کرد ده‌یگوت دایکه کتۆله‌که‌ت و ده‌بویست دلم بداته‌وه و به‌شداري خه‌مم بکات. من چ وه‌لامی‌کم نه‌دایه‌وه. به‌ناره‌حه‌تیه‌وه ده‌یگوت خه‌لکی گه‌رک و بان به‌دگوییان سه‌باره‌ت به‌تۆ ده‌کرد و ده‌بانگوت له‌بری ئه‌وه‌ی دایکی له‌لای خۆی دابنئ و خه‌مه‌تی بکات ناریدییه دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان. به‌لام ئه‌و منی ده‌ناسی و ده‌بزانئ که دایکم زۆر خۆش ده‌وی... ئەم ده‌زانی خه‌لکی به‌هۆی چیه‌یه‌وه ده‌رباره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه به‌خه‌راپه‌یان باس کردبووم. له‌کاتی‌که‌دا دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان به‌لای منه‌وه جی‌گایه‌کی زۆر چاک بوو، چونکه هینده‌م پاره نه‌بوو بتوانم

خه‌مه‌تی دایکی پئ بکه‌م، ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی ده‌می بوو دایکم چ داوایه‌کی له‌من نه‌بوو، نه‌یده‌توانی وه‌کو پتیبست له‌گه‌ل مندا بژئ. سالامانۆ گوتی: وایه، له‌دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کاندا ده‌یتوانی هه‌ندی دۆست و ناشنا بۆ خۆی په‌یدا بکات، ئیدی ته‌واوژی خواست و حه‌زی کرد پروات پشوو بدات. ژبانی ته‌واو گۆزا بوو، نه‌یده‌زانی چی بکا. بۆیه‌که‌مین جار له‌ژبانی‌دا ده‌ستی درێژ کرد، ده‌ستی گوشیم و به‌ر له‌رۆیشتن گوتی: خوا بکا ئه‌وشۆ سه‌گان نه‌وه‌رن، چونکه من به‌سه‌گه‌که‌ی خۆمی ده‌زانم و نیگه‌ران ده‌بم.

٦

به‌یانی یه‌کشه‌مه‌ به‌زه‌حه‌مت له‌خه‌و راپووم، ماری به‌ده‌نگه‌ده‌نگ بیداری کردمه‌وه. چونکه ده‌مانویست مه‌له‌ بکه‌ین چمان نه‌خوارد، چاره‌م به‌سه‌ریه‌کدا ترشا بوو، که‌می‌ک سه‌رم ده‌یه‌شا، جگه‌ره له‌ده‌مدا ناخۆش بوو، ماری گالته‌ی پئ کردم، ئه‌و رۆژه کراسیتی که‌تانی سبی له‌به‌ر کردبوو، قژی به‌سه‌ر شان و ملیدا په‌خش کردبوو، باسی جوانی ئه‌وم کرد، له‌خۆشیانا پتیکه‌نی، له‌کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ماندا راپیوندمان گاز کرد، وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌وا دپت. که‌گه‌بینه‌ سه‌ر جاده‌که له‌به‌ر شه‌که‌تی و چونکه تا ئه‌و ساته‌ په‌نجه‌ره‌کانم نه‌کردبووه‌وه، هه‌وای پاک و نازادی ده‌روه‌ه کارتیکی تایبه‌تی به‌سه‌رمه‌وه هه‌بوو، خه‌توکه‌ی ده‌مرچاوی ده‌دام.

ماری له‌خۆشیاندا هه‌لده‌به‌زییبه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یگوت هه‌واکه‌ی گه‌لئ خۆشه، دوا‌ی تۆزئ هه‌ستم کرد که حالم چاکتره. ناچاربووین له‌سه‌ر جاده‌که چاره‌روانی راپیوند بکه‌ین. گوتیمان له‌ده‌نگی داخستنی ده‌رگا‌که‌ی بوو، پانتۆلیکی شین باو و کراسیتیکی نیو قۆلی له‌به‌ر کردبوو، بازوه ره‌شه‌کانی ده‌رخستبوو، ماری به‌بینینی ئه‌و پتیکه‌نێن گرتی و منیش له‌پتیکه‌نینه‌که‌ی نارحه‌ت بووم. به‌ده‌م رتیه‌ فیکه‌ی ده‌کیشا و شه‌قاوی گه‌وره‌ی ده‌نا... سلای له‌من کرد. به‌ماری ده‌گوت خات شه‌وی راپوردوو له‌گه‌لیا چومه‌ پۆلیسخانه و گه‌واهییم بۆ دا که لهم رووداوه‌دا خه‌تای دۆسته‌که‌ی بوو، «راپوند» یان ره‌ها کرد به‌مه‌رحی جاریکی دی ئەمه‌ دووباره نه‌کاته‌وه. هیچ جۆره لیکۆلینه‌وه‌یه‌کیان له‌به‌ر رۆشنایی شایه‌ته‌که‌ی مندا نه‌نجام نه‌دا. وه‌ک بپیار بوو، ویستمان برۆین بۆ که‌ناری ده‌ریا، که‌نار زۆر دوور نه‌بوو، راپیوند ده‌یگوت براده‌ره‌که‌ی به‌دیتنی ئیمه‌ خۆش‌حال ده‌بئ، له‌و ده‌مه‌دا که رتگامان ده‌کرد، راپیوند ئیشاره‌تی کردمی و سه‌رنجی بۆ به‌رانبه‌رمان راکیشام، چهند کابرایه‌کی عه‌ره‌بم بینی که له‌به‌رده‌م موغازه‌به‌کی تووتن فرۆشیدا کۆ بووبوونه‌وه، به‌بیده‌نگی سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد. به‌لام وا خۆیان ده‌نواند که ناگیان له‌ ئیمه‌ نیییه.

راپوند گوتی دووه‌میان به‌لای چه‌پا، هه‌مان کابرایه که بۆم باس کردیت، خیرا گوتی باوه‌ر ناکه‌م چ هه‌قیکیان به‌سه‌ر ئیمه‌وه هه‌بئ، چونکه شته‌که کۆن بووه، ماری هیچ له‌قسه‌کامان حالی نه‌بوو، پرسپاری لئ کردم، پتم گوت ئەم عه‌ره‌بانه دوژمنایه‌تیان له‌گه‌ل راپیوندا هه‌یه، ماری گوتی که‌واته با له‌رتگایه‌کی دیکه‌وه برۆین. راپیوندیش پشتگیری قسه‌که‌ی ئه‌وی کرد، بۆیه‌رتگاکه‌مان گۆری و به‌لایه‌کی دیکه‌دا که‌وتینه‌ رئ، ترومبیلتیک چهند هه‌نگاوئ لیمانه‌وه دوور بوو، لیتی نزیک بووبینه‌وه. راپیوند ئاورتیکی دایه‌وه و گوتی خه‌یالتان ره‌حه‌ت بئ وئ ده‌چئ عه‌ره‌به‌کان ده‌خلیان به‌سه‌رمانه‌وه نه‌بئ، منیش ئاورم

دایه‌وه، عه‌ره‌به‌کان له هه‌مان جی‌گادا وێستا بوون و به‌بێ موبالاتی و بێ بایه‌خیییه‌وه ده‌یان‌روانییه‌ ئیتمه‌. هه‌موو سوار بووین، رای‌بوند بۆ خۆش هاتن و خێرهاتنی ماری ده‌ستی به‌شۆخی کرد. هه‌ستم ده‌کرد ماری خۆشی به‌قسه‌کانی رای‌بوندا ده‌چوو، به‌لام چ وه‌لامی‌کی نادایه‌وه، ته‌نیا هه‌ندی جار به‌ده‌میییه‌وه پێده‌که‌نی. به‌ره‌و بیابانی جه‌زایر داکشاین، که‌ناری ده‌ریاکه‌ زۆر له‌ وێستگای پاسه‌که‌وه دوور نه‌بوو، گردۆلکه‌یه‌ک که‌وتیوه‌ نیتوان بیابانه‌که‌ و ده‌ریاوه، ده‌بوایه‌ ئه‌و گردۆلکه‌یه‌ بپین، به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ینه‌ سه‌ر گردۆلکه‌که‌، گردۆلکه‌که‌ به‌رده‌لان بوو، به‌رده‌کان له‌ژێر پێماندا خل ده‌بوونه‌وه‌ به‌سه‌ریه‌کدا و ده‌نگیان ده‌دایه‌وه. به‌هه‌ر حالێ بوو خۆمان گه‌یانده‌، سه‌ر گردۆلکه‌که‌.

له‌م کاته‌دا و له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگی ترومبیلێک ده‌هاته‌ گوتمان، له‌ دووره‌وه‌ ترومبیلێکمان بینی که‌ به‌زه‌حمه‌ت به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا ده‌هات. ماری چه‌پکه‌ گولێکی چینیو که‌ ده‌مانویست به‌ره‌و ده‌ریاکه‌ بێینه‌ خورێ چه‌ند که‌سیکمان بینی مه‌له‌یان ده‌کرد. براده‌ره‌که‌ی رای‌بوند له‌ کابینه‌یه‌کدا ده‌ژیا که‌ که‌وتیوه‌ قه‌راخ که‌ناره‌که‌. کابینه‌که‌یان له‌سه‌ر چه‌ند پایه‌یه‌ک بوو که‌ نیوه‌ی پایه‌کان له‌نیو ئاوه‌که‌دا بوو. رای‌بوند ئیتمه‌ی ناساند، براده‌ره‌که‌ی ئه‌و نیوه‌ی ماسون بوو، کابرایه‌کی بالا‌به‌ره‌زی چوار شانه‌ بوو، ژنه‌که‌ی به‌پێچه‌وانه‌ی خۆیه‌وه‌ یه‌کیکی کورته‌بنه‌ی قه‌له‌و، به‌روالته‌ ئارام و نه‌جیب بوو، به‌دیالیکتی پارسی قسه‌ی ده‌کرد. ماسون داوای لێ کردین که‌ ئازادی خۆمان وه‌ربگرین. خۆشی ده‌بویست بچێ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و ماسیپانه‌ی راوی کردبوون، پێم گوت ماله‌که‌تان گه‌لێ جوان و دلگیره‌. وه‌ک خۆی ده‌بگوت ئه‌ویش رۆژانی شه‌مه‌ و یه‌ک شه‌مه‌ و پشووکه‌کان بۆ ئیتره‌ دیت، ده‌بگوت ژنه‌که‌م میوان دۆسته‌ و ده‌توانی وه‌کو پیتویست پیتسوازیان بکات. له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ ماریدا سه‌رگه‌رمی قسه‌ و پێکه‌نین بوو، رهنه‌گه‌ ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بێ هه‌ستم کرد که‌ به‌پراستی ده‌مه‌وئێ ژن به‌پێم. ماسون ده‌بویست له‌ ده‌ریاکه‌دا مه‌له‌ بکات، به‌لام ئیتمه‌ هێشتا بپارمان نه‌دابوو، به‌سه‌ی قوڵی به‌سه‌ر تاشه‌به‌رده‌کانا چوینه‌ خواره‌وه‌. ماری خۆی خسته‌ ئاوه‌که‌وه‌، من و ماسون که‌مه‌ی چاوه‌روانمان کرد. به‌کورتی باسی ژبانی خۆی بۆ کردم. ده‌ریاره‌ی ماری گوتی: کێژیکێ خشکۆکه‌ ئه‌گه‌ر راستیت ده‌وی جوانییه‌کی تاییه‌تی هه‌یه‌.

لمی که‌ناره‌که‌ ورده‌ ورده‌ له‌ژێر پێماندا گه‌رم ده‌بوو. نه‌م ده‌ویست وا زوو بچمه‌ ئاوه‌که‌وه‌. داوای ئه‌وه‌ی تینی هه‌تاو گه‌رم بوو، منیش خۆم هه‌لدایه‌ ئاوه‌که‌وه‌. ماسونیش خۆی هه‌لدایه‌ ده‌ریاکه‌وه‌، مه‌له‌وانیکی چاک و شاره‌زا نه‌بوو، ئاوی ده‌ریاکه‌ زۆر سارد بوو، له‌زه‌تم له‌ مه‌له‌کردن نه‌بینی. داوای ماوه‌یه‌ک من و ماری مه‌و‌دایه‌کی زۆر له‌ که‌ناره‌که‌ دوور که‌وتیوه‌ینه‌وه‌. ماسون که‌ بینی ئیتمه‌ دوور که‌وتیوه‌ ته‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌وه‌ که‌ناره‌که‌ و له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌دا راکشا. هێنده‌ که‌ته‌ و زه‌لام بوو له‌ دووره‌وه‌ دیار بوو. ماری ده‌بویست ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ مه‌له‌ بکه‌ین. خۆم خسته‌ پشتیییه‌وه‌ و خۆم پێوه‌ی چه‌سپاند. له‌و ده‌مه‌دا که‌ من خه‌ریکی مه‌له‌ بووم، ئه‌و به‌پاسه‌که‌ مه‌له‌ به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌چوو، چونکه‌ زۆرم مه‌له‌ کرد هیلاک بووم. ناچار له‌ ماری جودا بوومه‌وه‌ و خۆم گه‌یانده‌ که‌ناره‌که‌. له‌ که‌ناره‌که‌دا و له‌ته‌ک ماسونه‌وه‌ له‌سه‌ر له‌که‌ راکشام و ده‌موچاوم خسته‌ سه‌ر زه‌وییه‌که‌، داوای ماوه‌یه‌ک ماریش هات. له‌ دووره‌وه‌ سه‌هیرم ده‌کرد. شۆراوکی ئاوی ده‌ریاکه‌ رهنه‌گیکی تاییه‌تی پێ به‌خشییوو. به‌م هاته‌وه‌ قه‌که‌ی به‌پشتدا هه‌لدایه‌وه‌ و

گه‌لێک جوان بوو بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر لا و له‌ پال مندا راکشا. هه‌ردوو گه‌رمای هه‌تاو و له‌شی ئه‌و لای لایه‌یان بۆ روحم ده‌کرد. خه‌و برده‌میییه‌وه‌، وه‌ختیکم زانی ماری رام ده‌ته‌کینێ و ده‌لێ ماسون خۆی له‌به‌ر کردوه‌ و چووته‌وه‌ بۆ مالتی. چونکه‌ برسیم بوو ده‌ستبه‌جێ هه‌ستام، به‌لام ماری تازه‌ که‌وتیوه‌ سه‌ر هه‌وه‌س و ده‌بگوت ئه‌و‌رۆ له‌ به‌یانیییه‌وه‌ ماچیم نه‌کردوه‌. راستی ده‌کرد. به‌لام ئیدی وه‌خت تێپه‌ریبوو. زۆرم برسی بوو. هه‌ستا و گوتی با جارێکی دی بچینه‌وه‌ نیو ئاوه‌که‌، ناچار خۆمان هه‌لدایه‌وه‌ نیو ئاوه‌که‌ و به‌ده‌م شه‌پۆله‌کانه‌وه‌ چه‌ند شه‌قاویک له‌ که‌ناره‌که‌ دوور که‌وتیوه‌وه‌. له‌و ده‌مه‌دا که‌ ماری به‌توندی خۆی پێمه‌وه‌ چه‌سپاندبوو، هه‌ستم کرد لاقه‌کانی له‌لاقم ئالاه‌وه‌، ئه‌مه‌ هێنده‌ بزوتنه‌ر بوو که‌ به‌پراستی خسته‌مییه‌ سه‌ر هه‌وه‌س. که‌ له‌ ده‌ریاکه‌ هاتینه‌ ده‌ری ماسون گازی کردین، گوتم زۆرم برسییه‌، ده‌موده‌ست ده‌ستووری به‌ژنه‌که‌ی دا که‌ خواردن ئاماده‌ بکات. نانه‌که‌ زۆر به‌له‌زه‌ت بوو، به‌شه‌ ماسیبه‌که‌ی خۆم کرد به‌دوو پاروو، هه‌موو بێ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کمان لێوه‌ بیت سه‌رگه‌رمی خواردن بووین، ماسون جار جارێ شه‌رابی ده‌خواردوه‌. به‌لام په‌یتا په‌یتا په‌رداخه‌که‌ی منی ته‌ژی ده‌کرده‌وه‌. داوای قاوه‌ خواردنه‌وه‌ سه‌رم قورس بوو. چه‌ند جگه‌ره‌یه‌کم دوا به‌داوای یه‌ک کیشا. من و ماسون و رای‌بوند بپارمان دا که‌ ته‌واوی ماوه‌ی هاوین، رۆژانی پشوو بێینه‌ که‌نار ده‌ریا. له‌ پێ ماری گوتی: ئه‌ری ده‌زانن سه‌عات چه‌نده‌، یانزه‌ و نیو، ئیتمه‌ پتر سه‌رمان له‌وه‌ سووما که‌ هێشتا نیوه‌رۆ نه‌بووه‌ و خواردنیکێ زۆرمان خواردوه‌.

ماری گوتی: زۆر گرنگ نییه‌ ئه‌مه‌رۆکه‌ که‌مه‌ی زوو نانی به‌یانیمان خوارد، ئاده‌میزاد هه‌ر کاتێ برسی بوو ده‌توانی نان بخوات. ماری به‌م قسانه‌ پێکه‌نین ده‌یگرت، ده‌مزانێ پێکه‌نینه‌که‌ی ئه‌نجامی مه‌ستییه‌، چونکه‌ ئه‌و رۆژه‌ که‌مه‌ی زیادی خواردبووه‌وه‌، ماسون داوه‌تی کردین که‌ پێکه‌وه‌ له‌ که‌ناره‌که‌دا گه‌شت بکه‌ین و گوتی: ژنه‌که‌م هه‌میشه‌ داوای نیوه‌روان ده‌نوئ، به‌لام من حه‌ز له‌م عاده‌ته‌ ناکه‌م و ده‌مه‌وئ داوای نیوه‌رۆژه‌ پیاسه‌ بکه‌م. هه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ بۆ ته‌ندروستی چاکه‌.

ماری گوتی: من ده‌مبێمه‌وه‌ و یارمه‌تی خات ماسون ده‌ده‌م و ئامانه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌شۆم، خات ماسون به‌شۆخییه‌وه‌ گوتی کارێکی خه‌راپ نییه‌. له‌م کاتانه‌دا ده‌بێ پیاوان بچنه‌ ده‌ری تا ژنان بتوانن فریای کاری خۆیان بکه‌ون. ئیتمه‌ به‌سه‌ی قوڵی له‌ مال هاتینه‌ ده‌ری، تینی هه‌تاو هێنده‌ی دی له‌کانی ده‌جۆشاندا، ئاوی ده‌ریاکه‌ش ته‌واو گه‌رم بوو بوو. هیچ که‌شتییه‌ک له‌ که‌ناره‌که‌دا نه‌ده‌بینرا. له‌ هه‌ندی له‌ کابینه‌کانی ده‌وروه‌ری گردۆلکه‌که‌وه‌ هێشتا ته‌قه‌ ته‌قی ئامان و ئامان شتن ده‌هاته‌ گوتی. گه‌رما هه‌ناسه‌ی بنیاده‌می سوار ده‌کرد. به‌تاییه‌تی ئه‌و هه‌لاوه‌ گه‌رمه‌ی له‌ چه‌و و لمی که‌ناره‌که‌وه‌ هه‌لده‌ستا له‌ توانادا نه‌بوو، له‌ سه‌ره‌تادا ماسون و رای‌بوند ده‌ریاره‌ی هه‌ندی که‌س دوان که‌ من نام ناسین. له‌مه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ده‌مبێکه‌ یه‌کدی ده‌ناسن و ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژباون. له‌ ده‌ریاکه‌ نزیک بووینه‌وه‌ و ده‌ستمان به‌پیاسه‌ کرد. به‌راوه‌یه‌ک له‌ ده‌ریاکه‌ نزیک بووینه‌وه‌ هه‌ندی جار شه‌پۆله‌کان کالاکانمانی ته‌ر ده‌کرد. بێرم له‌ هیچ نه‌ده‌کرده‌وه‌، تینی هه‌تاو به‌ته‌واوی خه‌والووی کردبووم. له‌م کاته‌دا رای‌بوند شتیکێ به‌ماسون گوت، به‌دروستی حالێ نه‌بووم، له‌ دووره‌وه‌ دوو عه‌ره‌بم بینی که‌ به‌خێرای به‌هه‌ولای ئیتمه‌ ده‌هاتن. سه‌هیریکی رای‌بوندم کرد، پیتی گوتم خۆیه‌تی. که‌وتینه‌ ری. ماسون پرسێ چۆن توانیویانه‌ تا ئیتره‌ تاقیبتان بکه‌ن. بێرم

کرده که رهنگه دواي نيمه سواري ترومبيل بووين و خوځيان گهيانديتته نيره.

عهره به کان هيدی هيدی دههاتنه پيشی، تهواو ليکدی نزيک بووينهوه، بئ تهودی بچووکترين ههنگاو له لايهن نيمهوه بئري بيان دهست بکيهينهوه رايوندي پتي گوتم نه گهر شهرمان بوو تو و ماسون دووهم بهرهق بکهن و خوّم دهکمه گيانی بهکهم، نه گهر ستيهه گهيي يارمه تيتان ددهم، گوتم زور چاکه... ماسون دهسته کانی خسته نيو گيرفانی، لمی که نار دهریاکه تهواو گهرم بوو بوو، نيمه هيدی هيدی بهرهو عهره به کان دهچووينه پيشهوه، من دهمزانی که عهره بی جهزایر پياوی جهنگن، بهلام بؤ رۆزی تهنگانه خوّم لهوان بهکهمتر نه دهزانی، مهودای نيوانمان تهواو کم بوو بوو. وهختی تهواو ليتيان نزيک بووينهوه، نيمه ههنگاو دکامان خاو کردهوه. رايوندي بهرهو عهره بی بهکهم چوو، نه مزانی چی پتي گوت، عهره بی دووهم مسته کوله يکی بهسهریا کيشا و رايوندي بهزويی وهلامی دايهوه و ماسونی بانگ کرد. ماسون بهرهو نهو کاربایه ی که بؤی ديارى کرابوو چوو، دوو بؤکسی توندي بهسهر و سينگيدا کيشا. کاربای عهره ب دهمه و روو کهوته ناوه کهوه، بؤ چهند چرکه بهک له جووله کهوت، شه پوله کان بهسهر سهر و روويدا دهر پؤی. لهم کاته دا رايوندي خهريکی مشتومري خوئی بوو، دهمچوای کاربای عهره ب بوو به بهک پارچه خوین. نهوجا رايوندي بهرهو لای من گهرايهوه و گوتی پتيوسته توش نهکی خوّت نه نجام بدهت. هاوارم کرد ناگات له خو بئ چه قوئی پتيه، بهلام پيش نهودی قسه کهی من تهواو بئ بازوو و دهمی رايوندي له خوین ههنگشان. ماسون بهرهو پيشهوه ههلمه تی برد. لهم کاته دا عهره به کهی دی، نهودی کهوتبووه ناوه کهوه ههستا و خوئی گهيانده پهناي براده ره کهی که بهچه قووه هه ره شه ی له نيمه ده کرد، هيدی هيدی کشانهوه و قوچانيان، نيمه ش وهکو خه لکی بهر ههوره تريشقه کهوتی، بئ جووله و واق ورم او له جيتی خو مان و تيستابووين و رايوندي بازووی برينداری خوئی دهگوشی.

ماسون دهیگوت من پزيشکيتک دهناسم رۆزانی پشوو و يهک شه مموان لهم نزيکانه دا بهسهر دهبات، بهلام رايوندي که کهوته رئی قولی خوین له دهميهوه فواره ی کرد. ناچار بههه جوړی بوو نهومان له باوهش گرت و بهخیرایي بهرهو کابينه که هاتین. رايوندي که مئ پشووی دا و گوتی زامه کهم قول نه بيهه گهر زوو خوّم بگهيه نه پزيشکه که چ ترستیک له نارادا نامیئی. بهههه حالی بوو له گهل ماسوندا کهوتنه سؤراخی پزيشک، منيش له مالهوه مامهوه و شته کهم بؤ نهکان باس ده کرد.

خات ماسون دهگريا و ماری رهنگی پهريبوو، منيش بهزهحهت دلّم ددهانهوه، دواي ماوه يه که له سووچنکدا راکشام و جگه ره يه کم پئ کرد و کهوتنه جيهانی بير کردهوه. له سععات يه کی دواي نيوه رۆدا له گهل ماسوندا گهرايهوه، بازووی بهستراو و دهمی پتچرابوو، پزيشکه که پتي گوتبوو زور گرنگ نبیه، بهلام رايوندي زور چاک نه بوو، ماسون ههولنی ددها بيخاته پتيکه نين بهلام نهو چ قسه يه کی نه ده کرد، که ويستی بهرهو دهریاکه پروات ليم پرسی بؤ دهچيت بؤ که نار. دهیگوت ديهوئی که ميک ههواي پاک و نازاد ههلمزی، ماسون و من پيشنيا زمان کرد له گهلیدا بچين، بهلام نهو تووره بوو، سوور بوو له سهر نهودی بهته نيا پروات. ماسون ويستی بهرهه لستی نه کهين، بهلام له گهل نهو شه دا من هه ره له گهلیدا چووم. ماوه يه که بههيمنی پياسه مان کرد، تینی ههتاو لهو ساته دا گهرمتر بوو. بيرم ده کردهوه که رايوندي

مه بهستيکی تايه تی هيه، بهلام نه مده زانی مه بهستی چيهي. لهم کاته دا له کو تايی که نار کهوه گهيشتینه جيهه که که کابينه که له پشت گاهه رديکه وه هه لده قولاً. نهو دوو کاربای عهره به لهوئی بوون و بههه مان جلويه رگی شين باويانه وه له پهناي يه کديد ا راکشابوون. کاتي نيمه گهيشتینه نهوئی بههيج کلؤجی نه گؤران. نهو کاربایه ی چه قوکه ی له رايوندي دابوو بئ نهودی قسه يه که بکات سه يری ده کرد، نهودی دی به خيالی ناسوده وه شمشالتيکی به دهسته وه گرتبوو، به دهم ژه نينه وه گوشه ی چاوی پهريبووه نيمه.

ناگام لئ بوو نهودی که سهر گهرمی شمشال ژه نين بوو به نه سپايی لاقه کانی ليتک جيا ده کردهوه وه که که سيک بيهوئی خوئی ناماده بکات. رايوندي گوتی هه ر نيستا ده بکه م به قوربانی گولله يه که، بيرم کردهوه نه گهر بلیم نه شيتيگيرتر ده بی و تهقه ی لئ دهکات. ناچار پيم گوت نهو هيشتا چ قسه يه کی له گهل نه کردهويت، چاک نيبه که سيک بهرگری له خوئی نهکات و بيته کوشان. رايوندي گوتی زور چاکه جوتی پئ ددهم، نه گهر وهلامی دايهوه نهوا ده بکوژم.

رايوندي ورده ورده گهرم بوو، کاربای عهره ب هه ره وه دهقه وه خهريکی شمشال ژه نيني خوئی بوو. ههردو کيان بهوردی چاود پزیری بچووکترين جووله ی رايوندي بوون. گوتم نهخير تو دهمانچه کهت بده به من و بچؤ زورانی له گهلدا بگره، نه گهر نهوی تر ويستی چه قوکه ی به کار بيینی نهوا من ده بکوژم، که دهمانچه کهم ليتی وهرگرت، دوو عهره به که به ناسته م بزوان، نيمه ش وهک نهودی هيج شتئ نه بووی بئ جووله و تيستاين. بيدهنگی بالی بهسهر هه موماند ا کيشابوو، که سمان جووله مان نه ده کرد، بهلام گشتمان چاوه رتي حه ره که تی يه کدی بووين، هه ممو هه ره له بيیری نهوده ا بووين که ده بی چ بکری. له تهقه کردن دوودل بووم.

له پر دوو عهره به که خوځيان له پهناي تاويريکدا حه شار دا، من و رايونديش رئی و رئی گهراينه وه، رايوندي تا راده يه که چاکتر بوو بوو، گهياندمه وه بهر کابينه که. لهو دهمه دا که نهو به په يژه که دا سهر ده کهوت من له هه مان جيدا ويستا بووم، ههستم ده کرد ناتوانم به په يژه که دا سهر بکهوم، بهلام تینی ههتاوه که ش هيند گهرم بوو که نه م ده توانی له هه مان جيدا بهو دهقه وه له ژير تینی ههتاوه که بيمم. نه گهر لهوئی ما با م بيان سهر که وتبا م بؤ من چ جيا واز بيه کی نه بوو، بهههه حال ههستی نارحه تی دهر و نم سات به سات پتر ده بوو، دواي توژيتک گهرايهوه و له که نار که دا دهستم به پياسه کرد، گهرماکه بهرده و ام بوو، ناوی دهریاکه له ژير تيشکی ههتاوه که دا هاتبووه جوؤش. به نه سپايی بهرهو تاشه بهرديک چووم، ههستم ده کرد نيوچه وانم ناوساوه، گهرماکه وهکو باريکی قورس کهوتبووه سهرشانم و ههنگاوه کانی قورس کردبووم، که گره ی گهرماکه بهر دهمچووم ده کهوت له تاوا ليتوم ده کروش و ههولم ددها خوّم رابگرم و مهستی و بئ حالی له خوّم دوور بخه موه. گره ی گهرماکه وهکو گويزان دهی بریم، بهم حاله وه دريژم بهر تيگاکه ی خوّم ددها. له دووره وه تاشه بهرديکی ره شم بهدی کرد که له نيوان تيشکی ههتاو و ته می دهریاکه وه دهريسکا يه وه. کهوتنه بير کردهوه له کانی پشت تاشه بهرده که، نارده زووی بيستی خوره ی نهو ناوهم کرد. و له ههتاو دهربا ز بيم، که نزيک بوومه وه له دووره وه نهو کاربای عهره به م بيینی، بهته نئ بوو و له سهر پشت راکشا بوو، دهسته کانی خستبووه ژير سه ری و سه ری خستبووه بهر سيته بهری درهخته کان، جله کانی له بهر

تیشکی ههتاوه کهدا دهبریسکایهوه، سهرم له دیتنی سووما، وام دهزانی شه په که تهواو بووه، تهنیا بهمه بهستی پیاسه بۆ ئهوی چوو بووم، هه که چاوی بهمن کهوت، ههستا. دهستی خسته گیرفانی، منیش هه مان کارم کرد، دهستم بهسه دهمانچه کهی رایموند هینا. هیشتا له گیرفاندا بوو.

وهکو جاری پیتشو دوو جارمان بهروه دوا کشایهوه، بهلام دهستی هه له گیرفانیدا بوو. من له وهوه دوور بووم، ده مهتریکمان نیوان بوو، سهیری چاوهکانیم کرد، بینیم پیتلوهکانی بهیه کهدا دهدا، سه دای شه پۆلهکان به چاکی ده بیسترا، هه مان هه تاو هه مان تیشکی رووی چهو و له گه رمهکان له جۆشدا بوو. له ئاسۆه ته میکی چر له بهرزبوونه وهدا بوو. بهله بهکی رهش کهوته بهرچاوم. بۆیه نه مویرا بۆ نیونهخت چاوه له کابرای عه رب بگوتیمه وه. بیرم ده کرده وه که به که مهترین جووله دهستی ده گه به نیته چه قۆکه و کار له کار ده تران، چونکه تاوی هه تاوه که تینی بۆ دههینام ناچار ههنگاو یکم بهروه کانیبه که نا... کابرای عه رب له جیتی خوئی نه جوولا بوو، ئه و سببه ره ی که له رووی دهدا حاله تیک پیکه نیوانی پی دابوو، دیسان چاوه روانم کرد. تاوی هه تاوه که به گوناکانه وه ده چزا. ههستم ده کرد دلۆبه ئاره قه بهسه برۆکاندا ده چۆرایه وه، گه رمی هه تاوه که وهک ئه و رۆژه بوو که دایکم تیندا ناشت. وهکو ئه و رۆژه ته ویلم ده به شا. هه موو ده ماره کانی له شم کهوتیونه پلدا. به هوئی ئه م گه رمایه وه ناچار به ره و پیتشه وه جوولا م، ئه مه بیان گه وجیتی بوو که له بهر ئه و هه تاوه دا ویستایوم و خۆم رزگار نه ده کرد، به م حاله وه تا قه ههنگاو یک چومه پیتشه وه، ئه م جار به مان عه ربه که بێ ئه و دی له جیتی خوئی بیزوی چه قۆکه ی ده رهینا و به بهر چاوی منه وه دایه بهر تیشکی هه تاوه که... هه تاوه که شپوه به کی ئه وتوی به چه قۆ پروته که دهدا که کاری کرده سهر میتشکم، له م کاته دا ئه و ئاره قه به ی که له سهر برۆکانم کۆ بوو بووه هاته خواری و سببه ری خسته سهر برژانگه کانم، ئه م په رده به بینایی تاریک کردم، چه قۆ پروته که ی له بهر چاوم گه وه تر کرد. ئه م چه قۆ بریقعه داره وهک ئه وه بوو برژانگه کانم بیری و له قوولایی چاوه کانم بچه قییت، له م کاته دا بوو هه موو شته کان له بهر چاوم وینه به کی تری گرته خو، گه به کی گه رم له ده ریاوه هه لی کرد. وام ده زانی که ئاسمان له بالیه ک ترازوه و وهکو بارانی ناگر به سهر سهر و رووما ده رژی، نازای به دنم کرایه وه، ده سکی ده مانچه که م گوئی، زامنه که ی کرایه وه. به توندی ده سکه که یم ده گوئی، نه مزانی چی بوو، ئاره قه، باران ئاسا به سهر و رووما ده رژا، له گه ل یه که م ته قه دا هاوسهنگی هه و و ئه و بیده نگیه ی که ئه ویی داگیر کردبوو سهنگه لا بوو. چوار ته قه ی تریم کرد، گوللهکان یه که یه که له له شی ئه ودا، که به بی جووله و بێ گیان کهوتیوو، گیرسانه وه. ده تگوت چوار گولله ی بانه و بانی یه که له ده رگای کلۆلی و به دبه ختیان دا و عالمیکیان ژیر و ژوور کرد.

بهشی دووه م

۱

دوای گرتنم، دهسته جی چوار جاریان لی پرسیمه وه، بهلام پرسیمه وهکان له مه ر ناسنامه که م بوو، زۆری درتیه نه کیتشا، هه وه ل جار له پۆلیسخانه دا وه زعم زۆر سه رنجراکتیش و گرنه نه بوو، دوای هه شت رۆژ به پیچه وانه وه، قازی به چاوی پشکنینه وه تیی روانیم، بهلام له سه ره تا دا تهنیا پرسیماری ناو و ئه دهرس و بهرواری له دایکبوونی کرد. دوایی ویستی بزانیته ئاخۆ ئه وقاتی بهرگرم بۆ خو دیاری کردوه یان نا، گوتم نه خیر، ئیدی پرسیم ئاخۆ دیار کردنی ئه وقاتی بهرگری پیتوسته... مه سه له که م، به خه یالی خۆم هینده ساده به که پیتوست به م شتانه ناکات... به پیکه نینه وه وهلامی دایه وه: ئه مه رای خۆته، بهلام لیته دا یاسا هیه و ئه گه ر به خۆت ئه وقاتیک دیاری نه که ییت، به خۆمان ئه وقاتت بۆ دیاری ده که یین.

وام به چاک زانی که ده زگای داوه ری به خۆی ئه م ئه رکه له عۆده بگری... ئه مه م پیتی گوتم. ئه ویش سه ری په زامه ندی بۆ له قاندم و گوئی یاسا به چاکی دروست کراوه.

شته که م زۆر به گرنگی وه رنه گرت، قازی له ژووریک رازاوه دا پیتسوازی کردم، گلۆتیک میتزه که ی رووناک ده کرده وه، من که به رانه ری دانیشتیوم کهوتیومه بهر رووناکیه که و ئه ویش له تاریکیبه که دا بوو، من ئه م بابه ته م له کتیباندا بهرچاو کهوتیوو، دوای ئه و دی پرس و جۆبه که م تهواو بوو، ته ماشام کرد پیایکی میهره بان هاته بهرچاو، چاوهکانی شین و به قوولا چوو، بالا بهرز، سمیلی زرد و سه ری ماش و برنج بوو، پیایکی به هۆش و تیگه یشتوو ده هاته بهرچاو، هه رچه ند هه ندی جار تووره ده بوو، بهلام له سه رخۆ و نه رم و نارام بوو، وهختی رۆیشتن ویستم ته و قه ی له گه لدا بکه م، بهلام چونکه بیرم کهوته وه که به م دهسته مرۆقم کوشتوو ژبووان بوومه وه.

بۆ سبه یین ئه وقاتیک هاته زیندان بۆ دیده نیم، کابرایه کی کورته بالای قه له وی گهنج بوو، قژی به ریکی شانه کرابوو، هه رچه ند هه و گه رم بوو، بهلام جلویه رگیک تاریکی له بهر بوو، یه خه که ی کرابۆوه، بۆیناخیکی سهیری میل میلی له مل بوو، گوئی سوور به سهر ته خته که یه وه بوو. جانتا که ی له سهر ته خته که دانا، دوای خۆ ناساندن پیتی گوتم که فایله که می موتالا کردوو. مه سه له که م زۆر ورد بوو، بهلام ئومیدی زۆری به سهر که وتن هه بوو... ئه گه ر من یارمه تی بدهم... سوپاسیم کرد. پیتی گوتم با هه نووکه بچینه سهر بابه ته سه ره کیسه که، له قه راخ ته خته که م دانیشتن، له سه ره تا دا ده بی بزانی که زۆر شت ده رباری ژبانی تایبه تیت کۆ کراوه ته وه و زانراوه. زانیوانه که زۆر نیبه دایکم له دالده ی که نه فته کانداندا مردوو و له مارنگۆدا پرس و جۆ کراوه و ئه وانه گه واهیان داوه که من له مه رگی دایکمدان چ هه ستیکی ناخۆشی وام نه بووه. ئه وقاته که م گوئی: هه رچه ند ئه م پرسیماره نه که میتک نارحه تم ده کات، بهلام پیتوسته بیزانم، ئه گه ر به دروستی وهلام نه ده یته وه، مه سه له ی بهرگری بکردن تۆزیک زه حمه ت ده بی. ده یوست له م کاردا کۆمه کی پین بکه م، لیبی پرسیم ئاخۆ له و رۆژهدا نارحه تی فکرم هه بووه. ئه م پرسیماره مایه ی

سهرسورمانم بوو. وام دهاته خه یال که نه گهر منیش ئم پرسیارم کردبا نارحمت دهبوم، بههر حال وهلام دایهوه که له راستیدا ئمو روزه زور لهسرخو نهبووم و خوځ نانسو، بیگومان من دایکم خوځ دویست. بهلام خوځهویستی من بهلگه ی هیچ شیتک نهبوو، هممو خه لکانی سهر زوی چاوه پروانی مهرگی خوځهویستانی خوځیان لیردا ئه وقاته کم قسه که ی پی بریم، نارحمت بوو، پی دهگوتم که ئم قسه یه له هیچ جیبه ک نه کم و تنانته نابن لای قازیش ئم قسه یه بکه موه. پیتم گوت من عاده تیکم هه یه که هندی جار ماندوویته کار ده کاته سهر سوز و ههستم. ئمو روزه دایکم نیژا. زور شه کهت و خه الوو بووم به راده یه ک ناگام له هیچ که یین و به یینی نه بوو، تاقه شتی که ده توانم بیلیم ئه و به خوزی دایکم نه دمرد. پی نه دچو ئه و قاته کم بهم قسانه خوځ حال پی و دهیگوت هینده بهس نیبه و پیویسته شتی دی بلتی.

که میک بیری کردهوه و لینی پرسیم ناخو له و روزه دا حاله تیکی وهام هه بوو که نه توانم کونترولی ههستی خوځ بکم، وهلام دایهوه نه خیر ئم بوچوونه راست نیبه.

به نارحه تیبهوه گوتی: بههر حال سهرک دالده وهکو شایه تیک بانگ دکری و ئم مهسه له یه له سهر من قورس ده که ویتنهوه، پیتم گوت نه گهر واش پی ئم مهسه له یه پیوه ندیبه کی ئه وتوی به مهسه له که ی منهوه نیبه، به پیکه نینهوه گوتی راسته، بهلام وا دیاره تو تا کو نیستا ده زگای عه داله ته نه دیوه، بچو کترین رو داوی ژبانی تاوانبار باهخی خو ی هه یه.

به تورده ییبه وه به جینی هیشتم، ویستم رای بگرم و ناگاداری بکه موه. نهک بو ئه وه ی به چاکی بهرگرم لئ بکات به لکو بو ئه وه ی خه راپ لیم تی نه گات و به مروقتیکی بهد و ئالوزم له قه له م نه دا، ههستم ده کرد که میک له قسه کانم رهجا بوو، ویستم پی بیلیم که منیش وهکو هممو خه لکانی دیم و چ جیاوازیبه کم له وان نیبه، ههستم کرد پی سووده، نیتر ته مه لیم کرد و دهسته ردار ی بووم.

دوای چوند روزه تیک دیسان بو نووسینگه که ی قازی گاز کرامه وه. سه عات دووی دوای نیوه رۆ بوو، نه مجاریان به پیچه وانیه جاری پیشوو، ژووره که ی رووناک و په رده کانی درابوونه لاه. ههوا گهرم بوو، داینام و ریزیکی زوری گرم و گوتی ئه و قاته کم له بهر هندی گرفتاری تایبه تی نه یه توانیوه ناماده بیت و منیش هه قم هه یه وهلامی پرسیاره کانی ئه وه نه ده موه چاوه رپی هاتنی بکم، گوتم به پیچه وانیه وه ناماده م هه خرۆم وهلام بده موه په نجه ی به زهنگی سهرمیزه که یه وه نا. ده موده ست کابرایه کی گهنج، که پی ده چو سکر تیری پی، هاته ژووره وه و ریزی نواند، له ته ک منه وه له سهر کورسیبه ک دانیشتم، پرسوچ «تحقیق» دهستی پی کرد. سهره تا سهرنجی بو ئه وه راکیشام که من مروقتیکی که م دوو، و بیده نگ و ئالوزم. دهویست روونکرده وه یه ک له م باره یه وه بخه مه به رده ست، وهلامی من نه مهبوو، چونکه شتیکی گرنگ له مندا نیبه و قسه یه کی زورم پی نیبه، ئیدی ناچارم بیده نگ و که م دوو بم.

وهکو جاری پیشوو بزیه کی کرد که نیشانه ی رازیوونی بوو، گوتی راسته ئم شته زور گرنگ نیبه. بیده نگ بوو، ماوه یه ک تیی روانیم... راسته وخو گوتی: من ته نیا تو م به لاه مه بهسته، هه له به ته حالی نه بووم که مه بهستی له م رسته یه جیبه، بزیه چ وهلامیکم نه دایه وه و دهیگوت: هندی خالی تاریک له

مهسه له که دا هه ن و ئومیده وارم که یارمه تیم بهدیت له روونکرده وه یاندا، گوتم هممو شته کان ساده و پی په رده ن. ئیدی ناچار ی کردم که رو داوه که ی ئه و روزه ی بو بگپرمه وه.

رایوند، که ناری دریا، دریا و مه له وان ی، شهر، کانیه که، گهرمی هه تاو پینج گولله که له و مهسه لانه بوون که بزوم روون کرده وه. له گه ل هه ر رسته یه کدا دهیگوت، چا که. چا که.

که گه یشتینه کوتایی ئه وان، سهری ره زامه ندی بو روونکرده وه وه کانم له قاند، منیش له ناخافتن پی تاقه ت بووم و بیرم نه ده هات که له ژیا مدا ئه وه ندم قسه کرد بیت.

دوای بیده نگیبه کی که م هه ستایه سهر پی و پی گوتم که ده یه ویت یارمه تیم بدات. چونکه خوځی ده ویم و به یشتیوانی خوا شتیکم بو ده کات، بهلام له سهره تا دا دهویست چوند پرسیار تیکی دی بکات. پی پیشه کی و کوتوپر پرسو ناخو دایکم خوځ دهویست، وهلام دایه وه به لئ وهکو گشت خه لکیک. سکر تیره که ی، که تا ئه و کاته قسه کانی ئیمه ی تایپ ده کرد، ناچار بوو سووکه هه لوهسته یه کی بو بکات.

ئه و جا لپی پرسیم نایا ئه و پینج گولله یه م دوا به دوای یه ک ته قاند.

که میک بیرم کردهوه، ئه و جا وهلام دایه وه دوای ئه وه ی یه کم گولله م ته قاند، دوای تو زتیک چواره که ی ترم بانه و بان یه کدی ته قاند، پرسو بو ماوه ت خسته نیوان یه کم گولله و ئه وان ی تره وه، جار تیکی دی که ناری دریا م هاته وه بهرچاو. ههستم کرد ته و لیم له گهرمادا داغ بوو، بزیه نه مستوانی وهلامی ئم پرسیاره بده موه. له ماوه ی ئه و بیده نگیبه ی که که وه ته نیوانمانه وه، قازیه که نارحمت دهاته بهرچاو.

له جیبه که ی خو ی دانیشته وه، دهستی خسته نیو قزه که ی. نانیسه که کانی له سهر میزه که دا ... به شتیه کی سهر پرسو: باشه بو ته قهت له جهسته یه کی راکشاو کرد.

دیسان نه مستوانی وهلامی بده موه.

قازیه که دهستی به ته ویلیدا هیئا و پرسیار ی کرده وه و گوتی: بو؟ پیویسته هوی ئه وه بلتی.

به هه مان شتیه بیده نگ بووم. له پر له جیتی خو ی هه ستا. چوند هه نگان و تیکی به ژووره که دا نا. چه کمه جه ی میزه که ی کرده وه و خاچیکی ده ره یئا. که به ره و لای من گه رایه وه، خاچه که ی له ئاستی مندا راگرت و گوتی: ئه مه ده ناسیت؟

- به لئ... هه له به ته.

ئیدی به گهرمیبه وه ئه وه ی ده رخست که هه ر که سیک باوه ری به خوا پی، هینده گونا حکار نیبه که خوا نه یبه خشیت، بهلام ئه م میزاد ده پی له حاله تی په شیمانیدا وهکو مندا لیک پی و به گیانی پاکه وه هممو شتی په سهند بکات و وهر بگری.

له م کاته دا به ته واوی به سهر مندا نوشتا بووه وه و خاچه که ی به سهر سهرمه وه راگرتبوو، له راستیدا من مه به سستم نه ده زانی و هیچی لی حالی نه ده بووم. چونکه هه وا ی ئه و ی گهرم بوو، میش په پتا په پتا ده موچاوی به سهر ده کردمه وه، جگه له وه ی که هه ستم به ترسیش ده کرد، بزیه ئه وه ی که ده میبست به لامه وه گالته بازار بوو. و تیرای هممو ئه مانه ش من تاوانبار بووم و پیوام کوشتبوو.

ئەو دەم زانییوو که تەنیا یەک خالی تاریک و نادیار لە مەسەلەکی مندا هەبوو، ئەو دەش ئەو دەبوو بۆ دوا یەکەم گوللە، گوللەکانی دیم تەقاند، بەلام ئەمە چ پێتوێندییەکی بەئەسلی مەسەلەکەو هەیه.

دەموست بلیتم که بپێوودە پین لەسەر ئەم خالە دادەگری و ئەم خالە ئەو نەدەش بەپایەخ نییە، بەلام ئەو قسەکی پین بریم و بەهەمان سووربوونەو دەپرسی: ئایا بەراستی باوەرم بەخوا هەیه، وەلامم دایەو: نەخیر.

بە توورەیییەو لە جێیەکی خۆی دانیشتەو و گوتی ناشیت، هەرگیز ئەمە ناشیت و نابێ، گشت خەلکی باوەریان بەخوا هەیه، تەنانەت ئەو کەسانە یەک خواش رووی لێ وەرگێراون هەر خوا دەناسن. ئەمە باوەری ئەو بوو، بۆیە دەبگوت ئەگەر کەسیک باوەری بەخوا نەبێ و گومان لە بوونی بکا ژبانی بێ مانا دەبیت، گوتی ئایا دەتەوێ ژبانت بێ مانا بێ، گوتم نازانم ئەگەر واش بێ چ پێتوێندییەکی بەمنەو هەیه.

دیمان لە پشت میتزەکە یەوە خاچەکی بەرەو لای من درتێز کرد و گوتی: من بابایەکی مەسیحیم، ئەگەر گوناحیکت کردبێ لە خاوەنی ئەم خاچە دەپارتمەو کە بت بەخشیت. چۆن دەبێ نەزانیت کە مەسیح لە پیناوی تۆدا رەنجی کێشاو.

هەستم دەکرد کە بووین بەئاشنا. لێ ئیدی لەم گالته بازارە بێزار بوو بووم، گەرماي ژووورەکە دەبقە بەدەبقە زێدەر دەبوو، وەکو عادیی هەمیشە ییم کە بەوێ لە دەست کەسیک رزگار بێم گوتی لێ ناگرم، گوتیم نەدایە. هەولم دا ئەمجارەش بەهەر شتوێیەکی بوو خۆم رزگار بکەم. ئەو دەبگوت: بێنیت قسەکەم راستە، ئێو باوەرتان بەخوا هەیه بۆیە دەبێ پشت بەمن بیهستی، جارێکی دی گوتم نەخیر باوەرم پیتی نییە. کە ئەم قسەییە بیست جارێکی دی خۆی دایەو بەکۆلی کورسییەکەدا، شەکەت و ماندوو دیار بوو، لەو ماوەیەدا کە تاپیەکە بەو خیرایییە قسەکانی ئێمە چاپ دەکرد، کەمێکی دی بێدەنگ بوو، ئەوجا نیگایەکی قۆلی تێ بریم و بەغەمگینییەو گوتی: من هەرگیز خەلکی وەک تۆ سەر سەختم نەدیو، تەواوی ئەو تاوانبارانە یەکە هاتوونەتە بەر ئەم میتزە کەوتوونەتە گریان، کەچی تۆ...

ویستم وەلامی بدەمەو کە ئەو لەبەر ئەو بوو کە بەراستی تاوانبار بوون، بەلام بیرم کردەو کە منیش وەکو ئەوانم، ئەم بیرە هەمیشە میتشکی دەگوشیم و خۆم بەگوناحکار دەزانم.

قازی لە جێی خۆی هەستا، پین دەچوو پرسوچۆ تەواو بووین، بەلام بەهەمان سیمای شەکەتەو لێی پرسیم ئایا ژبوان نیم، دوا ی تۆزێ بیرکردنەو گوتم پەشیمان! لەبری پەشیمانی زۆر نارەحەت و نیگەرانی. هەستم کرد لێم تێ نەگەیی، بەلام ئەو رۆژە ئیدی ماوەی ئەو بەدەستەو نەما کە لەو پتر مەسەلەکە یەکالا بکەمەو.

لەو رۆژە بەدواوە گەلێک جارن ئەو قازییەم دیت، بەلام هەموو جارێ من لەگەڵ ئەوقاتە کەمدا بووم، هەولیان ددا روونکردنەو پتر بێخەمە سەر قسەکانی پێشوم، تەنانەت قازییەکە و ئەوقاتە کە ئەو دیان کردبوو بەخەم کە پتر بگایەک بۆ رزگار بوونم بدۆزنەو.

مەسەلەکە ناوێرۆ و رەوتی خۆی وەرگرت، شتوێی پرسوچۆ گۆرانی بەسەرداها، وێ دەچوو کە ئیدی قازییەکە چ بایەخێکم پین نادات و بەئارەزووی خۆی فایەلەکی می ریک خستوو، ئیدی چ قسە یەکی دی لە مەر باوەر بوون بەخوا لەگەڵ نەکردم، ئەو هەلچوون و سوور بوونەو ی رۆژانی هەوێلێ نەما، بۆیە ئیدی یەکتربینییمان لایەنیکی رەسمی گرتە خۆ، دوا ی چەند پرسیار و گفتوگۆیەک، موخاکە مەکەم رەوتی ئاسایی خۆی وەرگرت.

هەندیک جارن کە قسەکان عادیی و گشتی بواین، منیشیان بەشدار دەکرد، تا رادەیهک رەحەت بووم و کەسیان رەفتاریان لەگەڵما خراپ نەبوو، گفتوگۆکان زۆر ئاسایی بوون، هێندە هێندی و ئارام رەفتاریان لە تەکمە دەکرد دەتگوت بووم بەیەکیک لە خۆیان.

لە ماوەی یانزە مانگی ئەم موخاکە مە یەدا، دەتوانم بلیتم لە ژباندما چ ساتیکی شیرینتر لەو رۆژانەم نەبینی کە دۆستانە لەگەڵ قازیدا قسەم دەکرد و بەمیهرەبانییەو دەستی دەخستە سەر شانم و دەبگوت:

- ئەمڕۆ بەسە.

ئیدی بەپۆلیسەکانیان دەسپاردم.

۲

دەریارە هێندێ مەسەلە ی دی تا ئیستا هیچم نەگوتوو، کاتی کە چوو مە زیندانەو، دوا ی چەند رۆژێک زانیم کە ناییت باسی هەندێ تاییەتەندی ژبانی خۆم بکەم.

ئیدی مەسەلەکان چ بایەخێکیان لەلام نەما و بەدیبینیم بەرانبەر بەمەسەلەکان کەمتر بوو، لە راستیدا رۆژانی هەوێل وەها بوو کە خۆم بەزیندانی نەدەزانم، بەتایبەتی رووداوێکی ئەم رۆژانە هێندە کەم بوو پێویست بەگێرانیو و باسکردن ناکات، بەلام دوا ی یەکەم دیدەنی ماری، مەسەلە ی ژبان لەلای من شتوێیەکی نوێی وەرگرت. ماری دەبگوت مۆلەتی نادەن بێتە دیدەنیم، چونکە بەرەسمی شووی پین نەکردبووم. بەهەر حال لەو رۆژەدا بوو کە هەستم کرد ژبانم لێردا وەستاو. رۆژی یەکەم خستیمانە ژوووریکەو کە چەند زیندانییەکی دی تیدا بوو، زۆرەیان عەرەب بوون.

کە منیان بینی پێکەنین، ئەوجا پرسیاریان لێ کردم کە چ گوناحیکم کردوو، پینم گوتن عەرەبیتکم کوشتوو. کە ئەمەیان بیست بێدەنگ بوون.

شەو هات، باس باسی ئەو بوو ئەو پارچە حەسیرە ی کە دەبوو لەسەری بنووین چۆنی بەش بکەین، بەدەرتیایی ئەو شەو مێش و میتشولە دەموچاویان دەکیلام. دوا ی چەند رۆژێک برەمیانە ژوووریکێ تەنیا، شپە چەرپایەکی تیدا بوو، و لەسەری دەنووستم، ژوووریکێ بچکۆلە ی بەتەنیشتەو بوو بەناو ئاودەست بوو، زیندانە کە و تێبوو سەر گردۆلکە یەکەو، دەمتوانی لە پەنجەرە بچووکەو تەماشای دەریا بکەم.

رۆژێک لەبەر پەنجەرە کەدا ویستا بووم، گاردیانە کە هاتە ژووورەو و پیتی گوتم بەکیک هاتۆتە

دیدهنیت. له دلی خوځدا گوتم دهې ماری بې، هرواش بو، خوځی بو. پارو ویکم بری تا بگه مه هولی دیدهنی نه و جا له قالد رمه په که وه دابه زیم و چومه سه راره ویکدی دی. نه وی هولی کی گه وره و رووناک بو، هوله که کرابو به سی به شه وه. مه وادی نیوان زیندانی و میوانه کان یازده میتریک ده بو. ماریم به هه مان کراس و دمی به پیکنه نینه وه بینی، ده، دوازه زیندانییم به ده وره بوون، زوره بیان عه رب بوون. «ماری» ش که و تپوه نیوان چهند گاردیانییک و میوانه کانه وه. له نیو میوانه کانه دوو ژنم بینی، په کیکیان پیر و لیو هله قراو ره شپوش بو، نه وی تریان قهله ویک بو که به دهنگی به رز قسه ی ده کرد. چونکه مه وادی نیوان زیندانییه کان و میوانه کان زور بو، ناچار ده بوون به دهنگی به رز قسه بکن، که چومه ژوروه غه لبه غه لب و دهنگانه وهی هاتوهاواری خه لکه که و تیشکه به هیزه که ی نیو هوله که توشی سه ره گپزکه یان کردم.

ژوروه که ی من کپ و تاریک بو، به لام ئیره ته و او پیچه وانه بو، بویه پیوستم به چهند ده قبه که هه بوو تا بتوانم له گه ل ئیره دا رابیم، به هه رحال توانیم شته کان لیک جیا بکه مه وه، گاردیانییکم بینی که له پاینی پاره وه که دا دانیشتبوو، زیندانییه عه ره به کان خو یان به سه ر شیشه کانه دا بوو، و له گه ل میوان و که سوکاره کانیاندا قسه یان ده کرد، له گه ل نه وه مه و غه لبه غه لبه دا زیندانییه عه ره به کان ده یانتوانی بی نه وهی دهنگ به رز بکه نه وه قسه بکن... به دهم به پیره وه چوونی ماری ته و او ی نه شتانه م به سه رنجی نیگا سپارد. ماری خو ی به شیشه کانه وه چه سپاند بوو، بزه ده یگرت، له و کاتانه دا په کجار جوان بوو، به لام نه متوانی نه مه ی یو ده رپرم، به دهنگی به رز گوتی:

- دهنگ هه لپره.

- نه وه یه که ده ی بینی.

- باشیت

- زوریش.

هه ردو و کمان بیده ننگ بووین، ماری هه ر به و ده قه وه پیده که نی. ژنه قهله وه که به دهنگی به رز قسه ی یو میتره که ی ده کرد. میتره که ی پیاوکی به خو وه بو... من لیتره دا هه ندی له قسه کانیان ده گپز مه وه.

ژنه که هاواری ده کرد جارن رازی نه بوو بیبه ی.

پیاوکه گوتی: راسته.

ژنه که له سه ری رویی: پیم گوت که ده رچوویت ده ی به یت، به لام رازی نه بوو بیبه ی.

ماری به دهنگی به رز ده یگوت: راپوند سلای لئ ده کردیت، سوپاسیم کرد. به لام دهنگی من له نیو هاواری هاوسیکه مدا ون بوو.

نه وه ده یگوت: حالی چونه.

ژنه که به پیکنه نینه وه گوتی: زور چاکه.

هاوسیکه ی ده سه چه پم که گه نجی کی قوز بو قسه ی نه ده کرد. ناگام لئ بوو که به رانه ر پیریزنییک

وه ستاوه و هه ردو و کیان بیده ننگ و نیگه رانن. به لام نه متوانی زیاد سه رنجی بدم، چونکه له م کاته دا ماری هاته قسه و گوتی: پیوسته ئومیتد هه یی، گوتم، به لئ، ناومیتد نیم.

له هه مان حالدا چاوی نه وسنم ده یویست له ژیر کراسه که وه هه مووگیانی بخته به ر نیگای نارزه وو، من هه میسه نارزه وو به دهنیم ده کرد، به لام نه مده زانی جگه له به دهنی ده یی چاوه رپی چی بم، بزه کانی ماری یو من له زه ت به خش بوو، ره نگدانه وهی ناخی بوو، جگه له بریسکه ی ددانی و تیشکی چاوه کانی چی دیم نه ده بینی.

دیسان به دهنگی به رز گوتی: نیگه ران مه به، ده رده چیت و شاییه که مان ده که یین.

یو نه وه ی شتییک بلیم، گوتم تو بلینی؟

به دهنگی به رز و راسته وخو ولامی دایه وه: به لئ ته بری ده بیت و پیکه وه ده رین یو ده ریا.

ژنه که ی ته نیشتمان به دهنگی به رز هاواری ده کرد: بیتر نه چن، زه میله خوار دنه که م داوه ته ده ست ده رگا وانه که، خو راکه کانی نیو زه میله که ی یو ده ژمارد و ده یگوت: نیدی خو ت یجو به سو راختیه وه چونکه پاره به کی زورم بی داوه، دهنگه دهنگ و غه لبه غه لبی عه ره به کان گو ییان که ر ده کرد، تیشکی هه تاویش له ده رتیرا تا ده هات به هیزتر ده بوو.

که میک نارحه ت بووم، دهم یوست زووتر برقم، نه م غه لبه غه لب و دهنگه دهنگ بوو بووه مایه ی نارحه تی و سه ریه شه یو من، له لایه کی تره وه حه زم ده کرد پتر له زه ت له هاتنی ماری وه ر بگرم. ماری بی وچان باسی کاره کانی خو ی ده کرد و پیده که نی.

غه لبه غه لب، هات و هاوار، گفتوگوی خه لکه که تیکه ل به یه کدی بوو بوون، تاقه جتیبه ک که بیده ننگ و کپ بوو، نه و جتیبه بوو که کوره گه نجه که و پیره دایکه که ی لئی راوه ستا بوون و به بیده نگی نیگایان ده گورپیه وه، ورده ورده عه ره به کانیان به ره و ژوروه کانی خو یان وه پیتش دان. به که م که س که چوه ده ری، بووه مایه ی بیده نگی بوونی هه مووان. نه و پیریزنه کورته بالا یه له شیشه کان نزیک بووه وه، له هه مان کاتدا گاردیانییک لیتیان نزیک بووه وه، کوره که گوتی خواحافیز دایکه، دایکی له نیوان شیشه کانه وه ده ستی دو عاخواری دریز کرد بوو.

له و کاته دا که پیریزنه که ده چوه ده ری، کابرایه ک که شه یقه که ی به ده سه ته وه گرتبوو، داخل بوو.

زیندانییه کی دیبان هینایه ژوروی، پیکه وه که و تنه قسان، قسه کانیان زور به نه سپایی بوو، چونکه هوله که چول بوو بوو.

هاتن به لای ژنه که ی هاوسیمه وه، ژنه که بی نه وهی دهنگی خو ی نرم بکات، وه ک نه یزانیی غه لبه غه لبه که که م بووه به دهم خواحافیزیه وه ده یگوت: ناگات له خو ت بی، نه و جا نوره هاته سه ر من، ماری به نیشاره ت ماچتیکی تی گرتم، به ر له وهی ون بم ناوړم دایه وه، هیشتا روممه تی به شیشه کانه وه چه سپاند بوو، هه مان بزه ی له خاچدراو به سه ر لیوه کانییه وه سه مای ده کرد. ماوه یه که به سه ر نه م دیده نییه دا تیپه ری. نامه یه کی یوم نووسی، له و روزه وه هه ندی گوزانم به سه ردا هات، نه م گوزانه به جوړی بوو که نه م

لايه کی دیکه وه بهشتیکی شیوا و سروشتیم دهزانی. بههه حال له دلی خۆمدا گوتم ئه و پتیبواره بههه قی خۆی گهیی. چونکه نه ده بوو ئه م شوخیبه له گه ل دایکیدا بکات. بهم جوژه کات له نیوان خه و و بیره وه ری و خۆیندنه وه ی ئه و پروداوه و زۆرانازی شه و و رۆژدا تبه ده په ری. له کتیباندا خۆیندبوومه وه که ئاده میزاد ده توانی له زیندانان زهمان له بییر بکات، به لām ئه و رۆژانه بو من چ مانایه کی نه بوو، نه مده توانی بییر بکه مه وه که رۆژ و شه و چند درێژ و کورتن. ئه وه ی دیار و له بهرچا و بوو ژبان زۆر درێژه، به لām چونکه پیکه وه به ستراوه، سه عات و ده یقه کانی یه ک له دووی یه ک له به یین ده چن و ته نانته ناوه کانیانیش ده سوئ، ئه و رۆ گه ییبوو مه حاله تیک که وشه ی دوینی و سه به نیی به لām مه وه یه ک واتایان هه بوو، رۆژی گاردیان ه که پیتی گوتم که پینج مانگه لیتره م. با وه رم به قسه که ی کرد، به لām نه مده زانی مه به سته ی چیه، ئه و رۆژه دوا ی رۆیشته ی گاردیان ه که خۆم له شو شه ی په نجره که دا بیی، په نگ و رووم خۆش و ئاسایی بوو، بزیه یه ک که وته سه ر لیئوم. شو شه که م جو لاند، ته ماشای بز ه که م کرد، هه مان شیه ی خه ماری نوانده وه.

رۆژ گه ییبوو دوا ساته کانی، ئه مه ساتی بوو که ئیدی نه مده و یست قسان بکه م، ساتیکی بی ناو، که هه وای دمه و ئیبواره گشت ژوو ره کانی پر ده کرد و بیده نگ ی بالی به سه ره هه مو شتی کدا کیشا بوو.

چوو مه وه بهر په نجره که، له گه ل دوا تیشکی رۆژا جاریکی دی ته ماشای خۆم کرد، په نگ و رووم خۆش بوو، به لām مه وه سه بر نه بوو که هه یج نه گۆرا بووم، له هه مان کاتدا، پاش چن مانگیک زیندانی بو یه که م جار به ئاشکرا گویم له دنگی خۆم بوو، چونکه له میژ بوو ئه م دننگه به گویم ئاشنا بوو، زانییم که له م ماوه یه دا هه میشه له گه ل خۆمدا قسه م کردوه.

ئه و کاته قسه کانی په رستاره که ی دایکم بییر که وته وه که گوتی هه ندی جار ئاده میزاد له گه ل خۆیدا قسان ده کات. بۆیه دنگی خۆی ده ناسیت. تا که سیک شه وانی ته نیایی زیندان نه بیینی نازانی ئاده میزاد چۆن له گه ل خۆیدا قسان ده کات.

۳

هه ستم کرد که به هار دوا رۆژه کانی به هاوین سپاردوه، ده مزانی له گه ل ده سته پیکردنی هاویندا رووداویکی تازمه دیته پیتش. مه سه له که م درابوو به دوا جه له سه ی دادگای جینایی، ئه م جه له سه یه ده که وته مانگی شه شه وه. ئه و قاته که م دلنیای کردبووم که ئه م موحا که مه یه پتر له سی رۆژ ناخایه نی. ئه مه جگه له وه ی دادگا له م باره یه وه ده ستویرد ده کات، چونکه موحا که مه که با یه ختیکی ئه و تو ی نییه و پتیبسته دادگا کاتی خۆی بو ئه نجامدانی کاری دی ته رخان بکات. له مانه ش گرنگتر ئه وه یه ده بی تا کو تایی مانگی شه ش موحا که مه ی کاربایه ک که بابی خۆی کوشتوو ده ست پی بکات.

سه عات حه وت و نیوی به یانی هاتن به شوینما، ترومبیلی دادگا به ره کو شکی دادگه ری بر دین. پۆلیسه کان کردمیانه ژوو ریکی زۆر تاریکه وه. ماوه یه ک چاوه رپیمان کرد، له ته ک ده رگایه که وه دانیشته بووین که دننگه دننگ و ته ق و تۆقی کورسی گو یژانه وه ده هاته گو ی. ئه م دننگه دننگ و غه لبه

غه لبه ئه و ئه ههنگانه ی وه بییر هینامه وه که له گه ره که کانداه گیتیر دین و دوا ی ئه ههنگه که کورسییه کان ده گو یژرینه وه تا ماوه ی سه مارکن بۆ میوانه کان خۆش بیت. پۆلیسه کان ده یانگوت ده بی چاوه رپی ده ست پیکردنی دادگا که بکه یین. یه کیکیان جگه ره په کی دامی، به لām وه رم نه گرت. دوا ی تو زیک لینی پرسیم ئایا ده ترسم، وه لām دایه وه نه خیر، به پیچه وانه وه زۆر حه ز ده که م دادگا بیین چونکه له هه مو ژباندا بو م ریک نه که وتبوو که دادگا بیینم، پۆلیسه که ی دی گوتی به لی، به لām تا ئه و کاته ماندوو ده بییت.

دوا ی ماوه یه کی زۆر زهنگ لی درا، که له په که یان له ده ستم کرده وه، ده رگا کرایه وه، خسته میانه قه فه زی تاوانبارییه وه، هۆله که پر بوو له خه لکی، له گه ل ئه وه دا که په رده کان دادرابوو نه وه هه تاو له هه ندی شوینه وه ده هاته ژوو ری، هه وای ئه و ی زۆر گه رم و خنکینه ر بوو. په نجره که کان داخرا بوون، من له جیتی خۆم دانیشتم، پۆلیسه کان ده وریان گرت، له م کاته دا بوو ریزی زه لām له به رده م خۆمدا دیت، هه مو سه بری منیان ده کرد زانییم که ئه مانه ئه ندامی دادگان، ناتوانم پیتان بلیم که چ شتیکیان سه رنجرا کیش بوو، ته نیا ئه وه م به خه یالدا هات که له سه ر کورسییه ک و له نیو ترومبیلی کدا م، ته وای رپیبواره گیتله کان سه رنجی رپیبواره تازه که ده دن تا به هاتنی ئه و پتیکه نن.

ده زانم ئه مه بییریکی گه وانه یه، چونکه چ که سیک لیتره دا نه ی ده و یست پتیکه نی، یان بییکات به گالته بازار، له گه ل ئه وه شدا جیا وازییه کی ئه و تو له لیکچواندنه که دا نه بوو، به هه ر حال ئه مه بییریکی بوو، هاتبوو به میتشکما، که ئه م هه مو قه ره بالغییه م له هۆله که دا بیی که میتک گیت و ناره حه ت بووم. له سه ره تا دا ناگام له وه نه بوو که خه لکه که که وتبوونه پالنه په ستو و مرخیش مرخیش تا من بیین. هه رچه ند سه رم دینا و ده برد با وه رم نه ده کرد من بوومه مایه ی ئه م هه را و هوریا یه، ئه گه ر موحا که مه ی من ساز نه بوایه ئه و خه لکه زه حمه تی نه ده کیشا که لیتره دا ئاماده بێن. به پۆلیسه که م گوت: ئه و هه مو خه لکه چیه!

وه لāmی دامه وه که ئه مانه په یامنییر و رۆژنامه نووسن. به په نجی ریزیکی گه وه ری نیشان دام که له نزیک میزی دادگا وه دانیشته بوون و گوتی: ئا ئه وانن، گوتم ئه وانه کین؟ دوو باره ی کرده وه: رۆژنامه نووسه کانن. په یامنییره کانن، یه کیکی له رۆژنامه نووسه کانی ده ناسی، به ره و لای ئیمه هات، ئه م پیوا ه کاربایه کی به سالا چوو بوو، روو خۆش و ده م به پتیکه نی بوو، به گه رمی ده سته ی پۆلیسه که ی گو شی، له م کاته دا هه ستم کرد که حه شاماته که جما و به گوتی یه کیاندا ده چپاند. به هه ر حال وه کو ئه هه نگیکی بوو، هه رکه سه و بو دۆست و ناسیاوی خۆی ده گه را.

رۆژنامه نووسه که به زه رده خه نه وه رووی کرده من و گوتی ئومیده واره که ئه نجامی ئه م موحا که مه یه به باری به رۆژه وندی مندا بکه ویتته وه. سوپاسم کرد. ئه و جا له سه ری رۆپی و گوتی که میتک مه سه له که تمان گه وره کرد، وه ک خۆت ده زانی وه رزی هاوین، وه رزیکی وشکه به ریتیه ی رۆژنامه گه رییه وه، شتیکی ئه و تو زمان به ده سته وه نه بوو که شایه نی باس بیت جگه له مه سه له که ی تو و ئه و کاربایه ی که بابی خۆی کوشتوو، ئه و جا له نیو خه لکه که دا یه کیکی نیشان دام که عه ینه کیکی ره شی له چا و کردبوو گوتی ئه م کاربایه نوینه ری تاییه تی رۆژنامه یه کی پارسه، هه لبه ت بو دیتنی تو نه هاتوو، به لām چونکه راسپێردرا وه هه والی به که لک له مه ر دادگای جینایییه وه ئاماده بکات به په له هاتوو بو ئیره و ده یه و ی هه والیکی

دەربارەى تۆ بۇ پاریس بنیۆى. خەرىك بوو سوپاسى بکەم، بەلام بیرم کردەوه که ئەمە کارتیکی پیتکەنین هیتەرە، بەدەست خواحافیزی کرد و رۆی، چەند دەقیقەیکە دى چاوەروانمان کرد، ئەوقاتەکەم لە رێوه هات، جلی رەسمى لەبەر کردبوو، گەلێک دۆست و هاوکارانی خۆی لەگەڵدا بوو، سەرەتا چوو بۆ لای رۆژنامەنووسەکان و دەستی گوشتین، کەوتنە شوخی و پیتکەنین، لەوه دەچوو خوشحال بن که زەنگ لیتی دا هەر یەکەیان چوو جیتی خۆی، ئەوقاتەکەم هاتە لام و دەستی گوشتیم، ئامۆژگاری کردم که زۆر بەکورتی وەلامی پرسبارەکان بەدەمەوه و ئەوی تری بەو بسپێتم، لەلای چەپەوه گوتم لە جیرەى کورسییەک بوو که یەکیک دەبیردە دوای، کابرایەکی باریکەلەى بالا بەرزەم بینی که جلی سووری لەبەردابوو، دووربینتیکی بەدەستەوه بوو، که دانیشت بەورایییەوه جەلەکانی هەلکرد، ئەم کابرایە دادگەر «مدعی عام» بوو. سکرترتیرەکه جاری دەستپێکردنی دادگای دا. سێ قازی، دوانیان بەجلی رەش و ئەوی تریان بەجلی سوورەوه، بەکۆمەلێ فایلهوه خۆیان بەهۆلەکه دا کرد. بەختیاری بەرەو میزی دادگا چوون، ئەو کابرایە که جلی سووری پۆشیبوو لە سەر کورسییەکی ناوەراستا دانیشت، فیتسەکەى لەبەردەم خۆی دانا. سەرە رووتاوەکەى سربییەوه، جاری دەستپێکردنی جەلەسەکەى دا، رۆژنامەنووسەکان قەلەمەکانیان بەدەستەوه گرت، گشتیان خۆیان کەمتەرەم دەنواند. یەکیکیان که تۆزێ لەوانی دی گەنجتر بوو، جلیکی قاوهی لەبەر بوو، بۆینباختیکی شینی بەستبوو، قەلەمەکەى لەبەردەم خۆی دانا و تەماشای منی دەکرد، چونکه قەلەفاتى رێک و پێک نەبوو، جگە لە چاوەکانی که بەوردی بری بوونییە من چیتەم نەدەدیت. نەمدەزانی داخۆج بیرى لە من دەکاتەوه و خۆی سەخەلت کردوو، رەنگە من لەبەر ئەوه و لەبەر ئەوهش که عادتى شۆیتەکەم نەدەزانی، بۆیە لەرووداوەکان حالتی نەبووم، نە لە رای قازیبەکان نە لە ئەو پرسبارانەى که سەرۆک لە ئەوقاتەکه و دادگەرەکەى کرد، لە هیجیان حالتی نەبووم، نەمدەزانی چ نەخشەیکە بەدەوری ژیانم دا دەسوریتەوه. هەموو جارێ قازیبەکان ئاوپیان بۆ لای دادگا دەدایەوه. بەختیاری پۆختەى فایلهکەیان خۆیتەوه. هەندێ شتی وەک ناوی خەلکی و شتی ترم ژنەوت که بەلامەوه ئاشنا بوون. هەندێ پرسباری نوێ لە ئەوقاتەکەم کران، هەموو ئەمانە بۆ من تازە بوون، لەم کاتەدا سەرۆک دادگا گوتی دەبێ شایەتەکان ئامادە بن، سکرترتیرەکه ناوەکانی خۆیتەوه، سەرنجیان راکیشام، که لە نیو خەلکەکەوه هەستان و یەک یەک لە دەرگاگە ون بوون، چەند کەسیکەم لێ ناسینەوه، لەوانە سەرۆکی دالدهی کەنەفەتەکان، دەرگاوانەکەى، تۆماسی پیر، راپموند، ماسون، سالامانۆ و ماری. ماری لە دوورەوه ئیشارەتیکی خەمناک و دۆستانەى بۆ کردم، سەرم لەوه سورما که چۆن لەمە پێش کەسیانم لە نیو خەلکەکەدا نەبینیبوو، دوا کەسیکەم هەستا سیلست ی خاوەن خوارنگا بوو، ژنە قەلەوهکەى خوارنگاگەشى لەگەڵدا بوو، ئەو ژنە بەخەشمەوه سەیری دەکردم، بەلام من ماوەی بێرکردنەوهم نەما، چونکه لەم کاتەدا سەرۆک دادگا دەستی بەفسان کردبوو. لە قسەکانیا دەیگوت دادگای راستەقینە ئیستا کرایەوه، پێم وایە پیتوست ناکات بلتیم دەبێ تەماشاکەرەن بێدەنگی رەچاوە بکەن. چونکه بەقسەى خۆی بۆیە لێرەبوو تا ئەم جەلەسەیه بێ لایەنانە بەرپۆه بیات و شتەکان بەشێوهیکە عادیلانە روتی خۆیان وەرێگرن، خۆ ئەگەر بچووکتترین شت روویدات ئەوا هۆلەکه بەجی دەهیلێ.

دەقیقە بەدەقیقە هەواکه گەرمتەر دەبوو، بەشێوهیکە خەلکەکه که ناچار بوون بە پارچە رۆژنامە خۆیان باوەشین بکەن، ئەم باوەشین کردنە سەروسەدایەکی بێ وچانی دروست دەکرد. سەرۆک دادگا ئیشارەتیکی کرد. فەراشەکه سێ باوەشینی پووشی هیتا. هەر سێ قازیبەکه بەکاریان هیتان. پرسبارکردن دەستی پێ کرد، سەرۆک دادگا هیتانە و بگرە دۆستانە کەوتە پرسبار لیکردنم، وێرای ئەوهی که لە پرسبارە پەیدەرپەیکەکانی وەرە دەبووم. دیسان بەلامەوه ئاسایی بوو که وەلامیان بەدەمەوه... دیسان پرسباری هەویکەیان کردم، لە دلی خۆمدا گوتم وا دیارە ئەم پرسبارانە ئاسایی چونکه مەحاله نەندامانی دادگا یەکیک لەبری یەکیکی دی موحاکەمە بکەن. ئیدی سەرۆک دادگا هەموو ئەو کارانەى که من کردبووم روونی کردنەوه. دواى هەر رستەیکە رووی لە من دەکرد و دەیگوت وا نییە؟ هەموو جارێ دەمگوت بەلێ جەنابی سەرۆک، هەلەت ئەم وەلامانە بەگۆرەى ئەو ئامۆژگارییانە بوو که ئەوقاتەکەم فیری کردبووم. چونکه سەرۆک دادگا زۆر لەسەر قسەکانی دەوستان، پرسبارەکان زۆریان درێژە کیشا لەم کاتەدا هەموو رۆژنامەنووسەکان خەریکی نووسین بوون، رۆژنامەنووسە گەنجەکه زوو زوو چاوی هەلەدەبری و تەماشای منی دەکرد، رۆژنامەنووسەکان روویان لە سەرۆک دادگا بوو. سەرۆک چەند کۆکەیکەى بۆ کرد. فایلهکەى هەلداپەوه و بەدەم خۆ باوەشین کردنەوه رووی کردە من و گوتی: ئیستا پیتوستە بیئینە سەر هەندێ پرسباری لاوهکی رەنگە بەروالەت دوور بن لە مەسەلەکەتەوه، بەلام لەوانەیه بۆ شوینی خۆی سوودبەخش بن. زانیم دیسان پرسبارەکان دەربارەى دایکەم دەبن. هەستم دەکرد ئەم جۆرە پرسبارانە پەستم دەکەن. لیتی پرسیم بۆ دایکەم خستبووه دالدهی کەنەفتانەوه. وەلام دایەوه، چونکه پارەم نەبوو بەجوانی بەختیوی بکەم. لیتی پرسیم ئایا خەرجی دایکەم دەکیشا. وەلام دایەوه که نە من و نە دایکەم پیتوستمان بەیکەدی نەبوو، هەردووگمان بەم ژیانە تازەیه رهاکتیوین.

سەرۆک دادگا گوتی: حەز ناکەم دەربارەى ئەم مەسەلەیه پێ داگرم. لە دادگەرەکەى پرسى ئایا چ پرسباری تری نییە.

دادگەرەکه لایەکی پشتی لە من بوو، بێ ئەوهی سەیری من بکات گوتی بەیارمەتی سەرۆک دادگا، پیتوستە پرسباری ئەوه بکری ئایا تاوانبار که گەرایەوه بۆ سەر کانییەکه بەمەبەستی کوشتنی کابرا عەرەبەکه چوو بوو. وەلام دایەوه: نەختیر.

- باشە بۆ چەکی هەلگرتبوو، لەبەرچی بەتایبەتی بۆ ئەوی چوو بوو.

وەلام دایەوه تەنیا بەرپۆهوت بوو.

سەرۆک دادگا ئەم پرسبارەى لای خۆی تۆمار کرد و گوتی رەنگە تەنیا ئەم پرسبارە بۆ حالتی حازر بەسوود بیت.

دواى چەند پرسبار و وەلامیکی دی سەرۆک دادگا جارێ کوتایی جەلەسەکەى دا و دەبێ دواى نیوهرۆ شایەتەکان ئامادە بن. بواری بێرکردنەوه نەبوو. راستەوخۆ لە ترومبیلیان هاویشتم و بۆ زیندانیان گەراندمەوه، نانم خوارد، دواى ماوەیکە کەم بەسۆراخمەوه هاتن، هەمان بەرنامە دەستی پێ کردەوه، خۆم لە هەمان هۆل و لەبەردەم هەمان سیمادا بینیبەوه، ئەمجارەیان گەرماکه پتر بوو، تەواوی ئەندامان و

سه‌رۆک دادگا و دادگەر هەر یه‌که و باوه‌شینیکیان به‌ده‌سته‌وه بوو. رۆژنامه‌نوسه‌ گه‌نجه‌که و ئەو ژنه‌ کورته‌ بالا‌که هیشتا له‌وئ بوون. به‌لام ئەمان خۆیان باوه‌شین نه‌ده‌کرد و به‌بیده‌نگی ده‌یان‌روانییه‌ من. ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ر ته‌وێلم سه‌ری. هینده‌ بئێ تا‌قه‌ت بووم نه‌مه‌ده‌زانی له‌ کوێم، له‌م کاته‌دا بوو ده‌نگێک که سه‌رۆکی دا‌ده‌ی که‌نه‌فته‌کانی گاز کرد وه‌ ناگای هینامه‌وه. لێیان په‌رسی نایا دایکم گله‌یی لێم هه‌بووه، وه‌لامی دایه‌وه به‌لێ و گوئی ئەمه‌ گله‌یی ته‌واوی ئەندامانی دا‌ده‌که‌ بوو. سه‌رۆک دادگا دا‌وای روونکردنه‌وه‌ی لێ کرد، نایا دایکم گله‌یی له‌وه هه‌بوو که خستومه‌ته‌ دا‌ده‌ی که‌نه‌فتانه‌وه، دیسان وه‌لام به‌لێ بوو. به‌لام ئەمجاره‌ چ شتیکی دی نه‌خسته‌ سه‌ر وه‌لامه‌که. وه‌لامی په‌رسیاریکی دی دایه‌وه و گوئی سه‌رم له‌ خه‌مساردی ئەم سو‌رما له‌ رۆژی ناشتنی دایکیدا.

په‌رسی مه‌به‌ستت له‌ خه‌مساردی چیه‌؟ سه‌رۆک دا‌ده‌ گوئی: ئەو ده‌یگوت خۆزی دایکم نه‌ده‌دی و ناچار نه‌ده‌بووم بگه‌رم و ده‌متوانی دا‌وای ناشتنی ئێره‌ جێ به‌یێلم... شتیکی دی که‌ مایه‌ی سه‌رسو‌رمانی سه‌رۆک دادگا بوو، چونکه‌ سه‌رۆک دا‌ده‌ ده‌یگوت که‌ ئەو له‌ وه‌لامی یه‌کیک له‌ گۆره‌ه‌لکه‌نه‌کاندا گوئی‌بوو من نازانم ته‌مه‌نی دایکم چه‌نده. دا‌وای ده‌یقه‌یه‌ک بێده‌نگی، سه‌رۆکی دادگا له‌ دادگه‌ره‌که‌ی په‌رسی نایا چ په‌رسیاریکی دیکه‌ی نییه‌ که‌ له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکات. دادگه‌ره‌که‌ گوئی: نه‌خێر، ئەوه‌نده به‌سه.

خه‌لکه‌که‌ به‌شێوه‌یه‌ک چاویان تی‌ پرېبووم هه‌ر مه‌په‌سه، له‌ هه‌موو ژبا‌ندا بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد دلم پر بووه و ده‌مه‌وئ بگه‌رم، چونکه‌ هه‌ستم ده‌کرد ئەو خه‌لکه‌ به‌ چ نه‌فره‌تییه‌که‌ سه‌رنجم ده‌ده‌ن.

سه‌رۆک دادگا رووی کرده‌ ئەندامان و دادگه‌ر و ئەوقاته‌که‌م و په‌رسی نایا په‌رسیاری دیکه‌یان نییه‌ له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکه‌ن.

ئەوجا گوئی له‌ ده‌رگاوانی دا‌ده‌که‌ گرت، هه‌مان شت له‌ گه‌ل ئەویشدا دووباره‌ بووه‌وه، وه‌ختی ده‌رگاوانه‌که‌ هاته‌ جیتی شایه‌ت، سه‌یریکی منی کرد و رووی خۆی وه‌رگێت‌ا و که‌وته‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی په‌رسیاره‌کانی سه‌رۆک دادگا.

ده‌یگوت: گوايه‌ من نه‌م ویستوه‌وه دایکم ببینم و له‌ مه‌رگی ئەودا جگه‌ره‌م کێشاوه‌ و له‌بری ئەوه‌ی به‌دیارییه‌وه‌ دانیشم، خه‌وتووم، قاوه‌ و شیرم خواردۆته‌وه. هه‌ستم کرد هێزیکێ ئەفسووناوی بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کێشاوه، بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد که‌ من تاوانبارم. دا‌وا له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ کرا که‌ مه‌سه‌له‌ی قاوه‌ و شیر و جگه‌ره‌ کێشانه‌که‌ بگێرته‌وه.

دادگه‌ره‌که‌ به‌نیگایه‌کی تابه‌ته‌ی و سه‌یره‌وه‌ تیبی ده‌روانیم. له‌م کاته‌دا ئەوقاته‌که‌م له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ی په‌رسی: نایا خۆشی له‌گه‌ل مندا جگه‌ره‌ی کێشاوه‌؟

به‌لام دادگه‌ره‌که‌ به‌توره‌یییه‌وه‌ له‌ جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌رچی ئەم په‌رسیاره‌ی دایه‌وه‌ و گوئی: ده‌مه‌وئ بزانه‌م کن لێره‌دا خه‌تاکاره‌ و به‌پیتی کام یاسا هه‌قی هه‌یه‌ شایه‌ته‌که‌ وا لێ بکات به‌قازانجی خه‌تاکار شایه‌ته‌ی بدات. سه‌رۆک دادگا ده‌ستووری به‌ده‌رگاوانه‌که‌ دا که‌ هه‌ر چی ده‌وئ با بیلێ. کاربای په‌رمه‌بێرد به‌خه‌مباریه‌وه‌ گوئی: بێگومان ملکه‌چم بۆ ئەوه‌ی که‌ منیش هه‌له‌ بووم. به‌لام زانه‌م نه‌کرد

جگه‌ره‌که‌ی رده‌ت بکه‌مه‌وه. ئەوجا رووی په‌رسیاره‌که‌یان کرده‌ من و گوئیان نایا چ قسه‌یه‌کی ترم نییه‌؟ گوتم نه‌خێر ته‌نیا ده‌توانم ئەوه‌ بلێم که‌ شایه‌ته‌که‌ راستی گوئوه‌ و راسته‌، که‌ من جگه‌ره‌م داوه‌تی. ده‌رگاوانه‌که‌ نیگایه‌کی پر له‌ سه‌رسامی و هه‌قناسی په‌ریه‌ من و که‌مێک به‌دوودلێیه‌وه‌ گوئی: ئەو قاوه‌ و شیر ی بۆ هینام. ئەوقاته‌که‌ کردی به‌هه‌را و به‌ده‌نگی به‌رز گوئی: ته‌واوی ئەمانه‌ جیگای سه‌رنجمن. دادگه‌ره‌که‌ مشتیکێ به‌مێزه‌که‌دا مائی و گوئی: به‌لێ جیگای سه‌رنجمن و پێویسته‌ ئەندامانی دادگا که‌لکی لێ وه‌رگرن و ئەم خالانه‌ بچه‌سپێن که‌ کاربایه‌کی بێگانه‌ ده‌توانی شیر و قاوه‌ به‌یه‌کیکی دی بدات. به‌لام کو‌رێک له‌ به‌رانبه‌ر ته‌رمی دایکیدا، ده‌بی ئەوه‌ رده‌ت بکاته‌وه.

ده‌رگاوانه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ جیتی خۆی.

که‌ نۆره‌ هاته‌ سه‌ر تو‌ماس په‌رز، فه‌راشیک چووه‌ بن بالی، تو‌ماس ده‌یگوت که‌ دایکم ناسیوه‌، یه‌ک جار منی ببینوه، ئەویش له‌ رۆژی ناشتنی ته‌رمه‌که‌دا بوو، لێیان په‌رسی که‌ من له‌و رۆژه‌دا چیم کرد.

گوئی: منیش ئەو رۆژه‌ یه‌کجار نا‌ره‌حه‌ت و نیگه‌ران بووم، بۆیه‌ له‌ داخانا هیچم نه‌ده‌بینی، چونکه‌ مردنی ئەم ژنه‌ بۆ من سو‌تییه‌کی هینده‌ گه‌وره‌ بوو، تا ئەو راده‌یه‌ی بوورامه‌وه، بۆیه‌ هیچ شتیکم نه‌بینی. دادگه‌ره‌که‌ لێی په‌رسی: به‌لای که‌مه‌وه‌ گریانه‌که‌ی منی دیوه‌. تو‌ماس وه‌لامی دایه‌وه: نه‌خێر، دادگه‌ره‌که‌ په‌رسی: باشه‌ ببینمی که‌ ناگریم. تو‌ماس به‌نه‌خێر وه‌لامی دایه‌وه، خه‌لکه‌که‌ پێکه‌نین. ئەوقاته‌که‌م قو‌لی هه‌ل‌سالی و گوئی: ئەمه‌ش روویه‌کی ئەو دراویه‌ هه‌موو شتی راسته‌ و هیچ شتیکیش راست نییه‌. دادگه‌ره‌که‌ به‌توره‌یییه‌وه‌ قه‌له‌مه‌که‌ی به‌سه‌ر مێزه‌که‌دا ده‌کێشا. دا‌وای پێنج ده‌یقه‌ پشوو، ئەوقاته‌که‌م له‌و ماوه‌یه‌دا دلنای ده‌کردم که‌ شته‌کان به‌چاکی ده‌رۆن. ده‌نگێک سیلستی خاوه‌ن خوارنگا‌که‌ی گاز کرد. که‌ به‌ره‌و جیتی شایه‌ته‌کان هات، هه‌ر سه‌یری منی ده‌کرد. ئەو جلویه‌رگه‌ نو‌تییه‌ی له‌به‌ردا بوو که‌ زۆر جار من له‌به‌ری ده‌کرد و له‌گه‌ل مندا ده‌هاته‌ ده‌رئ و ده‌چوون بۆ ته‌راتینێ ئه‌سپان، بۆینباخی نه‌به‌ستبوو، دوگمه‌ی کراسه‌ ساده‌که‌ی داخستبوو، لێیان په‌رسی: نایا من مشتته‌ری ئەو بووم. وه‌لامی دایه‌وه: نه‌ک هه‌ر مشتته‌ریم بوو، بگره‌ هاو‌ریشم بوو.

لێیان په‌رسی: رای چیه‌ به‌رانبه‌ر من

گوئی: من پیاویکی ما‌قوول و چاکم.

په‌رسیان: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه‌ چیه‌؟ ئەوه‌ی ده‌رخست که‌ هه‌موو که‌س ده‌زانم مه‌به‌ستم چی بوو.

په‌رسیان ئەو کاربایه‌کی گوشه‌گیر و پر‌پاز بوو.

له‌ وه‌لاما گوئی: ئەو هه‌موو شتیکی لای من نه‌ده‌گوت.

دادگه‌ره‌که‌ لێی په‌رسی: نایا له‌کاتی خۆیدا مانگانه‌که‌م پیتی ده‌دا. سیلست به‌پێکه‌نییه‌وه‌ گوئی: ئەمه‌ شتیکی بوو له‌ به‌ینی خۆماندا.

ده‌رباره‌ی خه‌تا‌که‌م په‌رسیاری لێ کرا، بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەم په‌رسیاره‌ ده‌ستی به‌شیشه‌کانه‌وه‌ گرت و گوئی: به‌رای من ئەمه‌ کاره‌سات و به‌ده‌ختیه‌کی گه‌وره‌یه‌، هه‌موو که‌سێک ده‌زانیت کاره‌سات یانی

چی... دهسته پاچمت دهکات. بهلئی بهرای من کاره ساته. ویستی درپژده به قسه کانی بدات، بهلام سهرۆکی دادگا قسه که ی پی بری و گوتی: بهسه، ده توانی پرۆیت و دادگا سوپاست دهکات.

سیلیست به دوو دلپیه وه مایه وه، داوای کرد که پتی بدهن قسان بکات. رتیان دا بهو مهرجه ی درپژداری نهکات. جارپکی دی دوو یاره ی کرده وه: ئەمه کاره ساته، جوړه کاره ساتیکه، سهرۆک دادگا گوتی: باشه ئەوه مان زانی، ئیمه بۆیه لیرین که ئەم جوړه کاره ساتانه ساغ بکهینه وه، سوپاست دهکه یین.

ئیدی سیلیست ناوړتیکی له من دایه وه، وام هاته بهرچاو که چاوه کانی ده بریسکینه وه، لپوه کانی ته ته له دهکهن، وهک ئەوه ی بلئی له وه ی پتر چم له دهست دئی، بهلام من هیچم نه گوت، هیچ جووله یه کم نه کرد، بۆ یه کم جار بوو له ژبانغا دەم ویست مرۆفیک له نامبیز بگرم. جارپکی دی سهرۆک دادگا داوای لئی کرد که بچیته وه جیتی خۆی. له ماوه ی موحاکمه دا سیلیست ههر له وئی مایه وه، سهری داخستبوو، بهوردی گوتی بۆ قسه ی شایه ته کان شل دهکرد،

ماری هاته ژووره وه، شه پقه یه کی له سهر بوو، گهلنیک جوان ده یواند که چاوم به قژه په خشانه که ی کهوت پترم خوښ ویست. له جیتی خۆمه وه مه مکه قوته کانیم هله دهسه نگانم، لپویم ده پشکنی... له وه ده جوو تووړه بی.

لپیان پرسی له که یه وه من ده ناسیت. پتی وتن له وړوژه وه که پیکه وه له دایه ره یه کدا کارمان ده کرد. سهرۆک ده ی ویست بزانی پتوهندی به من وه چون بوو. گوتی دۆستی ئەوم.

له وهلامی پرسیا رپکیکی دیدا گوتی: بهلئی بریاربوو شایی بکه یین. دادگه ره که به دەم هله دانه وه ی په ری فایلیکه وه له پر پرسی میژووی پتوهندیمان بۆ که ی ده گه رپتیه وه. میژووی پتوهندییه که ی پی گوتن. دادگه ره که ئەوه ی ناشکرا کرد که ئەم میژووه دهقاو دهق ده که ویتنه دووم پۆژی مهرگی دایکمه وه. به ته وه سه وه گوتی هه ز ناکه م ده رباره ی ئەم مه سه له یه پی داگرم، چونکه له وانه بوو ماری تووړه بی، داوای له ماری کرد که به کورتی باسی یه ک پۆژی له گه ل مندای بکات. بهلام ماری نه ی ده ویست له م باره یه وه چ قسه یه ک بکات، بهلام له ژپیر پتیداگرتنی دادگه ره که دا باسی چونه ده ریا و له سینمه ما هاتنه ده ره وه و چونه ماله وه مانگی گپراهیه وه. دادگه ره که له گه ل روونکردنه وه کانی ماریدا به فایله که دا چوه وه. گوتی ماری به خۆی فلیمه که ی ئەو شه وه باس دهکات. ماری گوتی له بیرمه و فلیمیکی فرناندل بوو. که ماری قسه کانی ته واو کرد بیدنگی بالی به سهر هۆله که دا کیشا، ئەوجا دادگه ره که به وبقاره وه هه ستا و به ده نگیکی هه لچوه وه گوتی: قازیبانی به رپیز ئەم پیاهو له دووم پۆژی دوا ی مهرگی دایکی چوه بۆ ده ریا و پتوهندی نارهوای له گه ل کچیتکدا به ستوه و بۆ شوخی و پیکه نین چوه بۆ فلیمیکی خراب. من له وه زیاترم پی نییه که پیتانی بیژم.

ئیدی به بیدنگی له جیتی خۆی دانیشته.

بهلام ماری له پر دایه پر مه ی گریان و گوتی نه خیر وا نه بووه و مه سه له که شتیکی دییه و ناچاران کردوه که ئەم شتانه به پتچه وانه ی هه ز و بۆچوونی خۆی بلئی و من ده ناسیت و هه رگیز کاری خرابی لئی

نه وه شاته وه. بهلام فه راشه که به ئیشاره تیکی سهرۆک دادگا، ماری گه رانه وه سهر جیتی که ی خۆی. ئیدی ماسون هات و سوور بوو له سهر ئەوه ی که من پیاو وکیکی ئاپرومه ند، له وه ش زیده تری ده گوت که گوایه پیاو وکیکی نازاو نه ترسیشم. بهلام خه لکه که گوتیان پی نه دا، ئەوجا نۆره هاته سهر سالامانۆ و ده یگوت گوایه من میه ره بان بووم له گه ل سه گه که دیدا. گوتیان به قسه کانی ئەویش نه دا. پرسیا ریان لئی کرد که ره فتارم له گه ل دایکمدای چون بوو، وهلامی دایه وه و گوتی ئەو کاری به دایکی نه بوو و له سهر خواستی خۆی ناردییه دالده ی که نه فته کان.

ئیدی نۆره هاته سهر راپیوند که دوا شایه ت بوو. راپیوند سووکه ئیشاره تیکی بۆ کردم. له وهلامی یه کم پرسیا ردا ئەوه ی ده رخست که من پاک و بی گوناهم.

سهرۆک دادگا گوتی: ئیمه رای خۆتمان ناوی، بهلگه ی راسته قینه مان ده وئی. تا پرسیا رت لئی نه کری وهلام مه ده وه.

پرسیاری پتوهندی ئەویان له گه ل مندای لئی کرد، راپیوند ئەمه ی قوژته وه و گوتی: خه تای من بوو، چونکه له خوشکی ئەو کابرا عه ره به م دا و ئەویش قینی لئی هه لگرتم.

سهرۆک دادگا پرسی ئایا کوژراوه که نه هه قی بوو که قینت لئی هه لگرتی.

راپیوند ئەوه ی روون کرده وه که ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ته نیا رپکه وت بوو و هیچی دی.

دادگه ره که پرسی: ئەم نامه یه که سهرچاوه ی رووداوه که بوو، بۆچی له لایه ن تاوانباره وه نووسراوه.

راپیوند وهلامی دایه وه، ته نیا رپکه وت بوو.

دادگه ره که گوتی رپکه وت ناتوانی کار له ره وتی بنه ره تی مه سه له که بکات ئەوجا لپی پرسی ئایا ته نیا رپکه وت بوو که وه ختی تۆ له دۆسته که ی خۆت دا ئەو ناوړتی نه کردن، ئایا رپکه وت بوو که تاوانبار بوو به شایه تی تۆ... بۆ کۆتایی هینان، به ئانقه ست له راپیوندی پرسی کارت چیسسه، وهلامی دایه وه که دوکانداره... حانوتی هیه.

دادگه ر رووی کرده ئەندامانی دادگا که و، ئەوه ی روون کرده وه که ئەم کابرایه کارپکی ده کرد که نابین توخنی ئەم کاره بکه وئی. ئەو دۆست و هاوکاری تاوانبار بووه و کاری ناشایسته و نزمیان کردوه، له رووی ره وشته وه کاری ئەوان به لگه نه ویسته. راپیوند ویستی به رگری له خۆی بکات، ئەوقاته که ی من به رپه رچی دانه وه و گوتی بوه ستن تا کو دادگه ر قسه که ی ته واو بکات.

دادگه ره که گوتی: من ئیدی هیچم نییه بیلیم، ئایا ئەم کابرایه براده ری تۆ بوو، وهلامی دایه وه: بهلئی. هه مان پرسیا ریان له منیش کرد، ته ماشابه کی راپیوئدم کرد، بهلام ئەو ناگای له من نه بوو. به هه ر حال قسه که یم سه لماند و گوتم وایه.

ئەوجا دادگه ره که به ئەندامانی دادگا که ی گوت: هه مان پیاهو که له یه کم پۆژی دوا ی مهرگی دایکی چوه بۆ که یف و سه فا و رابواردن، له بهر هه ندی هۆی پوچ پیاو وکیکی کوشته وه. ئیدی له جیتی خۆی دانیشته وه.

ئەوقاتەكەم بەتوورەپییەوه هەستا و دەستی بۆ ئەندامانی دادگا راکیشا و گوتی: باشە ئەم پیاو بەناشتنی دایکی تاوانبارە یان بەپیاوکوشتن! خەلکەكە دەستیان بەپیکەنەن کرد. بەلام دادگەرەكە دیسان هەستایەوه و جەلەکانی خۆی رێك خستەوه و ئەوێ خستە روو كە نابێ ئەوقاتێك هێندە سادە بێ كە نەتوانیت دوو مەسەلەى ناشرکا بەیکەوه ببەستیت. ئەوجا بەدەنگێكى بلند هاواری کرد. بەلێ من ئەم کاربایە بەوه تاوانبار دەكەم كە بەدلێكى پیر لە خەتاوه دایكى ناشتووه.

لەوه دەچوو ئەم روونکردنەوهیە بەدلێ ئامادەبووان بووبن، ئەوقاتەكەم شانەکانی هەلتهکاند، ئارەقەى سەر تەوێلێ سړی. گەلێك توورە بوو بوو، ئەوجا زانیم كە رەوتی شتەكان بەقازانجی من نییە، جەلەسەكە هەلگیرا. كە لە هۆلێ دادگا چومە دەرى، سواری ترومبیل كرام، هەناسەپەكێ خۆشم هەلکیشا، چونكە دەمتوانی بەرچاومدا تێ دەپەرىن، لەوانە سەرۆسەداى شار، هەر شتێ كە مایەى رابوردوو و یادگارەكان بەبەرچاومدا تێ دەپەرىن، لەوانە سەرۆسەداى شار، هەر شتێ كە مایەى خۆشەویستیم بوو، دە ئالانە نیگام. هاواری رۆژنامەفرۆشەكان كە بەئاسماندا بلاو دەبووهوه، ئاهەنگی دوای فرینى بانلەدەكان، سەرۆسەداى بازگانەكان، هارەى ترومبیلێ سەر جادەکانی شار، قەرەبالغی دوا ساتەکانی ئیوارێ، هەموو ئەمانە وەكو تاپۆی خەبالی لەبەر چاومدا خۆیان دەواند.

بە پەلەبووم هەرچی زووتر، بگەمەوه زیندان، خەبالم دەکرد كە لەوێ ئاسوودە دەبم، چونكە دەتوانم لەوێ بۆ ساتێ بخەوم و رەنگە ئیدی لە عالەمى خەودا ئەم خەونە سامناكانەم لێ دوور بگەونەوه، بەم حالە جۆش و خرووشیکم تێ كەوتبوو، ئەو جۆش و خرووشە، ئومیدی ئەوهی بێ دەبەخشیم كە بتوانم ماوهێك لە زیندانداندا پشوو بەدم.

٤

ئەوهی سەیر بێ ئەوهیە پیاو گوتی لە كەسانێك بێت كە باسی كەن... تەنانەت ئەگەر لە قەفەزى تاوانباریشدا بێ، دەتوانم بلیتم هێندەى باسی خۆیان كرد، باسی تاوانكەیان نەكرد. نازانم رەنگە وا بێ و دادگانان لە یەكدی جیاواز بن، وەكیلی عام دەستی بلند دەكرد و تاوانبارى دەكردم و ئەوجا تەواژۆی دەهینایەوه. دادگەرەكە دەستی هەلدەبرى و تاوانكەى دەسەلمان، بەلام تەواژۆی نەدەخواست، وێرای ئالۆزى بێر و نارەحەتى خەبالم، حەزم دەكرد هەندێ جار خۆم لە شتەكان هەلقورتيتم، بەلام ئەوقاتەكەم ئامۆژگارى دەكردم كە بێدەنگ بێم چونكە بێدەنگى بۆ خۆم چاكتەرە. بەهەر حال شتەكان لە دەرهوهى من جێبەجێ دەكران و رەوتى ئاسایی خۆى وەر دەگرت. زۆر جار دەم ویست قسەكانیان بێ بېرم و بلیتم: باشە ئیوه بێم بلیتم تاوانبار كێیە؟ تۆمەت دانە پال، خۆی لە خۆیدا بابەتێكى گرنگە. جگە لەوه دەبوو بزەنم ئەو خەلکە بۆ خۆیان هیلاك دەكرد بۆ وێنە بەرگریبەكەى دادگەرى گشتى زۆر زوو هیلاكی دەكردم. ئەم قسانە هیچ نەبوون، تەنیا كۆمەلێ قسە و حەرەكاتى بێ سەرۆبەر و دوور لە یەك بوون. ئەوهی لێى حالى بوو بووم، پوختەى بیری ئەوه بوو كە گوايە من بەسووربوونەوه ئەم تاوانەم كردووه. هەولێ دەدا ئەمە بسەلینى و بێ وچان دەبگوت: بەلگە بۆ قسەكانم دێنمەوه. بەبەلگەوه شتەكان دەخەمە روو. لە

مردنەكەى دایكەمەوه هەموو شتەكانى بەگەلەلەكراوى خستە روو، باسى بێ هەستى منى كرد، باسى ئەوهی كرد كە تەمەنى دایكەم نەزانىوه. مەلەوانەكەى رۆژى دواى مەرگی دایكەم. چونە سینهما لەگەل ئافرەتێكدا تا گەرانەوه بۆ مالهوه لەگەل ماریدا، بەهەر حال هەموو ئەوانەى بەشێوهیەكى رێك و رەوان خستە روو. بەتایبەتى كە ئیوى ماری وەكو «دۆستێك» دەهینا مایەى سەرنجى من بوو. چونكە ماری بۆ من ئافرەتێك بوو وەكو هەر ئافرەتێكى دى. ئەوسا گەییە سەر باسى راپیوند... هەستم كرد زۆر بەروونی شتەكەى گێرایەوه. ئەوهی دەبگوت ماقول بوو، من كاغەزەكەم لەگەل راپیوند نووسى تا دۆستەكەى بێمە ئیترە و نازارى بدات، ئەمە جگە لەوهى من بووبوومە مایەى شەرى نێوان راپیوند و كاربای عەرەب و ئەوه بوو راپیوند بریندار بوو، داواى دەمانچەكەم لێ كردبوو تا بەتەنیا بگەرێتمەوه و بەكارى بهیتم. كاربای عەرەبەكەم بەپێى نەخشەپەكێ دیاربكراو كوشت و بۆ ئەوهى دلنیا بێم چوار گولەلێ ترم پێوه نا، هەموو ئەوانەى گێرایەوه و ئەوجا گوتی: بەرێزان ئەوا رێپەروى ئەو رووداوانەم بۆ ساغ كردنەوه كە ئەم پیاوێیان بەرەو قەتلكردن برد. بۆیە من سوورم لەسەر ئەوهى كە ئەم مەسەلەیه مەسەلەى كوشتنێكى ئاسایی نییە. بەرێزان ئەم پیاوێ زەلامێكى هوشیارە، خۆ گوتیان لێ بوو، وا نییە؟ دەتوانێ وەلامى چاك بداتەوه، نرخى قسە دەزانێ، ناتوانێ، بلیتم ئەوهى كە كروویەتى ئەنجامى نەزانى و دەرك نەكردنى شتەكانە. گوێم لێ بوو حوكمى زبەرەكى و هۆشیاریبیان بەسەردا دەدام. بەلام لەوه حالى نەدەبووم كە چۆنە بێ رەوشى ئاسایی مرۆفێك بێ بەلگە بۆ تاوانباركردن خۆى. ئەمە لە هەموو شتەكان پتر سەرنجى رادەكیشام... ئیدی نەمتوانى گوێ بۆ قسەكانى دادگەر بگرم. تا گوێم لە دادگەرى گشتى بوو دەبگوت: باشە ئەم زەلامە هەرگیز پەشیمانى و داخى دەربڕیوه؟ هەرگیز بەرێزان، تەنانەت لە تەواوى ماوهى محاکمەكردنەكەشیدا تەنانەت بۆ جارێكیش پەشیمانى خۆى دەرنەبڕیوه. لەم كاتەدا بەرەو لای من سوورایەوه، پەنجەى ئیشارەكردنى بۆ من راکیشا، بێ ئەوهى بزەنم بۆ. بێگومان نەمەدەتوانى بلیتم قسەكانى دروست نین، چونكە لە كارەكەى خۆم ژبووان نەبووم. بەلام سوور بوون و پێداگرتنى ئەم كاربایەم بەلاوه سەیر بوو، حەزم دەكرد بەشێوهیەكى دۆستانە و بگەر بەشێوهیەكى پیر لە خۆشەویستى پێى بلیتم كە من هەرگیز دەربارى هیچ شتێ پەشیمان نیم و نەبووم، من عادەتێكەم هەیه كە هەرچی روو دەدات ئەوه وەربرم... بەلام ئەو وەزەعەى منیان تێ خستبوو بواری ئەوهى نەدەدام خۆم میهرەبان نیشان بەدم. لەبەر ئەوهى دادگەرەكە دەى ویست قسان لە باردی منەوه بكات، گوێم بۆ قسەكانى شل كرد، دەبگوت: توانیبویەتى بچیتە ناو رۆحى منەوه، بەلام چ شتێكى بەدەست نەهیتاوه، قازیبیانى بەرێز ئەم كاربایە دەلێ كە لە راستیدا رۆحى نییە و هەستى مرۆفانەى نییە... هەلبەت ناتوانین لەسەر شتێك لۆمەى بكەین كە نەیتوانیوه بەدەستى بهینى، ئیمە ناتوانین لەسەر ئەمە سەرزەنشتى بكەین. بەلام وەختێ كار دەگاتە دیوانى دادگا... پێویستە ئەو بۆشاییهێى كە دەكەوتێتە دلێ مرۆفەوه رەنگە كۆمەلگا تێى بكەوێ. پیر بكرێتەوه. لێرەدا هاتە سەر رەفتارم لەگەل دایكەدا، ئەوهى لەوه پێش و تیبووى هەمووى دووبارە كردهوه. بەلام كە باس هاتە سەر تاوانى من درێژى بێ دا، هێندەى درێژدادارى كرد ئیدی گەرمای هۆلەكەم بێر چوووه.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که که می‌تک بیده‌نگ بوو، دووباره دهستی به قسان کرده و گوتی: قازیبانی به‌ریز، سه‌پینی له هه‌مان دادگادا که‌سیک مو‌حاکمه ده‌کری که بابی خوئی کوشتووه، ئیره شوئیتیکه ده‌بی لادانی رۆحی خه‌لکی تیتدا له مه‌حه‌کی دادوهری بدری. به‌رای ئه‌و، ئه‌م جوهره تاوانانه مایه‌ی قیزه‌هاتنه‌وه‌ی مرۆفایه‌تیبیه و ده‌بی وه‌لام بدریتنه‌وه. سه‌رحه‌می رای ئه‌و، ئه‌مه بوو که هه‌ر که‌سیک دایکی یان باوکی خوئی بکوژیت ده‌بی له کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی ده‌ریکری.

ئه‌م بۆ‌چوونه راست بوو، به‌لام ئه‌و، هه‌ر به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا و رای وا بوو که هه‌ر که‌سیک له رووی ره‌وشتی و مه‌عنه‌وبیه‌وه بیته مایه‌ی مه‌رگی دایکی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا که ده‌ست ده‌کاته‌وه کۆ له کوشتن ناکاته‌وه هه‌ر دووکیان هه‌ر وه‌ک یه‌کن و پتویسته هه‌ردووکیان له کۆمه‌لگا ده‌ریکری. به‌هه‌ر حال تاوانی یه‌که‌م ری بۆ تاوانی دووهم خوئ ده‌کا، به‌ریزان من دلنیام ئه‌گه‌ر بلتیم ئه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌م کورسییه دانیشتووه، له‌و که‌سه تاوانبارتره که به‌تاوانی باوک کوشتنه‌وه مو‌حاکمه ده‌کری و پتویسته به‌پیتی هه‌مان ری‌جی مو‌حاکمه بکری.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که ده‌مو‌چاوی ناره‌قه‌کردووی خوئی سری و گوتی ئه‌رکی من قورسه و ده‌بی ئه‌م ئه‌رکه نه‌نجام بدات. ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که نابج من ئه‌ندامی کۆمه‌لگایه‌ک بم که ری‌زی یاساکانی ناگرم. من داوای سه‌ری ئه‌و مرۆفانه‌تان لێ ده‌که‌م و دلتم ئاسووده‌یه... ئه‌گه‌رچی له ته‌واوی ماوه‌ی دادگه‌ریدا چه‌ندین جار ئه‌م جوهره داوایانه‌م کردووه، به‌لام هه‌رگیز به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و‌رۆ خوئ به‌هه‌ق نه‌زانیه‌وه، من ناتوانم خوئ به‌مرۆف بزائم، یان لافی ئه‌وه لێ بده‌م که به‌رگرم له مافی مرۆف کردووه، ئه‌گه‌ر ئه‌م تاوانبار به‌سزای شایسته‌ی خوئی نه‌گات.

که دادگه‌ره‌که له جیبی خوئی دانیشته‌وه، بیده‌نگییه‌کی که‌می‌ک دریتز بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا، منیش له گه‌رما و له سه‌رسامیدا گیتز بوو بووم، سه‌رۆک دادگا کۆکه‌یه‌کی کرد و به‌ده‌نگیکی زۆر نرم لیبی پرسیم ئایا چ قسه‌یه‌کی دیم نبیه؟ هه‌ندئ قسه‌م لیتره و له‌ویته هینا و گوتم من هه‌رگیز قه‌ستی کوشتنی کابرای عه‌ره‌بم نه‌بوو.

سه‌رۆک دادگا لای وابوو ئه‌م قسه‌یه خوئی له خویدا جوهره دان پیدانانیکی ساده‌یه که له‌به‌رده‌م دادگادا ناکاته به‌لگه‌یه‌کی چه‌سیاو و بنجی داوای کرد به‌رله‌وه‌ی گوتی له ئه‌وقاته‌که‌م بگری خوئ به‌روونی دان به‌وه‌دا بنه‌م که چی بووه هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره بکه‌م، به‌ده‌مه لالکتی و قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قه‌وه و به‌په‌له گوتم نه‌جمی گه‌رمای هه‌تا‌وه‌که بوو، سه‌دای پینکه‌نین سه‌راپای هۆله‌که‌ی گرتوه. ئه‌وقاته‌که‌م شانکه‌نی هه‌لته‌کاند، ده‌سته‌جی داوایان لێ کرد جه‌مه‌سه‌ری قسه‌کانی بگریته ده‌ست. به‌لام ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که دره‌نگه و پتویسته چه‌ند ساتیک قسان بکات. بۆیه داوای له دادگا کرد که قسه‌کردنه‌که‌ی بۆ بخه‌نه داوای نیوه‌رۆ.

دادگا داوای په‌سه‌ند کرد.

داوای نیوه‌رۆ جووته پانکه‌که‌ی نیو هۆله‌که‌ هه‌واکه‌یان گیتز ده‌دا، قازیبه‌کانیش باوه‌شیننه‌کانی خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو و سه‌رگه‌رمی خو‌باوه‌شین کردن بوون، به‌رگری ئه‌وقاته‌که‌م به‌شویه‌یه‌ک بوو وام هه‌ست

ده‌کرد قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، که گوتیم بۆ قسه‌کانی شل کرد، گوتیم لێ بوو له‌نیو قسه‌کانیا ده‌یگوت: راسته ئه‌و بکوژه... به‌هه‌مان ئاواز دریتزه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا، که له‌مه‌ر من قسه‌ی ده‌کرد سه‌رم سو‌ر ده‌ما... سه‌رم خسته بناگوتی پۆلیسیکه‌وه و گوتیم بۆ ماوه به‌من نادا قسان بکه‌م. پۆلیسه‌که‌ گوتی: ئه‌مه عاده‌تی هه‌موو ئه‌وقاتیکه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌مه دوورخستنه‌وه‌ی منه له مه‌سه‌له‌که و ده‌کریتم به‌سه‌ر. به‌هه‌ر حال ئه‌وه‌ی ئه‌وقاته‌که‌م ده‌یگوت به‌لامه‌وه گالته‌بازار بوو، به‌خیریایی قسه‌کانی له‌مه‌ر کوشتن بریبه‌وه و هاته سه‌ر باسی رۆحی من. به‌لام هه‌ستم کرد له‌م باره‌یه‌وه له دادگه‌ره‌که که‌م به‌هه‌رتره. ده‌یگوت منیش چومه‌ته دنیای رۆحیبه‌وه و شتی‌کم له‌م رۆحه‌دا خوئندۆته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی کتیبی‌کم خوئندبیتنه‌وه. ئه‌و به‌شویه‌یه‌ک رۆحی خوئندبوومه‌وه که کابرایه‌کی ئابروومه‌ندم، پی‌اویتیکی ئه‌مه‌کدار و ئیشکه‌رم و خو‌شه‌ویستی هه‌مووانم و له‌گه‌ل کلۆلی خه‌لکاندا تیکه‌ل بووم و ژباوم له روانگه‌ی ئه‌وه‌وه فه‌رزه‌نده‌یه‌کی نمونه‌یی بووم و تا توانام بووه خزمه‌تی دایکم کردووه داوایی بیرم کردۆته‌وه که دالده شوئیتیکی چاک و له‌باره بۆ ئاسووده‌یی دایکم و له‌کاتی ده‌ست کورتیدا ئه‌م هه‌نگاه‌م به‌شتیکی به‌جی و له‌بار زانیوه. ئه‌وجا گوتی به‌ریزان من نازانم بۆ ئه‌م هه‌راو هوریا‌یه ده‌رباره‌ی دالده به‌ریا بوو، چاکترین به‌لگه بۆ سووده‌ندی ئه‌م دالده‌یه ئه‌وه‌یه که ده‌وله‌ت به‌خوئی خه‌رجی ده‌کیشیت. به‌لام چ قسه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی ری‌وشوتنی کفن و دفنه‌که نه‌هینایه گۆری... به‌را‌ده‌یه‌ک هه‌ستم کرد به‌رگریه‌که‌ی له‌م رووه‌وه نو‌قوسانه. ئیدی وام به‌خه‌یالا هات که داوای ئه‌م هه‌موو بگره و به‌رده‌یه خه‌لکه‌که منیان ته‌واو ناسی و تیکرا ئاشنای کردار و ره‌وشت و ژبانم بوون.

خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان به‌زه‌ییان پیتدا ده‌هاته‌وه و هه‌ندیکیان به‌پتچه‌وانه‌وه. هینده ماندوو بوو بووم خوا خوام بوو زووتر قسه‌کان ته‌واو بن و بگه‌ریمه‌وه بۆ زیندانه‌که‌م و پشویه‌یه‌ک بده‌م.

قسه‌کان دریتزه‌ی کیشا... تا گوتیم لێ بوو له ئاخرو ئۆخری قسه‌کانیا هه‌ندئ شتی گوت، به‌لام باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئه‌م قسانه کاریکی وا بکه‌نه سه‌ر قازیبه‌کان که چاوپۆشی له کوشتنه‌که‌م بکه‌ن و تاوانه‌که‌م به‌ریکه‌وت له قه‌له‌م بده‌ن.

ماوه‌ی پشوو ده‌ستی پت کرد، ئه‌وقاته‌که‌م به‌شه‌که‌تیبیه‌وه له جیبی خوئی دانیشتم. به‌لام هاو‌ریکانی هاتنه لای و ده‌ستیان گو‌شی و گوتیم لێ بوو ده‌یانگوت: جوان بوو... یه‌کیکیان ده‌ستی منی گرت و گوتی: پی‌رزیاییت لێ ده‌که‌م... سه‌ری سو‌یاسم بۆ داگرت... به‌لام سو‌یاسکردنه‌که‌م گه‌له‌ک ساده بوو، چونکه ئه‌وه‌نده ماندوو بووم توانای قسه‌کردنم نه‌بوو. هه‌موو له ده‌رترا چاوه‌روان بوون، ئه‌و شته‌ی که هه‌مووان چاوه‌رتی بوون تاییه‌ت بوو به‌منه‌وه، جاریکی دی چاوم به‌هۆله‌که‌دا گیتزایه‌وه... هه‌موو شته‌کان وه‌ک خوئی وابوو. نیگام له نیگای رۆژنامه‌نو‌سه‌کان ئالا... ده‌موده‌ست ئه‌م بیره به‌میشکه‌مدا تیبیه‌ری که له‌و کاته‌دا له‌بیری ماریدا نه‌بووم. له ته‌واوی ماوه‌ی مو‌حاکمه‌که‌دا یادای ئه‌وم به‌خه‌یالا نه‌هات... هه‌لبه‌ت نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وم له بی‌رکردبوو به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری قورستره به‌سه‌ره‌وه بوو. «ماری» م له‌نیوان سیلست و راپه‌ونددا بینی. ئیشاره‌تیکی بۆ کردم وه‌ک ئه‌وه بوو بیه‌وی بلتیت: چی بوو.

که‌می‌ک نیگه‌ران دیار بوو، بزه‌یه‌کی به‌رووما دا، به‌لام دلتم گیرابوو نه‌متوانی وه‌لامی بده‌مه‌وه.

دادگا دهستی پښې كړدهوه. كۆمه لښك پرسپار و وهلام له نيوان نه دنامانی دادگادا هینرا و برا، من ته نیا دوو وشه و تاوانبار، پیاوړوژم بیست و جاریکیش رسته ی کوشتنی به تانقه ست هاته گۆړی. ئیدی قازییه کان هو له که بان به جی هیشت، منیان برده وه ئه و ژوره بچکوله یه ی که پیشان له وئ چاوه پیم ده کړد.

ئوقاته کهم خوئی گه یاندم، شله ژاو و نارده حت بوو، به خو شه ویستیه کی بی وینه وه قسه ی له گه لمد ا ده کړد، لای وابوو که نه نجام باشه و به چنه ند سالی حه پس له مهرگ رزگار ده ب.

لیم پرسى نه گهر نه نجام به قازانجی ئیمه نه بیته بواری تازه کړدنه وه ی مو حاکه مه مان ده بیته؟ وهلامی دایه وه نه خیر. ئم جوړه مو حاکه مه یه تازه کړدنه وه یان بز نیبه، بزچونه که یم به راست زانی، بزیه قه ناعه تم به قسه کانی کړد. نه گهر به سه ره پیچی سه بری مه سه له که مان بکړدایه زور ئاسایی بوو، به هر حال ئوقاته کهم دلخوشی ددهامه وه و لای وابوو نه نجام به قازانجی من ده بیته. ماوه یه کی زور چاوه پیمان کړد، پتر له سنی سعات و نیو، له کوتایى ئم ماوه یه دا زهنگ لیدرا، ئوقاته که ده یگوت سه رۆک دادگا وه لامه کان ده خو ئینسته وه. لیم جیا بووه وه و گوتی وه ختی تو بانگ ده که ن که ئیدی دوا نه نجام بخو ئیرتته وه، ده رگا کان کرانه وه، خه لکانیک به پله کاند ا سه رکه وتن که نه م دناسین، نه و جا گو ئم له دهنگی که سیک بوو که شتیکی ده خو ئنده وه. دیسان زهنگه که لیدرایه وه، ده رگای ژوره چکوله که کرایه وه...

بیده نگیبه کی قول هه موو لایه کی گرتوه، ده موست چاوی بگپرم و ماری له نیتو خه لکه که وه بیینم، به لام ماوه ی ئم کاره م نه بوو، چونکه له و کاته دا سه رۆک دادگا رووی کړده من و گوتی پیویسته له مه یدانیکى گشتیدا و به ناو گه لی فه ره نسا سه رم له لاشه جوئ بکړتته وه.

پۆلیسه کان زور میهره بان بوون له گه لمد ا. ئوقاته کهم دهستی خسته سه ر مه چه کم، به لام من بیرم له هیچ نه ده کړده وه.

سه رۆک دادگا لیتی پرسیم ئایا چم نیبه بیلیم.

دوای که میتک بیر کړدنه وه گوتم: نه خیر.

نه و جا بر دیانم.

5

بز جاری سییه م چاوپیکه وتنی که شیشم رت کړده وه، هیچم نه بوو پتی بلیم، نارزه ووی ناخافتم نه بوو، هه ستم نه ده کړد چ پیویستیه کم به بیینی هه بی، چونکه دواى ماوه یه کی که م له و دنیا ده بیینم، نه وه ی له و کاته دا بز من گرنگ بوو، نه وه بوو که بتوانم خو م له خنکان رزگار بکم. بیرم له وه ده کړده وه ناخو ده شیت رتیه کی رزگار بوون وه وژم.

زیندانه که میان گۆربوو. ده متوانی له م زیندانه دا به راکشانه وه ئاسمان بیینم، جگه له ئاسمان چ

شتیکی دی دیار نه بوو. ته ووی رۆزگارم به ته ماشا کړدنی ئاسمانه وه به سه ر ده برد. له حالیکدا که پال که و تپووم، ده ستم خسته بوو ژیر سه رم و چاوه روان بووم. نازانم چه ند جار ئم پرسپاره م له خو م کړد، ئایا ده شیت حوکم دراو یتک توانیبتی خو له نه شکه نجیه ی خنکاندن رزگار بکات. یان پیش نه وه ی له سیداره ی بدن رای کړدی.

لؤمه ی خو م ده کړد که هیچ کاتى وه ک پیویست بایه خم به چیرۆکانی له سیداره دان نه داوه. پیاو ده بی نه همیشه بایه خم به م سه سه لانه بدات چونکه مرؤث نازانئ چی روو ده دات. بیگومان منیش وه ک هه زاران خه لکی دی ئم مه سه لانه م له رۆژنامه کاند ا خو ئندبووه وه، به لام له م چیرۆکانه دا هه ندئ به شی ناسک و پیویست بووه که هه رگیز سه رنجم نه داوه و لیتی نه کو ئلیومه ته وه. نه گینا له وانیه له ویدا رتگایه کی رزگار بوون و هه لاتنم به رچاو که وتیا و بز ئیستا به که لکم هاتبا، له چیرۆکا خو ئندبوومه وه که به ده گمه ن وا رتیک ده که ویت په تی سیداره له کاتى هه لئواسیندا بچیرئ ئمه شتیکی چاوه روان نه کراوه که به رتیکه وت یان به خت بز تاقه جار یتک چاره نووس بگۆړئ. خو نه گهر به ک جار ئمه بز من هه لکه وتیا، نه و جا شته کانم به گۆیره ی دلئ خو م نه نجام ده دا.

هه ندئ جار ان رۆژنامه کان گف تو گو ژ له مه ر ئه و ئه رکانه ی ئاده میزاد به رانسه ر به کو مه لگا، ده که ن. به بو چوونی ئه وان پیویسته ئم ئه رکه نه نجام بدرئ. به لام ته ووی ئم مه سه لانه له ده رده ی سنووی بو چوون و خه یالن. تاقه شتی که له م حاله دا بز من گرنگ بوو، نه وه بوو بتوانم رتگایه ک بز هه لاتن په یدا بکم و شیتانه کار بکم، هه لبه ت ئمه ئومیدیکی ئه وتوئ لئ ناکرئ. چونکه له وانیه له نه نجامی تاقیب کړدنه وه له کوچه یه کدا بیی به نیچیری گولله یه ک. به لام نه گهر له هه موو روویه که وه شته که ته ماشا کرابا، زور گرانیش نه ده هاته به رچاو و له گو ئن بوو. به لام وه زع و حالیک که منی تیدا بووم بواری ئم جوړه ئومیده ی نه دام، هه موو به لنگه کان نه وه یان ده نواند که ماشین و په تی سیداره له نامیزم ده گرن. سه ره پرای ویستی راستگو م نه مده توانی ئم راستیبه تاله قبول بکم چونکه ناکوکیبه ک هه بوو له نیوان حوکمه که و مه سه له که، مو حاکه مه که هه موو لایه نه کانی ئاسایی و سروشتی نه بوو، کاره کی من وه کو ئم بیره بوو که ئیستا ده رباره ی هه لاتن می شکی خو توو که ده دام. خو ئندنه وه ی بریاری دادگا له سعات بیستدا له بری سعاتی هه فده... بریار دانه که له لایه ن که سانیکه وه که خو یان گۆربوو... نه و جاش ته ووی لایه نه کانی ئم مه سه له یه ناسروشتی و ساخته گی دیار بوو. له گه ل نه مه شدا ناچار بووم له و سعاته وه که ئم بریاره م ده رباره درا ئیدی دان به راستی شته که دا بنیم، ده موست دیواره کانی زیندانه که بیئمه خواره وه. له م کاته دا نه و چیرۆکم وه بیر هاته وه که دایکم له مه ر بامه وه بزى ده گپرامه وه. هه لبه ت ته ووی نه و رو داوه م بیر نه ماوه چونکه نه و کاتانه مندال بووم. به لام پخته ی شته که و نه وه ی به لای منه وه مه به سته نه وه یه که دایکم بزى باس ده کړد و ده یگوت:

رۆژتیک بابم چووبوه ته ماشای له سیداره دانی بکوژتیک، نه و دیه نه کاری تی کړدبوو، چه ند رۆژتیک نه خو ش که و تپوو له جیدا که و تپوو، سه ره پرای نه وه ی ده یزانی ئم شته باش نیبه، هه ر رۆیبوو له گه رانه وده دا دلئ تیک چوو بوو.

من ئەو ڕەفتاری بابم بەدڵ نەبوو، ئەمڕۆ زانیم کە شتە کە ئاسایی بوو. نازانم چۆن ئەو ڕۆژانە نەمدەزانی کە تەماشاکردنی لە سێدارەدانی مەحکوم چەند گەرم و بێنیی ئەو چۆرە دێمانە شتیکی پێویستە بۆ ھەموو کەسێک. ئەگەر ڕۆژێک لەم زیندانە دەرباز بێ ھەمیشە دەچمە سەیری ئەم چەشنە لە سێدارەدانانە. بەلام زۆر گەوج بووم کە بیرم لەمە دەکردهو، چونکە خەون بێنیی بەم بابەتەو بۆ ڕۆژەک کە تێیدا ئازاد بێم و بتوانم بەرانەر ھەزاران پۆلیس کە لەبەر دەرگا و لە ڕارووەکاندا ویستاون تێبەرم و ئەوجا دەرفەتێ بێتە پێشەو کە بتوانم بچمە سەیری لە سێدارەدانی مەحکومان. ئەم ئەندێشەبەم بەلاو ھەنتقی نەبوو، ئەدەبوو خۆم دەستەمۆی ئەم ئەندێشە بێ سەرۆبەرە بکەم. دواي کەمێک ئەنجامی بێرکردنەو و خەیاڵ پلاوی لەرزم لێ ھات. خۆم لەژێر لێفە کەدا گەرمۆلە کرد، لەرزێکی و ھام لێ ھاتبوو چۆقەیی ددانەکانم دەھات. لە لایەکی تریشەو ئادەمیزاد ھەمیشە ژیرانە و مەنتقی بێر ناکاتەو. ئەگەر ڕۆژێک دەسەلاتم بوو، یاساکانی دنیا دەگۆرم. لە یاسای سزادان شانسیک بۆ مەحکومان دەھێلمەو، یاساکە بەشیتوویەک دادەپێژم کە بەلای کەمەو لە ھەزارا یەک شانسی بۆ ڕزگاربوونی مەحکوم دا بێن، ئەمەش زۆرە بۆ لایەلاکردن و ساغکردنەو گەلێک شت، لە لایەکی ترەو پێرێر دەدەم کە بەھۆی ماددەبەھێکی کیمیاویبەو کە مەحکومان بکوژێن. ئەمەش بەجۆرێ نەبێ کە لە سەدا سەد بێتە ماھێ مەرگی مەحکومەکان. چونکە کە بێر دەکەمەو، شیتو و مەرگی خنکاندنێ ئەو ڕۆژ دینمە بەرچاوی خۆم و مەکینەبەھێکی سامناک ملی مەحکوم دەقەرتێن. شتیکی گەلێک سامناک و بچووکتێرین دەرفەت بۆ ڕزگاربوونی مەحکومە کە نایەلێتەو.

بەدبەختییە کە لێرەدا بە چارەنووسی مەحکومان بەدەستی کۆمەڵە کەسێکەو بەھێ کە پێرێر لەسەر دەدەن و وەختی پێرێرە کە درا ئێدی ژێوان بوونەو مەحالە و ئەگەر مەکینە کە کاری نەکرد. ئەوجا جارێکی دی دەبێخەنەو ئێش و مەحکومی بەدبەخت ئومێدەو مەکینە کە باش کار بکات تا ناچار بەدووبارە کردنەو نەبێ. بەلام لە لایەکی ترەو ناچارم دان بەو دا بێنم کە نەھێنی ڕێکخستنی چاک لێرەدا بە. بۆیە مەحکوم ناچارە کۆمەکی بێ بکات و بەرژەو ھەندی لەو دا بە کە شتەکان بێ کۆسپ بەرپۆە بچن، ناچار بووم دان بەو دا بێنم کە تا ئێستا بەچاکی بێرم لەو مەسەلە نەکردبوو، ھەلبەت ھۆی ئەو مەزانی و تەنانت نەم دەزانی بۆ خنکاندن بەھۆی مەکینەو دەبێ بەسەر کورسیبەھێکی داردا پڕۆم و لە پەڕێزەو سەر بکەوم.

پێم وایە ئەمە بەھۆی ڕوودانی شۆڕشی سالی ۱۷۸۹ی فەرەنسائو بوو کە دواي بوو بەدەستوور و خەلکی کەم و زۆر ئاگایان لێی بوو. بیرم دیتەو ڕۆژێک لە ڕۆژنامەدا وینەي مەحکومیەک بەخنکاندنیان و چۆنیتێ خنکاندەھێ کە بلاو کرایەو و دەنگی دا بوو، مەکینەي خنکاندن لە ھەمان شۆپێن کە ئەو ڕۆژ دانراو، لەسەر زەوی دانرا بوو، گەرەبێ مەکینە کە بەپێچەوانەي بۆچوونی من زۆر ترسناک بوو. سەبەرە کە لەمە دا بە کە لەم ماوەبەدا ھێچ کاتێ یادی ئەم دێنە و ئەم وینەبەھێ کە سەرئەجی منیشی وەک ھەزاران مەردمی دی ڕاکیشابوو بەخەیاڵندا نەھاتبوو. سەرۆشتی ئادەمیزاد وایە کە شتی نەزانی یان نەناسی موبالغەي تێدا دەکات. بەلام من دەبێ سەرئەج و ابێ کە ئەم مەسەلەبە، مەسەلەبەھێکی سادە و ئاساییبە.

ئامێرە کە لەسەر زەوی دانراو، بەشیتوویەک ئادەمیزاد دەتوانی راستو و راست بەرەو ڕووی بچیت وەک چۆن بەپێرێ خۆشەو یوستیکەو دەچن. مەحکومیش بەو چۆرە پێشوازی لێ دەکات.

بەلام سێدارە وای نیبە، دەبێ ئادەمیزاد لە ھوادا ھەلئاسرێ، بەلام ئامێری ملقرتاندن ئەمەي نیبە و لەپێر مەحکومە کە لە نێو دەبات و ئادەمیزاد بەکەمێک شەرمەزاریبەو ھۆی دەداتە دەست مەرگ و بەدلتیابییبەو دەزانی کە ژیرانی تەواو بوو.

دوو شتی دی ھەبوون کە بیرم لێ دەکردنەو بەکێکیان سپێدە و ئەوی تریان ئازادی و بەخشین. ھۆلەم دەدا کە بیران لێ نەکەمەو. ڕادەکشام، تەماشای ئاسمانم دەکرد، ھۆلەم دەدا لەزەت لەم تەماشاکردنە وەرگرم. ئاسمان تاریک دادەھات و مژدەي ئێوارەي دەدا. خۆم ماندوو دەکرد کە ئاوەڕۆی بێرکردنەو بەم بگۆرم. گۆتیم بۆ ترپەي دۆل ڕادەگرت، باوەرم نەدەکرد ئەم ترپەبە کە چەندین سال بوو لەگەلم دا بوو، ڕۆژێ بیت لە لێدان بکەوێ و لێم جودا بێتەو. من ھەرگیز لە ژیراندە دەستەمۆی بیری راست نەبووم، سەرەرای ئەمەش ھۆلەم دەدا بەخۆمی بەسەلێنم کە ئەم لێدانی دۆل بۆ ھەمیشە بەردەوام نابێ، بەلام بێھوودە سپێدە نزیک بوو و ھاتمە سەر ئەو ی بەخۆم بێژم چاکترین شت ئەو بەھێ خۆ بێ باک بنوێنم و زۆر لە خۆم نەکەم.

دەمزانی لەگەلم سپێدە دا دێن، بۆیە شەوان نەدەخەوتم و ھەزم نەدەکرد غافلگیر بێم. ھەزم دەکرد ھەر شتی کە بەسەر دیت ئامادە بێم، بۆیە ھۆلەم دەدا بەدرتێزایی ڕۆژ کەمێک بنووم و شەوان بەبێداری و ھەمیتیم. بەو پەڕی بێتقەراریبەو چاوەروانی یە کەم تیشکی بەیان بووم، ناخۆشتێرین کاتم ئەو ساتە گومان لێکراو بوو کە دەمزانی ئەو ڕووداو گەرەبەي تێدا جیبەجێ دەکرێ. ھەرکە نیوہشەو ڕادەبوورد، ئێنیتیزارم دەکرد، چاودێری بچووکتێرین سرتە بووم، ھەرگیز لە یادم نیبە کە گۆتچکەم ئەم ھەموو سەرۆسەدا سەبەرەي ھەلئەبێ، دەتوانم بلێم لە تەواوی ئەم ماوەبەدا زۆر بەختیار بووم. چونکە گۆتیم لە دەنگی پێی ھێچ کەسێک نەبوو.

دایکم ھەمیشە دەبێگوت ئادەمیزاد بەردەوام بەدبەخت نیبە، لەنێو زیندانەو بەدەم چاوەروانی سپێدەو ئەو قسەبەھێ دایکم دەسەلماند بۆیە دەنگی پێم دەژنەوت و ھیشتا گۆتیم لە دەنگی دۆل بوو، ھەناسەي خۆم دەبێست و ئاواتەخواز بووم شەو و ڕۆژێکی دی بژیم، بەرژۆزەو لەگەلم بیری داواکردنی بەخشیندا دەژێام. وام حسیب دەکرد کە چاکترین کەلێم لەم بێرە وەرگرتووە. شتەکانی خۆم ورد دەکردهو و دەگەبە چاکترین ئەنجام. ھەمیشە دەمگوت ئەو پەڕەبەھێ داواکەم رەت دەکریتەو. کەواتە دەمرم، ئەمە بەلگە نەو بێستە، بەلام ھەموو کەس دەزانن ژیران ھێندە بەنرخ نیبە مەرۆف بێھوێ بژی، ژیران ئەو نەھیتێ بژی و ھەمیشە بێتێ. ئەو ھەشم بەلاو ئاشکرا بوو کە مردن لە سی سالییدا یان لە ھەفتا سالییدا وەک یە کە و چ جیاوازیبەھێ نیبە. چونکە لەو ماوەبەدا ھەزاران پیاو و ژنی دی دیتە دنیاو و دەژێن و ئەم بەرنامەبە ھەزاران سال دووبارە دەبێتەو و دەبێتەو. ئەمە شتیکی ئاشکرایە، ئەو ی دەمریت ھەمیشە ھەر منم، جا ئێستا بێ یان بێست سالی دی. بەلام ئەو ی تووژی بێرکردنەو ی ھەراسان دەکردم ئەو بوو لەو کاتەدا، ئەو بێست سالی داھاتووم دەھێنا بەرچاوی خۆم. بەلام ھۆلەم دەدا ئەو کارانەي کە دەمتوانی لە ماوەي ئەو بێست سالەدا ئەنجامیان بەدەم، لە بوونی خۆمدا بیان خنکێنم. ئادەمیزادێک کە

دهبې بمرئ ئىدى ئەم شتانه چ چه مکتیکیان ههیه و چ پتویست بوو بزائم ئەم مەرگه چۆن و که ی روو ده دات.

ههقم بوو لەم ساته ناسکه دا بېر له چاره نووسم بکه مه وه و ماوهم به خۆم ددها که مه سه له ی مردن له میتشکی خۆمدا شی بکه مه وه و بلتیم له وانه یه بې به خشن. له ئەنجامی ئەم بېره تازه یه و له خۆش حالیدا فرمیتسک له چوانم قه تیس دهما. پتویست بوو هه وۆل بدهم ئەم دهنکه له دلای خۆمدا خامۆش بکه م. بۆ ئەوه ی بتوانم خۆم رازی بکه م و خودی خۆم بهرز بگریم پتویسته به لای که مه وه ئەو بېره له خۆم دوور بخه مه وه. خۆ ئەگەر بېشم به خشن ئەوه پره که ی ساتیکی دی ناسووده دهم، ئەمه شبان جیتی دوودلی بوو، جا له ساتیکی وه هادابوو، جاریکی دی چاوپتیکه وتتی که شیشه که م رەت کرده وه.

راکشابووم، دهمه و ئیوارئ بوو، ته ماشای ناسمانم ده کرد. ههستم به بزوتتی خوتنی نیتو دهماره کانی له شم ده کرد. پتویستم به بېنینی که شیشه نه بوو، ماوه یه کی زۆر بوو، بۆ یه که م جار بېرم له ماری کرده وه. دهمئ بوو نامه ی بۆ نه نووسیبووم، ئەو شه وه ماوه یه ک که وته ئەم بېره وه و له دلای خۆمدا گوتم: رهنکه هیلاک بووی و نه یه وۆ دۆستی کابرایه کی مه حکوم به مەرگ یی، ئەو ختووره به شم به دلدا هات که رهنکه نه خۆش یی یان مردی، ئەمه له سروشتی شته کاندای بوو، ئەگینا من له کوئ دهنانم که رهنکه له ئەنجامی رووداوتیکدا لهو جیا بېمه وه و چ شتی بووه هۆی ئەوه ی کبیتیک که هه رگیز نه م دبیوو ئەم جۆره نزیکیه له گه ل مندا په یدا بکات. لهو ساته وه ئیدی ماری و یادی ماری به لای منه وه گرنگ نه بوو، به شتیکی ناساییم دهنانی، چونکه دلای بووم هه موو خه لکی من فه رامۆش ده کهن و چ کاریکیان به کاری منه وه نابی، ده توانم بلتیم ته نانه ت ئەم بېرانه ش بۆ میتسکم سه خت نه بوون.

لەم کاتدا که شیشه که هاته ژووره وه. که چاوم پیتی که وت ته زوویه کم پیتا هات، ئەویش ههستی به مه کرد و گوتی: مه ترسه. پتیم گوت ده توانی کاتیکی دی بیتیته دیدهنیم. وهلامی دایه وه که هاتنی ئەمجاره ته نیا دیدهنی و سه ردانیکی دۆستانه یه و پتوهدنی به حکوم دانه که مه وه نییه.

له سه ر قه ره و پتله که م دانیشت، داوای لئ کردم که له ته نیشتییه وه دانیشم، به قسه ییم نه کرد به لام و پیرای ئەوه ش هېچ خۆی تیک نه دا و مېهره یان ده هاته به رجاو، ماوه یه ک دانیشت. سه ری داخستبوو. ته ماشای دهستی خۆی ده کرد. دهسته کانی ناسک بوون. به لام له بهر چاوی مندا دوو درنده ی سامناک بوون. بێدهنگیه که ی به ئەندازه یه ک درێژه ی کیشا، که له بېرم نه مابوو. له پر سه ری هه لپری و نیگایه کی تی بېرم و گوتی: بۆ ناته وۆ بېمه دیدهنیت؟ وهلامی دایه وه چونکه باوهرم به خا نییه.

ویستی بزانی نایا دلنایام له وه ی گوتم، من هه رگیز ئەم پرسیاره م له خۆم نه کردووه. بۆیه ئەم پرسیاره به لای منه وه چ بایه خ و نرخیکی نییه.

که ئەم قسه یه ی بېست، کشایه وه داوه و پشتی به دیواره که وه دا، دهسته کانی به یی جووله خستبوونه سه ر ئەژۆی و یی ئەوه ی ته ماشای من بکات وه ک یه کتیک بۆ خۆی بدوی گوتی: هه ندی جار مرۆف وا دهنانی دلناییه، به لام له راستیدا به هه لدا چووه.

وهلامی نه دایه وه. ته ماشایه کی کردم و پرسی: تۆ چ ده لئی؟

گوتم: رهنکه وابی، به هه رحال رهنکه دلنایا نه بېم له وه ی مه به ستمه، به لام زۆر دلنایام له وه ی که مه به ستم نییه.

رووی خۆی وه رگتیرا و بېن ئەوه ی وه زعی خۆی بگۆرئ لئی پرسیم نایا قسه کانم له رووی ناو میدییه وه نین. وهلامی دایه وه به پتچه وانه وه من به هېچ جۆری ناو مید نیم ته نیا که میتک ده ترسم و ئەمه ش شتیکی ناساییه. گوتی: که واته خوا یارمه تیت ددها. هه موو ئەوانه ی ناسیومن و له حالی ئیستای تۆدا بوون، ده گه رانه وه لای خوا.

دانم پیتدانا. هه قی خۆیان بووه، ئەمه ش نیشانه ی ئەوه یه که کاتیان هه بووه، به لام من پتویستم به یارمه تی که س نییه. چونکه ماوه م نییه بایه خ به شتانی بدهم که به لامه وه مه به ست نین.

لەم کاتدا، ته کانیکی دایه خۆی، که میتک داوینی جله کانی هه لکرد، به ره و لای من هات و به «برام» بانگی کرد. دهنانی که به م شپوه یه قسه م له گه لدا ده کات له بهر ئەوه نییه که حوکمی مەرگم بۆ براوته وه. چونکه دلای بووم هه موومان مه حکوم به مەرگین و بچووکترین جیا وازیمان له م رووه وه نییه.

قسه که ییم پری و گوتم پتویستم به هېچ که سیک نییه که دل م بداته وه، چونکه مەرگ شتیکی نییه قابیلی دلدانه وه یی.

گوتی: به لئ، تۆ ئەگه ر ئەمپۆش نه مری... دوایی هه ر ده مریت و ئەو ساش هه مان پرسیار قووت ده بیتیته وه و ئەو رۆژه چۆن رووبه رووی ئەم ئەزمونه ده بیتیته وه. وهلامی دایه وه وه ک چۆن ئیستا رووبه رووی ده بجه وه ئەو ساش هه ر وا دهم.

هه ستایه سه ر پین و راسته و راست چاوی برییه چاوم، ئەمه یارییه ک بوو حه زم لئی ده کرد، هه ندی جار وا رتیک ده کت ئەم وازییه م له گه ل ئەمانۆیل و سیلستدا ده کرد، ئەوان له ته ماشا کردنی من هیلاک ده بوون، چاویان داده خست و ده یان ترووکاند.

کابرای که شیشیش شاره زای ئەم وازییه بوو، یه کسه ر تیتی گه یشتم، چاوه کانی نه ده ترووکاند و دهنگیشی نه ده لرزی به م ده قه وه پیتی گوتم: که واته هېچ ئومیدیکت نییه و دلناییت که به ته واوی ده مریت؟ وهلامی دایه وه، به لئ.

ئه وجا سه ری داخست، دانیشته وه، پیتی گوتم زۆرم به زه یی پیتا دیتته وه. من خۆم دهنانم ئەم به سه رهاتانه بۆ ئاده میزاد یه کجار سه خت و ناخۆشن.

هه ستم کرد به م قسانه نیگه رانم ده کات، رووم وه رچه رخانم و چومه بهر په نجه ره که، گوتیم لئ بوو دیسان ده یه وۆ هه ندی پرسیارم لئ بکات ئەمجاره یان به سه دایه کی شله ژاو و مېهره بانه وه قسه ی ده کرد، زانیم که زۆر نیگه رانه، بۆیه پتر گوتیم بۆ قسه کانی شل کرد، ده یگوت پارانه وه و روو کردنه خوای من مایه ی په زامه ندی خوایه. به لام باری گوناختیکی قورس به سه رشانه وه بوو. ده بوو خۆمی لئ رزگار بکه م، به رای ئەو عه داله تی مرۆف بایه خی نه بوو، به لا عه داله تی خوا شتیکی گرنکه. پتیم گوت هه مان عه داله تی

مرۆڤه که حوکمی مه‌رگی به‌سه‌ر مندایه‌وه. وه‌لامی دایه‌وه که ئەم عه‌داله‌ته ئەوه‌نده گ‌رنگ نییبه که بتوانی گوناحی تۆ پاک بکاته‌وه. گوتم: نازانم گوناح چییبه. ئەوان ته‌نیا ئەوه‌یان پی گوتووم که گوناحکارم، ئەگەر گوناحکارم ده‌بی سزای گوناحی خۆم بدهم و له‌وه زێده‌تر چیبان لیم ده‌وی.

دیسان هه‌ستایه‌وه سه‌ر پی، هه‌ستم کرد چونکه زیندانه‌که به‌چوکه، ناره‌حه‌ت ده‌بی و ناچاره وه‌زی بگۆزی، چوانم بریبووه زه‌وی. هه‌نگاوێکی به‌ره‌و لای من نا. له‌ جێی خۆی وه‌ستا وه‌ک ئەوه‌ی زات نه‌کا بیته‌ پیشتره‌وه. له‌ شیشه‌کانه‌وه ته‌ماشای ناسمانی ده‌کرد، ئەوجا گوته‌ی کورم تۆ به‌هه‌له‌داچوویت، بۆیان هه‌یه داوای شتی ترت لی بکه‌ن.

- داوای چی بکه‌ن.

- له‌وانه‌به‌ بیانوه‌ی چاکتر بیینی.

- چ شتی بیینی.

که‌شیشه‌که چاوێکی به‌ده‌ورو به‌ری خۆیدا گێپا، به‌ده‌نگی‌کی شه‌که‌ت وه‌لامی دایه‌وه و گوته‌ی: من ده‌زانم ته‌واوی به‌ردی ئەم زیندانه‌ ده‌رد و ره‌نجیان لێده‌چۆزی. که ته‌ماشای ئەم دیوارانه ده‌که‌م نیگه‌ران ده‌بم. به‌لام له‌ کانگای دلمه‌وه ده‌زانم که کلۆلتیرین و به‌ده‌به‌خستیرین مردنی نیو نیوه له‌ نیو تاریکی ئەم به‌ردانه‌وه روویه‌کی پیروژ ده‌بینی، ئەو رووه پیروژه داوات لی ده‌کات که بیینی.

بیستنی ئەم قسانه‌ که‌من نیگه‌رانی کردم و پیتم گوته‌ی:

ئەوا چهند مانگێکه من به‌م دیوارانه‌دا هه‌لده‌روانم، چ که‌سه‌تیکم نه‌بیینی که له‌ مه‌ردومی سه‌ر زه‌وی خۆی چاکتر به‌من نیشان بدات. ده‌میکه‌ بۆ روویه‌ک ده‌گه‌ریم، به‌لام ئەم رووه ره‌نگی ناسمان و گ‌ری شه‌هوه‌تی هه‌یه، ئەم رووه، رووی ماری بوو، بیه‌هووده بۆی گه‌رام، به‌لام نیستتا ئەوه‌ش ته‌واو بوو. به‌هه‌رحال له‌ نیو ئەم به‌ردانه‌وه چ شتی‌کم به‌دی نه‌کرد.

که‌شیشه‌که چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی خۆی تی پریم. من له‌و کاته‌دا به‌ته‌واوی پشتم به‌دیواره‌که‌وه دا‌بوو. تیشکی هه‌تاوه‌که به‌سه‌ر روومانا په‌خشان بوو.

چهند وشه‌یه‌کی نامه‌فه‌هومی ده‌ره‌په‌راند. به‌ته‌واوی گوتم لی نه‌بوون ئەوجا داوای لی کردم که مۆله‌تی بده‌م و له‌ نامیزم بگ‌ری.

گوتم: نه‌خیر، به‌وه‌په‌ری خه‌مبارییه‌وه کشایه‌وه و به‌ده‌م سه‌ر له‌قاندنه‌وه گوته‌ی: که‌واته‌ ناته‌وی ئەم دنیایه‌ت خۆش بو‌ی؟

ماوه‌یه‌ک بوو پشتی تی کردبووم، هه‌ستم ده‌کرد باریکی قورسه له‌سه‌ر دلم، ویستم پیی بلیم تا زوو‌تره جیم به‌یلتی، له‌په‌ر رووی تی کردم و به‌شله‌ژاویییه‌وه گوته‌ی: نه‌خیر ناتوانم باوه‌رت پی بکه‌م و لیم عه‌یانه که ئاره‌زووی دیکه‌ت له‌ دلدا هه‌ن. گوتم: بیگومان وه‌تویه، به‌لام به‌راستی هه‌رگیز ئاره‌زووی ده‌وله‌مه‌ندبوون یان ژیانگی به‌رخوردتر نا‌که‌م.

لیتی پرسیم: ئەو ژیانه‌ نوێیه‌ی که تۆ پیشبینی ده‌که‌ی چۆنه‌؟

- ژیانگی نوێی ئەوتویه که ده‌توانم خۆمی تیدا بدینمه‌وه و بناسم.

ئەوجا به‌ته‌مه‌لاییه‌وه گوتم به‌سه‌ و ئیدی ناتوانم قسان بکه‌م.

دیسان ده‌ی ویست ده‌ریاره‌ی خوا قسانم له‌گه‌لدا بکات. به‌لام من لیی نیزک بوومه‌وه و گوتم هه‌رچیه‌ک بلتی زباده و بیه‌هووده‌یه. چونکه من هینده‌م ژیان له‌به‌رده‌مدا نه‌ماوه و نامه‌وی ئەم ماوه که‌مه به‌ناسینی خواوه به‌فیرو بده‌م. هه‌ولتی دا قسه‌کانی بگۆزی. لیی پرسیم باشه‌ بۆچی له‌بری ئەوه‌ی به‌بابه‌ گ‌ازم بکه‌یت به‌کاک بانگم ده‌که‌یت؟ ئەم پرسیاره‌ توو‌ری کردم. پیتم گوته‌ی تۆ بابی من نیت. گوته‌ی: نا کورم چونکه تۆ نابینایت و راستییه‌کان نابینی، ئاماده‌م دو‌عای خیرت بۆ بکه‌م و له‌ خوا بیاریتمه‌وه که بت به‌خشیت.

نازانم چی بوو، وه‌ک بلتی شتی‌ک له‌ دلمدا ته‌قیه‌یه‌وه. به‌توو‌ره‌بییه‌وه ده‌ستم به‌هاوار کرد. به‌پرا‌ده‌یه‌ک جنیوم پیی دا که نه‌خه‌له‌تابی بۆ من به‌پاریته‌وه و نوێژم له‌ پیناودا بکات. یه‌خه‌یم گ‌رت و به‌توو‌ره‌بییه‌وه دو‌ا خه‌م و په‌ژاره و نه‌فرته‌ی خۆم به‌سه‌ر ئەودا هه‌لپشت، به‌لام ئەو له‌ جیی خۆی نه‌بزووت، وه‌کو جه‌سته‌یه‌کی بی گیان ویستا و به‌چاوێکی پر له‌ به‌زه‌بییه‌وه ته‌ماشای ره‌فتاری شیتانه‌ی منی ده‌کرد. به‌لام من چم نه‌ده‌زانی، دلنیا بوو که ئەوه‌ی ده‌یکه‌م ئاره‌زووی ویژدانه و دلنیا بووم له‌ ژیانگی خۆم و له‌و مه‌رگه‌ی که لیم نزیک بوو، به‌لی، له‌وه زیاترم نه‌بوو، به‌لام به‌لای که‌مه‌وه سه‌ره داوی ئەم راستییه‌م به‌ده‌سته‌وه گ‌رتبوو که له‌سه‌ر هه‌ق بووم. هیشتا‌ش هه‌ر له‌سه‌ر هه‌قم. هه‌میشه له‌سه‌ر هه‌ق بووم و به‌و جۆزه ژیاوم. ده‌متوانی به‌جۆری‌کی دی بژیم، ئەمه‌م کرد، ئەوه‌م نه‌کرد. ئەمه‌م نه‌کرد، شتی دیم کرد. وه‌ک بلتی به‌دژیبایی کات چاوه‌رپتی ئەم چرکه‌یه و ئەم سپیده‌یه بووم که پاکانه‌یه‌که بۆ بوونم. چ شتی‌ک به‌لامه‌وه بایه‌خی نه‌بوو. چاکیش ده‌مزانی بۆ، ئەویش ده‌یزانی بۆ. له‌ ناخی پاشه‌روژمه‌وه به‌دژیبایی ئەم ژیانه ناماقووله‌ی به‌ریم کرد شتی تاریکی به‌ره‌و ژوو‌ر به‌رز ده‌بووه‌وه. له‌و سالانه‌وه ده‌هات که هیشتا نه‌هاتوون. ئەم شیییه، ئەم شنه‌یه، ئەوه‌ی بۆ ساغ ده‌کردمه‌وه که چ شتی‌ک له‌م ژیانگی که ده‌ژیا‌م راسته‌قینه‌تر نییه. مه‌رگی خه‌لکان به‌من چی. مه‌رگی دایکی‌ک به‌من چی. چ مه‌به‌ستی‌کم به‌خوا هه‌یه. ئەو ژیانانه‌ی هه‌لده‌به‌ژیردران، ئەو چاره‌نووسانه‌ی هه‌لده‌به‌ژیردران به‌من چی. مادام ده‌بوو یه‌ک چاره‌نووس هه‌لم بژیری له‌گه‌ل ملوینان به‌خته‌وه‌ری دیدا وه‌ک بلتی برام‌ن؟ تۆ بلتی تی گه‌یی بی؟ هه‌موو به‌خته‌وه‌ر بوون رۆژی دئ هه‌موو هه‌ر حوکم ده‌درین. ئەویش حوکم ده‌دری. چ قه‌یدییه. چی تیدا‌یه ئەویش به‌تاوانی کوشتن له‌ سیداره‌ بدری. له‌ مه‌رگی دایکی‌دا نه‌گ‌ری؟ سه‌گه‌که‌ی سالمانۆ له‌ نخه‌ی ژنه‌که‌یا بوو. چ قه‌یدییه که راپه‌وند هاو‌رپم بوو، وه‌کو سیلست که ئەمیان له‌و چاکتر بوو؟ چ قه‌یدییه ئەگه‌ر ئەو‌رۆ ماری لیوی ماچ به‌«مه‌رسۆ»یه‌کی دی به‌سپیری ئایا ئەویش حوکمی مه‌رگی بۆ نه‌پرابوووه. هه‌ستی به‌م چاره‌نووسه‌ی که بۆ من سازکرا‌بوو ده‌کرد؟

هه‌موو ئەوانه‌م ده‌گوت و خه‌ریک بوو به‌خنکیم. له‌م کاته‌دا بۆلیسه‌کان هاتنه‌ ژوو‌ره‌وه و که‌شیشه‌که‌یان له‌ ده‌ست ر‌زگار کردم. هه‌ره‌شه‌یان لی کردم. به‌لام کیشه‌که هیتوری کردنه‌وه و ماوه‌یه‌ک به‌بیده‌نگی تیی روانیم چاوه‌کانی ته‌ژی رو‌ندک بوون. رووی وه‌رگیترا و چوو ده‌ری. که ئەو رۆی هیدی بوومه‌وه. هینده

لیکدانه وهیهکی له مهر نامۆ

پیشهکی

بلاوه‌خانه‌ی گالیما، له ۱۹۴۲/۷، چیرۆکی نامۆی ئەلبێر کامۆ-ی له فەرهنسای داگیرکراودا بلاوکردهوه. هەرچەند جەماوەری خۆینەرانی نووسەری ئەم بەرھەمەیان نەدەناسی، بەلام بەرھەمەکه هەر له گەڵ بلاویونەوهیدا ناوی دەرکرد و پیتشوازییەکی گەرمی لێ کرا. هەلبەتە وه‌زە و حال و رەوشی سەردەمەکش دەوری گەورە هەبوو لەم سەرکەوتنە ی چیرۆکەدا: گیروگرتنی دارایی بلاوکرەوه‌کان و سانسۆری داگیرکەرانی نازی و حکومەتە دەستنیژەکی نازییان، کاریکی وای کردبوو که بەرھەمی ئەدەبی له سنوورێکی یەكجار تەسکدا بلاو ببیتەوه، ئەمەش بیه مایە ی ئەو ی خۆینەرانی بەپەرۆشەوه بەدوای ئەو بەرھەمانەدا بگەڕین که له دەرتی بازنە ی بانگەشە ی رەسمیدا بلاو دەبوونەوه. بەلام (۳۰) سال پاش یەكەم بلاویونەو دی نامۆ، خۆینەرانی هیتستا هەر بەهەمان گەرم و گۆری هەوێل جار پیتشوازییان لێ دەرکرد:

هیلاک بووم بەبێن حالی له سەر قەرەوێلە که ڕاکشام. وا بزانی زۆر نووستم. چونکه کاتێ که ههستم ئەستێره به ئاسمانهوه دەرەوشانەوه. دهنکه دهنگی دەری دەهاته گویم. له ناو جەرگه ی شه‌وه‌وه زه‌نگی کلیسا به‌رز بووه‌وه. ئەم زه‌نگانه چ نرخیکیان به‌لامه‌وه نه‌بوو جاری سەرەتای کۆچیکیان د‌دا ئیدی بۆ هه‌میشه تیبیدا خه‌مسارد بووم. دوا ی ماوه‌یه‌کی زۆر، بۆ یه‌که‌م جار یادی دایکم بیر که‌وته‌وه، ئەوهم هینایه یادم که ژیانیکی ئاسوده‌ی له دوری من هه‌بوو. ئەویش له سەرەمەرگدا هه‌ستی به‌ئازادی د‌کرد و خۆی بۆ ژیانیکی نوێ ئاماده کردبوو. که‌س مافی نه‌بوو بۆی بگری. منیش مافم نه‌بوو بۆی په‌شێو و خه‌مبار بم. هه‌ستم د‌کرد ئاماده که له ژیانیکی نویدا و له هه‌موو شتیکی تازه‌دا بژیم. وه‌ک بلیتی ئەم توورەیییه له شه‌ر و خه‌راپه پاکي کردمه‌وه، هه‌ستم کرد، له‌به‌رده‌م ئەم شه‌وه پر له‌راز و به‌ئەستێره‌ رازاوه‌یدا بۆ یه‌که‌م جار به‌سەر خه‌مساردی دنیا‌دا د‌کریمه‌وه. هه‌ستم کرد که خۆشه‌خت بووم. هیتستا خۆشه‌ختم. بۆ ئەو ی که‌متر هه‌ست به‌ته‌نیایی بکه‌م، ئەوهم بۆ ماوه‌وه که خۆزی بخوازم خه‌لکانیکی زۆر له‌ رۆژی خنکانده‌که‌مدا ئاماده بن و هاواری پر له‌ قین و قیزهاتنه‌و ی خۆیانم به‌سەردا هه‌لپێژن.

۱۷-۲/۲۱/۱۹۸۲
نیۆزەنگ

ئەم كىتئىبە ھەمىشە لە رىزى كىتئىبە پىر فرۆشەكانى فەرەنسا بوو. ئەمەش بەلگەى ئەودەيە كە ئەم كىتئىبە وئىراى ئەودەى كە لە كات و شونى لەباردا بلاوبووئەو، بايەخى دىكەشى بوو.

بايەخىكى دى ئەم كىتئىبە ئەو بوو كە پىشپەوى كۆمەلئىك بەرھەمى مەزن بوو. ئەو شۆرەتەى كامۆ لە دوای ئەم كىتئىبە پەيداي كرد، كارتىكى واى كرد ئەو كەسانەى لە ھەولئىرا گوتىيان بەنامۆ نەدابوو، بايەخىكى تايبەتەى پىن بىبەخشن، خەلاتى نۆبلەكەى كە سالى ۱۹۵۷ وەرى گرت و مەرگە ناوختە و كارەسات نامىزەكەى لە سالى ۱۹۶۰ دا، كرديانە كارى كە كامۆ بىي بەپەيكەر و كەسايەتئىبەكى مەزن و لە گۆزان نەھاتوو. ئەمۆكە بەرھەمەكانى كامۆ لە روانىنى خۆئىنەرەنەو وەكو چەند قۇناغىك دەنوئىن كە نىشانەى رىگەى سەرگەوتن نامىز و كارەسات نامىزن... ئەم بۆچونە خۆبەخۆ، خۆى بەسەر خۆئىنەردا دەسەپىنئى بۆيە نامۆ يەكەمىن نىشانەيە. رەخنەگران، تەنانەت ئەو كاتانەش كە دىيانەوئى بەرھەمى ئەم نووسەرە لە ئەفسانە ھەلاوئىرن، دىسان ناتوانن بەبىن حوكمى پىشپەوختە برونە نامۆ و ھەلى سەنگىتەن: چونكە ھەمىشە رىزە بەرھەمىكى وەكو ئەفسانەى سىزىف، مرۆقى ياخى، تاعون و سقوتى بەدوادا دى.

دپارە خۆدزىنەو لە بەرھەمەكانى پاش نامۆ، كارتىكى ھىندە نەشپا و دەستكردە وەكو ئەودەيە بىي تەنيا لە رىگەى نامۆ، نامۆ لىك بەدەيتەو.

نامۆ، كە يەكەمىن بەرھەمى زنجىرە بەرھەمىكى نىودارە، قەوالئەيەكە دەربارەى قۇناغىك، سەبارەت بەجۆرە ژيانىك و جۆرە دىدوبۆچونىك، بەلام بايەخى ئەم بەرھەمە، لە بايەخى قەوالئەيەك پتەرە. گايىستان پىكون لە كىتئىبى (ئاسۆى ئەدەبىياتى نوئى فەرەنسا) دا دەربارەى نامۆ دەلئىت: (ئەگەر چەند سەدەيەكى پاش ئىستا، تەنيا ئەم رۆمانە كورە وەكو بەلگەنامەيەك دەربارەى مرۆقى سەردەمى ئىمە بىنئى، ئەوا خەلكى ئەو سەردەمانە، زانىبارى تەواويان لەمەر ئىمە دەبىت).

لەشايەتەى نەوئى پىشپەوى ئەم سەدەيەى ئىمەو ئەو دەبىرنى كە چۆن لاو و جودبىبەكان پاش جەنگ، ھەستىيان بەو كەردوو كە بەرھەمەكەى كامۆ پتەوئەندى بەوانەو ھەيە، واتا خۆيان تىدا بىنبوئەتەو. وەكو چۆن ھەستىيان دەكرد كە (ھىلئىج) و (رىگەكانى نازادى) پتەوئەندىيان بەوانەو ھەيە.

بەلام دىسانەو پاش موتالا و خۆئىندەوئى نامۆ، ھەست بەو دەكرىت كە بۆ تىگەيشتن لە مەسەلە قول و گشتىبەيەكانى كارەساتى مەرسۆ، پىتوبىست بەو ناكە سەرى چاخانەكانى (سانت جەرمىن دى پرىس) يا كەنارەكانى جەزائىر بدرى. نامۆ، وەكو (رىنبە)ى شاتو برىان، لەبەر ئەوئى رەنگدانەوئەيەكى وردى قۇناغىكە و ھەروەھا لەبەر ئەوئى دەرەقەتى رەنگ پىدانەوئى ورد و دروست ھاتوو، زۆر لە سەردەمى خۆى ھىوئەتر دەپوات.

گەر ئەم قەوالئەيە (سند) بەكارتىكى مەزن بىتە ھەژماردن، بىگومان بەھۆى ھونەرى كامۆوئەيە. بەرھەم نە بەنەبوونى يەمىمىكى ديار و سەرنجىركىش و نە بەپەپرەوكردىنى شىوئەوئەكى بى كەموكرى دەربىرن و زمان دەبىتە شاكار، بەلكو دەبى روو بكاتە كەشفكردن و دۆزىنەوئى شىوئەبەك كە بەتەرزىكى ئارمانجدار مەبەست بەدەستەو بەدات. كامۆ نەھاتوو قالىبى نوئى بۆ چىرۆكنووسىن دارىزى، بەلكو چونكە گوتارى نوئى پى بو، ئىدى خۆبەخۆ ئاوازىكى نوئى دۆزىبەو و ئەمۆ نامۆ، بەراى ھەموو رەخنەگران، بەپايەى

قۇناغىكى بەنەرتەى مىزوى چىرۆكنووسى فەرەنسا دەژمىردى.

با قسەيەكىش لەمەر ئەم رەخنەيە بكەين:

براىان. ت. فىچ لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپى دووئى (حىكايەتخوان و رووداو لە نامۆدا) نووسىبوو، (ھەق واىە لە خۆ پىرسىن: ئايا ھەر قسەيەكى بەجى كە ئەمۆ دەربارەى نامۆ دەگوتى، پىشتر نەگوتراو؟ ئايا رووئەرووى ئەم خەتەرە نىن كە شتى گوتراو كاوتىز بكەبەنەو و بەھەزار زەحمەت ھەندىك دەرگا بكەبەنەو كە پىشتر خەلكانى دى كرديتئىانەو؟ بىگومان مونتاژكردن و لىكدانى كۆمەلە رەخنەيەك، سوودى حاشاھەلنەگر دەگرىتە خۆ). من جگە لە چەند شتىكى زۆر لاوئەكى، چ روونكردەوئەيەكى تازەم لەمەر نامۆ بەدەستەو نەداو. ھەروەھا بەتەماى ئەوئەش نىم كە كۆمەلئىك رەخنە مۆنتاژ بكەمەو كە براىان. ت. فىچ رۆلئىكى پىر سوودى لەو بواردەا گىراو. وئىراى بەسوودى ئەم زنجىرە بەرھەمە لەمەر كامۆ، براىان، ت. فىچ لە كاتى بلاوكردەوئەياندا لە گۆقارى ئەدەبىياتى نوئى بەپىي زەوق و سەلىقەى خۆى ھەلى بژاردوون و خۆئىندوويانىبەتەو. چونكە ئارمانجى من تەنيا ئەودەيە كە بىرو بۆچونى جىواز و پەراگەندە لە نامىلكەيەكى تايبەتى و نىزىكە دەستدا كۆ بكەمەو، داواى لىبووردن دەكەم كە ناوى ھەموو ئەو لىكۆلەرەوانەم نەھىناو كە سوودم لى وەرگرتوون و بۆ ئەوئى ئەم نووسىنەم درىزە نەكىشئىت، بەشپەوئەيەكى زۆر كورت و خىرا ئامازەم بۆ وەرگرتەكان (اقتباس) كروو. خۆئىنەر بەخۆى كە چاوى بەلىستى ناوى ئەو لىكۆلەرەوانە دەكەوئى كە لە پىرستى سەرچاوەكاندا ناويان ھىنراو، باشتەر پەى بەقەرزاربارى ئىمە سەبارەت بەوان دەبات.

پىكھاتەى نامۆ

گەر سەرنجى دەفتەرچەى ياداشتەكانى كامۆ بدرىت تا رادەيەك بەئاسانى ئەو بەدىار دەكەوئىت كە چۆن نامۆى نووسىو. پىرۆفىسۆر كاستاكس لە كىتئىبى (كامۆ و نامۆدا) بەوردى ئەم پىكھاتەى (تكوبن) نىشان داو و ئىمە لىرەدا تەنيا ئامازە بۆ قۇناغە سەرەكبىبەكانى ئەو پىكھاتەيە دەكەين.

بەپىي ياداشتنامەيەك بىرۆكەى ئەم چىرۆكە بۆ سالى ۱۹۳۷ دەگەرئىتەو.

كامۆ لەو ياداشتنامەيەدا نووسىوتى: (چىرۆك: چىرۆك، پىاوتىك ناوئىت كارەكانى خۆى بشارئىتەو و پاگانەيان بۆ بكات. بىركردەوئى خەلكى سەبارەت بەو، خەمى ئەو خۆبەتى. كابرادەمىت و بەم جۆرە تاقە كەسىكە كە ئاگاي لە حەقىقەتى خۆى ھەيە، بىھوودەبى ئەم دلخۆشئىبە). يا لە شونىتىكى دىدا نووسىوتى: (كابرايەكى مەحكوم بەئىعدام كە ھەموو رۆزئىك كەشىشئىك دەچىتە دىدەنى، بەھۆى گەردنى براو، ئەژنۆى چەماو ئەو زارەى كە دەيەوئى نارەزايى دەرپىت بەجۆرئىكى سەبىر بەرەو زەوى دادەكشىت تا لەبەردەم گوتنى خوايە، خواى مندا، پەنھان بىت!) ھەر جارەى جۆرە مقاوئەمەت و بەرەقانىبەك لەم پىاودەا دەرەكەوئى. چونكە خوازبارى ئەم بىن موپالانى و تەساھولە نىبە و دەيەوئى بەتەواوى ھەست بەترسى خۆى بكات و بىبجەرىبىنئى. بى ئەوئى زار ھەلئىبىت تاقە رىستەيەك بلىت،

دهمريت، بهلام چاوهکانی تهژی روندک دهن (۱۹۳۷/۶). بهلام له يهکهم جاردا وا دیتته بهرچاو که ئەم ياداشتنا مەيهی مانگی ۱۹۳۷/۸ که مەتر پیتوهندی به پیتکهاتی نامۆوه ههیه: پیاویک که به دووی ژياندا عهودالە، به خوئی له هه مان شویندایه که بۆ ژيان گهراوه (ژن هیتان، جوژی کار... هتد) بهلام له پرا و له ئەنجامی خویندنهوی نامیلکهیهکی مۆد و باودا بۆی دهردهکەویت که چەند له ژياندا نامۆ بووه. ژيان بهو شیتوهیهی نیتو نامیلکه مۆدکه مایهی سەرئجه .

بهشی یهکهم: ژيانی پیاوهکه تا ئەو دهمه .

بهشی دووهەم: یاری .

بهشی سێههەم: دهستبهردار بوونی چارهسهره کۆمهلايه تيبهه ماقوول و بهجيبهکان و تاقيبکردنی حهقيقهت له خودی خوددا .

ههلبهته کامۆ بهخویشی گوتووهتی که يهکهم ههوتين و ناوهڕۆکی ناگایانهی نامۆ ئهوهیه . ناوهڕۆکی یاریبهه کهش له زۆریه یاداشتنا مەکانی ئەو سهروه نهدهدا دهبنريت .

له مانگی ۱۹۳۷/۷ دا نووسيوهتی: (بۆ چیرۆکی یاریکه).

ههروهها له دهستنوسهکهی کالیکۆلاشدا و یتک له ژیر عینوانهکهیدا وشه ی (یاریکه) نووسراوه . له راستیدا ئەم ناوهڕۆک و ههوتینه له سهرا نسهری نامۆدا دهبنريت و مایهی سەرئجه . ههلبهته به شیتوهیهکی نیتکه تیف: مه رسۆ که سیتکه که به یاری و گه مەهی کۆمهلايه تی قاییل نابیت . کامۆ له سالی ۱۹۳۷ دا بیر له چیرۆکیکی دی دهکاتهوه و پاشان ناوی نا (مه رگی خویش) و هه رگیز ئەم چیرۆکه تهواو ناکات . قاره مانی سه ره کی ئەم چیرۆکه ناوی (مه رسۆ) که به مانای ده ریا و هه تاو دی، به گوتهی کامۆ . خو ده گریته خو . ناوهڕۆکی ئەم چیرۆکه له مانگی ۱۹۳۷/۸ ده خه ملت و ده مه یی: (ده بی یاری و ژيان ئاویتته بکرتین) قه رار بوو دوا فه سلتی به شی یه که می چیرۆکه که به م ده سته واژه یه کۆتایی بیت: (دابه زین به ره و هه تاو و مه رگ خو کۆژی... مه رگی ناسایی-) له پرۆژه یه کی تیروته سه لی تری هه مان به راورددا ئەهه ری لیکچوون له گه ل (نامۆدا) پتر ده بیت:

(مه رگی دایک) یا (گه رکهی هه ژار نشین- دایک) یا (مالیکی له بهرچاوان- ستیران) . ههلبهته هه موو ئەم مه به ست و باهه تانه ناکه نه به لگه ی ئه وه ی که بتوانیت: (نامۆ به دوا گوپان و په ره سه نندی - مه رگی خویش- له قه له م بدريت) . (مه رگی خویش) وه کو چیرۆکیکی ناتهواو ده میتیته وه و (نامۆ) ده بیت به چیرۆکیکی دی .

هه ندیک له نووسینی نیتو ياداشتنا مەکانی کامۆ جار جار دقاودق له نامۆدا دووباره ده بنه وه . هه ندی له م تیبینی و سه رنجانه ی ناو ياداشتنا مەکان بۆ چیرۆکی (مه رگی خویش) و هه ندیکی تری بۆ به ره می دیاری نه کراوی دی هاتوونه ته تۆمارکردن، به شیک دی ئەم سه رنجانه ئه وه دهرده خه ن که کامۆ چه زی کردوه دیدو بۆچوون و هه ندی دیه ن تۆمار بکات بی ئه وه ی مه به سستی سوود لی وه رگرتیش بووبیت . بۆ وینه : (گه نجیک که ئومیدی دواڕۆژیکی باشی بۆ ده کرا، هه نووکه له دایه ره به کدا کار ده کات،

چ کاریکی دی ناکات، ده گه رپیته وه مالتی، راده کشیت و به دهم چاوه پروانی ئیواروه جگه ره ده کشیت . دووباره راده کشیته وه و تا سه به یی ده نویت . رۆژانی یه ک شه مه دهن گانی له خه و راده بیت و له بهر په نجهره رۆده نیشیت، خوئی به ته مه شای باران یا هه تاو یان ریبوارانه وه مژول ده کات یا به بیته نگیسه وه مژول ده بیت، سه رانسهری سال به و جوژه ده قه تینیت - له چاوه پروانی دایه - چاوه پروانی مردن- هیوا و ئومید به که لکی چی دین؟ مه گه ر هه ر ئه وه نیبه که ... له جیبه کی دیدا و پاش سه ردانی خه سته خانه ی مارینگۆ، ده نووسیت: ئەو پیردژنه که له خه سته خانه که دا دیتم دۆسته که ی، واتا ئەو دۆسته ی که پیره ژنه که له ماوه ی سی سالاندا گرتبوی بۆی ده گریا (چونکه ئەم دۆسته چ که سیتیکی دی نه بوو) .

ده رگاوانیکی پارسی و پزیشکیکی یاسایی له گه ل ژنه کهیدا له ویتدەر ده ژیان، یا له جیبه کی دی: (بل کدر) چیرۆک (که له نامۆدا ده بی به ریمون سنتسی) له گه ل ژنیکیدا بووم به ئاشنا، به ناو دۆستم بوو هه ستم کرد که فیل و ده هۆیک له گوپتیه: چیرۆکی بلیتی یانه سیب (... بۆچی تاقیک کار ناکه ی؟ ده رباری ئەم شته که م باه خانه ده تتوانی بیته مایه ی ناسووده بی من . من ده ستیک جلکم بۆ کريت . رۆژی (۲۰) فرانکت وی دده م . کرتی خانوه که ت بۆ دده م که چی تۆ پاش نیوه پروان له گه ل دۆسته کانت قاوه ده خویته وه -قاوه و شه کریان ده ده یتن . من پارده به تۆ دده م . من چاکه ت له گه ل ده که م که چی تۆ پیتی نازانی... (هه قی خو یه تی ئەم نووسینه له گه ل باهه ته کانی نیتو نامۆدا به راورد بکريت) له نووسینیکی ئاخرو ئوخری سالی ۱۹۳۸ دا باهه تیک بهرچاو ده که وی (۵) دیری یه که می چیرۆکی نامۆ پیتک دینیت: (ئه مرۆ دایکه مرد...) له نووسراویکی تری هه مان قۆناغدا هه ندیک بیروکه بهرچاو ده که ویت، باسی بیزاری که سیتکه که له ئەنجامی یه قین په یادکردنی کاربایه کی مه حکوم به ئیعدامه وه هه لده قولیت...

(له حه قیقه تدا ره گه زکی بیرکاریانه یه که ئەم یه قینه پیتک دینیت) . سه رنجه کانی سالانی ۱۹۳۹ - ۱۹۴۰ کۆمه له تیبینییه کیان تیدایه که باهه ت و مه به سته لاوه کیسه کانی (نامۆ) پیتک دین: شه ری کۆلان که له ویدا شیتوه زاری کاگایه کان به کارده یتریت (کاگایو شیتوه زاری عه وامانه ی ئه وروپاییه کانی جه زایره، شیتوه ئاخفتنی رابووند سنتس به م زا ره به) . یان نه خسه ی هه ندیک له قاره مانه کان داده رپتریت (پیره میرد و سه گه که ی) هه شت سال که رب و کینه و دۆژمنایه تی، ئاشکرایه که مه به ست له سالامانویه) . ئه وه که دی و ویرده که ی سه ر زمانی: (ئه و پیاویکی گه له ک چاکه، بگره ناسکه پیاوه) بیگومان لیره دا مه به ست له ماسون-ه .

ئەم چیرۆکه له مانگی ۱۹۴۰/۵ دا تهواو بووه (له م قۆناغه دا فه ره نسلا له لایه ن ئە لمانه کانه وه داگیرکراوو) و دوو سال پاشتر واته له ۱۹۴۲/۶ دا بلا بووه وه .

به م پتیه بۆمان به دیارکه وت که چۆن نامۆ له هزر و بیبری کامۆدا خو لقاوه و یه که مین بیروکه ی به چ شیتوه یه که گه شه ی کردوه . گریمانی کاریگه ری ژيانی کامۆ و ئەو رووداوه سه ره کیسه یه کی که له م ماوه یه دا دیتوونی له سه ر پیتکهاتی نامۆ، گیروگرتنی زیاتر دروست ده کات . بۆ وینه ئیعدام کردنی ودمان که له ۱۹۳۹/۶/۱۶ دا به مل په رین ئەنجام درا، تا چ راده یه ک له دوا لاپه ره کانی کتیبه که دا ره نگی داوه ته وه؟ (ئەم ئیعدامه هه راو هه نگامه یه کی وه های نایه وه که به ناچار ی بریار درا حوکم دراوان نه هیترنیه ته مه یدانه

گشتییبه کان و هەر له نیو زیندانه کاندایا له نیو ببردین و ئیعدام بکرتین) به شیوهیهکی گشتی پیندهچیت ئەم چیرۆکه له کاریگه‌ری گه‌لیک له گوێرانکارییهانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی جیهان به‌ده‌ر نه‌بوویت. هه‌ندێ کەس ناره‌حەت بوون و ده‌یانگوت بلا‌بوونه‌وی به‌ره‌مه‌یکی ئاوها و له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ردا، چ کاریگه‌رییه‌کی نه‌ده‌بوو جگه له (سه‌ستکردنی وره) و (داریوخاندنی یری خه‌باتکاران).

ئیمه‌ بۆیه ئاورمان له‌و بیروکه و تییینییه‌ی رۆژانه‌یه‌یه نه‌داوه‌ته‌وه که له پینکهاتی نامۆدا ده‌وریان هه‌بووه، چونکه ئەم رۆژانه‌ی بیروکه و تییینییه‌یه‌یه ریشه‌ی به‌ره‌مه‌که له‌ناو ژیا‌نی کامۆ و خه‌لکانی ده‌ورویه‌ری کامۆدا ده‌رده‌خه‌ن و ئاشکرا ده‌کهن. سارته‌ر له‌ کۆتایی لیکدانه‌وه‌که‌ی خۆیدا له‌مه‌ر (نامۆ) ئەوه نیشان ده‌دات که ئەم به‌ره‌مه‌ له‌ حیکایه‌ته‌کانی فۆلتی‌ر ده‌چیت. سارته‌ر له‌م گوتاره‌دا بۆچوونی خۆی وه‌کو خۆینه‌ریک ده‌خاته‌ روو، تیکرای و تاره‌که‌ی به‌ده‌وری ئەم خاله‌دا ده‌سوورپیتته‌وه و به‌راستی ئەم بابته‌ گوتاره‌ چ پینوه‌ندییه‌کی به‌پینکهاتی چیرۆکه‌که‌وه نییه. ئەگه‌ر بمانه‌ویت دید و بۆچوونیک‌ی جی‌ا‌وا‌ز له‌ دیدوبۆچوونه‌که‌ی سارته‌ر هه‌لبێژین و بلێین که نامۆ له‌ هزر و بیری کامۆدا وه‌لامدانه‌وه‌ی چ پینوه‌ندییه‌کی بووه، ئەو بۆمان ده‌رده‌که‌وت که ئەم شوپه‌اندنه‌ هه‌یج پایه‌یه‌کی پته‌وی نییه (ساده‌ دل) که ناوی قاره‌مانی حیکایه‌تیکه‌ به‌هه‌مان ناوه‌وه، بوونه‌وه‌ریکی بێ ره‌گورپیشه‌ بوو، ویست و حه‌زی فۆلتی‌ر به‌مه‌به‌ستی فیربوون و سه‌رگه‌رمی دروستی کردبوو. فه‌لسه‌فه‌ی کامۆ به‌پینچه‌وه‌وه‌ی وا ده‌نوینیت که پینوه‌ندی خۆی له‌گه‌ل واقیع و رو‌داوه‌کاندا نابیت. مه‌رسۆ گوراوریک‌ی دنیای چیرۆکه‌ و هه‌موو ده‌وله‌ندییه‌کی ژیا‌نی گرتۆته‌ خۆ، و ئەگه‌ر بتوانی پهن و ده‌رسیک له‌ نامۆه‌ وه‌ریگه‌ردی، ده‌بین به‌وه قاییل ببن که ئەم پهن و ده‌رسه‌ لیبوان لیبوی هه‌موو ئالۆزییه‌کانی واقیع و حه‌قیقه‌ته‌.

نامۆ و ویکچوون

تاقیبکردن و دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌ره‌مه‌یکی هونه‌ری زۆریه‌ی کات، کاریکی پر خه‌ته‌ر و زه‌حه‌ته، مه‌گه‌ر نووسه‌رکه‌ به‌خۆی به‌راشکاو‌ی دانی پیندا بئێ، بۆ وینه‌ تا ئەو رۆژه‌ی که کامۆ خۆی لای رو‌جه‌ر کیسوی گوتی: (ئه‌گه‌ر له‌ نامۆدا جو‌ره‌ وه‌رگرتنیک رو‌ی دابێ، به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ بێ ئاگایانه‌ بووه و پتر له‌ شیوه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کی ئالۆز و نادیاردا بووه.) ده‌کرا بێر له‌وه بکرتیته‌وه که کامۆ به‌لای که‌مه‌وه له‌ هه‌لبێژاردنی ناو‌نیشانی به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیدا سوودی له‌ په‌خشانه‌ شیعه‌ریکی بۆدلیر به‌نیوی (نامۆ) وه‌رگرتوه‌ و له‌و په‌خشانه‌ شیعه‌ری بێ ئاگا نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا چ به‌ره‌له‌ستییک له‌ گوێر نییه که ته‌حقیق له‌مه‌ر کاریگه‌ری نووسه‌رانی دی له‌سه‌ر کامۆ بپیتته‌کرن. به‌تاییه‌تی که کامۆ هه‌رگیز دل‌به‌ندی خۆی سه‌باره‌ت به‌و نووسه‌رانه‌ی که خۆشی ویستوون نه‌شاردۆته‌وه و به‌ئاشکرا ئەو دل‌به‌ندییه‌ی راگه‌یاندوه‌وه.

پرو‌فیسۆر کاستاکس ئەوه ده‌سه‌لمینتی و نیشانی ده‌دا که (جولین سورل)ی قاره‌مانی (سوور و ره‌ش) له‌ مو‌حاکه‌مه‌ی خۆیدا وه‌کو مه‌رسۆ، نامۆ بووه، کامۆ هینده‌ شه‌یدای خۆینده‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی ستاندال بووه که ئەم ویکچوونه‌ ئاسایی و سروشتی دیتته‌ به‌رچاو. هه‌ر هه‌مان نووسه‌ر ئاماژه‌ بۆ راسکولینکوفای قاره‌مانی

(تاوان و سزا) ده‌کا، له‌ کاتیکیا ئیمه‌ ده‌زانین که کامۆ چهنده‌ دو‌سه‌تۆفسکی به‌چاکی ناسیوه، به‌لام له‌ ئەنجامدا ئەم تاوانه‌ به‌بالای تاوانه‌که‌ی مه‌رسۆ ده‌گرێ. هه‌روه‌ها ئاماژه‌ بۆ کافکا و کاریگه‌ری کافکاش له‌سه‌ر نامۆ کراوه: پرو‌فیسۆر کاستاکس ئەوه بێر ده‌خاته‌وه که چۆن کامۆ، مو‌حاکه‌مه‌ له‌ ته‌حقیقه‌که‌ی خۆیدا خۆلاسه‌ ده‌کات و له‌ سالی ۱۹۴۳دا بلا‌وی ده‌کاته‌وه. ئەم ته‌حقیقه (لیکۆلینه‌وه‌یه) له‌ دوا چا‌پی ئەفسانه‌ی سیزیف دا وه‌کو پاشکۆ و به‌ناوی: هیوا و بیه‌ووده‌یی له‌ به‌ره‌مه‌کانی فرانتس کافکادا بلا‌بووه‌ته‌وه: (جوزیف کا تاوانباره - به‌لام خۆی نازانی تاوانه‌که‌ی چیه‌) هه‌لبه‌ته‌ حه‌ز ده‌کا به‌ره‌فانی له‌ خۆی بکات، به‌لام نازانی بۆ. له‌ روانگه‌ و بۆچوونی دادوه‌ره‌کانه‌وه به‌رگری له‌ جوزیف کا زه‌حه‌مه‌ته. جوزیف له‌م حاله‌شدا درتیگی له‌ ئاشقیته‌ی، خواردن، یا رۆژنامه‌ خۆینده‌وه‌ ناکات. پاشان دادگایی ده‌کرت. به‌لام هۆلی دادگاکه‌ گه‌له‌ک تارویه. جوزیف سه‌ر له‌ مه‌سه‌له‌کان ده‌رناکات و ته‌نیا به‌مه‌زنده‌ هه‌ست ده‌کا که حوکم دراوه. به‌لام به‌چی حوکم دراوه؟ ئەمه‌شی زۆر به‌لاوه‌ گرینگ و مه‌به‌ست نییه. ئەمه‌ خۆلاسه‌ کردنیکه که ره‌نگه‌ کافکا به‌خۆی ئیعترا‌فی بێ نه‌کردبا، به‌لام خۆلاسه‌ کردن خۆی له‌ خۆیدا جو‌ره‌ شو‌قه‌ و لیکدانه‌وه‌یه‌که.

کامۆ، وێرای لیکچوونی نزیک‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی کافکا و به‌ره‌مه‌که‌ی خۆی، بیک‌گومان بێ په‌رده به‌پینوه‌ندی نیوان ئەو دوو به‌ره‌مه‌ قاییل و به‌شیا‌وی ده‌زانی. هه‌ر له‌م بواره‌دا ده‌کرت بێر له‌ (مه‌سخ)یش بکرتیته‌وه.

حیکایه‌تخوانی (راوی) مه‌سخ ده‌بی به‌میتروو (حه‌شه‌ره) و حیکایه‌تخوانی نامۆش هه‌تیوه‌ ده‌کوه‌ی، هه‌ردووکیان بێر له‌ یه‌ک بابته‌ ده‌کهنه‌وه و ئەمه‌ چ پینوه‌ندییه‌کی به‌کاره‌ساتی ئەو دوانه‌وه‌ نییه: (نارازی بوونی خاوه‌ن کار له‌ غایب بوونیان. له‌لایه‌که‌وه که شعور هه‌موو رو‌داوه‌ ئاسایی بان ئاناساییه‌کان یا له‌ راده‌به‌ده‌ره‌کان بپینتته‌ یه‌ک ئاست، ئەمه‌ له‌ تاییه‌ته‌ندییه‌کانی ئەده‌بیاتی بیه‌ووده‌یه: بۆ نمونه‌ له‌ شانۆنامه‌ی (ئامید)ی یونسکۆدا، وه‌ختی ئامیدی و ژنه‌که‌ی به‌ده‌نییک ده‌بین که به‌ره‌به‌ره‌ گوره‌ ده‌بی و هه‌موو ته‌لاره‌که‌ داگیر ده‌کا، ته‌نیا (دل‌گران) ده‌بن و به‌س.

یه‌کیکی دی ئەوه‌یه که رۆژی ۲۰/۱۰/۱۹۳۸ کامۆ، له‌ رۆژنامه‌ی جه‌زایی کۆماری خا‌زدا، و تاریکی له‌مه‌ر بلا‌بوونه‌وه‌ی (هیلنج)ی سارته‌ر بلا‌کردۆته‌وه. چیرۆکه‌که‌ی سارته‌ریش وه‌کو نامۆ به‌رانا‌وی یه‌که‌م که‌سی تاک نووسرا‌بوو. ئەم چیرۆکه‌ نیشانه‌ی جو‌ره‌ ئاگادارییه‌ک بوو به‌رانبه‌ر به‌جیهانی بیه‌ووده‌یی- ئەم قسه‌یه‌ به‌و مانایه‌ نییه که نامۆ لاسایی کردنه‌وه‌یه‌کی هیلنجه‌ (له‌لایه‌کی دییه‌وه، ئەو ره‌خانه‌ی که کامۆ له‌ گوتاره‌که‌ی خۆیدا له‌ هیلنجی ده‌گرێ گه‌له‌ک خه‌یالین) ئەو په‌ره‌که‌ی ده‌توانی بگوتی که هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ و نیشانه‌ی یه‌ک رۆشنی‌ری فه‌لسه‌فی ها‌وبه‌ش و بێرکردنه‌وه‌یه‌کی لیکچوون. ئەم دوو به‌ره‌مه‌ هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌ی خۆی ره‌نگدانه‌وه‌ی یه‌ک سه‌رده‌من، به‌لام هه‌ر ئەم فاکته‌ره‌ ها‌وبه‌شانه‌ ده‌بنه‌ مایه‌ی باشتر هه‌ستکردن و ده‌رکردن به‌جیا‌وا‌زی نیوان ئەم دوو به‌ره‌مه‌. ئەم جیا‌وا‌زیانه‌ له‌ به‌شی لایه‌نه‌ فه‌لسه‌فی و ئەخلاقییه‌کانی نامۆدا به‌درتی و تیروته‌سه‌لی ده‌خه‌ینه‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌.

پایه‌ی نامۆ له نێو به‌ره‌مه‌کانی

تری کامۆدا

نامۆ یه‌که‌م‌ین به‌ره‌مه‌ که جه‌ماوه‌ریکی به‌رفره‌ی خوێنه‌ران ده‌بناسن، به‌لام یه‌که‌م‌ین به‌ره‌مه‌ی کامۆ نییه. کامۆ وێرایی کۆمه‌له‌ ده‌قیق که بۆ گۆڤاریکی خوێندکارانه‌ی نووسیبون و نه‌هۆ له‌به‌رده‌ستدا نین، نه‌و ده‌فته‌ری بیروباوه‌ریبانه‌ی که له مانگی ۱۹۳۵/۵ وه‌ که‌وته نووسیبیان، هه‌روه‌ها هاوکاری کردنی له نووسینی (شۆرش له ئەستووری) دا (ئەم به‌ره‌مه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا به‌مه‌به‌ستی شانۆنامه نووسراوه و له‌لایه‌ن چارلوته‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه). هه‌روه‌ها نامه‌ی خوێندنی بالایی کامۆ به‌نێوی (فهلسه‌فه‌ی میتافیزیکی مه‌سیحی و فهلسه‌فه‌ی نوێی ئەفلاتوونی، له‌ سالی ۱۹۳۴ یا له‌ سالی ۱۹۳۵ دا که‌لکه‌له‌ی به‌ره‌مه‌ی که له‌ میتشکدا بوو که له مانگی ۱۹۳۷/۵ بلاووه‌وه: ئەم به‌ره‌مه‌ی بریتی بوو له‌ کتیبی (پشت و روو) که پێنج گوتاری گرتۆته‌ خو. ئەم گوتاران له‌ سالی ۱۹۵۸ دا به‌پیشه‌کیه‌کی تازه‌ بلاوکراوه‌وه و بۆ که‌سیک که گۆرانی فیکری کامۆی مه‌به‌ست بێ، ئەم پێشه‌کیه‌ به‌گه‌نجینه‌یه‌کی یه‌کجار به‌نرخ و به‌ها‌دار حسیب ده‌کری. کامۆ له‌ پێشه‌کیه‌دا ده‌لێ: (ده‌زانم که سه‌رچاوه‌ی من له‌ پشت و رووایه، له‌م دنیای هه‌ژاری و نوورده‌ایه که پۆزانتیک تیبیدا ژیاوم...) پشت و روو که سه‌رچاوه‌یه‌کی بێ وینه و ده‌گمه‌نی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆیه، سه‌رچاوه‌یه‌ک که کامۆ به‌تاسه‌وه‌ بوو رۆژی له‌ رۆژان بگه‌ریته‌وه‌ سه‌ری، یه‌کیکه‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی که رهن‌گدانه‌وه‌یه‌کی تابه‌تی له‌ نامۆدا هه‌یه: کارساتی بێده‌نگی پیری و به‌جێ هێشتنی پیره‌ دایکیک له‌بن دێره‌کانیدا ده‌بێنرێ. له‌مه‌ش پتر: هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که‌ به‌هه‌مان ساده‌یی و وردی پای نووسه‌ر، دنیای خه‌لکی هه‌ژار به‌لام شایسته‌ نیشان ده‌ده‌نه‌وه.

کامۆ له‌ مانگی ۱۹۴۰/۹ ده‌شی یه‌که‌می ئەفسانه‌ی سیزیفی نووسی، وه‌ختی له‌ به‌شی یه‌که‌می ئەفسانه‌ی سیزیف بووه‌وه، نزیکه‌ی چوار مانگیک بوو که نامۆی ته‌واو کردبوو، به‌م پێیه‌ ته‌سه‌وری نه‌وه ده‌کری که به‌لای که‌مه‌وه‌ ئەم دوو به‌ره‌مه‌ له‌ یه‌ک ماوه‌دا خولبای نووسه‌ر بووبن و بیریان مژول کردبێ. له‌ سالی ۱۹۴۳ دا کاتێ که ئەفسانه‌ی سیزیف دێته‌ بلاووه‌وه‌وه، ئەم ده‌ستمايه‌ تازه‌یه‌ی نووسه‌ری نامۆ، ده‌بیته‌ مایه‌ی رهن‌امه‌ندی، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ نه‌وه‌ به‌دیار ده‌که‌وی که ئەم چیرۆکنووسه‌ پتر فله‌سوف بووه‌ تا هه‌ر شتیکی دی بێ.

ره‌خنه‌گران هه‌ندێ جار له‌به‌ر رۆشنایی نه‌و نمونانه‌دا که له‌ ئەفسانه‌ی سیزیفدا ناوی (مرۆڤی بێهوه‌)یان لێ نراوه‌ ده‌روانه‌، مه‌رسۆی قاره‌مانی نامۆ.

چیرۆکه‌که‌ به‌تیکراییی، به‌نمونه‌ی پراتیکی دنیای بێهوه‌ده‌یی ناسراوه‌ و لایه‌نه‌ تیبۆریه‌که‌ی له‌ ئەفسانه‌ی سیزیفدا خراوه‌ته‌روو.

سارته‌رش له‌ گوتاریکیدا که له ۱۹۴۳/۲ له‌مه‌ر نامۆ بلاوی کرده‌وه‌ ده‌لێ: (جه‌نابی کامۆ له‌ ئەفسانه‌ی سیزیفدا که چه‌ند هه‌یقه‌ک پاشتر بلاوی کردۆته‌وه‌ ته‌فسیریکی وردی له‌مه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی خۆی

بێ داوین). سارته‌ر (نامۆ) به‌کاریکی ته‌واو سه‌ربه‌خۆ ده‌زانێ و ده‌ست له‌سه‌ر ئەم خاله‌ داده‌گری که به‌هیچ جوړی رۆمانیکی ئاسایی نییه. کامۆ، تا له‌ ژبانه‌دا بوو چه‌ندین جار رایگه‌باند که فله‌سوف نییه- له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا بێ ده‌چێ به‌ره‌مه‌ فله‌سفه‌یه‌کانی ژبانیان له‌ چیرۆکه‌کانی دا بێ؟ چونکه‌ ره‌خنه‌گران ده‌یان‌ه‌وی چیرۆکه‌کانی له‌به‌ر رۆشنایی به‌ره‌مه‌ فله‌سفه‌یه‌کانیدا هه‌لسه‌نگێتن. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ نه‌گه‌ر ستان‌دال ده‌یزانی رۆژی له‌ رۆژان، خه‌لکانیک له‌به‌ر رۆشنایی نه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی له‌مه‌ر ئەشقی نووسیوو، دنیای ئاشقانه‌ی چیرۆکه‌کانی داغان ده‌که‌ن، هه‌رگیز نه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی نه‌ده‌نووسی.

کامۆ، له‌و جوژه‌ نووسه‌رانه‌ نییه‌ که کتیبیک ده‌نووسن تا له‌ چنگی وه‌سوه‌سه‌یه‌ک رزگارین و جاریکی دی نه‌چنه‌وه‌ سه‌ر نه‌و وه‌سوه‌سه‌یه‌ و چیدی باسی نه‌که‌ن. کامۆ له‌ پێشه‌کیی (پشت و روو) دا ده‌لێ: (هه‌موو هونه‌رمه‌ندیک له‌ ناخی خۆیدا سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌گمه‌نی هه‌لگرتوه‌ که به‌دریژی ته‌مه‌ن شه‌خسیه‌ت و نووسینه‌کانی پاراو ده‌کات...).

هۆی به‌رده‌وامبوونی کاری کامۆ له‌ بچووکترین به‌ره‌مه‌یدا به‌دی ده‌کری. رووداوی نه‌و پارچه‌ رۆژنامه‌ کۆنه‌ی که مه‌رسۆ له‌ زیندانه‌که‌ی خۆیدا ده‌یدۆزێته‌وه‌، ده‌بێ به‌هه‌وین و نێوه‌ریکی شانۆنامه‌یه‌ک به‌نێوی (به‌دحالی بوون). له‌ تا‌عو‌ندا باسی ده‌ستگیری‌یه‌کی تازه‌ له‌ گۆری دایه‌ که له‌ جه‌زایردا ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و هه‌را و هه‌نگامه‌ی خولقاندوه. مه‌سه‌له‌ی ته‌وقیف‌کردنی پیاویکی گه‌نج له‌ گۆریه‌، ئەم پیاوه‌ شاگردی موغازه‌یه‌که‌ و له‌ که‌ناری ده‌ریادا عه‌ره‌بیکێ کوشتوه‌: (ژنه‌ فرۆشباره‌که‌ گوتی نه‌گه‌ر هه‌موو شه‌لاتیان به‌خړینه‌ زیندانه‌وه‌، نه‌و ده‌مه‌ خه‌لکه‌ به‌رپه‌رزه‌کان ده‌توانن هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌یی بده‌ن).

نایا ده‌بێ ئەم ئیشاره‌تانه‌ به‌جوژه‌ چاوداگرتنیک له‌ خوێنه‌ر بێته‌ هه‌ژماردن یا مه‌به‌ستی کامۆ ئاشکراکردنی هێرشیکه‌ بۆ سه‌ر (ئاکاری رێزداران) که له‌ نامۆدا په‌نه‌انه‌؟

له‌مه‌ گرینگتر، بێرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مه‌رگ که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆ-ی پێک هێناوه‌. له‌ تا‌عو‌ندا، تارو-ی قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئیعدامیکدا که به‌خۆی دیتوویه‌تی، رسته‌یه‌ک به‌کاردێنی که له‌ رسته‌که‌ی کامۆ ده‌چێ: (حالی بووم که نه‌و به‌ناوی کۆمه‌له‌وه‌ داوای مه‌رگی ئەم پیاوه‌ ده‌کات، ته‌نانه‌ت داوا ده‌کات که له‌ ملی بده‌ن). له‌م کتیبه‌دا ئیعدام وه‌کو (دزبوتترین مرۆڤکوژی) نێویراوه‌. پاشان وه‌کو ده‌زانین، کامۆ به‌هاوکاری ئارتورکوستلر، کۆمه‌لیک بېروبوچوون له‌مه‌ر ئیعدام ده‌نووسیت (۱۹۵۷).

له‌ نامیلکه‌ی (هه‌ندێ بۆچوون له‌مه‌ر مقصه‌) دا، کامۆ بێ گۆریدان به‌حه‌ساسییه‌تی خوێنه‌ر، کارساتی ئیعدامیک باس ده‌کات، به‌لام ته‌نیا ئامیتری درێدانه‌ی ئیعدامه‌که‌ مایه‌ی نیگه‌رانی نه‌و نییه:

هه‌مان مۆرکردنی قه‌زایی وه‌کو وریاکردنه‌وه‌یه‌ک نا‌ر‌حه‌تی ده‌کات.

نه‌و ده‌گێریته‌وه‌ و ده‌لێ: (به‌گوته‌ی قازییه‌ک، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری نه‌و پیاوکۆژانه‌ی که نه‌و دیتبوونی، به‌یانی له‌ کاتی ر‌دین تاشینی خۆدا نه‌یان ده‌زانێ که له‌وه‌یه‌ بۆ عه‌سر قه‌تلیان به‌ملی دا بێ).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رسۆش له‌ حاله‌تیک ئاوه‌دايه‌.

به شپوه په کی گشتی، هوینی بی تاوانی و تاوان له هه موو به ره مه کانی کاموډا کم و زور دیاره. له تاواندا هه به (نایا مرؤف ههقی هه وهی هه به خوش بژی، له کاتیکا مرؤقی دی له رهنج و نازاردا ده ژین؟ نایا ده کړی باوه په گروویک له په پوهانی مه سیحیه بکری که رهنج به سزایه کی دادوه رانه ی گوناختیک ده زانن که حه زه ته نادم کړد بووی؟ یان نا، رهنج و نازار نه نجام و ناکامی جه بریک پووجه؟ هه لبه ته هه مان تیمه و هه وین له کتیبی (سقوط) دا دو باره ده بیته وه و نیوه رؤکی ئی عترافاته که ی کلامانس پیک دینی. کلامانس چونکه ناتوانی بگاته که ناره کانی هه به هه شته ی که سه راپا پاکي و بیگه ردی و بیتاوانییه، بزه ناتومیدانه یا لاسارانه په نا وه بهر دوزه خی تاوان ده با. هه تاوانباریه بؤ خودی هه و په سند و به جیبیه و سه باره ته به خه لکانی دی دوژمنانه و شه رفروشانیه. پیگه ی مه رسو، که له به رانه به مرؤفه کانداناو پته ی تاوانباری بووه، هینده ی دی نامو بی مه رسو خه ست ده کاته وه و له دوا به ره می کاموډا به دیار ده که وئ. له راستیدا وه ختی سارته ر له سالی ۱۹۴۳ دا نووسی: (جه نابی کاموډا ده بیتوانی بؤ ناوی به ره مه که ی خوی هه مان ناوی (نامو زاده) ی جورج گیسینگ هه لبرتری، راستی ده کړد. کاموډا پاش چوارده سالان کومه له چیرو کتیک به ناوی (غوریه ت و ولات) بلاو ده کاته وه.

مه رسو، که له نیو خه لکیدا نامو به، نه له بهری گرانه و نه پیوه ی ده تلپته وه، چونکه تا دهمی مه رگ باوه ری به جیهان و به خوی هه به. قاره مانانی دوا کورته چیرو که کانی کامو ناتوانن هه مان باوه ری مه رسو یان هه بی. (له بهر هه وهی جیهان له نه اندازه به دهر به رفرو ده ست و پښ گیره یا هه سستی هه وان له نه اندازه به دهر بیداره.)

قاره مانانی (سقوط) له تیگه یشتنی غوریه تی خویدا له قاره مانانی نامو نریک ده بیته وه: قاره مانانی (سقوط) سه باره ته به شاره که ی، به هاو ره که زانی، سه باره ته به شه خسییه تی تا ئیستای خوی دو چاری نامو بی ده بی تا بتوانی هه سستی بالای هه وتو به ده ست بینی که له گه ل خودی خویدا ناشتی بکاته وه و باوه په خوی بینی، به لام کام خود؟

مه رسو، به هوی ره فزکردنی گه مه ی کومه لایه تیبه وه له لایه خه لکیبه وه به غوریه ت مه حکوم کرابو، به لام توانیبوی به پاکي و نه له و تاوی مینیتته وه.

کلامانس، ویرای قبول کردنی گه مه ی ژیان و خزنامو کړدن، له ترسی هه وهی نه که له کاروانی کومه ل دوا بکه وئ، له رؤلی شعوروی بینه ر و ته وسکه ر کم ده کاته وه، به لام هه شعوره له هه موو حه قیه تیک خالی بووه ته وه.

کورته به کی نامو

به شی به کم

فه نی به کم

مه رسو، فه رمانه بریکي گه نجه، له جه زایر نیشته جیبیه، له ته مه لخانه ی مارنیکووه برووسکه به کی ده گاتی که هه والی مه رگی دایکی پی راده گه یه نی. ماوه به ک به پاس ده روا (دنیا گه رمه).

پاشان به پی ده روا (ته مه لخانه که له دووری دوو کیلومه تری گوندا یه) ته شریفات و مه راسیمی ناسابی نه نجام دهری: دینتی به ریوه به ری ته مه لخانه که، دیده نیبه کی پزیشکی قانونی (مه رسو، خوی له بینینی جه نازده کی دایکی ده دزیتته وه.) هه و جا گفتمو گویه که له گه ل دهرگا وانه که دا که شیر و قاوه ده داته مه رسو و هه ویش قبولی ده کا. پاشان شه ونخونی به دیار تابو ته که وه: دؤستانی ره حمه تی وه کو نه ندامانی به ک دادگا له دوری تابو ته که خری ده بنه وه سپیده مژده ی رؤژیکي خوش و هه تاوی پیبه.

به شدارانی پرسه که، جه نازده که به ره و کلتیسا ده بن. به (۴۵) ده قفه ده گه نه کلتیسا که. پیره میتردیک خه مبار و دامو دوا ی جه نازده که ده که وئ. هه پیره میترده نیوی توماس پیروزه. دوا دؤستی خات مه رسو بووه له ته مه لخانه که دا. له وینده ر. له ته مه لخانه که دا- شوخی و سوعبه تیان له گه ل پیره میترده که ده کړد و پییان ده گوت: (هه ژنه دنکی هه وه). دنیا گه رمه، گه رما که ی له کیشدا نیبه. به ری که رانی جه نازده که وه کو خه ون و خه یال دینه به رچاوی مه رسو: کلتیسا. گورستان، زه بوونی و بی توانایی پیروز-ی پیر، چاوه روانی: (کاتی پاسه که گه بیبه جه زایری نقومی رؤشایی، که بفخوش بووم، پیم وابو که راده کشیم و دوا زده سه عاتی ریک ده خه وم.)

فه نی دووه م

شه مبه یه- مه رسو، که له خه و رابو له دلی خویدا ههقی به به ریوه به ره که ی دا که له دوو رؤزه مادونیه ی که بؤ کفن و دفنی دایکی وه ری گرتسو، نارازی بووی. چونکه هه دوو رؤزه مادونیه یه و هه لکه وتبوو که ده یکرده چوار رؤژی دوا به دوا ی به ک. ده چی بؤ مه لکرن. له وینده ر توشی ماری کاردونا ده بی. هه نافرته جارن تایبستی هه مان دایه ری مه رسو بوو. هه کاتانه مه رسو ته ماحی تی کړدبو، و

مرخی لی خوش کردبوو. پیتکفه مهله دهکهن. پیددهکهن. پیتکفه دهنون. کاتنی جلکی خو له بهردهکهن، ماری ههست دهکا که مهرسو تازیهباره، بهوپهیری سهسامبیهوه بوی بهدیار دهکوهی که داکی مهرسو دوتینی مردووه. بو عهسر پیتکفه دهچنه سینهما، شهویش پیتکفه دهقهتین. ماری، بهیانی زوو دهروا، مهرسو بیکار و تهنیایه، بهدریژی پاش نیوهروزی نهو روژه له بانیتهزی مالهکهدا دهوستی و سهیری هاتوچی خه لکی گه په که دهکا. عهسر (وام زانی هیشتا هه هه مان روژی دریتی یه که شه مهبه، دایکه ئیستا نیژاوه، دووباره دهچمهوه سه کاره کهم، بهگشتی چ شتی که نه گوزاوه).

نه لکی پینهم

دوشه مهبه: دایه ره، بهرتیه بهر، کار، سه عات دوازه و نیو له گه له عه مانوئیل-ی هاوکاریدا وه درده که وی. له مه یخانه ی سیلست نیوه روژه دهکا. وه کو هه میسه خه وتنی پاش نیوه روژیان، جگه ره کیشان، تراموای، دووباره دایه ره. عهسر، گه رانه وه بو که ناری دریا. مه رسو له سه ر قالد رمه کان تووشی سالامانوی پیری دراوستی ده بی. نه م پیره مپرده سه گیتی پیه به برده وام له گه لیتی و نازاری ده دا. نه و جا تووشی ریژن-ی هاوستی ده بی. نه م هاوستیه ی خولکی دهکا که پیتکفه نان و په نیری بخون، دهستی نه م دراوستیه ی له سوو که شه ریکدا زامدار بووه و به سارغی پیتجاویه تی. ریژن داوا له مه رسو دهکا که بی به دهوستی و رازی دللی خو ی بو هه لده ریتی: نهو پیاوه ی نه م دراوستیه ی مه رسو له گه لتی به شه ر هاتووه، برای ژنی که که ریژن- دراوستیه ی مه رسو- خه رچی ده کیشی. تازه بو ی ده رکه وتووه که نه م ژنه خیانه تی لی دهکا. ژنه که ی دارکاری کردووه، به لام هیشتا دللی دانه سه کنیوه و پیتی وایه نه م تو له یه بهس نیبه. ده یه وی نامه یه که بو ژنه که بنیری و گازی بکا بو ئیره و هه قاره ت و سوو کایه تی پی بکا.

مه رسو، نه م نامه یه بو هاوستیه ی خو ی دهنوستی: (ریژن پی ده لتی که هه نوو که تو دوستی گیانی به گیانی و دل سو زی منی).

نه لکی چواره م

ههفته ده بووری، شه مبه له گه ل ماریدا ده چیتته که ناری دریا.

هه تاو، ناوی شیرتین، تامی سویر و ته ری لیوانی ماری. دووبه دوو ده گه رینه وه بو ماله که ی مه رسو: (په نجه ره که م کردبووه وه، و ههستی داچورانی شهوی هاوین به سه ر به دهنی له تریفه ی مانگا غه رق بوومان، له زه تیکی تایبه تی هه بو). سه به نیی نهو روژه دهنگه دهنگی کوته ک کاری له ماله که ی ریژن-وه ده ژنه ون. گوئیان لی ده بی که نه م پیاوه له ژنی که ددها و جنیتی ده داتی. پاسه وانیتیک ده که ویتنه به یه وه و کو تایی به م شه ره دینی. پاش رویشتنی ماری، ریژن دیتته دیدهنی مه رسو و لپی ده پاریتته وه که شایه تی بو بدات و لایه نی نهو بگری. مه رسو قاییل ده بی. پاش نیوه رو، پیتکفه له مال و ددهر ده که ون. مه رسو ده بی نی نه م هاوستیه ی خو ی ده وی و ریزی ده گری. هه ست دهکا که (فرسه تیکی باشه). وه ختی ده گه رینه وه سالامانو به ته نیا و بی سه گه که ی ده بیان. سالامانو بو بان ده گپرتته وه چون سه گه که ی ره قیبه

چونکه نیگه رانه عه سر دیتته دیدهنی مه رسو: (پاشان شه و باشی لی کردم. ده رگای ژووره که ی داخست، گویم له دهنگی هاتوچی بووه وه. جیره جیری قه ره ویله که ی بهرز بووه وه. بهو دهنگه کزه دا که له تیغه ی ژووره که یه وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بو دایکم بیرکه ته وه).

نه لکی پینهم

ریژن، مه رسو و ماری ده عودت ده کات که روژی یه کشه مهبه ی ناینده له کوخی یه کیتیک له دوسته کانی له نزیکی جه زایر بگوزه رین. به دریتی نهو روژه دهسته یه که عه ره ب تاقیبیان کرد.

برای کونه دوسته که شی له نیو نهو عه ره بانه دا بوو. به رتیوه بهر ده که ی مه رسو پیتشیناز ده کات که مه رسو بچی بو پاریس و کاریک بگریته ده ست. مه رسو له وه لامدا ده لتی بو نهو هیه ج جیا وازی به کی نیبه. عه سری نهو روژه ماری لیتی ده پرسیت که ناخو به ته مایه بیخوازی؟ مه رسو، له وه لامدا ده لتی به لای نهو وه فه رق ناکات. له بهر دللی ماری که ده لتی هه ز دهکا شو ی پی بکات، مه رسو قاییل ده بی. شتی له خو اردنگه ی سیلستا ده خون، له ده وری میزیک داده نیشن که ژنیکی تری پر جموول و چالاکیش له سه ر هه مان میز نان ده خوات. مه رسو، له بهر ده رکی مالی خو باندا، تووشی سالامانو ده بی. سالامانو، به مه رسو راده گه یه نی که سه گه که ی به یه کجاری گوم بووه. ماوه یه که پیتکفه باسی سه گ ده کهن. پاشان سالامانو ده رباردی دایکی مه رسو قسه ی له گه ل دهکا ده لتی کاتنی که مه رسو دایکی برده ته مه لخانه، خه لکی گه رکه و بان لومه یان کردووه، به لام نهو ده یزانی که دایکی زور خو شی ده وی.

نه لکی شه م

یه کشه مهبه، وه ختی ماری، مه رسو له خه وه هه لده ستین، مه رسو هه ست به نارچه تی دهکا. خو ناماده ده کهن که له گه ل ریژندا به ری بکه ون. روژی پیتشر مه رسو شایه تی دابوو که نهو ژنه له نه مر و رای ریژندا نه بووه. که ده رده که ون، ریژن له شوسته که ی به رانه رانه وه دهسته یه که عه ره ب ده بی نی که سه یری نه مان ده کهن. خه نیمه که ی خو ی له نیویاندا ده ناسیتته وه. به لام تازه مه سه له که پراوه ته وه. سواری پاس ده بی تا بچن بو مالی دوسته که ی ریژن. نه م دوسته نیوی ماسون-ه، پیاویکی بالا به رزی میه ره بانه، کیژتیکی پاریسی خواستوه. مه رسو و ماری پیتکفه مه له ده کهن و پاشان له سه ر له که راده کشین و خو دده نه هه تاو. که له فراقین ده بنه وه هیشتا زوه، هه تاو به شتیوه یه کی نه ستوونی له مه لانه که ددها، له م کاته دا مه رسو، ریژن و ماسون پیکه وه ده رن تا له که ناری ده ریادا پیا سه بکه ن. له پر و له دووره وه دوو عه ره ب به دی ده کهن. ریژن که خه نیمه که ی خو ی ده ناسیتته وه ده لتی: (خو یه تی) سوو که شه ریک هه لده گیرسی، مه رسو خو ی تیکه ل ناکات. یه کیتیک له عه ره به کان چه قو ده ر دیتی، ریژن به سووکی بریندار ده بی.

ریژن ده وری سه عات یه ک و نیو ده گه ریتته وه بو که ناری دریا، مه رسو له گه ل ده چی.

دوو عه ره به که هیشتا هه ره له وین. له نزیکی کانیه کدا راکشاون. ریژن لی ده بری خه نیمه که ی بکوژی، به لام مه رسو پیتی ده لتی سه بر بکا تا عه ره به که شتی بلتی. مه رسو هه ر بو (احتیاط) ده مانچه که له

دۆسته‌که‌ی ده‌ستینن. دوو عه‌ره‌به‌که به‌هیمنی له‌ویندەر ده‌رۆن. گه‌رماکه له‌ کیشدا نییبه، هیشتا ناگه‌نه‌وه کوخته‌که که مه‌رسۆ هه‌ست ده‌کا مه‌یلی له‌ گه‌رانه‌وه‌یه بۆ که‌ناری ده‌ریا و پیا‌سه‌کردن. روو ده‌کاته کانییه‌که تا که‌می خۆی فینک بکاته‌وه - خه‌نیمه‌که‌ی ریمۆن - ش‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌ویندەر - روو داوه‌کانی پاش ئه‌مه له‌ حاله‌تی خه‌ون و بیداریدا به‌سه‌ر مه‌رسۆدا تیده‌په‌رئ - ده‌ست ده‌خاته سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی ریمۆن، بریار ده‌دا گه‌شتی بکا، به‌لام هه‌ست ده‌کا که‌ناره‌که له‌ژێر زه‌ری گه‌رمای هه‌تاودا له‌قه‌فرتی ده‌کا و تاقیبی ئه‌ویش ده‌کا. کابرای عه‌ره‌ب هه‌لده‌کیشیتته چه‌قۆ - مه‌رسۆ، که‌ چاوی پر بووه له‌ ئاره‌قه و چ شۆینن نابیینن، ده‌ست له‌ ده‌مانچه‌که توند ده‌کا، په‌نجه به‌په‌له‌پیتکه‌وه ده‌نی. (تالیره‌وه بوو که له‌ نیوان ده‌نگیکێ سارد و گوێ که‌رکه‌ردا هه‌موو شتی ده‌ستی پین کرد. ئاره‌قه‌که‌ی نیو چاوانم سړی، تن گه‌یشتم که هه‌وسه‌نگی رۆژم، واتا کپی و بیده‌نگی که‌ناره‌که‌م شله‌قاندبوو، کپی و بیده‌نگیه‌ک که به‌لامه‌وه خۆش بوون: هه‌نگینن چوار گولله‌ی دیم له‌ جه‌سته‌یه‌کی بێ گیاندا خالی کرد، که گولله‌کان رۆ ده‌چوون، چ کاردانه‌وه‌یه‌کی نیشان نه‌ده‌دا. ئه‌م چوار گولله‌یه، وه‌کو چوار لیدانی خیرا بوو، که من له‌ ده‌رکه‌ی به‌دیه‌ختیم ده‌دا).

به‌شی دووهم

فه‌لی یه‌که‌م

ته‌حقیقه‌کانی موحه‌قق سه‌ردانی ئه‌وقات، ئه‌و پرسیاره‌ ته‌وس ئامیزانه‌ی که له‌ مه‌رسۆی ده‌پرسن له‌مه‌ر دایکی و هه‌ستی ده‌رباره‌ی دایکی. مه‌رسۆ به‌پێچه‌وانه‌وه له‌ بری ئه‌وه‌ی قسان بکات. که قسه‌کردن له‌و کاتانه‌دا پێویسته - قسان نا‌کا. ته‌حقیقی له‌ نوێی موحه‌قق. مه‌رسۆ چ ژێوان بوونه‌وه‌یه‌ک ده‌رناپرئ. موحه‌قیق باسی خوا و مه‌سیح دینیتته گۆرئ. پاشماوه‌ی ته‌حقیقات که پا‌زده هه‌یفان ده‌خایه‌نی.

فه‌لی دووهم

ژیانی مه‌رسۆ له‌ زینداندان - سه‌ردانی ماری - مه‌رسۆ به‌ره‌به‌ره له‌گه‌ل زیندان و ژبانی ناو زینداندان رادئ و (زۆر هه‌ست به‌ناره‌حه‌تی) نا‌کا - کاروبیشه‌ی له‌ زیندانا: یادگارخانه‌ی، خه‌وتن، و خویندنه‌وه‌ی پارچه رۆژنامه‌یه‌کی کۆن که به‌ریکه‌وت ده‌ستی که‌وتوه.

فه‌لی سێهه‌م

وه‌زی هاوین هاتوه - ده‌ست پینکردنی دادگا - مه‌رسۆ که له‌ قه‌فه‌زی تاوانباریدا دانیشتوه، به‌تاماده‌بووانی دادگایییه‌که ئاشنا ده‌بێ: ئه‌ندامانی دادگا، رۆژنامه‌نووسان، قازییه‌کان، شایه‌ته‌کان، سه‌رۆکی دادگا روو ده‌کاته مه‌رسۆ و ده‌رباره‌ی دایکی، ده‌رباره‌ی کوشتنی کابرای عه‌ره‌ب پرسیا‌ی لئ ده‌کا - ئه‌وجا شایه‌ته‌کان ریز ده‌گرن: به‌رپه‌یه‌ری ته‌مه‌لخانه‌که، ده‌رگاوان، پیرزی‌پیر. ئه‌ندامانی دادگا بۆیان ده‌رده‌که‌وئ که خه‌لکی، مه‌رسۆیان نه‌دیتوه له‌ کاتی ناشتنی ته‌رمه‌که‌ی دایکیدا بگری، نه‌ی ویسته بۆ دواجار روخساری دایکی بدینن، جگه‌ره‌ی کیشاوه‌ قاوه و شیرینی خواردۆته‌وه. سیلست گوتی

به‌رپای ئه‌و مه‌رسۆ (مسییه‌تیکێ) لئ قه‌وماوه و له‌مه زیاتر نه‌یتوانی چیدی بلن. ماری که گوشاری سه‌رۆکی دادگای له‌سه‌ربوو، ئیعترافی کرد که (پێوه‌ندی نامه‌شرووعی) ئه‌و له‌گه‌ل مه‌رسۆدا له‌ رۆژی پاش ناشتنی ته‌رمی دایکیدا ده‌ستی پین کردوه و له‌ هه‌مان شه‌وی به‌کتر دینتیناندا پیتکه‌وه چون بۆ فلیمیک که (فیرناندل) ده‌وری تیدا ده‌بینن. شایه‌تی و گه‌واهی ماسون و سالامانۆ گوتیان پین نه‌دا و به‌هه‌ند وه‌رنه‌گیران. به‌لام سه‌رۆکی دادگا به‌ئاماده‌بووانی دادگای راده‌گه‌یه‌نن که ریمۆن بابایه‌کی (قورمساغ) ه و ئه‌و نامه‌یه‌ی که سه‌رچاوه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌یه به‌ده‌ستی مه‌رسۆ هاتۆته نووسین، مه‌رسۆ، ته‌نیا له‌به‌ر خاتری ریمۆن ئه‌و شایه‌تییه نه‌هه‌قه‌ی داوه:

چ گومانیک له‌ ده‌ست تیکه‌لکردنی ئه‌م دووانه نییبه و تاوانی مه‌رسۆ بێگومان تاوانیکێ کریت و دزیوه. ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ ئیعتراز ده‌کا: (به‌رموون تاوانه‌که‌ی چیه‌ی؟ ناشتنی دایکی یا قه‌تله‌؟)

سه‌رۆکی دادگای ده‌لن: «من ئه‌م پیاوه به‌وه تاوانبار ده‌که‌م که به‌هه‌مان دلره‌قی تاوانباریک، ته‌رمی دایکی ناشتوه.»

فه‌لی چواره‌م

مه‌رسۆ به‌جۆرئ له‌ دادگا که‌دا به‌شداری ده‌کات وه‌کو ئه‌وه‌ی پێوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بێ. ده‌رباره‌ی ئه‌و قسه ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رگیز رای خۆی نا‌پرسن. به‌باوه‌ری سه‌رۆکی دادگا، مه‌رسۆ، به‌سووربوونی پێشوه‌خته‌وه تاوانه‌که‌ی ئه‌نجام داوه. سه‌رۆکی دادگا سه‌رله‌نوئ ده‌که‌وینته گه‌یرانه‌وه‌ی رووداو و سه‌ربورده‌کان و له‌ رینگه‌ی ئه‌م سه‌رله‌نوئ باسکردنه‌وه‌وه ئه‌وه ده‌سه‌لمینن که تاوانبار کابرایه‌کی بێ سۆز و به‌زه‌یییه - ئه‌ندامانی دادگا رووبه‌رووی که‌سین که به‌بکۆژی دایکی خۆی حسیب ده‌کرئ.

کابرایه‌کی دلره‌قی هه‌یچو‌پو‌چی ئه‌وتۆیه که (چ پێوه‌ندییه‌کی به‌کۆمه‌له‌وه نییبه). چونکه له‌ (بنه‌ره‌تی ترین بنه‌ماکانی کۆمه‌ل) غافل و بێ ئاگایه. سه‌رۆکی دادگا داوای ئیعدامکردنی تاوانبار ده‌کا - ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ باسی ئه‌وه ده‌کا که سه‌ری کراوه‌ته سه‌ر و هاروژاندووایه و ده‌که‌وینته پیداهه‌لگوتنی خۆش په‌وشتی ئه‌و. به‌لام مه‌رسۆ گوئ به‌و قسانه‌ی ئه‌و نادات، قۆناغه‌کانی ژبانی دینه‌وه بییری - له کاتیکه‌ خه‌لکی ده‌وری ئه‌وقاته‌که‌ی ئه‌ویان داوه و ئافه‌رینی ده‌که‌ن، مه‌رسۆ هه‌ست به‌پین تاقه‌تی و ماندوویتی ده‌کا - چاوه‌روانی زۆر، هه‌را و هه‌نگامه، کپ بوونی له‌ نوێی هۆلی دادگا، ئه‌نجام سه‌رۆکی دادگا رای ده‌گه‌یه‌نی که (له‌ مه‌یدانیکێ گشتیدا، له‌لایه‌ن مه‌یلله‌تی فه‌ره‌نساوه، له‌ ملی ده‌درئ).

فه‌لی پینجه‌م

مه‌رسۆ، نایه‌وئ قازی بدینن - بیر له‌ (ده‌زگایه‌کی بێ به‌زه‌یی) ده‌کاته‌وه که ئه‌و به‌ره‌وه مه‌رگ ده‌با، بیر له‌ هه‌لاتن و رزگاریبون ده‌کاته‌وه - چ شتیک له‌ ئیعدام گرنکتر نییبه. بیر له‌و مل په‌رینه ده‌کاته‌وه که چۆن له‌ به‌ره‌به‌یانیکدا ده‌یه‌نه به‌رده‌می. هه‌روه‌ها بیر له‌ به‌خشین ده‌کاته‌وه - وه‌ختی قازی وه‌ژووری زیندان ده‌که‌وئ، مه‌رسۆ بیر له‌وه ده‌کاته‌وه که ماری چیدی نامه‌ی بۆ ناووسیت - قسه‌گه‌لی ئامیز و ئومید به‌خشه‌کانی قازی، مه‌رسۆ ده‌هری ده‌کا: (هه‌یج به‌قینیا تیکێ ئه‌و داوه موویه‌کی قزی ژنیکێ نه‌ده‌هینا.)

پر ده‌داته قازی، به‌رۆکی ده‌گرێ، به‌ر ده‌مپێژی جینیوانی ده‌دا. پاش رۆیشتنی ئهو، مه‌رسۆ دیسان هێتور ده‌بیته‌وه:

(له‌ به‌رانبه‌ر ئهم شه‌وه‌ پر له‌ نیشانه‌ و ئه‌ستیره‌یه‌دا بۆ یه‌که‌م جار و بێ چه‌ندوچوون پێشوازی‌م له‌ جیهان کرد. کاتی که‌ دیت‌م جیهان به‌م راده‌یه‌ له‌ من ده‌چێ و سه‌ره‌نجام به‌م شپوه‌ برابانه‌یه‌ په‌فتار ده‌کات، هه‌ستم کرد که‌ به‌خته‌وه‌ر بووم و هێشتاش هه‌ر به‌خته‌وه‌رم.)

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو شتی بگاته‌ لووتکه‌، بۆ ئه‌وه‌ی که‌مه‌تر هه‌ست به‌ته‌نیا یی بکه‌م، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ ما‌بوو که‌ خۆزیا بخوازم له‌ رۆژی ئیعدام کردنه‌که‌مه‌دا خه‌لکیکی زۆر گر‌دینه‌وه‌ و به‌هاواری که‌رب و کینه‌ نامیز پێشوازی‌م بکه‌ن.

فۆرم و لێکدانه‌وه‌ی نامۆ

جوارچێوه‌ی چیرۆکه‌که‌

تێک‌رای رووداوه‌کانی ئهم چیرۆکه‌ له‌ جه‌زایردا رووده‌ده‌ن ئه‌و گه‌رکه‌ی که‌ مه‌رسۆی لیبیه‌ ناوی بلکوره‌ - کامۆ به‌خۆشی له‌ سالی ۱۹۱۴وه‌ و له‌گه‌ڵ دایکیا له‌م گه‌رکه‌ ژباوه‌، له‌ خانوی ژماره‌ ۹۳ی کووچه‌ی لیوندا گه‌وره‌ بووه‌ ئهم کۆلانه‌ ئیستا ناوی بلويزداده‌ سالامانۆ-ی پیریش به‌هه‌مان کۆلاندای سه‌گه‌که‌ی بۆ گه‌ران ده‌بات، یان هه‌ندێ جاریش ده‌بیات بۆ مه‌یدانی عه‌مه‌لیاتی سوپایی، واته‌ بۆ هه‌مان ئه‌و شوپنه‌ی که‌ کامۆ له‌ لاویدا فوتیۆلێتی تێدا ده‌کرد. هه‌ر هه‌موو ورده‌ شته‌کانی تری که‌ پێوه‌ندی به‌جه‌زایره‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌قاوده‌ق له‌گه‌ڵ واقیعدا جووته‌: ئه‌و زیندانه‌ی که‌ له‌ به‌رزاییه‌کانی شاردای بوو، باخه‌ چکۆله‌که‌ی نزیک‌ی کۆشکی دادگا، ئه‌و سه‌یرانگایه‌ی که‌ که‌وتۆته‌ ئه‌و سه‌ری کۆلانی لیون-ه‌وه‌ و ئه‌و تراموایه‌ی یاریکه‌ران و ته‌ماشاکه‌رانی بۆ ئه‌وینده‌ر، ده‌برد... ته‌مه‌ل‌خانه‌ی مارنگۆ که‌ دووریه‌که‌ی له‌ شاره‌وه‌ ده‌قاوده‌ق په‌چاو کراوه‌.

له‌لایه‌کی دیبه‌وه‌، وه‌کو پرۆفیسۆر کاستاکس سه‌لماندووبه‌تی ئه‌و که‌ناره‌ی که‌ کاره‌ساته‌که‌ی لێ رووده‌دا و کامۆ له‌ قه‌راخی جه‌زایردا دایناوه‌، په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ده‌قاوده‌قی بیره‌وه‌ریه‌که‌ له‌مه‌ر شاری تروفیل. ئهم شاره‌ چکۆله‌یه‌ سه‌ر به‌پاریژگای ئۆران-ه‌ و کامۆ له‌ یاداشتنامه‌کانی خۆیدا ده‌رباره‌ی ئهم شاره‌ ده‌لێ: (تروفیل ده‌شتیکه‌ پر له‌ گۆلی سیراس و به‌رانبه‌ر به‌دربایه‌.

په‌ر له‌ فیللای بچکۆله‌ که‌ هه‌یوان و قالد‌رمه‌ی سه‌پی یا سه‌وزیان هه‌یه‌. هه‌ندێ له‌م فیللایانه‌ چوون به‌نیو چه‌ر دارستانی خورمادا و هه‌ندێکیان له‌نیو به‌رده‌لانی رووته‌ندا گیرسانه‌ته‌وه‌ و ده‌ریا له‌ خواربانه‌وه‌ که‌مه‌یک به‌ها‌ره‌و ها‌ژه‌یه‌. به‌لام هه‌تاو، شنه‌بای خۆش، گۆلی سیراس-ی سه‌پی، جوانی ئاسمانی شین، هه‌ر هه‌موویان وینه‌ی هاوین له‌ خه‌یالدا زیندوو ده‌که‌نه‌وه‌) (له‌گه‌ڵ نامۆدا به‌راوردی بکه‌).

زه‌هن له‌ چیرۆکه‌که‌دا

به‌شی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌ بریتیه‌یه‌ له‌ هه‌ژده‌ رۆژ: واته‌ له‌ نیوان رۆژی ئه‌و (۵) شه‌مه‌یه‌ی که‌ مه‌رسۆ برووسکه‌که‌ ورده‌گرێ و تا رۆژی ئه‌و یه‌ک شه‌مه‌یه‌ی که‌ کاره‌ساته‌که‌ ده‌قه‌ومێ- سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ له‌ مانگی شه‌شدا ده‌ست پێ ده‌کات (واتا وه‌رزی فوتبۆل که‌ له‌ جه‌زایردا له‌ ۶.۳۰ هه‌توهر ناروات، هه‌شتا ته‌واو نه‌بووه‌)- بێگومان رۆژی قه‌تله‌که‌ش رۆژیکه‌ له‌ رۆژه‌کانی مانگی /۷.

به‌شی دووهم بریتیه‌یه‌ له‌ نزیکه‌ی یه‌ک ساڵ: ته‌حقیق یازده‌ مانگی خایاند. دیاره‌ ده‌بی ماوه‌ی رۆژانی دادگاییه‌یه‌که‌ و ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ مه‌رسۆ له‌ پاش دادگاییه‌یه‌که‌ له‌ زیندانا گوزه‌راندوونی، بخه‌رتیه‌ سه‌ر یازده‌ مانگه‌که‌- دادگاییه‌یه‌که‌ له‌ مانگی شه‌شدایه‌.

لیته‌دا دوو خاڵ له‌ ئیستاوه‌ دیار و ئاشکران:

۱- وێرای ئه‌وه‌ی که‌ چیرۆکه‌که‌ به‌سه‌ر یه‌ک ساڵدا په‌خش و بلاوده‌بیته‌وه‌، که‌جی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری چیرۆکه‌که‌ له‌ هاویندا روو ده‌دات و به‌تایبه‌تی له‌ هه‌ردوو هه‌یقی شه‌ش و هه‌وتدا روو ده‌دات.

۲- کاتی چیرۆکه‌که‌ ئاسۆیی ده‌روات. واته‌ له‌ نیو چیرۆک و سه‌ربورده‌که‌ی مه‌رسۆدا چ گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ رابوردوو به‌دی ناکرێ.

هه‌ر فه‌سله‌ و شان به‌شانی زه‌هن و کات له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌مانباته‌ پێشی، ته‌نیا فه‌سلی یه‌که‌م و دووهمی به‌شی یه‌که‌م نه‌بێ که‌ ده‌که‌وتیه‌ روونکردنه‌وه‌ی رووداوه‌کانی قۆناغیکه‌ی تاییه‌تییه‌وه‌.

دیدى حیکایه‌ت‌خوان (راوی)

نامۆ، چیرۆکیکه‌ به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک نوسراوه‌: ئه‌مه‌ش مه‌عنای وایه‌ که‌ کامۆ تارا‌ده‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مه‌رسۆ-ی قاره‌مانی سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌بێ و ده‌وری حیکایه‌ت‌خوانی (راوی) به‌و ده‌دا. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌، به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ سوور و ره‌ش یان له‌ مادام بۆقاریدا دیته‌ پێشی و حیکایه‌ت‌خوان پاش مه‌رگی قاره‌مانه‌که‌ ده‌مینێ و ده‌توانێ ئه‌م مه‌رگه‌ بگێرێته‌وه‌، ئیتمه‌ مه‌رگی مه‌رسۆ نابینێ، چونکه‌ مه‌رسۆ ناتوانێ واریقات و سه‌ربورده‌ی مه‌رگی خۆی بگێرێته‌وه‌.

به‌لام ئایا ده‌شیت ئه‌وه‌ قبۆل بکری که‌ ئهم چیرۆکه‌ له‌ حوکمی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا بێ و مه‌رسۆ رۆژانه‌ شتی ده‌رباره‌ی ژبانی خۆی تێدا شه‌رح و تۆمارکردبێ؟ یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاش حوکمه‌که‌ی، رووداوی کاره‌ساته‌که‌، له‌ نووکه‌وه‌، واته‌ له‌ مردنی دایکیه‌وه‌ که‌ له‌ دادگاییه‌یه‌که‌دا خرایه‌روو، ده‌ست پێده‌کا و تۆماری ده‌کات؟

گه‌رمانه‌ی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری

ئهم گه‌رمانه‌یه‌ خۆ تیکه‌ل‌کردنی ئاشکرای چیرۆکنووس ده‌خوازێ. له‌م حا‌له‌ته‌دا چیرۆکنووس لێ ده‌پێرێ که‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌که‌ی (یاداشتنامه‌) له‌ کوپه‌ ده‌ست پێ بکات- ئهم پرپاره‌ پتر له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی پاشتردا ده‌گونجێ، بێگومان که‌سینکی وه‌کو مه‌رسۆ ناتوانێ پێشبینی رووداوه‌کانی پاشتر (ئاینده‌)

بکات. به‌لام و پیرای نه‌وی که زور دورره پیاویکی وه‌کو مرسو یاداشتنامه بۆ خۆی ته‌رتیب بکات، نه‌وجاش دیار بکردنی ساتی به‌ر له‌کاره‌سات و تۆمارکردنی له‌یاداشتنامه‌دا کارپکی یه‌کجار نه‌ستم و زه‌حمه‌ته- بۆ وینه‌ کاتجی که برووسکه‌که‌ی بی‌ده‌گات، وا دیتته به‌رچاو که یه‌کسه‌ر ده‌ست به‌نوسینه‌وه‌ی بیروهریبه‌کانی بکات- چونکه‌ نه‌و رووداوانه‌ی که یه‌کسه‌ر پاش گه‌یشتنی برووسکه‌که‌ رووده‌دن، به‌فه‌رمانی رانه‌بور دوو (داهااتوو) به‌یان ده‌کرتین: (سه‌عات دوو سواری پاس ده‌بم و پاش نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ ده‌گم). به‌لام کاتجی که پاش چند سه‌عاتیک ده‌گاته‌ جی و شه‌و به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ ده‌باته‌ سه‌ر زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌ به‌ناشکرا له‌ زه‌مانی حالی حیکایه‌تخوان جیاده‌بیتته‌وه‌ (من ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد که نه‌م مردوو له‌ نیو مردوو‌ه‌کانی دیدا، له‌ روانگه‌ی نه‌وانه‌وه‌ چ مه‌عنایه‌کی نه‌بوو. به‌لام ئیستا وا تی ده‌گم که هه‌سته‌که‌ی من هه‌له‌ نامیر بووه‌.)

به‌زۆری، به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا وا دیتته به‌رچاو که هه‌ر فه‌سلتیک بۆ خۆی کۆمه‌له‌ رووداویکه‌ و مرسو له‌ کۆتایی رۆژدا (فه‌سلتی ۶.۵.۳.۲) یان له‌ کۆتایی هه‌فته‌دا وه‌بیریان دیتته‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ نه‌م مه‌ودایه‌ راسته‌وخۆ و به‌ده‌ر له‌ ئالۆزی نیبه‌: بۆ نه‌ونه‌ له‌ فه‌سلتی چواره‌مدا وه‌ختی مرسو باسی رۆژی پیشوو ده‌کات ده‌لتی: (ئه‌مرۆ به‌یانی) و نه‌مه‌ وا ده‌نوینتی وه‌ک بلتی رۆژ هیتشتا لای نه‌و ته‌واو نه‌بووی- به‌لام له‌ کۆتایی هه‌مان فه‌سلدا ده‌لتی (سه‌به‌ینتی نه‌و رۆژه) نه‌مه‌ له‌ کاتیکا که خوتنه‌ر چاره‌پتی وشه‌ی (سه‌به‌ی) بوو.

به‌م جۆره‌، به‌شپۆه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ و هه‌ست بی‌ نه‌کراو ده‌ریاره‌ی زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌، بۆ پاش گه‌راوه‌ته‌وه‌.

له‌ به‌شی دووه‌مدا، چوار فه‌سلتی یه‌که‌م بریتیه‌ له‌ بابه‌ته‌کانی یازده‌ مانگی ته‌حقیق و مه‌حه‌مه‌ پیاو ناتوانن نه‌وه‌ بلتی که وه‌ختی مرسو رووداوه‌کانی ته‌حقیق و ژبانی خۆی له‌ زینداندای پاس ده‌کات (فه‌سلتی ۱ و ۲) ئایا مه‌حه‌مه‌که‌ی ته‌واو بووه‌ یان وا خه‌یال بکری که نه‌وه‌ی حیکایه‌تخوان ده‌بگه‌یریتته‌وه‌ وه‌ستانتیکه‌ له‌ نیوان هه‌ردوو فه‌سلتی ۲ و ۳دا. هه‌لبه‌ته‌ گه‌یرانه‌وه‌ی (رۆژه‌رۆژ)ی به‌شی یه‌که‌م، سراوه‌ته‌وه‌. چونکه‌ مرسو سه‌بارته‌ به‌رووداوه‌کان هینده‌ دورره‌ په‌رتیزی کردوو که هه‌ردوو فه‌سلتی ۱ و ۲ نه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌ی زه‌مانیکی به‌دوو یه‌کتردا هاتوو نیبه‌، به‌لکو وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ندێ کاروباره‌ که له‌ قۆناغیکی ته‌واو روویان داوه‌. که‌چی له‌ فه‌سلتی پینجدا وا دیتته به‌رچاو که گه‌یرانه‌وه‌که‌ له‌گه‌ل نه‌و رووداو و هه‌ستانه‌دا که مرسو ده‌ریان ده‌برئ له‌ رووی زه‌مانه‌وه‌ هه‌مدیس یه‌کیان گرتوته‌وه‌ و جۆره‌ هاوزه‌مانیه‌کی ته‌واو په‌یدا بووه‌ته‌وه‌، چونکه‌ نه‌و به‌کاتی ئیستا قسان ده‌کات: (چ قسه‌یه‌که‌م نیبه‌ که به‌وی بلتیم) یان له‌ جیه‌کی دیدا ده‌لتی: (خۆم له‌ پیشواز بکردنی قازی دوورگرت). وه‌ک بلتی نه‌زانی که قازی و پیرای نه‌مه‌ش، دواپی بۆ زیندانه‌که‌ی نه‌و دی.

نه‌و گه‌رمانه‌ی که گواهی، رۆمانه‌که‌ (پاش رووداوه‌کان) نووسراوه‌

نه‌گه‌ر، به‌پیتچه‌وانه‌وه‌ وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو نه‌م چیرۆکه‌ی پاش حوکی داگا و له‌ زیندانا

نوسینه‌وه‌، نه‌وا له‌و رووه‌وه‌ به‌سووده‌ که ئاسۆ و مه‌ودایه‌کی یه‌کگرتوو ته‌ به‌چیرۆکه‌که‌ ده‌به‌خشیت. له‌و حاله‌ته‌دا، ده‌بی نه‌وه‌مان لا قه‌بوول بچ که مرسو دووباره‌ بیری له‌ رابوردووی خۆی کردۆته‌وه‌ و به‌جۆری ریکی خستوو نه‌ته‌وه‌ که هه‌ر یه‌کتیک له‌و رۆژه‌ گرینگانه‌ی بوونه‌ته‌ مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ یان پاش کاره‌ساته‌که‌ هاتوو نه‌ته‌ پیتشی سه‌رله‌نوێ دروست کراوه‌ته‌وه‌ و هینترانه‌ته‌وه‌ گۆری. نه‌م دروست کردنه‌وه‌یه‌ش به‌شپۆه‌یه‌که‌ له‌ تۆ وایه‌ هه‌ر یه‌کتیک له‌م رۆژانه‌ ئیستا کتیه‌ و له‌گه‌ل نه‌و داهاوزه‌مانه‌، نه‌و سووکه‌ لادانانه‌ی که ئاماژه‌مان بۆ کردن بۆ نه‌ونه‌ له‌ بری [سه‌به‌ینتی]، [سه‌به‌ینتی نه‌و رۆژه] به‌ئاسانی له‌گه‌ل (نه‌و مه‌ودا دووفاقه‌ییبه‌ی) که مرسو تی که‌وتوو، روون ده‌بیتته‌وه‌ (ئیستای واقیعی- رابوردووی خه‌یالی). بۆیه‌ نه‌و سووکه‌ لادانه‌ی نیومان برد له‌ هاوژینی رابوردووی ته‌واو و ئیستای وه‌سفی له‌ ناواخی یه‌ک چیرۆکدا، دژوارتر نیبه‌. چونکه‌ باشترین نووسه‌رمان زۆرجار سوود له‌م هاوژینیبه‌ (پتکه‌وه‌ ژبان) ده‌بین. به‌م پتیه‌ بوونی هه‌ندێ زاراوه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا که له‌ به‌شی دووه‌مدا روون ده‌بنه‌وه‌ دینه‌ تیکه‌یشتن. بۆچی مرسو وا تیده‌گا نه‌و پیرانه‌ی که به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ن، ته‌نیا بۆ موحاکمه‌ی نه‌و هاتوو؟ چونکه‌ له‌و ساته‌دا که نه‌و قسه‌ ده‌کات، کۆمه‌ل هه‌ستی تاوانیکی لا دروست کردوو. مرسو به‌ر له‌وه‌ی دادگایی بکری له‌م هه‌سته‌ بی خه‌به‌ر بووه‌. نه‌گه‌نا چۆن وا زه‌ن ده‌کات که نه‌و چوار گولله‌یه‌ی به‌که‌له‌شی بی گیانی کابرای عه‌ره‌به‌وه‌ی نا، وه‌کو چوار لیدان بووه‌ که نه‌و له‌ ده‌رگای به‌ده‌ختی داوه‌.

له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا، به‌لگه‌کانی ئیمه‌، بنجیر نایه‌نه‌ به‌رچاو.

(که‌شف بوون و شایه‌ته‌کانی) مرسو، وه‌کو پاشتر بۆمان ده‌رده‌که‌وئ له‌وه‌یه‌ پاکانه‌ی سایکۆلۆژی خۆی هه‌بێ، به‌لام قاییل بوون به‌م خاله‌ که سه‌رله‌به‌ری چیرۆکه‌که‌ به‌ده‌ستی مرسو زیندانی له‌ نوێ نووسراوه‌ته‌وه‌، وه‌کو رچاو نه‌کردنی جیاوازیبه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌ که له‌ رووی شتیوازه‌وه‌، سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌ داده‌برئ. «نه‌م جیاوازی (شتیوازه‌ هاوتای جۆره‌ به‌دگۆرانیکه‌ (مسخ) یا به‌هه‌ر حال هاوتای جۆره‌ ناگاییبه‌کی نوویی مرسو»ه‌. مه‌گه‌ر وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو هینده‌ وه‌ستایه‌ که شتیوازی چیرۆکه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل هه‌ر حاله‌تیکه‌ی خۆیدا و له‌هه‌ر قۆناغیکی چیرۆکه‌که‌دا سازاندوو، به‌لام ئیمه‌ نایه‌ین فه‌رزی وه‌ها بکه‌ین.

ئیمه‌ پیمان وا نیبه‌ که بشیت باسی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری یا ته‌نانه‌ت مه‌نه‌لۆگ بکری. کامۆ گوفتاری قاره‌مانه‌که‌ی (نالیتته‌وه‌ و کاویژ ناکاته‌وه‌): نه‌و چیرۆکیک ده‌نوسیت که سه‌ربرده‌ی مرسو به‌شی هه‌ره‌ زۆری پتیک دینتی. زاراوه‌ی (بی لایه‌نانه‌)ی مرسو له‌ چیرۆکه‌که‌دا جۆره‌ هه‌ولیکه‌ له‌ بواری مه‌یدانی شتیوازا. و نه‌و شته‌ی که له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا له‌ خانه‌ی ساده‌ نووسیدا حسیب ده‌کری له‌ به‌ره‌میکی خه‌ملپیدا، به‌جۆره‌ ده‌وله‌مه‌ندیبه‌کی ناوه‌رۆک و مه‌ودا و ئاسۆی چیرۆک دیتته‌ هه‌ژماردن.

نایا مرسو یه‌ک (هه‌خسبه‌ته‌)؟

پتیه‌ندی کامۆ و مرسو پتیه‌ندیبه‌کی دوو لایه‌نه‌یه‌. گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک

ئەو قەناعەتەمان لا دروست دەکات کە نووسەر و قارەمانەکی بەتەواوی یەکن، بەلام ئەم گیتیرانەودیه خۆی لە خۆیدا ھۆیەکە کە ھزر و بیبری مەرسۆمان بۆ ڕوون دەکاتەوہ. چونکە بەم ھۆیە ئەو مەودایەکی خراوەتە بەینی چیرۆکنووس و قارەمانەکیەوہ دەسپێتەوہ و ئەوسا ڕوون کردنەوہ و داوہری ئەخلاقى ئاسانتەر دەبێ. سارتەر، لە لیکۆلینەوہکەى خۆیدا دەربارەى نامۆ، بایەخى بەم لایەنەى ڕۆلى مەرسۆ داوہ و لەم بارەییەوہ دەلێ: (کامۆ دیوارىکی شووشەیی لە نێوان کاراکتەرەکەى و خۆینەردا ڕۆ دەنێ. لە کاتیکیدا ھیچ کەسێک لە خەلکانى نێو جامخانە بێ کەلکتر نییە. وا دێتە بەرچاو کە جامخانەکە ھەموو شتیکی تی دەپەڕیتى تەنیا یەک شت نەبێ کە دەپوہستیتى ئەویش مەعنای ھەلسۆکەوتى زەلامەکە یە. جا بازانین ئەم شووشەییە چییە: ئەویش ھزر و زەینی (دھن) نامۆیە - لە راستیدا ئەمەش جۆرە شەفافییەتیکی: ھەرچییەک کە زەینی نامۆ دەبیبینى ئیمەش دەى بینن. بەلام ئەم زەینەیان بەشپۆیەک دروست کردوہ کە بۆ شتەکان شەفاف و ڕوونە، بەلام بۆ مەعناکان لیل و تەلخە. ئەم دەقە پیشبیبییەکی جوانە، بەتایبەتی لەم ڕووەوہ کە چارەنووسی دواى (قارەمان) لە (چیرۆکی نوێ) دا نیشان دەدا. جگە لەوہی پیشبیبییە، تارادەیک و ھەبیرھاتنەوہش؛ چونکە قارەمان لە چیرۆکەکانى جویس یان فاکنر و ھەا بوون: ئەو زەینە (دھن) سادەبەى کە دیوار ئاسا کەوتۆتە نێوان نووسەر و جیھانەوہ و ھەر لەویشدا (زەین) کەس و شتەکان دەبیرن - بەروالەتیش چ خۆلقینەرتیکی بەتوانا لە گۆریدا نییە کە دەست بخاتە کاروبارى سازاندنى ئەم کەس و شتانەوہ. بەلام پێن ناچۆ نامۆ گەیبیبیتە ئەم رادەییە:

مەرسۆ ھەم زەینیکە کە لەوہوہ قارەمانانى دى دەبینن و ھەم قارەمانە.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئالڤ رۆب گریبە کە ھز دەکا پیشرەوانیک بۆ چیرۆکی نوێ پیکەوہ بنی و پەیدا بکات، بەھەمان ڕێی سارتەردا ھەنگاو دەنێ: لە کتیبی: بەھیوای چیرۆکی نوێدا، ھیرش دەکاتە سەر ڕەخنەى تەقلیدی، چونکە ڕەخنەگرانی تەقلیدی دەلێن (ھەر قارەمانیک دەبێ ناویکی تاییەتی ھەبێ، خۆ ئەگەر بکری، دوو ناوی ھەبێ: ناو و شوۆرت، دەبێ دایک و باوکی ھەبووی و جۆرە کاربگەریبەکی ئەوانی پۆیە دیار بێ. دەبێ کاربکی ھەبووی -خۆ ئەگەر ماڵ و منالی ھەبێ باشترە- خۆلا سە دەبێ کەسایەتیبەکی تاییەتی ھەبێ و سیمایەکی ھەبێ کە ڕەنگدانەوہی ئەم کەسایەتیبە بێ. دەبێ خواوہنى رابوردوویەک بێ کە کارى کردبیتە سەر ئەم خوو یان ئەو خووی؛ و اتا خوو و ھەلس و کەوتەکانی ڕەنگدانەوہی ئەو رابوردووی بێ. کەسایەتی ئەو بزوینەری ڕەفتاری کردوہەکانی ئەوہ و لە ھەر ڕووداویکیدا بەجۆرتیکی تاییەتی ھەگەری دەخات.

کەسایەتی ئەو دەرڤەتی خۆینەر دەدا کە ھەلی بسەنگیتى، خۆشى بوى یان ڤقى لینی ھەستى - لە سایەى ئەم کەسایەتیبەدا، قارەمان ڤۆژئى لە ڤۆژان ناوی دەگوازیتەوہ بۆ بەشەرتیک، وەک بلینی ئەم بەشەرە لە چاوەروانی ئاھەنگى ئەم ناو نانەدا دەققەژمیری دەکرد. چونکە قارەمان ھەم دەبێ دەگمەن بێ و ھەم بتوانى بەپەییژى گوفتاردا سەربکەوئ. دەبێ ھیندە تاییەتەندیتی ھەبێ کە ھیچ کەسێک نەتوانى جیتی بگرتەوہ و ئەوہندە گشتیتی تیدا بێ کە وەکو ھەمووانى لى بێ.

رۆب گریبە پاشان چۆتە سەر باسى نامۆ و گەیبیوہتە ئەو ئەنجامەى کە: (ھیچ بەرھەمیتى گەورەى

ھاوچەرڤ لەم ڕووەوہ لەگەل پۆیوہەکانى ڕەخنەدا دەرنابات و جوت نییە و ناسازئ).

بەراستى مەرسۆ ئەو ھەلومەرجانەى سەرەوہى بەتەواوتى تیدا نییە: چشتیتیک لەمەر ناوی ئەو نازانین و چ سەرودت و سامانیتىکی نییە، بەلام ناوی شوۆرتى ھەییە، دایکی ھەییە، کاربیک، و کەسایەتیبەکی ھەییە (ئەگەر چى غەریبە)، تاییەتەندى بەدەنى ھەییە (بەلای کەمەوہ لەو ڕووەوہ کە ڤقى لە سبى پیتستانە)، رابوردوویەکی ھەییە (خۆیندنى دەست پێن کردوہ، بەلام نەیتوانیوہ تەواوی بکات، بەلای کەمەوہ ئامازەیک بۆ ئەو سالانە کراوہ کە لەگەل دایکیدا ژیاوہ). خۆینەران داوہریبان دەربارەى ئەو کردوہ (جاری بەتازە مەسیحى و جاری بەپاشکەوتەى فیکریبان لە قەلەم داوہ)، و چەندین جار دادگاییبەکەیان تازە کردۆتەوہ تا ببیەخشن یان بەدلئیبییبەوہ تاوانبارى بکەن؛ ھەندیکیش بەنۆینەرى سەردەمیتىکی تەواوی دەزانن، وەکو چۆن گوتیە یان شاتو بریان نۆینەرانى سەردەمى خوڤان بوون. ئیمەش ھیوادارین ئەوہ نیشان بەدین کە چۆن دەتوانئ لەودا ھەم تاکبیک و ھەم ڤەمزبیک ببینئ.

ئەمە چ جەزەبەیک لە کامۆ نادات.

روانینى رۆب-گریبە دەربارەى جەبریەتی کەسایەتی قارەمانانى تەقلیدی قەناعەت بەخستەرە. ھیچ شوینەوارىکی ئەم جەبریەتە لە کەسایەتی مەرسۆدا نابینئ. راستییەکەى ئەوہیە کە ڤەفتارى مەرسۆ، خۆینەرانى راھاتو بەقارەمانانى وەک قارەمانەکانى بەلزاک نارەحەت دەکات گەرچى دایکی ھەییە یان ھەبوہ. بەلام ھەلسۆکەوتىکی وەھای لەگەل ئەم دایکەدا نییە کە دەرووناسى یا زانستى ئەخلاق بتوانى بەئاسانى توۆمار و دەستنیبشانى بکات. ھەرچەندە ئەو کابرایەکی تاوانبارە، بەلام ناکرئ ھەروا بەئاسانى و بى لى پیتچانەوہ بخرتیە ڤزى پیاوکوژانى ناو چیرۆکە ئەدەبیبەکانەوہ. کەواتە، نامۆ نەک لە بارى ھاوہشى لە روانینى روالەتیدا، بەلکو لە بارى ڕەخنەگرتن لە چەمکى کەسایەتیبەوہ، وەکو چۆن بەدلى ھومانیسیم-ى کۆن بوو، سەرنجى رۆب-گریبە و لایەنگرانى چیرۆکی نویشى راکتیشابوو.

لە بەشى (ھونەرى کامۆ)دا دەبینن کە ئەم لیکچوونە قوولە دەبیتە ھۆى کۆمەلە لیکچوونیک لە ئاستى دەرڤیندا.

وینەى کابرایەکی جەزایری

ھەموو شتیکی دەربارەى مەرسۆ گوتراوہ، بەلام بەباوہرى من بەئەندازەى پیتیبست ئەوہ نیشان نەدراوہ کە ئەو بەر لە ھەموو شتیکی بابایەکی جەزایریبە. بێگومان لەم ڕووەوہ لە کامۆ دەچى.

بەلام تا چ رادەیک؟ مەرسۆ لە ھەمان گەرەکی ھەژارنشیندا دەژى کە کامۆ تیتیدا دەژیا. ئەویش لەگەل پیرە دایکەکیدا لە ھەمان گەرەک ژیاوہ. (ھەلبەتە دایکی کامۆ پاش مەرگى کورەکەى مرد).

ئەویش ناچار بوو دەست لە خۆیندن ھەلگرئ و بەنیوہچلئ بەجیتی بیلئ (کامۆ، بەھۆى نەخۆشیبەوہ خەربک بوو دەستبەردارى خۆیندەکەى بێن و سەردەنجامیش نەیتوانى ئەو خۆیندە تەواو بکات کە خۆى دەبویست). لیکچوونى ئەم دووانە ھەندئ گومان بزوینە. بەلای کەمەوہ مەرسۆ لە کەسبیک دەچى کە زۆر نزیک بوو کامۆ ئەو کەسە بێ: کەسبیکى نەخۆیندەوار، بى وەفا دەرھەق بەدایکی، و ھەندئ جار

تاوانبار، نه‌گهر دهره‌فەتتیک بره‌خسایه... قاره‌مانی چیرۆک هه‌میشه کهم یا زۆر شتتیک له خودی نووسەر ده‌گرێته خۆ.

ئایا ده‌شیت بلتین مهرسو، کامۆیه‌کی (ناکام)ه؟

پروفیسۆر کاستاکس به‌پشتیوانی یاداشتنامه‌کانی کامۆ نه‌وه نیشان ده‌دا که کامۆ له سالانی ۱۹۳۷- ۱۹۳۸ دا چهند له بییری نه‌وه‌دا بووه که له په‌ستی (ابتدال) ژیان بخه‌له‌سی. له سالێ ۱۹۳۸ دا ده‌نووسیت: (پیتویسته هه‌موو رۆژتیک، شتتیک له‌م ده‌فته‌رده‌دا بنووسم: ده‌بێ تا دوو سالێ دی به‌ره‌مه‌تیک بنووسم).

هه‌وه‌ل جار بییری له شانۆنامه کرده‌وه، به‌لام کالیگولا تینۆتتی نه‌وه‌ی نه‌شکاند- نه‌وجا رووی کرده چیرۆکنووسین: مهرگی شاد، تینۆتتی نه‌شکاند- نه‌وجا رووی کرده نووسینی کتیبیک (په‌یامیک).

سه‌ره‌نجام که‌لکه‌له‌ی چوونه هند و چینی که‌وته سه‌ر. هه‌له‌به‌ته مهرسو بییری له‌م کارانه نه‌ده‌کرده‌وه ته‌نانه‌ت پیشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی خۆی، که به‌چی بۆ پاریس، ره‌فزرکرد. ئایا ده‌توانین بلتین مهرسو کاربایه‌کی ده‌سته‌پاچه بووه و نه‌یتوانی نه‌و کاره بکات که کامۆ کردی و رزگاری بوو (پروانه، کاستاکس، ل ۷۳). من قه‌ناعه‌تم وایه که ده‌بێ له شویتتیک دی‌دا بۆ حه‌قیقه‌تی چیرۆکه‌که به‌گرێتین.

کاتێ مهرسو خۆتندنی ته‌واو کرد، گه‌یبه‌ نه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که (ژیانی مرۆف هه‌رگیز نایه‌ته گزین و هه‌موو جۆره‌کانی ژیان سه‌روینی یه‌ک شتن). هه‌له‌به‌ته بییری و له مێشکی کامۆدا نییه، به‌تایبه‌تی له قۆناغیکدا که ترسی راها‌تن و خوو پێوه‌گرتن له نازای نیشتبوو، و له‌وه ده‌ترسا که هه‌فته‌ی چل سه‌عات کارکردن هیچ دهره‌فەتتیک بۆ گه‌شه‌کردنی مرۆف نایه‌لێ و تاقت و حه‌وسه‌له‌ی ده‌بات.

ته‌جره‌به‌یه‌کی بچووک مامۆستا‌یه‌تی، ترسه‌که‌ی زیاتر کرد. نه‌و ته‌نانه‌ت ناشنایه‌تی له‌گه‌ل خه‌می ژیا‌نی ئیداریشدا په‌یدا‌کرد. نه‌م خه‌مه له کارتیکدا یه‌خانگی‌ری بوو که ده‌توانی به‌ژیا‌نی ئیداری کامۆ بشو‌به‌پنرێ. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، من پیم وایه که ته‌سلیم بوونی مهرسو، نه‌گه‌رچی جیا‌وازه له ترس و نیگه‌رانی کامۆ به‌رانبه‌ر په‌په‌ستی (ابتدال) بایه‌ختیک هه‌یه که له‌گه‌ل دیدی کامۆدا یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

وه‌کو گوتمان مهرسو سه‌باره‌ت به‌تاینده‌ی خۆی خه‌مسارد و بێ مو‌بالاته پێشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی که به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌له‌ی نه‌وی تێدایه، ره‌فز ده‌کا (چونکه هه‌موو نه‌م شتانه بایه‌خی واقیعیان نییه)، به‌لام تۆزێ پێش نه‌وه. کامۆ هۆی قه‌بوول نه‌کردنی نه‌م به‌رزکردنه‌وه‌یه‌ی له کۆمه‌له‌ گوتاری (شادی)دا روون کردبووه‌وه: (که‌م که‌س له‌وه تێده‌گه‌ن که جۆره ره‌فرتیک هه‌یه، هیچ لایه‌نیک هه‌یه‌وه‌ی له‌گه‌ل پچرانی پێوه‌ندیدا، نییه، له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی: تاینده، ئاسایش، په‌له‌وپاچه چ مه‌عنا‌یه‌کیان هه‌یه؟ من بۆیه ده‌ست به‌رووی هه‌موو تاینده‌کانه‌وه ده‌نیم، چونکه ناتوانم له‌ بازنه‌ی ئیستای خۆشیم ده‌رچم). مهرسو پر به‌پیتستی وشه‌ی فه‌یله‌سوف، فه‌یله‌سوفه. واتا وه‌کو زانیه‌ک ده‌ژی. شیعی ژیا‌نی نه‌و نه‌گه‌رچی له‌ نیو کتیباندا زیندان نییه، به‌لام هیچی له‌ شیعران که‌متر نییه.

کامۆ دیسان له هه‌مان کۆمه‌له‌ وتاری (شادی)دا و له گوتاری هاوینی جه‌زایردا ده‌لێ: (پێچه‌وانه‌ی

یه‌ک میله‌ته‌ی شارستانی، میله‌ته‌ی داهینه‌ره. نه‌م کتیبیانه‌ی که له‌ که‌ناری ده‌ریادا پالیان داوه‌ته‌وه و مو‌لیان خواردوه، نه‌م ئومیده‌ نامه‌عقوله‌م ده‌ده‌نی که ره‌نگه‌ بێ ناگا له‌ خۆیان، سه‌رقالی به‌رجه‌سته‌کردنی رۆشنی‌ریه‌ک بێ که له‌ دوا نه‌نجامدا شکۆداری مرۆف سیمای واقیعی خۆی وه‌رگیرێته‌وه). هه‌نگینی قه‌ناعه‌ت ده‌کات که: (نه‌م جۆره میله‌ته‌ هه‌مه په‌سند نابێ. لی‌رده‌ا به‌پێچه‌وانه‌ی ئیتالیاه، هۆش چ شویتتیک نییه). ئایا کامۆ، له سه‌رده‌می نووسینی نامۆدا ده‌یتوانی نه‌م جۆره میله‌ته‌ بێ که‌م و زیاد په‌سند بکات؟ وه‌کو له‌ یاداشتنامه‌کاندا به‌دیار ده‌که‌وی، کامۆ لافی نه‌وه لی ده‌دا که ئیلتزامی به‌ته‌بیعه‌ت و سروشتی رۆشنی‌رانه‌ی خۆیه‌وه هه‌یه.

به‌لام کامۆ له رۆشنی‌ریدا که‌سێک ده‌بینێ که (خاوه‌نی شه‌خسیه‌تتیک دوقاییه). کامۆ له قۆناغی نامۆدا دووچارێ دوقایی شه‌خسیه‌ت ببوو، و نه‌یده‌توانی له‌م داهینانه شکۆداری که بێ ناگا له‌ داهینه‌ره‌کانی ده‌خه‌م‌لێ، به‌شدارێ بکات. چهند سالیک به‌ر له‌مه، له بری پراکتیزه‌کردنی فه‌لسه‌فه‌ی یۆنان، تێیدا نقوم ده‌بوو، له بری مه‌له‌کردن له‌ ده‌ریادا، ده‌رباره‌ی مه‌له‌وانانی ده‌نووسی، و له بری نه‌وه‌ی (سیمای رۆشنی‌ریه‌ک به‌رجه‌سته بکات) ده‌رباره‌ی رۆشنی‌ریه‌ک تێده‌فکری که له‌ ده‌روبه‌ری نه‌و به‌رجه‌سته ده‌بوو.

نه‌گه‌ر کامۆ که‌لکه‌له‌ی داهینانی له‌سه‌ردایه، که‌متر له‌به‌ر نه‌و ژیا‌نه په‌ست و بازا‌ریه‌یه که ده‌ره‌ق به‌که‌سێکی وه‌کو مهرسو ره‌وا ده‌بینرێ، به‌لکو پتر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ژیا‌نی نه‌و، خۆتندنه‌که‌ی، ته‌بیعه‌تی نه‌و رێگایه‌کی دی خستۆته به‌رده‌می. که‌واته ئاساییه که له‌ کاتی نه‌فراندنی مهرسو قاره‌مانی خۆیدا، پتر هه‌ست به‌غوربه‌ت بکات تا ونیون.

کۆمه‌له‌ی گوتاری (شادی) لایه‌نه‌کانی تری که‌سایه‌تی مهرسو به‌شپه‌یه‌کی کاربگه‌ر و پر سوود روون ده‌کاته‌وه: بێ مو‌بالاتی و خه‌مساردی رو‌اله‌تی نه‌و له‌کاتی ناشتنی دایکی، له‌ شارێکا که له‌و پێنده‌ر (هه‌رچیبه‌ک پێوه‌ندی به‌مه‌رگه‌وه هه‌یه کریت و دژتوه)، ره‌وشتی جوامیرانه‌ی نه‌و که به‌پیتی نه‌و ره‌وشته: (نابێ به‌دوو‌قۆلی په‌لاماری یه‌ک دوژمن به‌دن): شه‌ری که‌ناری ده‌ریاکه پێوه‌ندی به‌خو ره‌وشتی جوامیرانه‌وه هه‌یه. مهرسو، کاتێ هه‌ست ده‌کات که ر‌ایون-ی دوستی له‌ خه‌ته‌ردایه، ده‌یه‌وئ له‌سه‌ری بکاته‌وه و تایی نه‌و بگرێ، به‌لام له‌ یه‌که‌م شه‌ردا به‌شدارێ ناکات و وازیان لی دینێ دوو به‌دوو (شه‌ر بکه‌ن). سیلست له‌ دادگادا گه‌واهی ده‌دا که مهرسو (پیاوه) و ده‌لێ هه‌مووتان ده‌زانن که پیاوه‌تی ده‌کاته چی. به‌کورتی نه‌گه‌ر به‌وه قایل بێن که (فه‌زله‌ت و پیاوه‌تی له‌ سه‌رانسه‌ری جه‌زایردا وشه‌یه‌کی بێ مه‌عنا‌یه: (پروانه گوتاره‌کانی کامۆ) هه‌نگینی ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی مهرسو پاش تاوانه‌که‌ی که‌متر ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رسامی.

نامه‌ی

چامپینی له‌ یه‌که‌مین لایه‌ره‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیدا سه‌باره‌ت به‌نامۆ (ده‌رباره‌ی قاره‌مانتیک بێ مه‌زه‌ب) نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی روون کردۆته‌وه که په‌یوه‌ستان به‌عینوانی کتیبه‌که‌وه ده‌لێ: «مه‌رسۆ نه‌و ساته‌ی

که دادگایی دهکری، به هیچ جزئی ههست به نامۆبی ناکات، نه سه بارهت به کۆمه لنگه ههست به نامۆبی دهکات و نه سه بارهت به واقع» ته نانهت گونجان و سازانی ئه وه له گه ل سروشتدا ههینده کۆکه که هه رگیز گومانی لی ناکری. به جزئی باسی ده ریا و لم و هه تاو دهکا وه کو چۆن ئیمه باسی هه ناسه دان و هه ناسه وه رگرتنی خۆ ده که یه.

ده بێ کۆمه لنگه ئه وه له م به هرا نه مه حرووم بکات تا ئه وه له خه یالدا پێوه ندییه ک له گه ل ره گه زی سروشتی خۆیدا به ریا بکات. له م ساته به دو اه ئیدی ئه م پێوه ندییه ده بی به ونیوون و جودایی. جزئی ره فتاری ئه ویش له گه ل خه لکانی دیدا له سه ر هه مان شپوه یه. وشه یه لی دۆستایه تی و ئه شق بۆ که سه یتک که به کاریان دینی، به نده به ناگایی ئه وه وه ده رباری پێوه ندییه کانی له گه ل ها وره گه زه کانی خۆیدا.

مه سه له ی پێوه ندییه ئینسانیه کان له لای مه رسۆ مه به ست نییه: پێوه ندی ئینسانی لای ئه وه لایه نی پراتیکی هه یه. بۆیه کاتێ پمۆن ده م له دۆستایه تی ده کوتی یا ماری خۆشه ویستی خۆی بۆ ده رده پری، ئه وه ئاماده ی قبول کردنه، به لام سه رسامه.

له مو حاکه مه که به دو اه ئیدی هه موو شتی ده گۆزی: «ده تگوت به بی من له مه سه له که ده کۆلینه وه. وه زع و حال بی گو یدان به من ده رۆبی. مه سه له که. مه سه له ی چاره نووسی من بوو، به لام چ که سه یتک راو بۆ چوونی منی نه ده پرسی». مه رسۆ، تا ئه و کاتانه ی که ئازاد بوو به رانه ر به خه لکان و شته کان زۆر سارد و سه ر بوو، هه یچ جزه که لکه له یه کی یا خه یگه ری و گۆرانکاری له سه ردا نه بوو: جیهانی ئه و بریتی بوو له دنیا ی دایه ره، گه ره ک، به نده ر، که ناری ده ریا، ئه ویش وه ختی که ده عوه تیان ده کرد. کاتی ده ست به تالی خۆی له بانیه وه هه یوانی ماله که ی خۆیدا به سه ر ده برد. دۆسته کانی بریتی بوون له هاو سه یکانی، هاو کارانی دایه ری، و به رپوه به ری خارنگاکه. ته نیا رپوه سه می ناشتی دایکی ده رفه تی بۆ خه ساندین که له ده رتی ژبانی په ست و ساوای رۆژانه دا و به ئازادی بیدین: له ته مه لخانه ی مارنگو، و پاشانیش له رپوه سه می به رپکردنی جه نازه که دا، مه رسۆ توانی چه ند با به تیکی تازه بدین: سه می خه لکی، جزئی پۆشاکیان، رپوه سه می ناشتن. به گوته یه کی دی ره نگه بتوانی بگوتی که قوناعی زیندان و دادگایی، کۆمه لیک ئاسۆی تازه له به رده م روانی ئه ودا ده کاته وه: ئه وه له دادگاییه که ی خۆیدا به جزئی به شداری ده کات که له تو وایه ته مه شاکه ری نو اندنیکه. له قسه ی زل و قسه به ی قسه که ران و ره فتاری رۆژنامه نووسان وه ناگا دی... که واته ئه گه ر ئه و نامۆبی، ئه و له قوناعی یه که مدا ئاساییه؛ چونکه له شوینی خۆی وه ده رنرا وه. له کاتیکه ئه و وه کو پتویست خۆی بۆ ئه م دووری و غوره ته ئاماده نه کردبوو، خۆ له وه شه ئه گه ر پێشنیازی سه رۆکی دایه ره که ی قبول کردبا و به په له یه کی ئیداری به رتر بچو وایه بۆ پاریس، له ویتده ریش هه ستی به جزه نامۆبییه کی سه ره تایی کردبا. ئه وه له ولاتی خۆیدا و ده ره ق به دا بونه ریت و عورف و عاده ت به هه مان ئه ندازه نامۆبه که هه روون-ی قاره مان ی چیرۆکی «ساده دل» ی قولتر، له کاتی دابه زینیا له خاکی فه ره نسا دا نامۆ بوو. ئه و کا برایه هه ینده ساده دل و ساو یلکه یه که پتی سه یره و تی ناگات بۆچی له و شوینه دا که پتویسته رۆلی سه ره کی بدین نه کار ده خری.

به م جزه لایه نی ته شه ریفاتی بی روح و گیانی کۆمه ل تاراده ی داشۆرین به ره رخنه ده که وئ. ئه م

دا شو رینه پتر ناراسته ی ده زگای عه داله ته که له تو وایه خا وه ن به رزه وه ندی ئه سلی نانسیت و بی گو یدان به و «خا وه ن به رزه وه ندییه که» دریه به کاری خۆی ده دا. مه رسۆ ده ره ق به جیهان خۆی به نامۆ نازانی یان بلتین هه ست به نامۆبی ناکات. به لای که مه وه تا ئه وه ده مه ی دنیا نه بو وه به نا هه نگیک ی پر له ته شه ریفاتی پر له بۆره پیاوی بو که له ئاسای قه ره قۆز، به لام ئه مه نه بو وه ته مایه ی ئه و دی که خوتنه ر وه کو نامۆبه ک نه بیینی. هه لبه ته ده بی جیا وازی له نیوان چه مکی نامۆ و غه ربیدا- که به مانای سه یر دی- بکری، چونکه هه ندی جار له رووی چه مک و مانا وه له جیی یه کدی به کار ده هینری.

چونکه ده کری له ره فتاری مه رسۆ دا. جزه ره وشتیکی سه یر «غریب» به دی بکری. ئه م هه سته له رتگی هه ندی له قاره مانانی چیرۆکه که وه، بۆ ئیمه ده گوازیته وه: بی مو بالاتی و خه مساردی مه رسۆ سه باره ت به ئایندی خۆی، سه رۆکی دایه ره که ی سه رسام ده کات. بی مو بالاتی مه رسۆ سه باره ت به ژن هیتان، ماری سه رسام ده کات. ره فتاری مه رسۆ، ئه و قاته که ی نار هه ت و نیگه ران ده کات. بۆیه ئه م ته مو مژه ده روونی و روحیه ی بالی به سه ر ئه م قاره مانه دا کیشا وه و له خدی به ره مه که وه هه لقرۆبه، هه یچ جزه ده رفه تیکی پید اچوونه وه و رو نکرده وه ناهیلتیه وه. ئه گه ر بشیا با به که ره سه ته کانی ئه م به ره مه له جی جزه پیکهاته ی به ره مه که جیا بکرتیه وه ئه و زۆر سا کارانه ده مانگوت که سایه تی مه رسۆ له به رانه ر شه یرکردنه وه ی ده روونی ئاساش مقا وه مه ت ده کات.

به شپوه یه کی چیتر، ئه و فۆر مه ی کامۆ هلی بژاردو وه، ته وا و له گه ل مه به سه ته کانی خۆیدا سازگار و گونجا وه.

و پرای ئه مه ش ده بی دان به وده ا بنه ین که ئه گه ر کۆمه ل به هۆی غه رابه ته وه، مه رسۆ سه رزه نشت ده کات، ئه و پتر له به ره ئه وه یه که کۆمه ل رو به رووی ره فتاری بابایه کی نامۆ ده بیته وه و مامه له ی له ته کدا ده کات. مه رسۆ به نیسه ت په یمانه کۆمه لایه تی و بریاره کانی دادگا وه، نامۆبه (له کاتی با سه کردنی دادوهر دا ده لی: «ئه و گوتی من کارم به و کۆمه له وه نه بو وه، که دانم به ساده ترین بریاریدا نه نا وه.») له رووییه کی دییه وه، ئه و سه باره ت به خۆیشی نامۆبه، به لای که مه وه ئه مه قه ناعه تی که ساتیکی وه کو پرسکار و قازیه که بی ئه وه ی له و بگه ن و ده رکی بی بکه ن، خیری ئه ویان ده وئ. ئه وان، ده بانه وئ قه ناعه ت به مه رسۆ بکه ن که کاتێ ته قه ی له کا برای عه رب کردو وه، ده ستی له دل و بییری نامۆ بو وه، خدی ئه و ئه مرۆکه له که سایه تی ئه و رۆژه ی خۆی نامۆبه، ته نیا له به ره ئه وه ئه م کاره ی کردو وه که تا کو نه و سه باره ت به خوا نامۆ بو وه، به لام ئه وان هه ول و ته قه لایه کی پیرۆزیان ده ست دا وه تی تا پارچه کانی ئه م که سایه تییه له به ره یه که هه لوه شاو ده یه، بده نه وه دم یه ک، پاش سزای دادوهرانه جه سه ته ی ئه و له گه ل دل و بییریدا ناشت بکه نه وه، شه یتان له جه سه ته ی دوینی مه رسۆ وه ده رنیتن، به مه رجی که مه رسۆ-ی ئه مرۆ ئه نجامی خه تا و تا وانه کانی را بو ردووی خۆی وه ئه ستۆ بگری، تا ئه مان بتوانن دووباره ئه و بخره نه وه په نای خوا، به مه رجی مه رسۆ با وه ر بیتی که ئه و رۆحیکه. واته به وه قاییل بی که رۆح، بنه مای یه کیو نی که سایه تی ئه وه؛ و به و پتییه، هه ر کارێ که ئه و له رتی دروست ده ربکات، به گومرایی دیته هه ژماردن. له کاتیکدا که ئه م «چا که خوا زانه» (به تاییه تی قازی) به پید اگرتنه وه تیده کۆشن مه رسۆ له سه روشتی نامۆی خۆی بگپرنه وه و

شهبدي حقيقت

ئەم زاراۋىدە لەلايەن پرۆفېسۆر كاستاكس-هەو بەكار ھاتوو و ئەو قسەيەى كامۆ-مان بېر دېنېتەو ھە دەپنەتەو ھە، لە پېشەكى چاپى زانستگەيى نامۆدا لە ئەمەريكا، نووسىۋىتە: «مەرسۆ، خۆى لە درۆ دەدزىتەو، درۆزنى ھەر ئەمە نىيە كە شتەى بلىين بوونى نەبى. خۆ ئەگەر پتر لەو ھەش كە ھەيە بلىين ھەر درۆيە و، درۆى راستى ئەمەيە - ئەگەر دەربارەى سۆزەكانى مرۆف، پتر لە ھەستى خۆمان قسە بكەين، درۆمان كەردوو و. ئەمە كارىكە، ھەر ھەموومان رۆژانە ئەنجامى دەدەين تاوھكو ژيان ئاسان بگريين، مەرسۆ بەپېچەوانەى روالەتە باوھكانەو، نايەوئى ژيان ئاسان بگيرى - ئەو خۆى وھكو چۆن ھەيە دەناسىن، ھەستەكانى خۆى ناشارتەو و كۆمەل دەستبەجھەست بەخەتەر دەكات- بۆ وئە واپان لى دەوئى كە وھكو چۆن باوھ بلىئى لە تاوانەكەى خۆى پەشيمانە. ئەو لە وھلامدا دەلئى لەم رۆوھە كەمتر ھەست بەپەشيمانى دەكات و پتر بى حەوسەلە و كەم تاقتە دەبى- و ھەر ئەم جىاوازى مەعنایە مەحكومى دەكات. كەواتە بەھەلەدا نەچووين ئەگەر پىتمان واپى لە نامۆدا، بەسەرھاتى پىاويك دەخوئىنەو، كە بەبى كەمترين لاف و گەزافى قارەمانىتى، ئامادەيە لە رىگەى حەقىقەتدا بىتە كوشتن.»

لە سەرانسەرى چىرۆكەكەدا، مەرسۆ، پراوپرى ماناى وشە خوازىارى زمان پاكىيە. وتمان كە تاچ رادەيەك كوئى قولاغ و بەسەرئەجھە: كە رۆوھەرووى جۆزى بەيان و دەرپرېنى كەسانى دى دەبىتەو، سەرنج و دىقەتى تىزتر و زۆرتەر دەبى برووسكەى تەمەلخانەكە بەباوھرى ئەو رۆون نىيە و دەلئى: «ئەم رستەيە ھەر مەعنای نىيە». ھەستى بەو كەردوو كە ماسون ھەموو دەستەواژەكانى خۆى بەرستەى «زىاتر بلىيم» كۆتايى ھىتاو، بى ئەو ھى لە راستىدا چ زىادە مەعنایەكى بەدەستەواژەكە بەخشىيى، وەختى، قەرارى حوكمەكى ئەو خوئىنرايەو، زىاتر جۆزى «عەجايەبى» نووسىنى حوكمنامەكە سەرنجى راکىشا.

ئەو بەش بەحالى خۆى ھەمىشە لە ھەولئى ئەوھدايە كە لە تخوئى فيكىرى خۆى دەرنەچى. كاتى خەبەرى بەمارى دا، كە دوئى شەو داىكى مردوو، مارى دلئى تىك ھەلھات و ھەنگاويك بۆ پاش گەرايەو و ويستى بەرەفقانى لە خۆى بكات و بلىئى كە ئەو لەم بارەيەو «بى تاوانە»، بەلام زوو پەى بەو ھەرد كە «ئەم رستەيە ھەر مەعنای نىيە». ئەوقاتى بەرەفقانى «محامى الدفاع» زۆرى ھەول لەگەلدا دەدات كە داخى خۆى بەبۆنەى مەرگى داىكىيەو دەرپرئى.

ئەو لە وھلامدا دەلئى راستىيەكەى داىكى خۆش ويستو، بەلام دەرپرېنى داخ و كەسەران يان كۆل و كۆفانان چ مەعنایەكى نىيە و بەھىچ ناچى. بەپىي گوتارەكەى كامۆ، لە پېشەكى چاپى نامۆى ئەمەريكا، دەتوانين بلىين: ئەوھندە بەس بوو كە مەرسۆ-ش، وھكو ھەموو كەسيك، چەند وشەيەك بلىئى كە لە راستىدا باوھرى پىتيان نەبوو، ئىدى لەو حالەتەدا بەزەيى قازىيەكان دەجوولا و ئەو دەپتوانى ژيانى خۆى بگريتەو و خۆى رزگار بكات.

ھەلبەتە دروستى خەيال و گوتەى مەرسۆ، نىشانە و رەنگدانەو ھى تايبەتەندىتى تەواو نىگەتيفى كەسايەتى ئەو نىيە. ھەر ئەو دروستىيە دەرفەتى بۆ دەرخسىنئى كە بەباشترين شىوھ سوود لە گوتەى كەسانى دى وەرگرئى. وەختى كە دەرگاوانى تەمەلخانەكە قسەى لەگەلدا دەكات، بەبۆچوونى ئەو

بۆ ئەم مەبەستە شوپشنىكى لە ناخدا ھەلدەگىرسىن، كەچى مەرسۆ پاش ئەو شوپشە پتر پابەند و دلەندى سروشتى نامۆى خۆى دەبى، بەلاى كەمەو لەم رىگەيەو ھوشىارى و ئاگايى پتر دەربارەى كەسبىتى خۆى پەيدا دەكات. چونكە پەى بەو دەبات كە بەگىرەنەو ھى بۆ باوھشى كۆمەل، لە راستىدا دەيانەوئى لە خۆدى خۆى دوورى بخەنەو، و ھەر كاتى مرۆفنىك لەگەل تەبىعەتدا سازا، خەلكانى دى ناوى بىگانە و نامۆى لى دەنەن. «ئەو ھاوارە پركەرب و قىن ئامبىزانەى» كە مەرسۆ لە كۆتايى چىرۆكەكەدا ئارەزووى دەكات، خۆى لە خۆيدا بەلگە و نىشانەى تاسەى زۆر و زەبەندى ئەو بۆ جىابوونەو و دووركەوتنەو لە تىرەى بەشەر.

ئەم تاسە گەرمەش، ھەست و ھەستكردنى ئەو تا توخوبى ناكۆكى وەپېش دەبات: ناي كاتى مرۆف بەتەواوئەى لە مرۆفانى دى نامۆ بووئى، دەتوانئى ئارەزووى كىنە سەبارتە بوان بكات؟ ئەم ھاوارى كەرب ئامبىزە، بەلاى كەمەو بەلگەى ئاشتبوونەو و سەرلەنوئى دۆزىنەو ھى براپەتتەيە و پاشان نىشانەى گەشېنى مەرسۆ بەربارەى جىهانىك كە كۆمەلئى مرۆفان ئاناسىت يا بەر لۆمە و گازاندىان دەدات.

مەرسۆ، لە جىهان؛ يا بەلاى كەمەو لە جىهانى كۆمەلەيەتى دەرۆنگ و نامۆيە. ئەگەر ئەو بەپتوور و پىتوانەى دەرتى سروشتى راستەقىنەى خۆى ھەلبەسەنگىن، ئەوا سەبارتە بەخوئىشى ھەر نامۆ و بىگانەيە. ئەگەر خوئىنەر مافى لادان لە بنەما و دەستورەكانى دەروونزانى تەقلیدى بەرەو نەبىن، يان بىئى بەھاوھنگى كۆمەل و كاردانەو توورە يا بەزەيى ئامبىزەكانى كۆمەل قبول بكات، ئەوا لەو حالەشدا مەرسۆ لە روانگەى خوئىنەرەو ھەر نامۆ و غەرىب دەنوئى. بەھەر حال ئەگەر نەشمانەوئى كاردانەو ھەيەكى وھكو كاردانەو ھى پاسەوانانى كۆمەلەيەتى يا چاكەكارانى بەھەشتى سەرزەمىن بنوئىن، دىسان خەتەرى ئەو لە ئارادايە كە مەرسۆ وھكو نامۆيەك تەسەور بكەين. ئا لېرەدا مەسەلەى وەستايەتى دەستكرد، بەلام پەسەندى چىرۆكنووس بەدىار دەكەوئى و خۆى دەنوئى. با واى دابنەين كە مەرسۆ ھىچ مەسەلە و دۆزىكى نىيە، بەلام لەو حالەدا بۆچى چىرۆكى ژيانى خۆى دەگىرئەو. ديارە ھىچ ئىعترافىك نىيە مەبەستىكى لەپشتەو نەبى، ئىدى مەبەستى ستايش بى ئامۆژگارى و ئاراستەكردن بى، كەلكەلەيەكى شەخسى رۆشنگەرى بى، يا خولياى نووسىن بى يا مەبەستى رزگاربوون لە جىهان يان خوئىنەر... ئەوى راست بى ئىعتراقاتى مەرسۆ، ھىچ يەكىك لەو مەبەستانەى نەگرتتەو. و ئىمە توانىمان گرمانەى دەفتەرى بىرەوھرىيەكانى «باداشنامە»ى مەرسۆش رەت بكەينەو: كەواتە ھەر ئەمە دەمبىتتەو كە چىرۆكەكە بەكارىكى خەيالئى بزائىن و بلىين مەرسۆ قسان بۆ ئىمە دەكات. و خوئىنەر ھەقى خوئەتى كە ئەم «ئاوازە دوو لايەنە» لە قوولايى ئەو مەنەلۆژەدا كە نووسەر بەرۋالەت خۆى بەنووسىنىيەو مەندووركردوو، بى ھەلۋەستە بخوئىتتەو.

ئەگەر مەرسۆ، مەسەلەى پتووندى خۆى بەجىهان و خەلكانى دىيەو مەبەست نەبوايە، ئەوا پتوونەنگ دەبوو. كامۆ بەو ھى كە مەرسۆ ھىتاوھتە قسە، ئىعتراقاتى بابايەكى نامۆ و بىگانەى دەداتە پال.

قسه‌کانی «دروست و به‌جین». هه‌روه‌ها قسه‌ی ریمۆن-ش به‌لای ئه‌وه‌وه «دلگیر» ده‌نوێتی - چه‌ندین رهنه‌گر ئاماژه‌یان بۆ به‌کارهێنانی فری ده‌سته‌واژه‌ی وک: «به‌مانایه‌ک... به‌مانایه‌کی دی...» کردووه.

ئهو ته‌نانه‌ت له‌ وه‌لامی قسه‌ سه‌واوه‌که‌ی ریمۆندا «زهمان خه‌یرا ده‌روات»، ده‌لتی: «گوته‌که‌ی، به‌مانایه‌ک دروست بوو». ئهم هه‌ستکردنه‌ ورده‌ به‌سه‌واوی رسته‌ و ده‌سته‌واژه‌کانی، لایه‌نیکی گه‌ه‌جاری ده‌گرێته‌ خۆ. له‌م حاله‌ته‌دا مه‌رسۆ وا ده‌رده‌که‌وێ که‌ شیت و شه‌یدای به‌یان و ده‌ربڕینی دروسته‌.

به‌لام ئهم دروستیییه‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دات که‌ ئهو به‌قوولی حالی هه‌وره‌گه‌زانی خۆی ده‌رک ده‌کات. هه‌ر دروستیییه‌ ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ئهو ناره‌زایی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی به‌فامی و تی بگات. کاتی مه‌ینه‌تییه‌ سه‌په‌نراوه‌کان ته‌حه‌مول ده‌کات، دروستی ئهو به‌زه‌یی ورووژینه‌. ئه‌مینی و دروستکاری ئهم مه‌حکوم به‌مه‌رگه‌، به‌و راده‌یه‌یه‌ که‌ ئاماذه‌یه‌ له‌به‌رخاتری ریک به‌رپه‌وه‌چوونی کاره‌کانی ده‌زگای دادوه‌ری له‌ ئه‌نجامدانی حوکی ئیعدامه‌که‌ی خۆیدا، هاوکاری له‌گه‌ڵ ماموره‌کاندا بکات و یارمه‌تیان بدات- ئه‌مینی و دروستکاری ئهو مایه‌ی په‌سندی هه‌مووانه‌. له‌ کاتی دادگایییه‌که‌شدا باسی ئه‌وه‌ ده‌کری. سیلست شایه‌تی ده‌دات که‌ مه‌رسۆ هه‌رگیز و به‌خۆرایی «هیچی نه‌ده‌گوت». دادوه‌ره‌که‌ ده‌لتی: «مه‌رسۆ، قه‌دری و شان ده‌زانی». ئهم ره‌وش و رێبازه‌ یه‌کتیک له‌ رازاندنه‌وه‌کانی که‌سایه‌تی و سه‌روشتی ئهو نییه‌: ئهم ره‌فتاره‌ له‌ قولایی و ناوجه‌رگه‌ی که‌سایه‌تی نامۆ و غه‌ریبی ئه‌ودایه‌. له‌ دنیا‌یه‌که‌دا که‌ خه‌لکی دلی خۆیان به‌قسان خۆش کردووه‌ و به‌زه‌بری گۆڕینی به‌یان و ده‌ربڕینی سۆز، له‌ژێر باری تاوان ده‌رده‌چن، ئهو نامۆیه‌. مه‌رسۆ خۆی له‌ دووفاقی ده‌پاریژی. ئهو نایه‌وێ به‌زه‌بری رواله‌تبازی و به‌تایه‌تی له‌ ریتی زمانه‌وه‌، بوونی خۆی به‌خۆرێکی دی نیشان بدات: ئهو ده‌ژی، ئاشقینی و خۆشه‌ویستی ده‌کات، کۆمه‌لیک خۆزیا و ئاواتی خۆی هه‌یه‌، په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌، به‌لام به‌دیارخستنی بوون، خۆی له‌ خۆیدا وازه‌ینانه‌ له‌ بوون.

مه‌رسۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ حوکم دراوه‌، چونکه‌ نه‌ی و یستوه‌ مه‌خسه‌ره‌ی «مه‌هزه‌» زمان «لغه‌» به‌کارهێنی؛ چونکه‌ «مه‌خسه‌ره‌ی زمان» ئاشکراترین مه‌خسه‌ره‌ی تیره‌ی به‌شه‌ره‌.

تاوانبار

به‌راست مه‌رسۆ تا چ راده‌یه‌ک تاوانباره‌؟ ئایا ده‌شیت حوکمه‌که‌ی ئهو به‌ئامانجی هه‌له‌یه‌کی قه‌زایی بزانی؟

کاتی قازیبه‌کان وا ده‌زانن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ تاوانێکی وه‌هادا ده‌کهن که‌ پشوه‌خته‌ و به‌پیداگرته‌وه‌ ئه‌نجام دراوه‌، بێگومان به‌هه‌له‌دا ده‌چن. هه‌لبه‌ته‌ مه‌سه‌ئولیه‌ت خستنه‌ ئه‌ستۆی ئه‌ویش، له‌ دواي ئهو رووداوانه‌ی که‌ بووه‌ته‌ مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ دیسان هه‌له‌یه‌کی زه‌قی به‌لگه‌نه‌ویسته‌... به‌لام خه‌تای سه‌ره‌کی مه‌رسۆ له‌مانه‌دا نییه‌: حه‌قیقه‌ته‌که‌ ئه‌مه‌یه‌ که‌ مه‌رسۆ سه‌باره‌ت به‌مه‌رگی دایکی خۆی خه‌مساردی و بێ موپالاتی نیشان داوه‌. ئهو ته‌قه‌ی له‌ کابرای عه‌ره‌ب کردووه‌، ئه‌ویش له‌ حالیکه‌دا که‌ له‌وه‌یه‌ کابرای عه‌ره‌ب جگه‌ له‌ به‌ره‌قانی له‌ خۆی چ مه‌به‌ستییکی دی نه‌بووین.

به‌هه‌ر حال له‌و کاته‌دا که‌ خه‌نیمه‌که‌ی له‌ ده‌ست و پین ده‌که‌وێ و ناتوانی چ ئازاریک به‌م بگه‌یه‌نن، ئهم

چوار فیشه‌کی تریشی پیوه‌ ده‌نی- بایه‌خ و به‌های که‌م وینه‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ مه‌رسۆ قوربانیی ریکه‌وتییکی شوم نییه‌، به‌لکو به‌ر قه‌هر و توورپه‌یی زنجیره‌ کاروباریکی مه‌نتیقی و ئاسایی ره‌وتی عه‌داله‌تی ئاده‌میزادان ده‌که‌وێ.

وێرایی ئه‌مه‌ش، هه‌شتا به‌ته‌واوه‌تی نازانی که‌ تاوانه‌که‌ی چیه‌. به‌ر له‌ دینتی ئه‌وقاتی به‌ره‌قانییه‌که‌ی خۆی، قه‌ت ئه‌وه‌ی به‌بیردا نه‌هاتبوو که‌ مه‌رگی دایکی ده‌توانی له‌ دادگاییکردنی ئه‌ودا رۆلێکی هه‌بن. ئهو له‌وه‌ تی ناگا که‌ بۆچی له‌ کاتیکه‌دا به‌ئاقلی ده‌زانن، هه‌ر ئهم به‌ئاقل زانینه‌ی وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک دژی ئهو به‌کارده‌بری.

به‌هه‌ر حال ده‌بێ ماوه‌یه‌ک پروات تا ئهو له‌گه‌ڵ وشه‌ی «تاوانباردا که‌ کۆمه‌ل یه‌کسه‌ر پاش قه‌تله‌که‌ دایه‌ پالی، رابین». «ئهمه‌ بیریکی بوو که‌ نه‌مه‌ده‌توانی له‌گه‌ڵیدا رابین». خه‌لکه‌که‌ی تر وه‌ستانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌سیسته‌می هۆ و ئه‌نجام، ئهو سیسته‌مه‌ی که‌ کۆمه‌ل دایه‌وێ ئه‌وی تیدا بگۆنجینی، ئهم وه‌ستانه‌وه‌یه‌ی ئهو به‌وه‌په‌ری راستگۆیییه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌دری، دیاره‌ ئهم حاله‌ته‌ نه‌ک بۆ به‌ره‌قانی له‌ خۆی گرینگه‌- به‌لکو بۆ قازیبه‌کان گرینگه‌ که‌ له‌ نیوان تاوانباری به‌زۆر و تاوانباری به‌کرده‌وه‌ پیوه‌ندییه‌ک به‌ریا بکهن، ئهو ساته‌ ده‌ستنیشان بکهن که‌ مه‌رسۆ په‌په‌وه‌ی هانده‌ره‌کانی تاوانی کردووه‌، هۆیه‌کانی ده‌سته‌بکاربوون پیناسه‌ بکهن.

به‌م جۆره‌، به‌لای ئهو که‌سانه‌وه‌ که‌ ده‌یانه‌وێ یارمه‌تی ئهو بده‌ن (به‌تایه‌تی قازی) گرینگ ئه‌مه‌یه‌ که‌ له‌ بوونی ئهم تاوانباری به‌کرده‌وه‌یدا، هه‌رچی چاکه‌ و بواری ژبووان بوونه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ خراپه‌ و په‌ستییه‌کانی جیا بکه‌نه‌وه‌ تا ئهو تۆبه‌ بکات. و حاله‌بۆکی مه‌رسۆ ناتوانی که‌سایه‌تی خۆی شیکار بکات و لێکی بداته‌وه‌، ره‌گه‌زه‌کانی پیکهاتی که‌سایه‌تی خۆی جیا بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ها ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رویه‌ر جودا بیسته‌وه‌. کاتی که‌ له‌ وه‌لامی حاکمدا ده‌لتی: «به‌هۆی هه‌تاوه‌وه‌، ئه‌مه‌ رووی دا» ئهم وه‌لامه‌، باشترین نیشاندهری باوه‌ر و قه‌ناعه‌تی ئه‌وه‌ ده‌رباره‌ی کاره‌ساتییکی جیهانی که‌ نه‌خش و رۆلی ئهو له‌و جیهانه‌دا نه‌خش و رۆلیکی لاه‌کییه‌. ئهم وه‌لامه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی پیکه‌نینی ئاماده‌بووان، چونکه‌ مرۆڤ به‌حوکمی عاده‌ت ئه‌نجامی هه‌موو کاروکرده‌وه‌یه‌کی ئیسه‌ ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ ئهو شته‌ی که‌ «که‌سایه‌تی یا سه‌روشتی» ناوده‌نێن.

مه‌رسۆ، به‌و وه‌لامه‌ی خۆی، په‌رده‌ له‌سه‌ر جۆری بیریکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی خۆی لا ده‌بات. هه‌لبه‌ته‌ ئهم جۆره‌ بیریکردنه‌وه‌یه‌ی ئهو، به‌لای ئهو کۆمه‌له‌وه‌ که‌ ئهو له‌ ناویدا ده‌ژی، ناشیرین و ناسازگار، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌رسۆ به‌لای خه‌لکییه‌وه‌ بابایه‌که‌ تاوانبار، که‌واته‌ مرۆفی کوشتووه‌. گوته‌که‌ی کابرای دادوهر «حاکم» له‌م باره‌یه‌وه‌ روون و ئاشکرایه‌: «من ئهم پیاوه‌ بۆبه‌ تاوانیار ده‌که‌م، چونکه‌ وه‌کو تاوانباریک دایکی خۆی به‌خاک سپاردووه‌». خۆ به‌لای خۆشییه‌وه‌ ئهو که‌سیکی کوشتووه‌، که‌واته‌ ده‌بێ خۆی له‌گه‌ڵ ئهم بیره‌دا رابینن که‌ ئهو بابایه‌کی تاوانباره‌.

هه‌نووکه‌ پیوسته‌ ئه‌وه‌ روون بکریته‌وه‌ که‌ بۆچی مه‌رسۆ له‌ کاتی ئه‌نجامدانی پرۆسه‌ی کوشتندا، هه‌ست به‌بخت ره‌شی خۆی ده‌کات (ئهمه‌ وه‌کو چوار لێدانی کورت بوو که‌ من له‌ ده‌رگای به‌د به‌ختیم ده‌دا).

سهرپای گپړانه وې کارې کوشته که ټووه نیشان ددهات که ټووه به تانقه ست تاوانی نه کړدووه و له م پر ووهه که متر خوی به تاوانبار دوزانیت. ټووه هر همت به خه تاباریش بکات. هه ندیک له یونانیان کون ددهچن. یونانیان کون تاوانبار به سهرچاوهی جوړه گوناختیک نه ددزانی، به لکو به سهرچاوهی جوړه له وتاندنیتکیان ددزانی. بویه له بری سزادانی تاوانباران، تاوانبارانیا له خویان دور ددخسته ووه و پرویان نه دده داین. پیاوکوژ، به لای ټووه قوربانیه کی غه زب و تورپه یی خوداوندان بوو نک که سیکي تاوانبار.

جا بو ټووه ټم قه ناعت و باوهره له گهل پرفتاری مرسوډا بگوئچ، ده بی ټووه بگوئری که ټووه له کاتی ټمجامدانی تاوانه که دا «ددزانی که کاریکي گوجانه دهکات».

به لای ټیمه ووه ټم ددسته وازبه به چاکي نیشاندهری پرفتاری مندالانهی مرسوډه، هه ندی له لیکو له روه ووه کان ټووه یان ددست نیشان کړدووه که مرسو چن دین جار وشه ی وهک «قارهمان» و «به دسروش» ی له مهر که سانی دوروبه ری خوی به کارهیناوه: هه لبه ته ټم قسه مندالانهی ټووه نیشان ددهات و دسه لمینتی که ټووه پتر بایه خی به تهرزی پرفتاری خه لکانی دی داوه تا تاقیب کردنی هویه کانی ټووه پفتارانیه یان - وا پچ ددهچن که بیرکړدنه ووهی ټووه له تهرزی بیرکړدنه ووهی بهر له دروستیونی ټاکاری مندالیکي ٤-٥ سالان بچن که ددزانی چ بکا و چ نه کات و به لام به باشی سهر له هوکاري کاره کان دهرنه کات- بویه، مرسو بهر له ووهی له لایهن کومه لوه تاوانبار بکری، وهکو بابایه کی ترسنوک پرفتار دهکات: داوا لیبوردن له سهروک دایه ره که دهکات، عوزر بو به پتوبه ری ته مه لخانه که دینیته ووه، کاتی که ددهچیته لای دهرگاوانه که. له دلای خویدا ده لای: «نه ده بوو وام بگوئتایه» و ناماده یه داوا لیبوردن له ماری-ش بکات: ټمجامگیریه که به م جوړه یه: ټووه هه موو ساتیک ناماده یه ټووه لومه یه له سهرخوی لایا که چ که سیک له هه وولی کړدنیدا نیسه- که چی، هینده له خه م و بیری هه لسه نگاندنی جدیانه ی بیروباوهره کانی خویدا نیسه. ټم رسته یه ی ټووه: «مرؤف هه میسه که موه که یه که خه تاباره»، به پای ټیمه زیاتر له قسه مندالیکي ترسنوک ددهچن، یا له قسه مندالیک ددهچن که نایه وئ دوروبه ره که ی زویر بکات و که متر نیشاندهری هوشیاریه دهرباره ی تاوانیکي گشتی له بابه تی تاوانه که ی کلاناس-ی چپروکی «سقو».

ټووه هه سته ی که بو به که م جار له کاتی دادگاییه که دا یه خانگیری مرسو ددهیت، جوړیکي دیبه. (بو به که م جار زانیم که تاوانبارم) ټم هه سته ټووه ی تیده گه یه نچ که ټم جارهیان به راستی تاوانبار کراوه- له کاتیکا کلاناس به خو تاوانبار کړدن، له داخا لاواز و باریک ده بی، دهبین مرسو کاتی که له لایهن کومه لوه تاوانبار دهرکری، به پیچه وانه ووه زیاتر له سهر باوهری خوی رژد ده بی و دژایه تی کومه ل دهکات.

تاردهمانی لوه کی - ددسته کانی مرسو

ددسته کانی مرسو. سهر به هه مان ژینگه و دوروبه ری ټون: یان له دایه ردها هاو پیسه و هاوکاری ټون «ټمانوئیل، ماری کاردونا» یان دراوسیی ټون «سیلس، سالامان، ریمون، سنتس». مرسو پیاویکی دوروبه رپیز بووه و زور به که می ددستی گرتووه، زیاتر ددسته کانی هاتون به لای ټمدا و

به ددستی خویانیا هه لیزاردووه. هه لبه ته ټم قسه یه دهرباره ی ریمون و هه ندی جار سالامان و ته نانه ت دهرباره ی ماری-ش راسته. ټووه هقی به سهر ټاکار و ته بیعه تی که سه کان و جوړی بیرکړدنه ووه و یان جوړی کاروکرده و دیانه ووه نیسه. ټووه ته نیا ټووه ی مبه سته که ټووه چ چاکه یه کیان دهرهق به ټووه له ددست دی و لی ددهوشیته ووه «ناره ووه تاسه ی هاوده می، له زده و خوی به ددنی» ههر له بهر ټم په یسه که له گهل قورمساغیک-شدا» «ریمون» ددسته تی دهکات- ته نیا له کوتایی چپروکه که دا و کاتی کومه ل له «بیتاوانی» مهورومی دهکات، ټووه جا له دلای خویدا بیر ده کاته ووه که «سیلس له ریمون باشی»: هه لبه ته ټم بیرکړدنه ووه یه لایه نی ټم خلاقی خوی هه یه و بهر له دادگاییه که له گهل میزاجی ټووه نه گونجاوه.

ټیمه محکومین به ووهی که ټم که سانه له روانگی مرسو به دینین. له بهر ټم ناتوانین باوهریکي دروستمان له مهر ددسته کانی ټووه هه بی. بو وینه گه نم رهنگی ماری. خوش خوی ماری به لای ټیمه ووه مایه ی سهرنجه، وا خه یال ده که ین که ژنیکي بی غه ل و غه شه، راستگو، خوازبارو ناشقی مرسو به.

به لام له به شی دووه می چپروکه که دا ناچارین وهکو مرسو بیر بکه یه ووه: بوچی ټیدی نامه بو مرسو نانوسیت؟ نیا له بیری کړدووه؟ «لئوی دهخاته به رده سته مرسو یه کی دیبه ووه؟ نه خوشه یان مردووه؟» چونکه بوون و که سایه تی ماری له ریگه ی قاره مانیکه ووه دپته ناساندن که چ ناره ووه یه کی شیته لکړدنه ووهی دهر وون و روحی خوی نیسه، بویه ماری لای ټیمه ش لئوز و مه ته ل و لوغز ناسایه. ریمون-ش ههر به م جوړه یه: خوینهر ټووه ی به بیردا دی که: مرسو هینده له به دگومانی یان سه ختگیری ټم خلاقی به دوروه که ناساییه ددست له گهل کارایه کدا تیکه ل بکات که بوخوی له زه لکا و دایه: ساکاری و خوشباوهری مرسو، دهرهت و توانای دادهری ټیمه ش سنوردار دهکات، ټیمه ش به شپوه یه کی ناراسته و خو، گیرده ی هه مان ساکاری و خوشباوهری ټووه بووین. بو وینه ناخو هه قه پیمان واین که چونکه ریمون خوی گوتنه ی نه خوینه واره و ناتوانی نامه بنوسیت، بویه په نا وه بهر مرسو ددهات که نامه یه کی بو نوسیت؟ یان له راستیدا نایه وئ خوی بخاته خه تهر ووه و به ددسته تی خوی نامه یه ک بنوسیت که دلنیا یه ټاکام و تاقیبه تی قه زایی خرابی هه یه؟ خالیکي دی ټم مه یه: بوچی کاری ودها له مرسو راده یین؟ چونکه پیشتر هاوړتی مرسو بووه؟ یان ته نیا به مبه سته قسه ی له گهل مرسو کړدووه و بووه به هاوړتی تا بتوانی سوودی لی وهر بگری؟ به کورتی نیا پیاویکی گومان لیکراوی به توانا له سوز بزوندایه یان سووکتربین سووکه؟ به ههر حال، ههرچند دی دهرباره ی ټووه به گومان بین، دهبین حاکمه که وشه ی «قورمساغ» به کاریتنی تا ټیمه ش بتوانین به دلنیا ییه ووه ناویکی پر به پیستی خوی لی بنه ین، به لام بایه خی ټم دلنیا ییه چنده؟!

ریمون «به دلنیا ییه ووه» ههر ټووه نده قورمساغه که مرسو تاوانباره. خو ټووه گر دلنیا بوونیا ن له ووهی که ماری تازه دلای له مرسو سارد بوته ووه، ټووه وشه ی ناشیرینمان بو وده سفکردنی ټووه به کار دهرد. هه لبه ته ټیمه له گهل ټووه داین که بیعتراقاتی راسته و خو مرسو به هه ند وهر بگری و دهرکی بکه ین، به لام ټووه گه مرسو قاره مانه کانی دی به یینرتنه ناره ووه و ټیمه ش ههر به هه لخه له تاوی میتینه ووه، ټووه ټیمه ش وهکو

خوینەر، خوینەری ئەوەندە ماقوول نابین.

کامۆ دەیگوت- و ئیعتزافی دەرکد که ئەم قسەیه هەندەک پیتچەوانە ی دابونەریتە- که «هەولێ داوه تا له قاره‌مانەکی خۆیدا تەنیا عیساپەک ویتە بگرێ که ئیتمە شایستەیی ئەومان هەیه. (پروانە پیتشەکی نامۆ، چاپی زانستگە، ئەمەریکا). با ئەو سامرییە چاکبیرە وەبیر بێنینه‌وه که دەلتی ئەخلاقى مەسیحی فێری ئەومان دەکات که: هاوڕەگەزی خۆت، بەر لەوهی بیناسی، خۆش بوێ و یارمەتی بدە. هەندیکیش بەهۆی جێبەجێکردنی ئەم بنەمایەوێه که مەرسۆ حوکمی مەرگ «ئیعدام» دەدرێ.

قاره‌مانی ناوه‌خت و بەرپتکەوت

ماری و پیتۆن، له نزیکه‌وه بەشداریبیان له ژیان و کاره‌ساته‌که‌ی مەرسۆدا هەیه. قاره‌مانه‌کانی تری چیرۆکه‌که وەکو سیتبەر بەدیار دەکەون و پیتۆندییه‌کی یه‌کجار دووریان بەنه‌خشه و گه‌شه‌کردنی رووداوه‌که‌وه هەیه - ئەگەر چیرۆکنوس بیوستایه قاره‌مانانی به‌رجه‌سته و کاریگەر له چیرۆکه‌که‌دا، یا له‌دووله‌مەندکردنی که‌سایه‌تی و سروشتی مەرسۆدا، یا له‌ بواری ئەخلاقى به‌ره‌مه‌که‌دا، به‌رجه‌سته و دیارین، ئەوا دەرکه‌وتنی ئەوانی به‌پیتی مەعناپەکی دیاریکراو و به‌پیتی پیتشکه‌وتن حسیتب دەرکد. ئیتمە لێره‌دا قەرزارباری روانینی مەرسۆین، که هەرچییه‌ک ده‌بینی وەک خۆی و بێ که‌مترین حوکمی پیتشوه‌خته تۆماری ده‌کات.

بۆ ویتنه‌ لاپه‌ره و نیوتیک بۆ دیمه‌نی (ژنۆکه‌یه‌کی عه‌جایه‌ب بوو، حه‌ره‌کاتی پچرپچر بوو) و له‌ خوارده‌نگه‌ی سیلستندا. رووبه‌رووی مەرسۆ دانیشتیوو، و شیبوی ده‌خوارد، ته‌رخانکراوه، ئەمه‌ تەنیا له‌بەر ئەوه‌ی که له‌و کاتدا مەرسۆ چ کاریکی نه‌بووه جگه‌ له‌ ته‌ماشاکردنی ئەو. ئیتمە ئەم ژنه‌ بۆ جاری دووهم له‌ کاتی دادگایه‌که‌دا ده‌بینینه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ به‌هۆی ئەوه‌وه که ده‌زگای عه‌دالته‌ به‌زه‌بری گه‌ران و تاقیب و سۆراخی ورد، توانیبوی هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که له‌ رۆژانی پیتش تاوانه‌که‌دا، مەرسۆ-یان دیتبوو، په‌یدا بکات. به‌لام رۆلی سه‌ره‌کی ئەو له‌ چیرۆکه‌که‌دا تەنیا له‌بەر ئەمه‌یه که مەرسۆ له‌کاتی بیکاریدا تووشی ئەو بووبوو. دیاره‌ دەرکه‌وتن و له‌پرا په‌یدا بوونی قاره‌مانی وەک: سیلست، سالامانۆ، پیرزی پیر-ش به‌هه‌مان ئەندازه‌ بچ هۆیه- به‌لام ئەم قاره‌مانانه‌ زیاتر (سیلست، سالامانۆ) یان له‌ساتی هه‌لچووته‌دا (ماسون، پیرزی پیر) ده‌بینن. واتا ناماده‌بوونی ئەمان به‌شیتوه‌یه‌که که خوینەر ناتوانی تاسه‌ر به‌شدار ی (بچ موبالاتی) مەرسۆ بکات و به‌ناچاری مانایه‌ک به‌ناماده‌بوونی ئەم قاره‌مانانه‌ ده‌بخشیت...

ئەگه‌رچی مەرسۆش گوتی نه‌دات، ئەوه ئەوان ده‌بن به‌ئه‌کته‌ری ئەم کاره‌ساته‌. پاش تاوانه‌که‌ ئەوان به‌تۆزی ده‌کونه‌ خانه‌ی شایه‌ته‌وه: هه‌لبه‌ته‌ مەرسۆ چاره‌روانی ئەوه‌ناکات که ئەمانه‌ له‌ دادگادا بدین. به‌لام له‌ پیر ده‌بینی که ئەم که‌سانه‌ له‌ نیتو (ناپورای ته‌مه‌شاکه‌رانه‌وه و چۆن یه‌ک و بچ شیتوه) سه‌رده‌ردین و ئەم سه‌ری سوڤ ده‌میتنی که بۆچی زوتر ئەمانی نه‌دیتوه. هاوئشینێ ئەم خه‌لکه‌ جیاوازه‌ی وەک سلست، ماری و (ئه‌و ژنۆکه‌ باشه‌)، واتا که‌سانیک که له‌ ژبانی ئەودا رۆلی جیاوازیان هه‌بووه، چ پرسپاریتیک لای ئەو دروست ناکات. به‌لای که‌مه‌وه کاتی ئەوه‌ی نییه‌ (بیر) له‌م بانه‌ته‌ مه‌سه‌لانه‌ بکاته‌وه.

ئیمه‌ کۆمه‌لێک پیتۆندی عاتیفی و ئەخلاقى دی ده‌دۆزینه‌وه که مەرسۆ بیر له‌وانه‌ش ناکاته‌وه. ئەو وه‌سفه‌ ورده‌ی که مەرسۆ ده‌باره‌ی سیما و روخساری پیرزی پیر به‌ده‌ستیه‌وه ده‌دات (لیوانی له‌رزۆکی ژیر که‌په‌یه‌کی پر له‌ خالی ره‌ش، یان ره‌نگی قرمزی خویناسای گوتچکه‌کان) بۆ خوینەرێک که بیری لای کاره‌ساتیکێ کپ و نزیکه‌ روودانه، مانایه‌کی خه‌ماوی په‌یدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها هه‌ول و ته‌قه‌لالی بویرانه‌ی پیره‌مێرده‌که، که به‌نیتو مه‌زاکاندا و رینگه‌ی پر پیتچ و په‌نا ده‌برێ و به‌هانکه‌ هانک دووی جه‌نازه‌که ده‌که‌وی، ویتراي ئەو راپۆرو هه‌واله‌ تایبه‌تیه‌ی مەرسۆ له‌مه‌رئوه‌ دیمه‌نه‌ ده‌یدا، شایه‌تیه‌کی یه‌کجار به‌زه‌یی وروژتینەر ده‌ره‌ق به‌وه‌ی که ئەو دوو بوونه‌وه‌ره‌ تەنیا و بچ یار و یاوه‌ره‌ چهند دلێان به‌یه‌کدی کراوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا مەرسۆ هه‌ندێ جار (بیر ده‌کاته‌وه) و یارمه‌تیمان ده‌دات که مانایه‌ک به‌فلان یان فیسار قاره‌مان به‌خشین. به‌لای که‌مه‌وه ته‌سلیمی کۆمه‌له‌ ته‌داعیه‌یک ده‌بچ که چیرۆکه‌که‌ لیتوان لیتوی به‌زه‌یی ده‌کات- راسته‌ ئەو له‌ رووی هوشیاریه‌وه مامه‌له‌ له‌ ته‌ک ئەم به‌زه‌بیه‌یدا ناکات، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ناوینێ ئەوه. بۆ ویتنه‌ کاتی گوتی له‌ ده‌نگی گریانی سالامانۆ ده‌بچ که بۆ گوم بوونی سه‌گه‌که‌ی ده‌گری، دایکی خۆی بیر ده‌که‌ویتته‌وه (نازانم بۆچی دایکم بیرکه‌وته‌وه). به‌لام ئەو کاتی ئەوه‌ی نییه‌ که له‌م باره‌یه‌وه قوول بیتته‌وه. چونکه‌ ناچاره‌ بۆ سه‌به‌ین، سفید زوو له‌ خه‌و رایی. به‌لام خوینەر، ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌لقولاو و زاده‌ی ئەم بیره‌ی که که‌سێک نازیزیکێ خۆی له‌ ده‌ست داوه، تی ده‌کات.

سالامانۆی پیر (ناماده‌بوونی له‌م چیرۆکه‌دا تەنیا به‌هۆی دراوسیتی له‌گه‌ل مەرسۆدا بووه) له‌ دنیا ی چیرۆکه‌که‌دا بۆخۆی مەعناپەک به‌ده‌ست دین. چونکه‌ بچ ئەوه‌ی ئەو به‌خۆی چ شتیک بلێ، خوینەر و مه‌زنده‌ ده‌بات که ئەو به‌واتای به‌زه‌یی قوولی ئەوه‌یه.

پاش دادگاییه‌که، مەرسۆ حسیتب بۆ هه‌ندێ ده‌لاله‌تان ده‌کات که له‌ ژبانی نازادی مرو‌فانه‌ی خۆیدا قه‌ته‌ به‌هه‌ندی وه‌رنه‌گرتوون.

کاتی که سیلست به‌وه‌پری نیازیکی و نییه‌ت چاکیه‌وه له‌ جیتگی شایه‌تان ناماده‌ ده‌بچ، ئەو (مەرسۆ) بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبانی خۆیدا (حه‌زه‌کات پیاویک راموسین). هه‌ر به‌م شیتوازه‌ش په‌ی به‌قه‌در و بایه‌خی ئەشقی خۆی ده‌ره‌ق به‌ماری، ده‌بات.

قه‌ناعه‌ت دینێ که باوه‌ر و ئیمانی قازی، داویک له‌ قژی ژن نایه‌ن، یان له‌به‌رده‌م ئیواره‌یه‌کی پر ئومیددا، خۆشه‌ویستی دلگیری دایکی خۆی و پیرزی-ی پیر و هه‌کو سه‌رمه‌شقیک له‌ ده‌فته‌ری ئەزمونی شه‌خسی خۆیدا تۆمار ده‌کات. گۆرانی ته‌بیعه‌تی مەرسۆ به‌رانبه‌ر به‌خه‌لکانی ده‌روبه‌ری، تارا ده‌یه‌ک به‌جوانی له‌ هه‌لسوکه‌وتیدا به‌رانبه‌ر به‌و پیره‌مێردانه‌ی که شه‌ونخوونی به‌دیار ته‌رمه‌که‌ی دایکییه‌وه ده‌کهن، به‌رجه‌سته بووه: (ته‌نانه‌ت ته‌سه‌ورم کرد ئەم مرووده‌ی که له‌ نیتو بازنه‌ی ئەم پیره‌مێردانه‌ پال که‌وتوه، به‌لای ئەوانه‌وه هه‌یج مانایه‌کی نییه‌، به‌لام هه‌نوکه‌ پیم وایه‌ که ئەم ته‌سه‌وره‌ نابه‌جی و بچ بنج و بناوان بووه). پیتشتر نامازه‌مان بۆ ئەوه‌ کرد که دیاریکردنی مه‌وقیعه‌تی (ئیتستا)ی حیکاتخوان (راوی) سه‌باره‌ت به‌رووداوه‌که چهند زه‌حمه‌ته‌. وای پچ ده‌چی که گومانی زنجیره‌ خۆشه‌ویستییه‌ک که چهند

کەسێک لێکدی نزیک بکاتەو، وێرێ ئێوەی کە ئیستا پروون بوو تەو، پەيوەست بێ بەمەر سووی دوا لاپەرەکانی چیرۆکە کەو. خو ئێگەر قەناعەت بەیە کسانێ روانگەیی حیکایەتخوان بکەین و بێنین، ئێوا ئێم گومانە دەبێتە بەلگە یەکی پتەو بۆ دروستی ئێو گریمانەیی کە چیرۆکە کە پاش پرووانی مەسەلەکان نووسراوە.

هەر لە پرێزی قارەمانە ناوخت و بەرێکەوتە کاندادا دواترین نامازە بۆ عەرەبەکان بکەین، بەتایبەتی دۆژمنە کەیی ریمون و دوا قوربانی دەستی مەر سو، ئێوانیش لەو جیهانی (بێ شەکلێیە) ی کە مەر سو تێیدا دەژی، جیا نابنەو، ئێمانە لە خانەیی کە مالیاتدان، قوربانێیە کە مەر سو لە روانگەیی مەر سو تەنیا کۆسپێکە لەسەر رێگەیی کانێیە کە بەلای منەو، ئێو رەخنە گرانەیی کە پێیان وایە کامۆ بەناقەست و بەمە یەستی تاییەتی کابرای عەرەبی هەلبژاردوو تا بیکات بەقوربانێی کارساتە کە، غەدر دەکەن و بەهەلەدا چون: چونکە یە کەم: دابەشبوونی خەلکی جەزایر بەجۆرێ بوو کە ئیمکانی ئێو هەبوو لە دەیا نۆ جار مەر سو عەرەب بکوژی تا ئێورویایی. (خو ئێگەر حیسایی ئێو بکەین کە چیرۆکە کە لە دەرووبەری جەزایردا پروودەدات، ئێوا رێژەیی ئێو ئیمکانی کوشتنە دەگاتە ۳/۲). دوو م: ئێگەر وا دێتە بەرچاو کە مەر سو عەرەبی ناو چیرۆکە کەیی بە (بنیادەم) نەزان، ئێمەش لەبەر ئێو یە کە بەهەمان چاوهو سەیری کابرای عەرەب دەکات کە سەیری ئێو خەلکانەیی دی بێ دەکات کە هەلسو کەوتی لەگەلێاندا هەیی. مەر سو لە روانگەییە کەیی هیندە یە کسانەو دەروانیتە جیهان کە رەگەز پەرستی لە فەرەنگی ئێو دا بێ مەعنا یە- هەلە تە هەموو کەسێک دەتوانی ئێم چیرۆکە بەکۆمەلێک دەلالەتی رەزمی دەوڵە مەند بکات و شەقڵی میژوویی بەپیاو کۆژیە کەیی مەر سو تە بێ: یە کێک لە تاییەتە نەدیە کانی هەر شاکاریک ئێمە یە کە خەلکی هەندێ لێکدانەو ی بۆ دەکەن کە بەهزر و بێر و خە یالی نووسەرە کەیدا نەها توو.

کۆمەل

بێ مویالاتی مەر سو دەرەق بەخەلکی، پاش تاوانە کە دەگۆرێ، و چونکە کۆمەل ئێوی بەدوژمنی خو زانیو، ناچاری دەکات کاردانەو یە ک نیشان بدات. بەپێچەوانەیی هەر پێشینیە ک، کۆمەل هەستی جۆرە خو شەو یستی و پێو نەدیە کە لە لا بێدار دەکاتەو کە ئێو پێشتر دەرکی نەدە کەرد. یا بەلای کە مەو بە شێو یە کە ناگایانە دەرکی نەدە کەرد- وای دێتە بەرچاو کە (قازی مەر سو تێکی گەلێک ماقوول و بە شێو یە کە گشتی روح سوک و خو شەو یستە). ناپەرە زایی ئێو قاتە کەیی. خە ماری دەکات: (بەتوورەیی رۆیی. حەزم دەرک نە یە ل م پروات، و پتی ب ل م پتو یست م بە مە حە بە تی ئێو هە یە، نە ک لەبەر ئێو با شتر بەرە قانیم ل بکات، بە لکو هەروا بە شێو یە کە ئاسایی.)

هەر وەها دلێ دەخواری: (لە کانگای دلەو، تە قریبەن لە پرووی خو شەو یستی یەو) ئێو بۆ ئێو دادوهرە کە ئێوی خستۆتە ژێر قامچی جنیوان، (شەرم بکات کە بۆچی ناتوانی لە تاوانە کەیی خو پەشیمان بێتەو) لەو ساتەو کە دەستگیر کراو، وەکو مندالێک کە لە کوتە ک بترسیت، سەری سوور دە مین، کە بۆچی لە بییری دارکاری کردن و لێدانێ ئێو دا نین. جا لەبەر ئێمە حەز دەکات (مە حە بە تێکی) دەرەق بەو کە سانە کەرد بێ کە ئێو هەموو نەرمییەیی لە گەلدا دەنوین. سەیر ئێو یە

ئێوانە کە (خیری) ئێویان دەو، و دل بەگۆرانی کە سایە تی ئێو و ناساندنی ئێو گۆرانی بەئێو، خو ش دەکەن، لە هەموو کەسێک کە مەر کار لەو دەکەن.

کاتی قازی دەکەوێتە خو بۆ گۆرینی باوهری ئێو، ئێم هەوڵە ناپەرەتی دەکات- هەوڵە کەیی قازی سەرەتا ناپەرەت و پاشان زۆر توورەیی دەکات.

گۆرانی مەر سو، لە جۆری نیشاندانی نوینە رانی کۆمەلدا بە دیار دەکەوێ. مەر سو سەرەتا بە پتی حەزی ئاسایی خو سەر نچی لەسەر ورده شتانی ک دەگیر سیتەو، کە زەقن: چاره ی قازی، (بۆنباخە سەیرە کەیی ئێو قاتە کەیی کە رێ رێبە کێ درشتی رەش و سپییە)، جیە سوورە کەیی سەر سوکی دادگا، وێرێ ئێو هەش هەر لە سەرەتای دادگایییە کەو، چاوانی گەشی رۆژنامە نووسێک کە بەوردی ئێو هەلە دەسە نگیان، لەم حالە تی خە سیوی و نەزۆکییە بەدەرە: مەر سو جۆرە مانایە ک بەم چاوانە دەدات: (حالە تێکی سەیری وەهام لا دروست بوو کە دەتگوت خو م خەریک بووم سەیری خو م دەکەرد). سەر پای دادگا کە بەرە بەرە کە مەر سەر لە پێشان وەکو نمایشێکی سادە دێتە بەرچاو ی- بەلای کە مەو لە جارێ پتر هەست بەو دەکات کە باس باسی ئێو. ئێو ناگای لە (نیگای سەر کەو تووی) دادوهرە کەیی و هەر وەها ناگای لەو تیشکە تەوس ئامیزە شە کە لە چاوانییەو دەدر و شیتەو. وای دێتە بەرچاو کە ئێو قاتە کەیی (مەر سو تێکی مە خسەرە یە). لە وەسف کردنە کەیی قازیدا، چ شوینە وارێکی بێ غەرەزی ساکارانەیی دیتنە کانی پتووی مەر سو ناپیئر، ملایی، غەم، توورەیی و تەنانەت لێها توویشی (قازی تاکتیکیی هەرەشە بە کار دینی و چاو دە بریتە دور چاوانی موخاتە بە کەیی خو) لە چاوانی مەر سو ون نابن.

دەربارە ی تیکرایی قارەمانەکان، ئێو تەنیا مە بەدە تێکی زۆر جار بێ مەعنا ی خستە روو کە توانای خە یال یان بییری رەخنە گرانە ی ئیمە لەویندەرەو دەستی بە حەرە کە ت دەکەرد. بە پێچەوانەو:

ئێو باوهری ئیمە دەربارە ی قازی بۆ خو مان گە لالە مان کردوو، زاده و هەلقو لای ئێمە جیگری (استنتاج) نییە: ئێم باوهر هەر هەمووی بەندە بە بێنە کانی مەر سو: چونکە ئێو پاش ئێمە پتر بییری لە پێو ندی خو لێ گەل خەلکانی دیدا کردۆتەو و لەو دەرچوو هەر بە دیار دە نالۆزە کان قەناعەت بکات و واز نین.

بەهای نەلسەفی و نەخلاتی نامۆ

کامۆ بە خو ی بیانوی دا بوو دەست ئێو کە سانە ی کە نامۆ یان بە تەفسیرێکی سادە (ئەفسانە ی سیزیف) دەژمارد. کامۆ لەو رەخنە یە کە لە مەر (هیلنج) ی سار تەری نووسیوو، گوتیوو: (هەر چیرۆکێ بگری، هەمیشە فەلسە فە یە کە بە شێو ی وینە گرتن هاتۆتە بە یان کردن و دەر پین). هەلە تە ئێمە بریارێکی مە تر سیدارە و لە روالە تدا سەر بە خو یی و رەسە نایە تی چیرۆک سنووردار دەکات، بەلام وێرێ ئێمەش ئێگەر ئێو لە بەرچاو بگرین کە کامۆ هەر گیز تە سلیمی یە ک سیستە می فیکری نەبوو و بەرە مە فەلسە فە ییە کانی و. هەلە تە کە مەر نامە تیۆرییە کانی، پتر قو ناغە داشۆرینە کانی ئێو، و اتا (چیرۆکی) فیکرێکە کە عەودالی دووی خو یە تی، ئێو کاتە با شتر پە ی بە مانای بریارە کە ی ئێو دە بە یین.

له بهر ئه مه، ئه گهر به خۆمان زۆر له كنووكۆی دۆزینه وهی لێكچوونی به رهه مه كانی كامۆدا نه بین، ئه وا به اور دكر دنی جیهانی چیرۆك و به رهه می فه لسه فی كامۆ له وه كه متر زیان به ده وه له مه ندی چیرۆكه كانی ئه وه ده گه یه نێ كه ته سه ور ده كری. واته زیانی ئه وه به اور ده له راده ی ته سه ور كه متره. بۆیه ئه وه به خۆی كاتی كه ئه نجامی كی مومكینی (له گوین) بۆ نامۆ پێشنیاز ده كرد، (كو مەل پتویستی به كه سانیکه كه له رپوره سمی ناشتنی دایکی خۆیاندا بگرین) ئه وه ی قبول بوو كه (ده ئه نجامی له گوین-ی تریشی) له م چیرۆكه دا دیتوه (پروانه ده فته ری بیره وه ربیه كان).

جیهانی بن شیوه

نایا ده كریته وه كو هه ندێ جار گو تراوه، له نامۆدا به لگه ی پووچی جیهان بدینرێ؟ سارته ر له گو تاری (لێكدا نه وه یه كی نامۆ) دا رایه كی تاییه تی له م باره یه وه هیه وه ده لێ: ئارمانجی كامۆ له ئه فسانه ی سیزفدا نیشاندا ن و به رجه سه كردنی چه مکی بیهووده یی و پووچییه و له نامۆدا نیشاندا نی هه سه كرده به بیهووده یی و پووچی - به با وه ری كامۆ ناتوانرێ بگو ترێ كه خۆدی مرۆف یان جیهان بیهووده و پووچی: دنیا خۆی له خۆیدا ما قول نییه.

بیهووده یی و پووچی له روا وه ستانی ناما قولی دنیا یه، كه له قول ترین شوینی ناخی مرۆفدا ده نگ ده دا ئه وه. بیهووده یی و پووچی چه ند په یوه سه ته به جیهانه وه، هینده ش په یوه سه ته به مرۆفه وه.

بیهووده یی و پووچی تا قه پتوه ندی نیوان جیهان و مرۆفه - (ئه فسانه ی سیزف). كه واته هه سه تی بیهووده یی و پووچی كه مه رسۆ به رجه سه ته ی كرده وه، ئا ئه مه یه. به لام ئاستی رۆشنبیری ئه وه (مه رسۆ) زۆر له وه كه متره كه به توانی هه سه تی خۆی له قالبی چه مکی كدا بۆ ئیمه بگوازیته وه.

له گه ل ئه وه شدا، وا دیته به رچا و كه ئه گهر كامۆ له چیرۆكه كه ی خۆیدا سه لماندنی ئه م بیره ی مه به سه ت بوا یه، ئه وا ده ی توانی كه ره سه ته ی با شتر هه لبژیرێ و به كار به یینی: بۆ وینه هه مان ئه وه كه ره سه تانه ی به كار به یینا بوا یه كه سارته ر له هیلنجدا به كاریان ده بات. روكانتن-ی جیكایه تخوانی هیلنج، له م دنیا یه دا هه سه ت ده كات كه پایه ی شایان به خۆی وه رگرتوه - بۆیه به مه به سه تی توێژینه وه یه كی میژووی كه با وه ری پێیه تی، زنجیره لێكۆلینه وه یه ك ئه نجام ده دا - دۆستی كی (معشوقه) هیه یه كه وا ده زانی دل به ندیتنی: به لام له نكا وا ئه م جیهانه، كه وه لامده ره وه ی پێشبینیه ئه قلی و هه سه تی به كانی بووه، هه مو بنه ما و هاو سه نگی به یه كی خۆی له ده سه ت ده دا: وشه كان له مانای خۆیان جیا ده بنه وه و لایه نی سه رسامی به خۆزه ده گرن. مرۆف و شته كان په یوه ندی خۆیان له ده سه ت ده دن و له دنیا یه كی بیهووده و عه به سدا ده رده كه ون.

ده ربا ره ی روكانتن ده توانرێ بگو ترێ كه له و كاته دا وه كو مه رسۆ، هه سه ت به نامۆیی خۆی له جیهان ده كات و، ئه وه هه سه ته ناو ده نی (هیلنج). به م جوړه كاتی كه مه رسۆ به دیار جه نازه كه ی دایكیه وه شه ونخوونی ده كات به هه مان ئه ندازه و ساردیه وه ده روانیته بورغووه بریقه داره كانی سه ر چوارچیه ی تابوته كه، كه ده روانیته سیما و چاره ی دۆسته كانی دایکی. چونكه به لای ئه وه وه بورغووه كان و سیما كان رێك به ئه ندازه ی یه كتر كه م مانان.

نیگای روكانتن-ش، به هه مان شیوه و بێ هیه چ هۆیه ك له سه ر قایشه وه نه وشه یی به كه ی پانتۆلی به رپوه به ری كافتربا كه یان له سه ر ره گوریشه ی دره ختی شاهه رووه كه ده گیره سیته وه، به لام له كاتی كدا كه ئه م شانه له لای روكانتن ئاماده بوونی كی تا قه ت به ر و بێ له زه تیان هه یه، بورغووه كان نا به مایه ی كه مترین دل تێك هه لپه اتن و هیلنج له لای مه رسۆ. چونكه ئه وه هه می شه به م جوړه (ئاسایی و سه روشتی) روانیوه تی دنیا. له به ر ئه مه هیه چ هه سه تی كی پووچی و بیهووده یی لای خۆینه ری یه كه مه یان لایه ره كانی نامۆ دروست نابێ، مه گهر لای ئه وه كه سه نه ی كه به پێچه وانیه مه رسۆزه چا وه پتی جیهانی لێوان لێوی مه عنا بن.

له مه چا كتر: هه لبه ته مه رسۆ له حالێكدا ده ژیا كه ئه گهر روكانتن له و حاله دا بریا بوا یه، دلی تێك هه لده ات و هیلنجی ده هاتی: له م رووه وه، مه رسۆ به گۆرانی كی پێچه وانیه قاره مانه كه ی سارته ردا ده روا ت: له حالێكدا كه ئه وه به ره به ره مه عناهك له جیهاندا ده دۆزیته وه. رو كاش به ره به ره مه عنا ی جیهان له ده سه ت ده دا ت. روكانتن له هیلنجدا نقوم ده بێ، گیرۆده ده بێ، مه رسۆ له ئه نجامدا ده گاته شوێش - گوتمان ته مه شا كه رانی دادگا له چاوی مه رسۆدا (یه ك شیوه) ده یانواند: شتیك به یه ك شیوه دیته پێش چا و كه مرۆف پێشتر له هه ولی ئه وه دا بوو بێ كه شیوه یه كی پێ به خشی ت. هه روه ها ئه وه شمان نیشان دا كه له داگاییه كه به دا وه دنیا ی مه رسۆ چۆن ده مه یی و دروست ده بوو. بۆ وینه دایکی، كه ته نیا له رێگه ی ته دا عییه وه له گه ل سه گه كه ی سالامانۆدا به بییری ئه وا تیتده په ری، له كو تایی چیرۆكه كه دا ده بی به مایه ی خۆشه ویستی و ئومیدی ئه و. له هیلنجدا جیهان به ره به ره ده كه ویته ژیر رکیفی شته كان - له نامۆدا تا پتر ده جینه پێشی، دنیا پتر ره نگ و رووی مرۆفانه وه رده گری... نه ك له به ر ئه وه ی كه بیهووده یی به مانا فه لسه فی به كه ی وشه ی بیهووده یی، له م كتیبه دا به خرتیه خانه ی دو دل ییه وه یان ره تکرده نه وه وه - به لكو، وه ك كامۆ خۆی هه می شه ده یگوت، ئه وه كه شه كردنی بیهووده یی به ئامانجێك نه ده زانی.

بیهووده یی بۆ ئه و سه ره تایه ك (میدا) بوو. له هیلنجدا (هه سه تی بیهووده یی) ئه گه رچی به سوێ و نیگه تیفه، له فه تچێك ده چی له دنیا یه كدا كه ده مامکی ئومیده بۆش و به تاله به شه ربیه كانی پۆشیوه - له نامۆدا، بیهووده یی گرمانه ی یه كه مه یان و سه ره تایه، نكوولی و با وه نه كردنیکه كه نیشانه كانی خۆشه ویستی و با وه ر به مرۆف و جیهان له سه ر ئه و رۆنراوه.

قاره مانگی نا یار

له ئه فسانه ی سیزفدا، كامۆ گه لێك نمونه ی (مرۆفانی بیهووده) ی نیشان دا وه ده ربا ره یان گو توویه تی: (نایا پتویست به وه ده كات ئه مه روون بكه ی نه وه كه نمونه مه رج نییه سه ره شه ق بێ) (و له دنیا ی بیهووده ییدا، ئه مه هه ر زۆر كه مه)، و نابێ ئه م نمونانه لاسایی بكریته وه؟ كامۆ هه ولی ده دا و - نه یده شارده وه - كه مه رسۆ وه كو مه سیحایه كی نوێ بناسیتیت: هه لبه ته ئه مه به لای كه مه وه وه لامی كی گه لێك به سه وود بوو بۆ ئه و عه یب دۆزه ره وانیه كه مه رسۆ-یان به نمونه ی گه لحویی و سه سستی ده ژمارد.

حقیقه تی مهسه له که ئه مهیه که له چاو قاره مانانی ئه فسانه ی سیزیفدا، ناتواترئ مه رسو، به شیتوه یه کی ساده و دوور له ئالوزی، و هکو سه مره مشق یان نمونه ی نیگه تیفی ته بیعه تی مرؤف له بهر چاو بگیری.

سه ره تا مه رسو قسه له گه ل ئیمه ده کات، و ئیمه ش ئه وه مان ساغ کردو ته وه که به کجار زه حمه ته قسه کانی ئه وه به قسه ی بی لایه ن بزانی. له و دواییه نه دا رای گشتی ئه مه ربکا رابوو و که وه پشیتوانی له کابرایه کی مه حکوم به ئیعدام، له بهر ئه وه ی له زینداندا دهستی دابوو نووسینه وه ی بیره وه دریه کانی خوی. ئایا هونه ری ئه م زیندانییه به لگه ی پاکی و بی تاوانی ئه وه؟ ئه م روودا وه ش وه کو نامو، ئه وه نیشان ده دات که شاره زایی له تایه تمه ندیتی ژبانی که سیک ده بیته هوی دهرک و عه فوی ئه وه که سه. ئیمه نامانه وی رۆلی جه لاد بدینین، به لام ئه گه ر نامو وه کو قه والیه کی (سند) قه زایی بخرینه بهر موتالا و (دادگایی مه رسو) ده ست پی بکه یه وه، ئاخو به راستی ناچار نابین که گومان له رزگاری و ئاسوودیی مه رسو وه کو (ره فتاریکی مه سلحه تی) بکه یین؟ ئایا ئیعترافاته که ی مه رسو لیته اتوانه ترین به ره قانی نییه؟ یان به لای که مه وه ئایا دلنابین که مه رسو، روودا وه کان به وه پیری نیاز پاکیبیه وه وه بییر دینیتته وه؟ و به شیک له مه به سه ته کان یا که ساسی و زه بوونییه کانی خوی به هوی ترسی له حقیقه ت، ته نانه ت له خویشی ناشاریته وه؟ کامو وه کو چیرۆکنوس ده ست له کاری چیرۆکه که وه رنادات، به سه ره ات و اریقته که ی مه رسو وه کو قه والیه کی بابه تی و مایه ی هه ر جو ره لیکنانه وه و شرۆقه یه ک ده خاته به رده ستی ئیمه.

له و دیوی ئه م ئالوزیبیه وه که هه لئولای هه مان مامه له ی به ره مه که یه، ئایا ره فتاری کۆمه لایه تی (عه جیب)ی مه رسو ده بی چۆن لیک بدیته وه؟ مرۆفیک بو ئه وه ی له زیندان تووشی بی تاچه تی و بیزاری نه بی، یان بو ئه وه ی بتوانی پاش نیوه رۆیه ک بی هیج کاریک بگوزهرتی یان ده بی له راده به در زیره ک و فره زان بی یان ده بی دو چاری مه نگی تایه تی گیانداران بو بی. ده بی چۆن مل بو ئه م حال یا ئه و حال بدرئ؟ به م شیتویه وه زع و حالی دادگاییه که: به هیج جو ری دیار نییه که ئاخو رزگاری مه رسو وه کو رزگاری سوکراته له به رده م داوه ره کانی دا یان ئه م رزگاریه ئه جمامی بیته شیه که که به ئیعترافی خوی زۆر جار تووشی بووه و له گه لیا یه تی.

هه لبه ته ئه م ئالوزیبیه «به لگه ی بنجبر نین» ئه مانه شه قلیک به به ره مه که ده به خشن و ئه گه ر بمانه وی هه ر چۆنیک بووه روونیان بکه یه وه و شرۆقه یان بکه یین ئه و خیا نه ت له مه به ستی کامو ده که یین و رۆلی حاکم و دادوهر ده گتیرین. ئیمه ده توانین ئه وه بلتین که مه رسو گه بیوه ته ئاستی هوشیاری و، له گه ل مه رسو دا په یوه ندیه کانی (مه رسو) له گه ل که س و شته کاند که شف بکه یین، ده تانین بلتین: که (ئه و وه هایه) و ده ستنیشان کردنی راده ی هوشمه ندی یا تاوانباری ئه و کار و ئه رکی کۆمه له. (دادوهره که ش ده رباری ئه و ده لئ: (ئه و به هوش)ه؛ هه ره ها (ئه و تاوانباره). ئاخو ئه و بابایه که قاره مان یان شه هید؟ ده رباری مه رسو هه ر ئه وه نه ده توانرئ بگوترئ که بابایه کی قوربانیه. ئه و قوربانیه کۆمه لیکه که ده یه وی هه موو شتییک بزانی و بچیتته بنج و بناوانی هه موو شتییک. ئه م کۆمه له ته سه وری خوی ده رباری مرؤف له خودی مرؤفه که پی باشته. مه رسو، چۆنکه وه کو خوی چۆن هیه ناوها ده رده که وی، رازه کانی

خوی ده پارێزێ و. نایاندرکینیی، که واته نابن به ته مای چاوپۆشی کۆمه ل بی - ته نیا ئه مه و به س.

کۆمه لیکه ی بن گیان

کامو له ۱۹۳۷/۸، له ده فته ری بیره وه دریه کانی دا نووسیوتی: (ئه وه چه ندین سا له، هه ر جارئ که گویم له گوتاریکی سیاسی ده بی، یا گوتاری که سانیک ده خویتمه وه که رتیه ریمان ده که ن، ترسم لی ده نیشیت: چۆنکه تاچه ده نگیک ناژنه وم که سه دا و ئاهه نگی ئینسانی تیدا بی، هه میشه هه مان وشه و هه مان درۆ دووباره ده که نه وه. ئه مه ش که خه لک خوویان به وانه وه گرتوه و تووره یی و غه زه بی جه ماوه ری خه لک تا نه و ئه م بوکه له کارتۆنانه ی تیک و پیک نه شکاندوه، به لگه ی ئه وه یه که خه لکی له بایه خی حکومه تی خوین غافلن و گه مه به به شیک له ژبان و به رژه و نه دی هه ره گرینگی خوین ده که ن. به لئ، به راستی گه مه ی پی ده که ن). دنیای عه داله ت له م باشته ر نییه. نوینه رانی کۆمه ل له دادگادا ده ره ق به کاری ئه و که سانه ی که ئه م نوینه رانه مه سئولیانن، به کجار خه مساردن. وه کو چۆن نوینه رانی گه ل؛ به رای کامو، ده ره ق به کاری گه ل، ئه و گه له ی که ئه مانی هه لبژاردوه، خه مسارد و بی موالاتن، ده توانین له مه رسو بیرسین که کتیبه (رواله تی رۆلی دادگاییه که یه هه ر ئه مه یه): مه به ستیانه و پیتیان چاکه ئه م خاله ی فیتریکه ن و چاوه پروانی ئه وه ی لی ده که ن که ته نیا به گوتار و ره فتاری خوی باوه ری پیتشه خته ره سمکراوی ئه وان به سلیمتی، به لام ئه و له م رتوره سمه پیتشه خته بریار له سه ر دراوه دا، رۆلی خوی یاری ناکات، و به م جو ره مه ته ل و لوغزتیکی له توانا به در بو قازییه کان چی ده کات که گه مه کۆمه لایه تییه که بی ئیعتبار ده کات.

ره وتی دادگاییه که هه ر له نمایشیک کۆمیدی ده چی، ئه وقاته که ی مه رسو و دادوهر له جیاتی وه کو دوو ره قیب بنوتین، وه کو هاوده ست و دۆست ده نوینن. که واته به هیج جو ری جیتی سه رسورمان نییه ئه گه ر هاو باوه ر له گه ل سارته ردا بلتین: قاره مانانی ئه م چیرۆکه له شووشه یه که وه ده بیترین که هه لئسوکه وتیانی پووچ و کۆمیدیانه لی کردوه و هه لئسوکه وتیانی بو جو ره لالبازییه ک گۆریوه. به لام ئیمه هه ولمان داوه ئه وه نیشان به دین که کاتی کاری دادگاییه که به ره به ره ده چیتته پیتش. شووشه که ش نامیتن و ون ده بی. له وساته به داوه، ئه م نمایشه کۆمیدییه که متر له بریاری نووسه ر ده چیت تا له مه به ستی که شفکردنی فیل و ده هۆیه ک. مه رسو تا ئه و کاته ی له م دیوی شووشه که وه بو، له ته ماشافانیکه ی خه مسارد پتر چیدی نه بو، به لام له وساته وه که دنیا له روانگه ی ئه وه وه مانایه ک په یدا ده کات، به رای ئه و ئیدی له ته حمولدا نامیتن که لالبازییه که به رده وام بی و ئه ویش ده وری تیدا هه بی، که واته یاخی ده بی.

هونه ری کامو - شیوازی نامو

شیوازی نامو له رووی ساده یی و ره وانیه وه سه رنجراکیتشه. هه لبه ته ئه م تایه تمه ندیبانه له ئالوزی و ئیبه ام به درنیه: کاتی نامو ده خویتمه وه، له وه یه وه سا خه یال بکه یین که هونه ری ئه م چیرۆکه له ئاستی تیگه یشتنی هه موو که سیک بی. وه کو چۆن تابلۆکانی؛ موندربان یان کلتیسای روتشان-ی به ره مه ی لکووربوزه زیاتر له نیگارکیتشییه ده سترکه کانی مسونیه ر یان ته لاره شکۆداره کانی سه ده ی رابوردوو

ده توان زهوقی نیگارکیشی یان تهلارکاری لای بیله گشتی بجوملین: بهلام ده بی توه بزانی خۆ دوورگرتن له رازانهوه نیشانهی بی توانایی نییه؛ و له هونهردا هیچ ریبهک له ریگهی گهیشتن بهمالی کردنی سادهیی و پهوانی، سخت و دژوارتر نییه.

سادهیی ناراسته گراو

رۆلان پارت، له گوتاری (نمر سفری نووسین)دا و لهو شوینهدا که دیتته سهر باسی (نوو سینی نوئی دوولایه نه) دهلی: (ئهم گوتاره شهفاهه، که به نامۆی کامۆ دهستی پین کردوه، شتیوازی په نهان پۆده نی، که ته قریبه نه دهکاته غیابی ئامانجی شتیوازی). ههروهها له سهری ده پوات و دهلی: (نوو سینی پاک و بی لایه نانه ئهمه یه). ئیمه که دهلیین ئهم نووسینه پاک و بی لایه نانه ده نویتنی. له بهر ئهوه یه چونکه به شتیوهی کی گشتی پتر له ههر نووسینیکی دی دووره له بی لایه نی راسته قینه.

له پشت نووسینه کی کامۆه، پهوانیتری و پرونیتری و جوانکاری و مه بهسته تاییه تییه کانی چیروکنووسه مه زنه کانی سه دهی نۆزدهی فه ره نسا، که به باوه ری رۆلان پارت هه لقولای پهوشی بورژوازییه ته، نابیری. بهلام هه موو سروشتیکی کۆمه لایه تی، ئه خلای و مه سه له کیش له نامۆ نه تار تیراوه. بهر له م سارتهر له گوتاری (لینکدانه وه یه کی نامۆ)دا ئامازه ی بۆ کچی و بی تیف تیفه یی شتیوازی کامۆ کردبوو: ده باره ی ژول رونا ره ده بانگوت پۆژی دئ که بنوو سیته: (میشک هیلکه دهکات). پیزدار کامۆ و گه لیک له نووسه رانی هاوچه رخیش به م زوانه ده نووسن که: (میشک هیه و هیلکه دهکات) ئه مانه شته کانیان له پیناوی بوونی شته کاندای خوش دهو، و نایانه وئ شته کان له سیلاوی زه ماندا بتویننه وه. بهلام کامۆ، به م جو ره نووسینه له نامۆدا، جگه له ته رجهمه یه کی وه فادارانه ی ته رزی ئاخافتنی گوته بیتری (خیتابی) تایه تی فه ره نساییه کانی جه زاير چ کاریکی دی ئه نجام نادات. هه لبه ته ئهم ته رزه خیتابه میراتی شتیوازی حیکایه ت و نه قلی عه ره به: ئه مان به وه رگێرانی ساده ی کاره کان، که خۆی له خۆیدا مایه ی سه رنجه ئیکتیفا دهکن، و به پینو سیته نازانن دهستی پینا و بیین و له نوئی دروستی بکه نه وه و نایانه وئ کاره کان له خیتابیکی هاو په یوه ندا بسازیین و بگوتیین. کاتی ئهم کارانه له سه ر یه کتر که له که بوون، سه ره نجام مه و دایه کی حه ماسی (حماسه) وه رده گرت. به سه رهاتی ریمۆن سنس ئاوه یه. و کامۆ وه کو دیتمان ئیلهامی ئهم کاره ی له شه ری ناو کۆلانه وه وه رگرتوه و وه کو چۆن شه رکه ی دیتوه ئاوه و بی رتوش له ده فته ری بیره وه ریه کانیدا تو ماری کردبوو، بۆیه ئاهه نگی ئهم کاره له و رووداوه دلگیرانه ده چیت که له شادی Noces و هاوین (Etel) دهرده کون، بهلام به پینچه وانه ی ئهم دوو به ره مه وه، نامۆ په یامیک نییه. مه رسۆ قسان دهکات و شتیوازی ئه و له ته رجهمه ی هه سه ته کاندایان ئه و رووداوانه دا که ئه و دیتوونی له ناخی چیروکه که دا، له بن دیری چیروکه که دا مانایه کیان پین ده به خشیت مه رسۆ به وه بیره پینانه وه گوايه ناساییترین و گرینگترین کاروبار، ئه ویش له ریگه ی رسته ی سووک و کورتی ئه و تو که زۆرجار هیچ جو ره په یوه ندیه کی ئه نجامی پینکیانه وه نابه ستی، واه نویتنی که گوايه بۆچونه جیاوازه کانی ئیمه له مه ر کاروبار و شته کان که شف دهکات. شتیوازه کی هاوار دهکات و پیمان دهلی که له روانگهی ئه ودا مه سه له ی بچووک بوونی نییه.

ملاحه زه کردن و دیتنی ورده شتان (بورغووه کانی تابو ته که)، یان ریبازی ئه و له مه ر هه لسه نگانندی باش و خرابی هه ر شتیکیدا (به مانایه ک... به مانایه کی دی...) نیشانه ی رو حیه تیکی به دیقه ت و پر سه رنج و ورد بینه. کامۆ، نه ها تووه مه رسۆ بکات به که ره سه ته یه ک و بۆ ری کخستن و ئاماده کردنی راپورتیک سوودی لئ وه رگری: به لکو له ریگه ی ئه وه وه ده چیتته ژیرباری خه لوه تیکی زۆر دژوار تا سه ره له نوئی جیهان که شف بکاته وه: ئهم جیهانه له ژیر نیگای تازه ی قاره مانیکدا که به ها ئینسانیه ته قلیدیه کان به هه ند هه لئاگری، هاو سه نگ بووه.

شۆخی

زۆر له گوینه که خوتنه ر به ناسانی به م هه لوه شانده وه و سه رینه وه ی ده لاله تانه قاییل نه بی، چونکه روانینی مه رسۆ که متر ناراسته ی ته وه جو هینکی نوئی ده بی تا بیر کردنه وه یه کی حه په سا و ته نانه ت ره خه بی له مه ر ئه و ریبازی که شته کان دینه به رچاوی ئه وه یه کتیک له و با به تانه ی که له نیوان لیکۆله ره وانی نامۆدا باس ده گرت ئهمه یه که بزانی ئایا مه رسۆ به خۆی بابایه کی شۆخیبازه یان نا، ئه و دارده ستی بی ده سه لاتی هه زه لیاتی (شۆخی) کامۆه: چاره سه ری ئهم مه سه له یه له چوار چیوه ی به ره مه که دا قورس و زه حمه ته. ته نیا ئه وه ند ه له توانادا هیه که ئامازه بۆ نیشانه کانی شۆخیبازی ئه و له گوتار و ده ر پینه کانی دا بگری.

هه ندی له زاواوه کان، ته نیا بۆ ئه وه به کاره پینراون تا سه رنجی ئیمه بۆ مه عنای قوولی ده سه ته واژه ی بازاری له باوکه و تووی سووا رابکیشری: بۆ وینه ده سه ته واژه ی: (ئه وان به دم نه عه ره ته و سترانه وه ده بانگوت که یانه که ی ئه وان نابود نابی)، لیره دا و به سای شتیوازی ناراسته و خۆه هه موو توانایه کی فرمانی (نابود بوون) ده گه رینیتته وه بۆ ئه و و که چی کاتی هه وادارانی گروپه وه رزشیبه کان هه مان فرمان له دروشمه کانی خۆیاندای به کار دین، ئیمه هیچ بیریک له مه عناکه ی ناکه ی نه وه.

بهلام به زۆری دیدی شۆخیبازانه ی مه رسۆ، ده شیت بایه خی گه له ک زیاتری هه بی. مه رسۆ، له کاتی ناشتنی دایکیدای هینده بی موبالات و سارد و سپانه ده روانیتته رتیره سمی به خاک سپاردنه که، که رتیره سمه که له شتیوه ی دایکی خالی له مانای راسته قینه و ته نانه ت گه پچا رانه ش ده نویتنی. به م جو ره: (قه شه یه ک و دوو مندالی گروپی ئاوازی کلنسا له به رده م بینایه که دا بوون. یه کتیک له م دوو منداله مه قلییه کی عود و بخورد سووانی به ده سه ته وه بوو، قه شه که به لایدا دانه و ییه وه تا دریزی زنجیره زیوه که ریک بخته وه. «کاتی ئیمه گه بیشتین، قه شه که به (کورم) بانگی کردم و چه ند وشه یه کی پیم گوت و وه ژوو رکه وت. منیش دوا ی که وتم.» ناراستی دادگاییبه که، که ته شریفاتی ئالۆزتر و پووجه لتری هه یه، ته نیا به وه سفکردنی رتیره سمه کانی خۆی، له مه پتر مه حکوم ده بی.

له گه ل ئه مه شدا، وه کو له ئه نجام گیری به کانی پیتشه وه پیتشینی ده گرتی، ئهم شۆخیبازییه له ناخرو ئۆخری چیروکه که دا به ره به ره که م ده بیتته وه. کاتی مه رسۆ به وه پری سه رسامیه یه ده بیینی که ئه و یان له دادگاییبه که دا که نارخستوه، له وه سفکردنی ئهم رتیره سمه سه یره هیتوه تر ده پوات- بیهووده یی و بیداری

دادگاییییسه که بهراشکاوی مه حکوم دهکات. به لای که مه وه له م دابونه ریته بی تا قهت و نارپه حهت ده بی. دهرهت نادات که ئی مه خۆمان بگه بینه قه ناعهت که ئه و قاته که مه مه خسه ره به. ریک ئه م وشه به ی به زاردا دی. دوا قسه ی له گه ل قه شه که دا و له ناو زیندانه که دا جیبی که متر گومانی شو خیبازی (هزل) ناهیتیه وه - چونکه مه رسۆ بۆی دهر که و تووه که ئه مه نمایشیکی خه نده داره (مضحک) و ئه و تا قه شه که دوا دیه نی باری دهکات، ئه مه کار یکی بی مه نا نییه، به لکو پیلانیکه زۆر فیلبازانه چنراوه. تا ئه و ده مه له گوین بوو ئه م به سه رها ته به کبک له حیکایه ته کانی فۆلتیر - مان وه بیر بخته وه، ئه گه ر دوا لاپه ره کان جۆزه بیریکی فۆلتیرانه ی گرتیه ته خو، ئه و له جۆز یکی دیه:

رۆدی و ته زویر و ریا و ساخته کاری «هله به ته دیسان که میتیک له رینگه ی مه رسۆ وه، به لآم ئه مجاره دهنگی کامۆ ده گاته گو» هیتنه به گه رمی و توندی مه حکوم کراوه که هیچ بواریک بو شو خیبازی حیکایه ته که نامیتیه وه.

شیره یه نی (ناو)

سارته ر ده لئ: (له هه ندئ ساتی ده گمه ندا، نووسه ر به پپه وانه ی ته به ی خو به وه، روو له شיעر دهکات). دیاره ئه م جۆزه ته ب و ته بیعه ته هه رگیز له لایه ن کامۆ وه په یرو ی نه کراوه و سارته ر ئه مه ی دهاته پال. باوه ر ناکه م کامۆ هه رگیز ئیعترافی به بینه ما و سروشتی وه ها کرد بی. بۆ به ئی مه لیکدانه وه که ی روب گریبه - مان پی په سه ندرته که ده لئ: که ساتی کوشتنه که به ره به ره نزیکه ده بیه ته وه، له دیارترین خواستنی ئاساییمان پتر بۆ دهر ده که وه ی که بو خو ی بیرخه ره وه ی مرۆقه یان نیشانه ی ئاماده بوونی هه میشه بی مرۆقه: دهشت له هه تا و (پاراو) ده بی، عه سر (وه کو ناشتی کاتی غه مگینه)، جاده ی پر که ندوله ند (گوشتی دهرخشان) قیره که نیشان ده دات، زه مین (رهنگی خوینی) گرتوه، هه تا و ده بی به (بارانیکو کوترکه ر)، په نگدانه وه ی له سه ر گوپچه که ماسیبه ک ده بی به (شمشیریکو نورانی). رۆژ (له ئوقیانووسیکو مه عده نی توادا له نگه ر ده گری) جگه له (هه ناسه ی) شه پۆله (ته مه ل) ده کان، تیلماسه که زه ی (خه و ئوو)، دهریا به ک که (هه ناسه ده دات) یان پیوه ده کانی هه تا و.

ئو ناسکیبه ی که له چیرۆکه که وه هه لده قو لئ. به شپوه یه کی ناراسته وخۆ و پۆشرا و دپته دهر پرین. مه رسۆ وه ختی له گه ل که سه کانا دگفتوگۆ دهکات به جۆز یکی سه ی ناشی و تازه کاره (سه رنجی رهفتاری ئه و له گه ل ماریدا، یان ته داعی ئه و له نیوان دایکی و سه گه که دا به). به لآم که دپته سه ر باسی ته بیعهت، زۆر به تا و تا و پر هه ست و جۆشه وه قسه دهکات.

شיעری نامۆ شיעری ره گه زه (عناصر) و سۆزه به شه ریبه کان چ شو پتیکو له ویدا نییه. له گه ل ئه وه شدا، گۆرانی ئه و به جۆزیکه که سۆزه نه ناسراوه کان یان له شه رمدا دامرکا وه کان، له گه ل جۆش و خرۆشیکو پر له و ئومیده ی که له دوا لاپه ره دا دپته دهر پرین و به یان کردن، له گه ل هه سستی ته بیعه ته دۆستی، که تا ئه و ساته هه سستی دیار و به رجه سته ده یواند، تیکه ل ده بی. ئه و کاته ئارامی هاوین له گه ل هیوری دلئ ئه ودا به ک ده گری. ناسکی جیهانی هاو باخه لئ ده بی به خو شه و یه ستیبه ک که ئه و ئیستا که به هو ی بیر کردنه وه له

دایکی خو ی، دهری ده برئ. ئیستا شه و ته نیا لیوان لیوی ئه ستیران نییه: پر ده بی له نیشانه کانیش. رۆژی ره خه گریک گو تیوی: (شיעری جوان و باش و بی هاو تا هه میشه زا ده و به ره نجامی ها و با خه لی و ئاو پته بوون و جو تبه وونی کاربگه ری سروشتی و کول و کۆخان و ئازاری رو حیهی). مه رسۆ له کۆتایی نامۆ دا به م ئاکامه ده گات. مه رسۆ، پاش ئه وه ی به ته وا وه تی خو ی ده ناسیت، ده بی به شاعیریش.

ئه نجامگیری: کلاسیزی کامۆ

نامۆ به ره مه تیک سبیه ری ته کنیکو چیرۆکی ئه مه ریکایی پیوه دیاره. دیاره بلا و بوونه وه ی ئه م به ره مه هاوکات بوو له گه ل بره سه نده نی فیکری و جودیه تدا و چیرۆکیکی پیوه وه (چیرۆکی نوئ). چ که سبیک ده توانئ ئه م ئه نجامگیری به رهت بکاته وه؟ ئه و جاش کامۆ سه د هه مینگرای به یه ک ستندال یان به یه ک - کونستانت ده گۆزیه وه، چه ندین جار مو خاله فه تی خو ی له گه ل جۆره کانی فه لسه فه ی و جودیه تدا به یان کردوه و زۆر به که می با یه خی به (چیرۆکی نوئ) دا وه. که وا ته ده توانین بلتین بابا به کی سه ر به رتیازی ناما قو ل بوو!؟

راستیبه که ی ئه وه به که کامۆ له جومله ی ئه و نووسه رانه یه که به ره مه ی ئه ده بی به مه یه دانی تا قی کردنه وه ی ته کنیکو یان فه لسه فه یه ک نازمیرن. ئامانج و مه به سستی ئه و بریتیه له لیکۆلینه وه و هه لسه نگانده ی رهفتاری که سبیک که خو ی له دهر پرین و به یان کردنی نه پتیه کانی خو ی، ده دزیه وه. ئا له م رپچه که به وه له گه ل بیره و بو وه ی (رهفتار گه رایان) هه ندئ نووسه ردا یه ک ده گریته وه. به مه حکوم کردنی شپوه کانی کۆمه لیک که پی په سنده، له بری مامه له کردن له گه ل تا ک تا کی کۆمه لدا وه کو چۆن هه ن، مار که و مۆزیکیان پیوه بخی و ته بیعه تیکیان بداته پال، تا بتوانن بوونی ئه وان ته حه مول بکات، کامۆ به نا چاری، مه رسۆ ده خاته خه رمانه ی قاره مانانی و جودیه وه.

ئو جۆری قسه کردنی مه رسۆی، له گه ل جیهانی نیی ئه ودا، ته وا و گونجاندوه. به م جۆره کامۆ به بیر کردنه وه له مه ر بوون (وجود) گه بییه دۆزیه وه ی شتیاو تیک که پاش ئه و خه لکانی دی به بیر کردنه وه دهریاری شتیاو کانی نووسین بتوانن هه مان شتیاو ی ئه و سه ره له نوئ بدۆزنه وه. ئه و به خو شحالی و به شپوه یه کی ئاره زوو مه ندانه بو چوونه کانی خو ی له مه ر کلاسیزم، به تابه تی سه به رهت به نامۆ، ده خسته روو؛ و اتا به بی له رودامان ئیعترافی به بو چوونه کانی خو ی له مه ر کلاسیزم ده کرد. کلاسیک بوون به لای ئه وه به مانی (که متر گوتن) و (زیاتر مانا گه یاندن) بوو. جا له م باره یه وه کامۆ نه ک هه ر کلاسیکه، به لکو کلاسیزمی خه باتگپیشه، چونکه کامۆ ته نیا به نیشاندانی جیهانیکو لیوان لیوی خو شه و یه سستی ها وئا هه نگی و گونجا و له گه ل دنیا دا دانه کئی "ئو ئه و که سانه مه حکوم دهکات که پیوستیان به قسه ی زل و قه به و قه له وه تا بتوانن شو پتین پی بی ریک یان هه ستی که هه لگرن - کلاسیزمی ئه و نه پاکیزه یه و نه بیگه رد و بی گوناح. به لکو په رو ده ی نمایشیکی خه نده دار و (مضحک) نایابی کۆنه که له نامۆدا، گه رچی له رینگه ی شوخی بازیشه وه یه، خو ی ده نو پتین به م جۆره، بپه نده نگیه کانی مه رسۆ ته نیا بپه نگی خۆد زینه وه نییه: خامۆشی و بپه نده نگیه کی و یستراره به رانه به ر به هه رزه و یژ ی بی شه رمانه، به لآم نامۆ به شپوه یه کی قو و لتیریش هه ر کلاسیکه: کامۆ له م به ره مه ها

فۆرمىتىكى رەسەنى ئەوتۈى دۆزىيەۋە كە تا ئىستاش لاسايى دەكرىتەۋە. ئەم فۆرمە كارەساتىكى مەيلە و گشتى بەيان دەكات و دەردەپرى. بەجۆرىك كە تەنانت (دوژمنان)ى وجودىيە تى ئەو، رووى خۇيان لەم ئاۋىنە يەدا دەناسنەۋە. ئەگەر لە بەرانسەر كۆمەللىكى چەنەبازى شەيداي درىژ دادىرى و وشەى قەبە و قەلەۋدا، مەرسۆ شەھىدى كەم دووى و كورتىرى بىن، ئەوا ئەمە بۆ كلاسيزمى نامۆ كەمتر بايەخى ھەيە تا كورتىرى بەيان و دەرپىنى كامۆ لەم بارەيەۋە. ھەرچەندە بۆ كامۆ فەرق ناكات. ئايا كامۆ نەيدەتوانى ھەمان ئەو قەسەيەى خۆى، كە بەويەرى سادەيىيەۋە لەمەر بەرھەمىتى تىرى خۆى گوتىۋى، سەبارەت بەنامۆش دووبارە بكا تەۋە: (من فۆرمى قەسەم لەگەل ناۋەرۆكىدا گونجاندوۋە. تەنيا ئەمە و بەس.).

باشكۇكان

۱- (ئەو شتە تايىبە تىيەى كە من لەم چىرۆكەدا دىتوۋمە ئامادە بوۋنى (حضور) بەدەنى و ئەزمورنى بەدەنىيە كە رەخنەگران نەيان دىتوۋ: زەويىيە و ئاسمان و پىاۋيىكە كە خەلقەندەى ئەو زەويىيە و پەروەردەى ئەم ئاسمانەيە.

خەلكى لەۋىندەر دەقاۋدەق وەكو قارەمانەكەى من سادە دەژىن. ھەلئە تە ئىۋە دەتوانن لە مەرسۆ بگەن، بەلام كەسىكى جەزىرى ئاسانتر و قوۋلتر لە ھالى ئەو دەگات.) (راى كامۆ بۆ پىكون).

۲- (وا دەزانم كە تەكنىكى چىرۆكى ئەمريكايى گەيىۋە تە جۆرە بىن بەستىك. ھەلئە تە من لە نوۋسىنى نامۆدا سوۋد لەۋە وەرگرتوۋە. بەلام ئەمە لەبەر ئەۋە بوو كە ئەم تەكنىكە لەگەل مەبەست و خىتابى مندا دەگونجا. مەبەستى من بىرىتى بوو لە ۋەسفى پىاۋىك بىن چ شعورپىكى دىار- ئەگەر ئەم تەكنىكە تەمىم بەكەين دەگەينە جىھانىكى پىر لە كەسانى بىن ئىرادە و مىكانىكى و تەسلىمبۋى غەرىزە. ئەمەش ھەزارىيەكى مەزن و گەۋرەى لى دەكەۋىتەۋە.) (لە گفتوگۇكانى كامۆ...).

۳- (كوشتنى كىرەى عەرەب تەنيا بىانۋە و ھىچى دى. دادۋەرەكان، لە رىگەى كىرەى تاۋانبارەۋە و لە پشت ئەۋەۋە، دەيانەۋى حەقىقە تىك بىر نەۋە كە ئەو نۆينەرتى.) (پروانە ماکمەت).

۴- (نامۆ پىر لە چاتوترن-ى بەرھەمى قىگى دەچىت تا لە حەكايەتى فەلسەفى. چۈنكە حىكايەت ناۋەرۆكىكى ئىجابى و ئامانجىكى روۋنى ھەيە. لە كاتىكدا چاتوترن، وەكو نامۆ بەر لە ھەر شتىك ئىعترازى لەفزى كەسىكى نارازىيە.) (پروانە: جىراد).

۵- (لە دادگا يان كۆشكى، كافكادا، قارەمانى چىرۆك دەيەۋى كارەكانى خۆى زۆر بەۋردى روۋن بكا تەۋە و لە جىھانى دەۋرۋەر تى بگات... دىباى دەۋرۋەرى ئەو بەئاشكرا لە مەنتىقى بوۋن و رىكۋىپىكى ھەلئە و بەدەرە. لە نامۆدا، بەپىچەۋانەۋە، قارەمان ھۆكارى كىرەكانى خۆى، لە جىھانىك كە ھەلئە تە نارپكە، بەلام ھەۋل دەدا بەشۋەيەكى سەرۋە سەرۋە (سطحى) رىك و مەنتىقى بنۆپنى، كەشف و ئاشكرا ناكات.) (پروانە: ئالبەرس).

۶- (ئەم بەرھەمە بەرە بەرە و خۆبەخۆ لەبەرچاۋى خۆپنەر شىۋە و فۆرمى خۆى وەردەگرى كە خۆى لە خۆيدا نىشانەرى ژىرخانىكى پتەۋە و بەرھەمەكەى لەسەر پۆنراۋە. تەنانت تاقە بەك روۋداۋى

زىادە لە بەرھەمەكەدا ناپىرى: روۋداۋىك نىيە كە پاشان سوۋدى خۆى نەبى و نەبىتە ماىەى باس. كاتى كە كىتەبەكەمان داخست، ئەۋسا بۆمان دەردەكەۋى كە نەدەتوانرا ئەم چىرۆكە بەشۋەيەكى دى دەست پى بىرى يان نەدەتوانرا كۆتايىيەكى دى ھەبى: لەم دىبايەدا كە دەيانەۋى وەكو دىبايەكى پوچ و بىھوۋدە بەئىمەى پىشان بەن و رەگوربىشەى ھۆبەكانىيان لەبەنەۋە دەركىشۋا، كەمترىن روۋداۋى بايەخى خۆى ھەيە. ھىچ روۋداۋىك نىيە كە قارەمانى چىرۆكەكە بەرەۋ تاۋان و ئىعادام راپىچ نەكات.

نامۆ بەرھەمىكى ئەزەلى و رىكۋىپىكە و دەبارەى بىھوۋدەى و دژى بىھوۋدەى نوۋسراۋە) (پروانە، جان- پولى سارتەر).

تېبىنى: ئەم كىتەبەم لە سالى ۱۹۹۲ ۋەرگىراۋە.